

ÎNTRU SLAVA LUI DUMNEZEU
CELUI ÎN TREIME LĂUDAT

PARACLISE

VOLUME I

LUCRARE PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2015

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Paraclise / lucrare publicată cu binecuvântarea Preafericitului
Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. –
București: Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă,
2015-

2 vol.

ISBN 978-973-616-452-1

Vol. 1. - 2015. - ISBN 978-973-616-453-8

I. Daniel, patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

243

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-452-1

NOTĂ EDITORIALĂ

Bogăția imnografiei ortodoxe exprimă o varietate de sentimente specifice trăirii creștine, valorificând poezia și transformând-o în rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau de cerere. Imnurile cultului divin, create de imnografi inspirați și aprobate de autoritatea bisericească, împodobesc astfel sfintele slujbe ortodoxe și transmit tradiția vie a rugăciunii, ca expresie a teologiei patristice.

Dintre numeroasele forme de rugăciune ale Răsăritului creștin bizantin, *Paraclisul* este una foarte îndrăgită de credincioși, fiind folosit atât în pravila zilnică de rugăciune personală, cât și în cultul public. Denumirea de *Paraclis* provine din cuvântul grecesc παράκλησις, care înseamnă, deodată, *invocare* dar și *consolare*. Termenul trebuie deosebit de omonimul lui, *paraclis*, care desemnează o biserică de mici dimensiuni, o capelă, termen provenit din cuvântul grecesc παρεκκλησιον. Slujba *Paraclisului* este, așadar, o *invocare* către Dumnezeu sau către Preasfânta Fecioară, ori către Sfinți, pentru a primi sprijin și mângâiere duhovnicească în necazurile și primejdiile vieții, la aceasta contribuind, alături de textul sugestiv și plin de smerenie, melosul bizantin pe glasul al VIII-lea, menit să alunge întristarea și să insufle multă nădejde în inimile ascultătorilor.

Spre deosebire de *Acatiste*, care își au obârșia în genul imnografic al marelui *Condac*, dezvoltat începând cu secolul al VI-lea, *Paraclisul* constituie dezvoltarea genului imnografic al *Canonului*, cultivat de imnografi începând cu secolul al VII-lea. Cel mai vechi și mai cunoscut dintre *Paraclisele* închinat Maicii Domnului (*Paraclisul întâi* sau *cel mic*) are ca autor pe *Teostirict monahul* (se pare, un studit) sau, după alții, pe *Teofan* (probabil mitropolitul Niceei), ceea ce îl plasează în epoca iconoclasmului (sec. VIII - IX). Al doilea *Paraclis* al Maicii Domnului (numit și *Paraclisul mare*, tipărit la sfârșitul Psaltirii în edițiile românești) are ca autor pe

împăratul bizantin, de Niceea, Teodor al II-lea Lascaris (1254-1258). Urmând modelul acestor două Paraclise închinare Preasfintei Fecioare, imnografi mai vechi și mai noi au trecut la alcătuirea unor slujbe similare în cinstea Sfinților, îndeosebi în spațiul ortodox grecesc, întrucât metrica imnografiei bizantine facilitează cântarea Canonului pe melodiile, cunoscute și îndrăgite de credincioși, ale Paracliselor Maicii Domnului.

Pentru folosul credincioșilor noștri, Preafericitul Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a avut inițiativa tipăririi la un loc a Paracliselor, binecuvântând traducerea din limba greacă a unui mare număr de Paraclise, dintre care unele închinare Maicii Domnului, iar altele unor Sfinți cunoscuți ai Ortodoxiei. Traducerea a fost făcută de d-ra Maria-Iuliana Rizeanu, filolog clasic și traducător asociat în cadrul Comisiei Patristice a Patriarhiei Române, după volumul intitulat în grecește *Comoară de Sfinți* (Θησαυρός Αγίων), publicat inițial de Patriarhia Ecumenică, la tipografia sa din Constantinopol, în anul 1863, cu purtarea de grijă a episcopului liturgist și imnograf Serafim de Arghiropolis. Lucrarea a fost completată ulterior cu alte câteva paraclise alcătuite de Sfântul Nicodim Aghioritul și de marele imnograf al Patriarhiei Ecumenice, monahul athonit Gherasim Micraghiananitul. A cunoscut mai multe ediții, îndeosebi în Biserica Greciei, unde este mult folosită de clerici și credincioși. Mulțumim, cu acest prilej, Editurii *Rigopoulos* din Tesalonic, pentru bunăvoința de a permite traducerea integrală în românește a acestei antologii, cu unicul scop de a contribui la sporirea evlaviei către Sfinți, oferind și un sprijin duhovnicesc în aceste vremuri de încercare.

Menționăm că, pe lângă cele 49 de *Paraclise* traduse recent din grecește, prezenta ediție adaugă și alte câteva, publicate anterior în ediții separate în Patriarhia Română, alcătuindu-se, astfel, un prim volum de *Paraclise*, care nădăjduim să aducă bogată roadă duhovnicească în viața credincioșilor români, iubitori de Sfinți.

PARACLISUL PREASFINTEI TREIMI

Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeu, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori),

Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugețat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine, ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi

merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
(de trei ori).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Apoi troparele acestea, glasul 1:

Podobie: *Mormântul Tău...*

Treimii Celei cinstite și firii celei nedespărțite, Celei în trei fețe împărțită fără tăiere, și rămânând nedespărțită după ființa Dumnezeirii, să I ne închinăm pământenii cu frică și să O slăvim ca pe Făcătorul și Stăpânul și Dumnezeuul Cel preabun (de două ori).

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu,
aceeași podobie:

La calea pocăinței îndreptează-ne pe noi, cei ce ne abatem pururea pe calea răutăților și mâniem pe preabunul Dumnezeu, ceea ce ești neispită de nuntă, Marie binecuvântată, scăparea oamenilor celor deznădăduiți, locașul lui Dumnezeu.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi le-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta...

La Împăratul cel în trei luminători și povățuitorul și purtătorul de grijă a toate, și Care singur este din fire bun și are o slavă a Dumnezeirii, la Dumnezeu cel singur stăpânitor cădem, cântarea cea întreit-sfântă cântând.

Spusele cele dumnezeiești și prorociile cel de demult, cu taină aflându-le noi lămurit, slăvim o fire a lui Dumnezeu stăpânitoare pururea fiitoare, împreună fără de început, în trei fețe: în Tatăl și în Fiul și în Duhul, zidi-toare și atotputernică.

Slavă...

Știutor tainic al celor sfinte fiind Avraam, în chip sfințit de demult a primit, bucurându-se, pe Făcătorul tuturor, pe Dumnezeu și Domnul în trei ipostasuri, dar o singură stăpânire a celor trei ipostasuri a cunoscut.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fără ispită de nuntă L-ai născut, Preacurată, pe Hristos, Care pentru noi a luat fire ca și a noastră, rămânând neschimbat după amândouă. Pe Acela roagă-L neîncetat să-mi dăruiască izbăvire de păcate și de ispite.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit cerul...

Pe Tine, Dumnezeul cel neapropiat și Împăratul slavei, pe scaun înalt Te-a văzut Isaia, de Heruvimi și

de Serafimi fiind slăvit, cu cântări neîncetate, Unule în trei Ipostasuri.

Cinstim pe Cuvântul, singurul născut din Tatăl ca din minte, și pe Duhul cel purces în chip de negrăit, prin cugetări potrivite și prin învățături din Scriptură înțelegând pe Dumnezeu cel Unul în trei străluciri.

Slavă...

Tatăl, Cel ce este nenăscut și a născut fără împușinare pe strălucirea ființei Sale, pe Fiul, Lumină din Lumină, prin purcedere a dat Lumină de o ființă, pe Duhul cel atoatelucrător și deopotrivă de slăvit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Arătatu-te-ai, Fecioară-Maică Marie, locaș curat al lui Hristos, Cel ce a înființat toate prin atotputernicie și cu toată înțelepciunea le-a pus în rânduială și le poartă; pe Care milostiv fă-L mie, cu rugăciunile tale cele de Maică.

Apoi această Stihiră:

Izbăvește-ne de primejdii, Treime Sfântă, că toți către Tine scăpăm, ca și către un zid nestruciat și mântuitor.

Preotul (diaconul) zice ectenia întreită scurtă:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Preotul (diaconul): Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru poporul român cel binecredincios de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire și ajutorul robilor lui Dumnezeu (N, cei pentru care se face paraclisul) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).
Și îndată:

Sedealna, glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești izvorul milei...*

Noianul milostivirii tinzându-ne nouă, primește-ne, Milostive; caută spre poporul cel ce Te slăvește pe Tine; primește cântările celor ce Te roagă, Treime și Unime fără de început; că întru Tine, Dumnezeul tuturor, nădăjduim să primim iertare greșelilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Tu ești întărirea mea, Doamne...*

Răsăritul Dumnezeirii arătându-Se celor din întu-neric, toată noaptea cea neluminată a patimilor a risipit-o și pe Soarele dreptății L-a răsărit, cel Unul după fire, dar întreit strălucitor după fețe; pe Care Îl laudăm și-L slăvim pururea.

Pe Cel lăudat de gurile serafimilor, cu buze de țărână
Îl slăvim, Domn al slavei, Unul după fire și întreit după
ipostasuri, strigând: O, împărate a toate, robilor Tăi
dăruiește-le iertare de greșelile de tot felul.

Slavă...

Treime cinstită și Începătorie dumnezeiască, Ceea ce
ești cuprinzătoare a toate cele ce sunt, nevăzută, prea
îndurată, milostivă, iubitoare de oameni, să nu mă uiți
de tot pe mine robul Tău, nici să desfaci așezământul
pe care l-ai pus robilor Tăi, pentru mila Ta cea negrăită.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Aflându-te frumoasă numai pe tine, Preacurată, din
veac, pe frumusețea lui Iacob, Cuvântul cel mai înainte
fără de început S-a sălășluit întru tine, Fecioară, din
bunătate, și a înnoit firea omenească; pe Care roagă-L
neîncetat, să mă păzească de tot necazul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Trei Fețe împreună pururea fiitoare slăvim, dar un
Domn, pe Tine, Fire dumnezeiască, despărțindu-Te fără
împărțire, și, unindu-Te fără amestecare, cu credință
strigăm: Treime Sfântă, începătorie dumnezeiască,
izbăvește pe robii Tăi din necaz.

Tânguiescu-mă amarnic pentru neputința cugetului
meu, cum, nevrând, sufăr schimbarea cea cu adevărat
fără voie. Pentru aceasta, strig: Treime Sfântă începă-
toare de viață, așază-mă pe temelia cea statornică a
faptelor bune.

Slavă...

De mine, cel îngreuiat de dormitarea păcatului și împins spre somnul morții, milostivește-Te și mă ridică, Treime Sfântă, ca o iubitoare de oameni preabună și atotmilostivă, dumnezeiască începătoare.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maică-Fecioară, cu totul fără prihană, de Dumnezeu cu daruri dăruită, cu ale tale rugăciuni milostiv fă-L mie pe Fiul și Dumnezeul tău și Domnul și izbăvește degrab de patimi și de greșeli pe robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Urmând căpeteniilor de cete ale minților celor cerești, pe Tine, Treime singură stăpânitoare a toate și mai presus de ființă, cu cântări întreit-sfinte Te slăvim, prin gurile noastre cele de tină.

Ție, Dumnezeului Celui în trei Ipostasuri, Care după chipul Tău l-ai zidit pe om, și pe toate cu înțelepciune le-ai înființat din cele ce n-au fost, mă închin și pe Tine Te cinstesc, Te laud și Te slăvesc.

Slavă...

Dumnezeule Atotțiitorule și Minte fără de hotar, Stăpâne, Cel ce ești în trei Luminători, sălășluiește-Te întru mine, pentru mila Ta cea negrăită, și mă luminează și mă înțelepțește, ca un milostiv.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Arătat-te-ai, Preacurată, locaș al lui Dumnezeu Celui neîncăput; arată-mă și pe mine locaș al harului Său celui dumnezeiesc, cu rugăciunile tale, Stăpână Preasfântă, și mă păzește nevătămat.

Apoi Stihira de după Cântarea a 3-a: Izbăvește-ne de primejdii...

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem Condacul, glasul al 8-lea, podobie: *Porunca cea cu taină...*

Tată fără de început, Fiu împreună fără de început și Duh dumnezeiesc cu adevărat Te mărturisim credincioșii, fără amestecare, fără prefacere și fără schimbare, Treime Una, Sfântă și de o ființă, strigând cu îngerii: Sfânt ești, Părinte și Fiule împreună cu Duhul Cel Preasfânt și cinstit; miluiește pe cei pe care i-ai zidit după chipul Tău, Stăpâne.

Preotul (diaconul): Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimen, glasul al 4-lea:

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății (Ps. 142, 10).

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta (Ps. 142, 1).

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Preotul: Înțelepciune! Drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie cea de la Matei citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte!

Evangelhia (*Matei 28, 16-20*)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat ei, care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă. Și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea (Ps. 50, 1-2).

Stihira, glasul al 2-lea:

În curțile Tale, Doamne, credincioșii, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te laudăm pe Tine, Tată cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de

început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Preotul, stând în fața Sfintei Mese (sau diaconul, înaintea icoanei Mântuitorului) zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări. Înălță fruntea creștinilor ortodocși și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor și cereștilor netrupești puteri; pentru rugăciunile cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale Sfinților slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfinților și slăviților buni biruitori Mucenici; ale Cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri; ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana; ale Sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim astăzi, și pentru ale tuturor Sfinților, rugămu-ne, mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoșii, care ne rugăm Ție, și ne miluiește pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurățile și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *De pogorârea lui Dumnezeu...*

Cu înțelepciunea Ta cea negrăită și cu noianul bună-tății, arată-mă miluit în dar pe mine robul Tău, și acum ca și de demult, Dumnezeule, Treime și Unime, și mă izbăvește de necaz, de păcate și de patimi (de două ori).

Slavă...

Mintea cea nenăscută Tatăl, și Cuvântule Cel născut dintr-Însul, și Duhule Cel dumnezeiesc, Care ești purces în chip neînțeles de minte, Dumnezeu Unule stăpânitorule și în trei Luminători, Ție cânt: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Omorâtu-m-am, Preacurată, bând otrava păcatului, și alerg cu credință la tine, care ai născut pe Începătorul vieții; cu rugăciunile tale înviază-mă pe mine, robul tău, și mă izbăvește de ispite și de patimi, ceea ce ești singură curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cel ce ești Lumină neapusă, întreit strălucitoare și în trei Luminători, și singură începătoare, singură stăpânitoare, Cea cu totul una, Dumnezeu necuprins de minte și Domn singur stăpânitor, luminează acum inima mea cea întunecată și încetoșată și o arată strălucitoare și de lumină purtătoare, ca să Te laud și să Te slăvesc într-o toți vecii.

Cu preasfințite aripi, Serafimii cei dumnezeiești își acoperă fețele și picioarele cu bună sfială, neputând răbda strălucirea frumuseții Tale celei necuprinse, Treime Preasfântă, Ceea ce ești Stăpânie făcătoare de bine și dumnezeiește începătoare. Dar și noi îndrăznim a Te lăuda pe Tine și a Te slăvi cu credință în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Domnească Stăpânie, fără de început, atotputernică și întru tot bună, începătoare a desăvârșirii, de bine lucrătoare, nețărnută, pricină nepricinuită, veșnic făcătoare, de grijă purtătoare și păstrătoare a tuturor, Unime după ființă și Treime după fețe, Te slăvesc, Dumnezeul meu, cu credință în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Răsărit-a pe pământ Soarele cel neînserat, prin nașterea cea feciorească din tine, Preacurată Stăpână, și pe oameni i-a mântuit de întunericul idolesc cel înnegurat. Pentru aceasta, și acum, pe mine mai ales cu razele dumnezeieștii Lui stăpânii mă luminează și mă păzește pe mine, robul tău.

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-L și preaînălțându-L întru toți vecii.

Irmosul:

«De șapte ori a ars tiranul caldeilor nebunește cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul, tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul...

Pe Tine, Stăpânie a toate și atotlucrătoare, Fire mai presus de începătorie, mai presus de timp, începătoare de viață, milostivă, iubitoare de oameni, bună, Treime începătoare a Unimii, acum slăvindu-Te, cerem iertare de greșeli, pace lumii și unitate Bisericii (de două ori).

Slavă...

Domnie cea una și cu trei Străluciri, Stăpânie dumnezeiască una și în trei Luminători, primește pe cei ce Te laudă cu bunăcuviință și-i izbăvește de greșeli, de ispite și de greutateți, degrab dăruind Bisericilor, cu iubire de oameni, pace și unire.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În pântece fecioresc sălășluindu-Te, Hristoase, Mântuitorul meu, Te-ai arătat lumii Tale cu chip dumnezeiesc și omenesc, neschimbat, neamestecat cu adevărat, și ai făgăduit să fii totdeauna cu robii Tăi, în chip vădit. Pentru aceasta, cu rugăciunile celei ce Te-a născut, dăruiește pace turmei Tale.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Troparele treimice, glasul al 2-lea:

Cuvine-se cu adevărat a lăuda pe Treimea cea întru tot dumnezeiască: pe Tatăl, Cel fără de început și a toate lucrător, pe Cuvântul, Cel împreună fără de început, Care din Tatăl mai înainte de veci fără stricăciune S-a născut, și pe Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl fără de ani purcede.

Să laudăm toți cum se cuvine pe Dumnezeu, cu cântări dumezeiești: pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Cel dumnezeiesc, Stăpânia cea în trei Ipostasuri, o Împărăție și o Domnie.

Să preaslăvim Unimea cea după ființă, pe cea în trei ipostasuri, pe Care O laudă toți pământeni și O slăvesc puterile cerești, Căreia toți cu credință I se închină.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii Celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl preaslăvit împreună cu Fiul: o Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce pe toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Cel ce din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție!

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești Cel întreit Sfânt, Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce, cu înțelepciunea Ta, toată făptura ai zidit-o și neamul omenesc cel căzut l-ai răscumpărat și l-ai sfințit, iar celor ce cred în Tine viață veșnică a le dăruit le-ai făgăduit; Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Preotul (sau diaconul) zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire și chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate mănăstirile, orașele și satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de muștrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare, departe, și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă față de păcatele noastre, și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL DOMNULUI DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

O, Iisuse al meu, Mântuitorule mult-Îndurate, cu smerenie Te rog: Izbăvește-mă de greșeli și curățește ticălosul meu suflet cel plin de înșinăciuni; mântuiește-l, mult-Milostive, de focul gheenei, pentru ca, fiind mântuit, Mântuitorule Iisuse, cu îndrăzneală slăvindu-Te, să Te laud (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:
Pe Iesus Hristos Dumnezeu Îl cinstesc)

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Iisuse Preadulce, vindecă, Iisuse, rănila cumplite al sufletului meu năpăstuit, și păcatele robului Tău, o, Iisuse, șterge-le.

Aș vrea, Preadulce Iisuse, cu șuvoaie de lacrimi să spăl greșelile mele, Hristoase, dar mă amăgește vicleanul, de ale cărui înșelăciuni izbăvește-mă.

Slavă...

Tu, Mântuitorule a toate, Iisuse, izbăvește pe robul Tău de cursele vicleanului și fă-l părtaș slavei celei cerești, Hristoase al meu preadulce.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată fiind frumoasă, Fecioară, toată de lumină purtătoare, de Dumnezeu primitoare și strălucită, luminează ochii sufletului meu și cu totul mă fă purtător de lumină.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Primește, rogu-Te, o, Iisuse al meu, pe robul Tău și mântuiește-mă acum de patimi și de primejdii, iar de gheenă izbăvește-mă.

Acum mântuiește pe robul Tău, o, Iisuse al meu preadulce, și de aspra osândă cea de la Judecată izbăvește-mă, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Hristoase al meu, pe robul Tău cel ce strigă către Tine cu zdrobire, mântuiește-l de boli cumplite și de tot necazul, Iisuse al meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Rogu-mă, una cu totul fără de prihană, prin rugăciunile tale cele de maică, izbăvește-mă pe mine desfrânatul, de primejdii și de relele de tot felul.

Apoi aceste Stihiri:

Mântuiește din primejdii, preadulce Iisuse al meu, pe cei ce scapă sub acoperământul Tău cel dumnezeiesc, și le dăruiește iertare de păcate.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Iisuse al meu, Preadulce, vindecă patimile mele cele cumplite și răpește din mâinile șarpelui, Hristoase al meu, pe robul Tău.

Tu, Iubitorule de oameni, Doamne, ești izbăvirea deznădăjduitului meu suflet, Iisuse al meu; de aceea, de toată mâhnirea izbăvește-mă.

Slavă...

Vremea pe care mi-ai dat-o, Mântuitorule, Iisuse al meu, am cheltuit-o în fărădelegi, dar, rogu-mă, ca un Mântuitor al lumii, iarăși mă cheamă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mă tânguiesc, Preacurată, purtând în minte multele mele păcate. De aceea, dăruiește-mi iertare, rogu-mă ție, Fecioară, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Acum cu totul, Iisuse al meu, mă chinuie patimi cumplite pe mine, preaticălosul. De aceea strig, Iisuse al meu: Tu mântuiește-mă.

De neputințe, Iisuse al meu, izbăvește pe cel ce aleargă la acoperământul Tău, o, Iisuse al meu, și de primejdii slobozește-mă.

Slavă...

Nu a păcătuit vreodată, Iisuse al meu, altul, Milostive, precum eu, ticălosul, Hristoase al meu. De aceea, Tu mântuiește-mă și de osândă izbăvește-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Acum, o, Fecioară curată, cu milostivire, arată biserici ale lui Dumnezeu Cuvântul, Cel ce S-a sălășluit în tine, pe cei ce se laudă cu ocrotirea ta cea caldă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Vindecă, Iisuse, rogu-mă, ochii cei orbiți ai sufletului meu ticălos, Dumnezeul meu, și luminează-i cu dumnezeiasca Ta strălucire, ca să Te laud pe Tine, Iisuse al meu, mult-Milostive.

Miluieste-mă, Mântuitorule, pe mine desfrânatul și ticălosul, preadulce Iisuse, și izbăvește de necaz și de boli pe robul tău, iar de uneltirile lui Veliar slobozește-mă.

Slavă...

Eu cel ce mă afund pururea în patimi grele, preadulce Iisuse, la Tine scăpând acum, cer însănătoșire. Tu, dar, Iisuse al meu, ca un Mântuitor, aceasta dăruiește-mi-o.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Moartă fă acum, Preaneîntinată, răutatea mea cea încă vie, și înviază sufletul meu cel mort, ca una ce ai născut pe Dumnezeu, Dătătorul vieții, ca să te măresc cu dragoste.

Apoi aceste Stihiri:

Mântuiește din primejdii, preadulce Iisuse al meu, pe cei ce scapă sub acoperământul Tău cel dumnezeiesc, și le dăruiește iertare de păcate.

Preacurată, ceea ce în zilele din urmă, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Preadulce Iisuse, Cel ce ai mântuit pe desfrânatul, și ai primit-o pe desfrânată, Iisuse al meu, iar pe cea cu scurgere de sânge ai vindecat-o prin atingere, și de mine desfrânatul îndură-Te, Iisuse al meu preadulce, și izbăvește-mă de toate ispitele și necazurile vieții, și mântuiește-mă, Iisuse, Făcătorule de bine, ca un Iubitor de oameni.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne (Ps. 4, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115, 3).

Evanghelia (Luca 9, 51-57; 10, 22-24)

În vremea aceea, când s-au împlinit zilele înălțării lui Iisus, El S-a hotărât să meargă la Ierusalim. Și a trimis vestitori înaintea feței Sale. Și ei, mergând, au intrat

într-un sat de samarineni ca să facă pregătiri pentru El. Dar ei nu L-au primit, pentru că El Se îndrepta spre Ierusalim. Și, văzând aceasta, ucenicii Iacov și Ioan I-au zis: Doamne, vrei să zicem să se coboare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut și Ilie? Iar El, întorcându-Se, i-a certat și le-a zis: Nu știți, oare, fiii cărui Duh sunteți? Căci Fiul Omului n-a venit ca să piardă sufletele oamenilor, ci ca să le mântuiască. Și s-au dus în alt sat. Și pe când mergeau ei pe cale, întorcându-Se către ucenicii Săi, a zis: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște cine este Fiul, decât numai Tatăl, și cine este Tatăl, decât numai Fiul și căruia voiește Fiul să-i descopere. Și întorcându-Se către ucenici, de o parte, a zis: Fericiți sunt ochii care văd cele ce vedeți voi! Căci zic vouă: Mulți proroci și regi au voit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ceea ce auziți, dar n-au auzit.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime în Unime, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Iisuse preadulce, slava ortodocșilor, Iisuse îndelung-răbdătorule, Iisuse al meu, mântuiește-mă pe mine robul tău, Iisuse; izbăvește-mă de toată neputința,

Iisuse al meu preaînfrumusețate, pe mine cel ce vin la Tine și la Tine scap, Mântuitorule. Și ca Unul de oameni Iubitor, din mâna șarpelui răpește-mă, de patimi și primejdii slobozindu-mă, Mântuitorul meu Iisuse; și a lua aminte la legile Tale, Iisuse, învrednicește-mă.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Mântuitorule al lumii, Iisuse al meu, pe mine cel nesimțitor și desfrânat, miluiește-mă acum, Îndurate, și izbăvește-mă de gheenă, ca pururea să Te slăvesc ca pe un Mântuitor, Iisuse al meu.

Având eu păcate nenumărate, Iisuse al meu, de frică nu îndrăznesc să privesc în sus și să văd înălțimea cerului. De aceea strig: O, Iisuse al meu, mântuiește-mă pe mine, ticălosul.

Slavă...

Cuget întinat având eu, o, Iisuse al meu, cu căldură strig Ție: Rănilor sufletului meu curățindu-le, Hristoase, din adâncul răutății izbăvește-mă, Iisuse al meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Iisus Cel preadulce, pe cei ce te laudă acum mântuiește-i, cu rugăciunile tale, de toată năpasta și de primejdii năprasnice.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog, precum pe desfrânata ai slobozit-o de multe păcate, așa, Iisuse al meu, curățește și sufletul meu.

În răutăți stricătoare de suflet căzând eu, Iisuse al meu, la Tine alerg. Scoală-mă, mântuiește-mă, Dumnezeuul meu preadulce.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Izbăvește-mă, o, Mântuitorule, cu puterea Crucii Tale, pe mine, cel ce alerg la Tine, Dumnezeu Cuvântul, și de toate patimile dobitocești slobozește-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară curată, dezleagă legătura răutăților mele, legându-mă cu dragostea Cuvântului Celui născut din tine, și mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Iubitorule de oameni, pe mine, robul Tău, cel ce cu răutățile am covârșit pe vameșul și pe desfrânatul, mântuiește-mă Tu, ca un Dumnezeu, Iisuse al meu îndurate.

De partea cea de-a stânga, Mântuitorul meu preadulce, pe mine, robul Tău, izbăvește-mă, rogu-mă, și învrednicește-mă a vedea slava Ta cea negrăită.

Slavă...

Iisuse, Mântuitorul meu, de toată uneltirea diavolească mântuiește pe robul tău, și din patimi și primejdii slobozește-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cugetul meu cel întinat cu păcate, Fecioară, tu, cea singură neîntinată, rogu-mă, curățește-l acum cu rugăciunile tale.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (vezi pag. 22).

Megalinariile:

Iisuse preadulce, Iisuse, Mântuitorul meu, vindecă bolile cele grele ale sufletului meu, Dumnezeuul meu, Iisuse al meu, și mântuiește, Iisuse al meu, pe cel ce aleargă la Tine.

Rogu-Te, Iisuse preadulce, primește pe robul Tău, Iisuse preabunule. Mântuiește-mă, nu mă trece cu vederea pe mine desfrânatul, Dumnezeuul meu, îndurate Iisuse al meu, milostive Doamne.

Pe cei ce sunt îngrădiți cu Crucea Ta și se laudă cu Pătimirile Tale, Iisuse, întărește-i pe piatra poruncilor Tale, Hristoase, și mântuiește-i, Iisuse al meu, ca un preabun.

Tu ești, Iisuse al meu, lumina lumii și luminarea sârmanului meu suflet, o, Iisuse; Tu luminează-l cu lumina Ta cea dumnezeiește strălucitoare și izbăvește-l, Hristoase, de osânda cea veșnică.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta, cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Alt tropar, glasul 1:

Văzându-Te pe Tine, Doamne, tras fiind spre pătimirea Crucii, ne închinăm preacuratului Tău chip, Hristoase Dumnezeul nostru. Că de voie ai binevoit a pătimi cu trupul pentru noi, ca să mântuiești lumea Ta din robia vrăjmașului. Slavă milostivirii Tale, Mântuitorule! Slavă, Preabunule, îndelung răbdării Tale! Slavă pogorării Tale, Împărate a toate!

Apoi preotul zice ectenia întreită specială (pag. 24), după care noi cântăm Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Voind a mântui făptura Ta, plinit-ai, prin har, taina cea prea mare a iconomieii Tale, o, Bunule Iisuse, și ai răscumpărat întreaga lume cu prețul cinstitului Tău sânge, Hristoase Preadulce. De aceea, ne rugăm Ție cu credință: Întărește-ne pe noi întru poruncile Tale, Iisuse al meu, Preabunule.

Preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

(numit și *Paraclisul întâi*, sau *Paraclisul mic*)

Alcătuire a lui Teostirict Monahul; după alții, a lui Teofan.

Acest paraclis se cântă la întristarea sufletului
și la vreme de nevoie

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
(de trei ori).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine
este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului
(de trei ori).

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie
să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu
pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână,
ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește, că pierim
de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi
deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat
(de două ori).

Slavă..., Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a
spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat
tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea
nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu
ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe
robii tăi, pururea, din toate nevoile.

Apoi: Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la
pag. 11).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu,
glasul al 8-lea, se pune pe 4, fără irmoase

Cântarea 1

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că, la tine scăpând acum, îmi tind și sufletul, și gândul meu.

Și acum...

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra bolții cerești și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul necazurilor mele, că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștii ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți, ca una care ai născut pe Hristos Cel puternic întru tărie, singura preacurată.

Și acum...

Fiind cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singură grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul Îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut Izvorul veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai născut Izbăvirea cea veșnică și Pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum...

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, prin rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Rugăciunea mea voi revărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, ci ca Ionă mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Cum a mântuit de moarte și de stricăciune firea mea cea ținută de moarte și de stricăciune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare preatare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupra diavolilor; de aceea, mă rog totdeauna: Izbăvește-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru necazuri; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână; și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum...

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestruciat și folositor.

Preacurată, ceea ce în zilele din urmă, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce ești păzitoare nebiruită a creștinilor și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește

ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm Ție: Grăbește spre rugăciune și te sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Diaconul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Se cântă Prochimenul, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Evanghelia

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi...

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori)!

Diaconul: Înțelepciune! Drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie!

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău!

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire (1, 39-49, 56).

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Diaconul: Să luăm aminte!

Preotul:

În zilele acelea, ridicându-se Maria, s-a dus în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda. Și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pântecul ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău! Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că, iată, cum a ajuns la urechile mele glasul

închinării tale, pruncul a săltat de bucurie în pânțelele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni; apoi s-a întors la casa ei.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime în Unime, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihurile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece cu vederea rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Ajutătoarea celor necăjiți, întărirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Imosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

Când ai vrut să rânduiești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pânțele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Maică preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească pe cei ce cântă cu credință: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe cea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

De neputințele trupești și de păcatele sufletești pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînălță întru toți vecii.

Tămăduiește neputințele sufletului meu și durerile trupului meu, Fecioară, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri reverseși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînălță nașterea ta cea de negrăit.

Și acum...

Tu izgonești asupra și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea, te laudăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară Curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umple cu bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Pe mine, care zac în boală, în locul cel de răutate tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Stihira:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită

decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului Celui preaînalt. Pentru aceea, cădem înaintea ta să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Tuturor scârbiților bucurie și asupriților folositoare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrâneților tu ești, Precurată, Maica Dumnezeului Celui de sus; pentru aceea, ție ne rugăm: Grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Bucură-te, Fecioară precurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, Rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor!

În timp ce preotul cădește altarul și poporul, se cântă aceste megalinarii ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul, și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudate, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul și cu toți Sfinții, roagă-L pe Fiul tău ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... (vezi pag. 8).

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți – lucrul mâinilor Tale, și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi preotul zice ectenia întreită specială (pag. 24) și face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

AL DOILEA PARACLIS AL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Acest Paracletis se cântă la întristare sufletească și la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creștinul.

Acest Paracletis a fost inclus în **Ceaslov** de Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul, Mitropolitul Țării Românești.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Apoi se cântă aceste stihiri, cu stihurile lor, glasul al 8-lea:

Stih: Sfințit-a locașul Său Cel preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui și nu se va clătina.

Ceea ce ești mai cinstită, Maică Prealăudată, nu ne pricepem noi, păcătoșii, a te lăuda cum se cuvine, însă, nepricepându-ne, grăim ție: Bucură-te, Maica Soarelui celui neapus, a Ziditorului tuturor.

Stih: Și va dori Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău.

Ne rugăm ție, ceea ce ești cu totul lăudată, Stăpână a lumii, să ne izbăvești pe noi din primejdiile noastre, precum ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii celei ce te cinstea pe tine.

Stih: Voi pomeni numele Tău întru tot neamul și neamul.

Înviază-mă, Maica lui Dumnezeu, pe mine, cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreiceii, celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Roagă-te Fiului tău și Dumnezeuul nostru, pe Care L-ai născut neștiind de nuntă; pentru o taină ca aceasta, care s-a săvârșit întru tine, minunându-ne, grăim: Bucură-te, Maică, pururea Fecioară.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Pe Unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, cu glasul lui Gavriil, grăim ție: Bucură-te, cea prin care răsare bucuria; bucură-te, cea prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

Apoi Dumnezeu este Domnul..., și troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (de două ori).

Slavă..., Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu,

glasul al 8-lea,
se pune pe 4, fără irmoase.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Pe moartea ce se sălbăticișe de demult, prin nașterea ta, Stăpână, ai surpat-o; pentru aceasta, grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră, a credincioșilor.

Slavă...

Tatăl a binevoit, și Fiul S-a pogorât, prin umbrirea Sfântului Duh, în pântecul tău, preanevinovată Stăpână a lumii.

Și acum...

Bucură-te, grăim ție, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești folositoare tuturor celor ce sunt în nevoi și tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Moise Prorocul de demult te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însuflețit și nears ești, Fecioară, ceea ce ai în pântecul focul Dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Se milostivește spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Pe Unul din Treime L-ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor strigând: Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Și acum...

Știindu-te pe tine a fi Maică lui Dumnezeu, ne rugăm ție să ne izbăvești pe noi de greșelile noastre cele de voie și cele fără de voie.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singură grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Am auzit, Doamne...*

Cu strigare fără încetare, striga către tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său, l-ai scos din mâna diavolului, cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Slavă...

Auzind de puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, preacurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te Lui să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Și acum...

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din cumplitul păcat al lui Adam, cel dintâi zidit.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Miluieste-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Știu, Stăpâna mea, că prin păcatele mele te supăr; dar, pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu dintru tine, pentru noi făcându-Se om, pentru aceea am năzuit la tine, eu, ticălosul, ca să mă miluiești.

Slavă...

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutătoarea celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Și acum...

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine! a grăit Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu deadinsul mă rog ție, Maica lui Dumnezeu, să mă miluiești și să mă acoperi sub acoperământul tău, când va șede Fiul tău pe tronul cel înfricoșător.

Slavă...

Cu cântări întreite cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii! Bucură-te, ceea ce ne mântuiești de primejdiile noastre! Bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru!

Și acum...

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu, și cu ce buze te vom săruța, sau cu ce ochi vom căuta la chipul tău cel zugrăvit, fiind întinați cu necurățiile noastre? Ci numai grăim ție: Miluiește-ne, Maica milostivirii.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Preacurată, ceea ce în zilele din urmă, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece cu vederea rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Ajutătoarea celor necăjiți, întărirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers...

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prea-lăudată, curată ai rămas ca și înainte de naștere; pentru aceasta grăim: Bucură-te, Maică, ceea ce nu știi de mire; pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Slavă...

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, Stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Și acum...

La tine este scăparea noastră și întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută nouă, că poți toate câte voiești, Maica Făcătorului tuturor, și pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe Împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă oștile îngerești, lăudați-o și preaînălțați-o întru toți vecii.

Daniel Prorocul de demult a închipuit nașterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe Care născându-L ai rămas nestrictă; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum...

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câștigat; ajutorătoare te avem întru primejdiile noastre pe tine și mântuire desăvârșită sufletelor; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Isaia, de demult, dănțuind a strigat: Iată, Fecioara în pântece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta, grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, Căruia roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii? Pentru

aceasta, cu glas fără tăcere grăim ție: Bucură-te, ceea ce de Îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Și acum...

Roagă-te cu dinadinsul către milostivul Dumnezeu pentru noi păcătoșii, care greșim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua Judecății.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Luminânda:

S-a rugat, de demult, către tine, Preacurată, Maria Egipteanca pe care, auzind-o, ai învrednicit-o a vedea și a săruta Crucea Fiului tău; pentru aceasta, grăim către tine: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să Se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi, ca un iubitor de oameni.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu ce cununi de laude...*

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către milostivul Dumnezeu și ne izbăvește din fărădelegile noastre? Deci, acesteia să

grăim: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor; roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre.

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe cea ce s-a învrednicit a fi Împărăteasă a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile și mai sfântă decât toți Sfinții? Deci, acesteia să grăim: Roagă-te, Preacurată, cu toți Sfinții, să se mântuiască sufletele noastre.

Cu ce flori duhovnicești vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne suirea către Dumnezeu? Deci, toți să ne adunăm și să o lăudăm, grăind: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har! Bucură-te, că prin tine s-a dat tuturor bucurie! Bucură-te, nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toți ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii în ceruri cu cântări fără încetare, strigând: Bucură-te, mărirea noastră; bucură-te, mântuirea pământenilor; bucură-te, cea ce ești scaun Împăratului nostru? Deci, și noi, păcătoșii, acesteia să grăim: Roagă-te, Preacurată, către Cel pe Care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Veniți, toți pământenii, să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăvește pe noi din mâinile diavolului, cel ce urăște binele, precum a izbăvit pe

femeia care se ruga ei și a înviat-o de și-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te lenevești și nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atotstăpânitoare, ceea ce ai născut cu nespusă minune pe Domnul Cel iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să ne miluiască pe noi.

În timp ce preotul cădește altarul și poporul, se cântă megalinariile Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea, de la Paraclisul întâi: Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile... și celelalte. Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... Și Troparele de umilință, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne... Apoi preotul (sau diaconul) zice ectenia (caută acestea la pag. 49-50), după care se citește această

RUGĂCIUNE CĂTRE PREACURATA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

O, preamilostivă Stăpâna noastră, nu ne lepăda pe noi, nevrednicii, ci primește această puțină rugăciune, din buzele noastre cele întinate, și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră, Care pentru noi păcătoșii S-a răstignit și S-a îngropat și a înviat a treia zi. Deși fărădelegile noastre sunt mai grele decât toate fărădelegile, totuși tâlharii și desfrânații, pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit și i-a miluit, ne dau îndrăznire; și, cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis ușa milostivirii

Sale. Cum să nu ne primească dar și pe noi, care nădăjduim în ajutorul tău? Milostivește-te deci, spre noi, Doamna noastră, că poți toate câte le voiești, iar cele pe care le ceri de la Fiul tău le și luăm fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creștinilor. Pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm și te preainălțăm în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL CEL MARE AL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Alcătuire a Fericitului Împărat Teodor al II-lea Lascaris (1254-1258). Acest paraclis se cântă la toată mâhnirea sufletească și la vreme de nevoi și grijă.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu

pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (de două ori).

Slavă..., Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi, pururea, din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea, se pune pe 4, fără irmoase.

Cântarea 1

Irmosul:

Pe faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind și despărțind marea și pe Israel cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Valurile necazurilor tulbură smeritul meu suflet și norii primejdiilor acoperă inima mea, Mireasă a lui Dumnezeu. Ci, ca una ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică, strălucește-mi și mie lumina cea înveselitoare.

Din nenumăratele nevoi și întristări și de vrăjmașii cei răi și de primejdiile vieții izbăvit fiind, Preacurată, cu puterea ta cea tare, laud și slăvesc nemăsurată milostivirea ta și mângâierea ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăjduind, către sprijinul tău cel tare m-am îndreptat și spre acoperământul tău cu tot sufletul am alergat și genunchii mi-i plec, Stăpână, și plâng și suspin; să nu mă treci cu vederea pe mine ticălosul, ceea ce ești scăparea creștinilor.

Și acum...

Nu voi tăcea a lăuda totdeauna măririle tale, că de nu ai fi stat tu, Fecioară, pentru mine pururea rugând pe Fiul și Dumnezeuul tău, cine m-ar fi izbăvit din atâtea primejdii și cumplite nevoi?

Cântarea a 3-a

Imnosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra bolții cerești și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Lipsit fiind de toate, cu durere strig ție: Grăbește, fierbinte folositoare, și al tău ajutor dă-l mie, robului tău, celui smerit și ticălos, care cu căldură caut sprijinul tău.

Minunate cu adevărat ai făcut acum spre mine, Stăpână, binefacerile tale, Fecioară, și milele tale. Pentru aceasta te slăvesc și te laud și cinstesc multă și nemăsurată purtarea ta de grijă.

Slavă...

Viscolul primejdiilor mă viscolește, Stăpână, și întreitetele valuri ale necazurilor mă îneacă. Ci, grăbindu-te, dă-mi mână de ajutor, sprijinitoarea și ocrotitoarea mea cea fierbinte.

Și acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc, Stăpână, pe tine, ceea ce ai pierdut stăpânirea morții; că tu, ceea ce din fire ești vie, din legăturile iadului către viață m-ai scos pe mine, cel ce am căzut pe pământ.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestruciat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singură grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui

și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Prorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!

Și unde alt sprijin decât aici voi afla? Unde voi alerga? Unde, dar, mă voi mântui? Și care alt ajutor cald voi avea, clătinat fiind de necazurile și valurile vieții? Vai mie! Însă spre tine singură nădăjduiesc și îndrăznesc și în tine mă laud; și alerg la acoperământul tău; mântuiește-mă!

Râul cel dulce al milei tale, Preacurată, care rouează cu bogate daruri preaticălosul și smeritul meu suflet, ce se pârjolește în cuptorul primejdiilor și al necazurilor, îl măresc și îl propovăduiesc; și alerg la acoperământul tău; mântuiește-mă!

Slavă...

Pe tine, Curată, pe tine singură, Fecioară neîntinată, te am zid nebiruit, scăpare, acoperământ tare, armă de mântuire. Nu mă trece cu vederea pe mine, cel rătăcit, că tu ești nădejdea celor fără de nădejde, ajutorătoarea neputincioșilor, bucuria întristaților și sprijinitoarea.

Și acum...

Cum voi putea spune, după vrednicie, nenumăratele tale îndurări, o, Stăpână, care, ca o apă, pururea au înviorat sufletul meu cel preanecăjit? Ci o, purtarea ta de grijă și facerea de bine, pe care le-am pierdut nebunește, eu, ticălosul!

Slavă...

Viscolul primejdiilor mă viscolește, Stăpână, și întreitete valuri ale necazurilor mă îneacă. Ci, grăbindu-te, dă-mi mână de ajutor, sprijinitoarea și ocrotitoarea mea cea fierbinte.

Și acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc, Stăpână, pe tine, ceea ce ai pierdut stăpânirea morții; că tu, ceea ce din fire ești vie, din legăturile iadului către viață m-ai scos pe mine, cel ce am căzut pe pământ.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singură grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui

și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Prorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!

Și unde alt sprijin decât aici voi afla? Unde voi alerga? Unde, dar, mă voi mântui? Și care alt ajutor cald voi avea, clătinat fiind de necazurile și valurile vieții? Vai mie! Însă spre tine singură nădăjduiesc și îndrăznesc și în tine mă laud; și alerg la acoperământul tău; mântuiește-mă!

Râul cel dulce al milei tale, Preacurată, care rouează cu bogate daruri preaticălosul și smeritul meu suflet, ce se pârjolește în cuptorul primejdiilor și al necazurilor, îl măresc și îl propovăduiesc; și alerg la acoperământul tău; mântuiește-mă!

Slavă...

Pe tine, Curată, pe tine singură, Fecioară neîntinată, te am zid nebiruit, scăpare, acoperământ tare, armă de mântuire. Nu mă trece cu vederea pe mine, cel rătăcit, că tu ești nădejdea celor fără de nădejde, ajutorătoarea neputincioșilor, bucuria întristaților și sprijinitoarea.

Și acum...

Cum voi putea spune, după vrednicie, nenumăratele tale îndurări, o, Stăpână, care, ca o apă, pururea au înviorat sufletul meu cel preanecăjit? Ci o, purtarea ta de grijă și facerea de bine, pe care le-am pierdut nebunește, eu, ticălosul!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapasă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Cu mulțumire strigăm ție: Bucură-te, Mireasă dumnezeiască! Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ! Bucură-te, armă și zid nesurpat! Bucură-te, folositoare și ajutătoare și mântuirea celor ce aleargă, cu credință, la tine!

Cei ce mă urăsc în deșert, săgeți și săbii și groapă mi-au pregătit și caută ticălosul meu trup să-l sfâșie și să-l pogoare în pământ. Ci dintru acestea, grăbindu-te, mântuiește-mă, Preacurată!

Slavă...

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu toți cunoscându-te pe tine, Preacurată Stăpână, și știind că Cel născut din tine este Dumnezeu Cuvântul, Îl propovăduim în două firi, fiecare cu voința ei de sine stătătoare, mai presus de cuvânt și de legile firii.

Și acum...

Ce dar de mulțumire îți voi aduce ție pentru darurile tale, de care m-am învrednicit, și pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt și măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Rugăciunea mea voi revărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele. Că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața

mea de iad s-a apropiat. Ci, ca Ionă mă rog Ție: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă!

Norii grijilor au acoperit ticălosul meu suflet și inima mea și mă întunecă cu totul, Fecioară. Ci, ca una ce ai născut Lumina cea neapropiată, alungă-i pe aceștia departe, cu suflarea dumnezeieștii tale rugăciuni.

Mângâiere întru neazuri te știi și bolilor doctor te cunosc și sfârâmăre cu totul a morții, și râu de viață nedeșertat și tuturor celor din primejdii grabnică și iute folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale, nici izvorul minunilor celor nenumărate și nici fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirii tale, celei către mine, Stăpână. Ci, tuturor le mărturisesc și le strig, le propovăduiesc și le vestesc.

Și acum...

Înconjuratu-m-au valurile vieții precum albinele înconjoară fagurele, Fecioară, și, cuprinzându-mi inima, o rănesc cu săgețile neazurilor. Ci fii mie ajutorătoare și ocrotitoare și izbăvitoare, Preacurată!

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Preacurată, ceea ce în zilele din urmă, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem Condacul, glasul al 6-lea:

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pe tine, Preacurată Fecioară. Tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim, și cu tine ne lăudăm, ca să nu ne rușinăm, că suntem robii tăi.

Diaconul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Se cântă Prochimenul, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău într-un tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Evangelhia

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi...

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori)!

Diaconul: Înțelepciune! Drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie!

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău!

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire (10, 38-42; 11, 27-28).

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Diaconul: Să luăm aminte!

Preotul:

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu

multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, oare nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i, deci, să-mi ajute. Și, răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești, dar un singur lucru trebuie; iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea. Și, când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericit este pieptul la care ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime în Unime, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihurile acestea, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece cu vederea rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Ajutătoarea celor necăjiți, întărirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmosul:

Tinerii evrei, cu îndrăzneală au călcat în picioare văpaia cup-torului și focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pe mine, cel întunecat în noaptea păcatelor luminează-mă tu, ceea ce ești locaș al Luminii curat și fără prihană, ca să te slăvesc cu dragoste.

Acoperământ fii, Fecioară, și folositoare, sprijin și laudă mie, celui lipsit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor și nădejdea celor fără de nădejde!

Slavă...

Cu tot sufletul și gândul și inima și buzele, te slăvesc pe tine, îndulcindu-mă de darurile tale cele mari. Ci, o, bunătatea ta și nenumăratele tale minuni!

Și acum...

Caută cu ochiul tău milostiv și cercetează întristarea pe care o am, și de cumplitele nevoi și de vătămare și de primejdii și de ispite izbăvește-mă, cu nemăsurată mila ta.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a preaslăvit...

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă trece cu vederea, preacinstită, pe mine cel înecat în furtuna valurilor lumești, ci dă-mi mână de ajutor mie, celui supărat de chinurile vieții.

Împresurări, necazuri și nevoi m-au aflat, curată și primejdii ale vieții și ispite de pretutindenii m-au înconjurat. Ci, ajută-mi și mă sprijinește, cu acoperământul tău cel puternic.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Întru furtuni să te aflu pe tine liman, întru întristări bucurie și veselie, în boli grabnică tămăduitoare, în primejdii ajutoare și în ispite folositoare.

Și acum...

Bucură-te, scaunul Domnului cel în chipul focului!
Bucură-te, năstrapă dumnezeiască și de mană primitoare!
Bucură-te, sfeșnic de aur și făclie nestinsă!
Bucură-te, slava fecioarelor și a maicilor podoabă de laudă!

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cel de S-a preaslăvit în muntele cel sfânt și în rug a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmosul:

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre; cum Cel Preaînalt de bunăvoie S-a pogorât până și în trup, din pântecul Fecioarei făcându-Se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu, credincioșii o mărim.

Către cine altcineva voi scăpa, Curată? Unde voi alerga de aici și mă voi mântui? Unde mă voi duce? Și la cine voi afla scăpare? Pe cine grabnică folositoare? Pe cine în neazuri ajutătoare? Spre tine însăți nădăjduiesc; întru tine singură mă laud și spre tine îndrăznind, alerg.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putință a număra măririle tale și a spune adâncul cel neurmat al minunilor tale celor mai presus de minte, care pururea sunt dăruite celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine și cu credință ți se închină, ca unei adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

În cântări de mulțumire slăvesc și cinstesc nemăsurata milă și puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc și facerile tale de bine, pe care le-ai revărsat asupra mea, le propovăduiesc și le măresc cu sufletul și cu inima și cu gândul și cu limba, totdeauna.

Și acum...

Primește rugăciunea mea cea sărăcăcioasă și plânsul și suspinul și lacrimile mele nu le trece cu vederea. Ci mă sprijinește ca o bună și cererile mi le împlinește. Că toate le poți, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu, Celui atotputernic, numai de vei căuta spre a mea ticăloasă smerenie.

Și îndată cântăm: Cuvine-se cu adevărat să te ferim... (pag. 22) și megalinariile (pag. 49), apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8) și Troparele de umilință (pag. 50). Apoi preotul zice ectenia întreită specială (pag. 24), iar înainte de otpust rostim această:

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Ceea ce singură ești bucuria celor necăjiți și ocrotitoarea celor nedreptățiți, mângâierea celor ce plâng și ajutătoarea celor neajutorați, cercetătoarea celor neputincioși și acoperământul și sprijinul celor ce se chinuiesc; liman celor înviforați și toiag orbilor, povățuitoare celor rătăciți și scăpare tare a celor din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără de prihană ia aminte la această ticăloasă și netrebnică rugăciune a mea, pe care o aduc ție, întru strângerea inimii, și mă izbăvește de viforul cel rău al gândurilor. Scapă-mă pe mine din somnul cel greu care mi s-a pricinuit mie din lenevie și depărtează de la mine trândăvia cea cumplită. Izbă-

vește-mă de tirania cea amară a demonilor și mă smulge din obiceiul cel rău al patimilor. Și precum știi, mântuiește-mă pe mine, netrebnicul tău rob, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdele mântuirii mele. Dă-mi mie, Preacurată, cu osârdie să împlinesc poruncile Fiului Tău și Dumnezeului nostru, și să păzesc întotdeauna așezămintele Lui cele mântuitoare. Și mă întărește ca să întâmpin doxologiile Lui cele bineprimite, cu cuget veghetor și cu minte trează. Că întru tine, pricinuitoarea bunătăților și ajutorătoarea mea nădăjduind, aduc această cerere. Deci, să nu cad din nădejdea cea către tine, Preacurată, nici să mă întorc umilit și rușinat. Ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrab, împlinirea cererilor mele. Ca totdeauna, ca pe o ajutorătoare tare a noastră, a păcătoșilor și împlinitoare a cererilor noastre, să te laud și să te măresc pe tine, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU, LA ICOANA FĂCĂTOARE DE MINUNI „GRABNIC-AJUTĂTOAREA”

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Către Născătoarea de Dumnezeu...*

Către icoana Născătoarei de Dumnezeu să alergăm noi, cei aflați în primejdii, și înaintea ei acum să cădem, din adâncul sufletului îndurerat, strigând: Degrabă auzi rugăciunea noastră, Fecioară, ca o grabnic-ajutătoare,

cea ce porți acest nume mare, că tu ești apărătoarea noastră și gata sprijinitoare în nevoi.

Slavă..., asemenea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să aler-găm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am căștigat.

Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea

Alcătuire a Sfântului Cuvios Nicodim Aghioritul

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Mie, celui ce încep a lăuda mulțimea dumnezeieștilor tale minuni și semne, din inimă rogu-te, Fecioară grabnic-ajutătoare, dăruiește-mi har.

Cine nu s-ar mira de minunile icoanei tale, Fecioară, că dintru ea pe cel ce slujea la masă l-ai strigat de trei ori. De aceea *Grabnic-ajutătoare* te numești.

Slavă...

Cum voi putea spune minunea ta, Fecioară? Că tu mai întâi ai făcut orb pe monahul necredincios, apoi l-ai făcut iarăși a vedea.

Și acum...

Bucură-te și te veselește, dumnezeiască mănăstire Dohiariu, că tu o ai pe Doamna tuturor apărătoare și acoperământ, precum ea lămurit a vestit.

Cântarea a 3-a

Imos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Pe cei lipsiți de fii, tu, Marie, bine roditori i-ai arătat, iar pe mamele sterpe făcutu-le-ai a se bucura de fii, Fecioară grabnic-ajutătoare. Cine, dar, nu se va minuna de măririle tale?

Bulgaria vestește minunile tale, Fecioară grabnic-ajutătoare, împreună cu întreg Apusul și Răsăritul, că te-ai făcut izvor ce revarsă daruri tuturor din icoana ta celor ce cheamă dumnezeiescul tău nume.

Slavă...

Boala cancerului a dispărut de la mâna cinstitei femei, prin cercetarea ta, Fecioară. De aceea, cea care pătimea, izbăvindu-se de durere, cu bucurie ți-a adus mulțumiri.

Și acum...

În chip minunat s-a arătat icoana ta, Preacurată, și mai presus decât razele soarelui pe toți îi luminează, Grabnic-ajutătoare. Cine, dar o va putea lăuda pe aceea pe care și îngerii cu frică o acoperă?

Apoi aceste Stihiri:

Ascultă, Fecioară grabnic-ajutătoare, Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi, și izbăvește-ne de toate primejdiile, Curată.

Alungă norii deznădejdiei din sufletul meu, Curată, și bucurie dăruiește-mi mie, robului tău, ca una ce ești vasul bucuriei.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

De multe războaie fiind împresurați, Fecioară, ale văzuților și nevăzuților vrăjmași, către tine, Stăpână, cu căldură strigăm: Zdrobește-le armele, cu puterea ta, și viață pașnică dăruiește-ne nouă, robilor tăi, Grabnic-ajutătoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

La toate marginile lumii icoana ta cea făcătoare de minuni se vestește, și acum toți poartă pe buze pe Grabnic-ajutătoare.

Și în vis arătându-te, Împărăteasă a tuturor, dar și aieva, Grabnic-ajutătoare, săvârșești în lume minuni mai presus de fire.

Slavă...

Cine, Fecioară, a chemat numele tău în orice primejdie, și nu l-ai auzit degrabă, ceea ce ești Grabnic-ajutătoare?

Și acum...

Fericită ești, vestită mănăstire Dohiariu, că te-ai îmbogățit cu preacinstita icoană *Grabnic-ajutătoare*.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Cum să privesc eu, nevrednicul, cu ochi întinați chipul tău prea neprihănit, Grabnic-ajutătoare, Împărăteasă a toate?

Marea și pământul vestesc minunile icoanei tale, *Grabnic-ajutătoare*, că amândouă s-au bucurat de darurile tale.

Slavă...

Vădit-ai pe hoțul care a furat banii aproapelui său, Maică Fecioară, și i-ai dat înapoi celui care după dreptate îi avea.

Și acum...

Cinstita icoană a chipului tău, prealăudată, ca o lumină strălucește tuturor celor ce o privesc, și îi îndeamnă a i se închina și a o săruta.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Ca o Maică iubitoare arătându-te, Stăpână, chemat-ai la tine un copil până ce l-ai izbăvit din mâinile tâlharilor,

Maică Fecioară. Deci și noi, robii tăi, să te aflăm Maică iubitoare.

Nu avem noi, sărmanii tăi robi, altă ocrotitoare și acoperământ, afară de tine. De aceea, Curată, din inimă strigăm: De toată primejdia slobozește sfințita ta lavră și pe credincioșii ce aleargă la tine.

Slavă...

Precum ai izbăvit de furtuna de pe mare pe cei ce au chemat dumnezeiescul tău nume, așa și pe noi de naufragiul cel simțit și cel duhovnicesc mântuiește-ne, Născătoare de Dumnezeu, și ancorează pe robii tăi la țarmul cel lin al mântuirii.

Și acum...

Lumea te-a dobândit izbăvitoare și fierbinte ocrotitoare în năpaste; de aceea, Curată, la cinstită icoana ta oamenii aleargă de pretutindenii, și toți te află scăpare și mângâiere, Fecioară.

Apoi aceste Stihiri:

Ascultă, Fecioară grabnic-ajutătoare, Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi, și izbăvește-ne de toate primejdiile, Curată.

Alungă norii deznădejdiei din sufletul meu, Curată, și bucurie dăruiește-mi mie, robului tău, ceea ce ești vasul bucuriei.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cele de sus căutând...*

În marea cea cumplită a vieții fiind înviforați, potopiți de furtunile patimilor de tot felul și împresurați de viforul ispitelor, la cinstita ta icoană cu căldură alergăm, Fecioară, ca la un liman liniștit. Întinde-ne mâna, precum Fiul tău lui Petru, și de tot viforul izbăvește-ne, Curată.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul (Ps. 44, 20).

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău. Și va dori Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău (Ps. 44, 12-14).

Evangelhia (*Luca 1, 39-49, 56*)

În zilele acelea, ridicându-se Maria, s-a dus în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda. Și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău! Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că, iată, cum a ajuns la urechile mele glasul închinării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește

sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni; apoi s-a întors la casa ei.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime în Unime, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru dumnezeieștile rugăciuni ale Grabnic-ajutătoarei, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Icoana Născătoarei de Dumnezeu *Grabnic-ajutătoarea* toți să o lăudăm, ceea ce este lună slăvită și prealuminosă, aură strălucitoare, boltă cerească plină de stele, salba cu șapte stele prin care suntem călăuziți către Dumnezeu, Fecioară cu chip luminos, cer preafrumos care strălucește cu stele numeroase, curcubeu cu felurite culori, prin care pururea izbăvește-ne, Doamne, de potop.

Plinește, Fecioară grabnic-ajutătoare, cererile tuturor robilor tăi, cei ce se apropie de tine cu credință și cer ajutorul și ocrotirea ta, Curată. De toată mâhnirea, de rele

și de boli sufletești și trupești pe noi pe toți slobozește-ne, ca să te laudăm, slăvind pe Hristos, Fiul tău, pe Care roagă-L, prealăudată, să mântuiască sufletele noastre.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea...

Orbilor le-ai dăruit a ochilor putere de a vedea, Fecioară. Luminează, dar, și ochii noștri sufletești și trupești, ca pururea să laudăm cinstitele tale măriri.

Surzilor auzul le-ai dăruit, Marie, Grabnic-ajutătoare. Și nouă tuturor deschide-ne urechile sufletului și ale trupului, ca pururea să laudăm cinstitele tale măriri.

Slavă...

Precum ai izbăvit odinioară de năpasta lăcustelor pe cei ce au alergat la tine, așa și pe noi de aceasta izbăvește-ne și de orice altă vătămare, Stăpână, ca pururea să laudăm cinstitele tale măriri.

Și acum...

Precum ai îndreptat oarecând pe cel slăbănog, Fecioară grabnic-ajutătoare, așa și pe noi îndoiti îndreptează-ne, cei ce ne încredințăm ocrotirii tale celei fierbinți, ca pururea să laudăm cinstitele tale măriri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

De toate bolile izbăvește-ne, Fecioară, cu ocrotirea Ta cea caldă, precum odinioară pe mulți i-ai izbăvit de acestea, Curată.

Izvor de minuni s-a arătat lumii icoana ta, Fecioară Grabnic-ajutătoare, de la care cei însetați se adapă din destul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cele pierdute tu le arăți, Născătoare de Dumnezeu, și bucurie dăruiești celor ce le află. Cât este de mare harul ce izvorăște din icoana ta!

Și acum...

Poruncii tale, Fecioară Grabnic-ajutătoare, se supun toate stihiiile, de care izbăvește pe toți cei ce te cheamă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Cu osârdie adunați-vă, mulțimile bolnavilor, înaintea cinstitei icoane de la Dohiariu, că Doctorul fără de plată este întru aceasta.

Cinstita ta icoană altă scaldătoare a Siloamului s-a arătat, Prealăudată, curățind bolile sufletului și ale trupului.

Slavă...

În mănăstirea Dohiariu ca o făclie strălucește preacinstita icoană a Născătoarei de Dumnezeu, și luminează pe cei ce cu credință o cinstesc.

Și acum...

Către sfânta icoană Grabnic-ajutătoare sârguiți-vă, toți cei din primejdii, și vă veți împărtăși îmbelșugat de harul minunilor.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile:

Cinstitei și minunatei icoane *Grabnic-ajutătoare* să ne închinăm, fraților, celei ce săvârșește minuni și izvorăște tămăduiri, și cu dragoste să o sărutăm.

Având cinstita ta icoană ca un turn întărit, Fecioară nenuntită, la ea alergăm în vreme de primejdii și de toată uneltirea ne izbăvim.

Acum vreme de strâmtorare a venit asupra noastră, acum avem nevoie de ajutorul tău, Fecioară. Izbăvește-ne, dar, de toată nevoia și primejdia, și întinde-ne degrabă mână de ajutor.

Cerul are trupul și sufletul tău care strălucesc luminos, iar mănăstirea Dohiariu are icoana ta cea numită *Grabnic-ajutătoare*.

Ridică ochii tăi, Marie, și privește cu milostivire pe cei ce stau înaintea cinstitei icoanei tale și se roagă ție, Fecioară, și plinește cererile lor, prealăudată.

În ceasul sfârșitului, când mă voi lupta cu moartea, să te văd, Fecioară, în cinstita ta icoană, îmblânzitoare și lin privind, iar nălucirile diavolilor alungându-le.

Sunt rănit de dorirea ta, Marie, dragostea mă arde privind frumusețea și slava sfințitei tale icoane, Fecioară, și nu mă satur a te mări.

Cu ce vom răsplăti ție, Fecioară, noi, bieții tăi robi, pentru harul îmbelșugat pe care ni l-ai arătat nouă, dăruindu-ne, ca o bogăție cerească, dumnezeiasca ta icoană?

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparele de umilință, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca Unui Stăpân, noi, păcătoșii. Miluieste-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieste-ne pe noi, că spre Tine am nădăjduit. Nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dum-

nezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi se cântă:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Pentru toți care scapă...*

Pe toți cei ce se închină dumnezeieștii și cinstitei tale icoane Grabnic-ajutătoare, slobozește-i de boli sufletești și trupești, de năvălirea păgânilor, de foame, de ciumă, de foc, de cutremur, de lăcuste, de grindină, de omizi și de alte năpaste, Fecioară, ca, de tot felul de primejdii pururea fiind izbăviți, să slăvim toți dumnezeiescul tău nume.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE
DE DUMNEZEU
„VIMATARISA” (ALTĂRIȚA)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Stăpână, cinstita ta icoană cea în chipul soarelui, altarului dăruită, în fântână fiind aruncată de furia bar-

barilor, după șaptezeci de ani a răsărit deodată, dimpreună cu lemnul cel de viață făcător, trimițând razele strălucitelor tale minuni și apărând mănăstirea Vatoped cu neadormitele tale rugăciuni.

Slavă..., alt tropar, asemenea:

Izvor înmiresmat te cunoaștem pe tine și, la cinstitul tău brâu venind, zicem, strigând cu pocăință din adâncul sufletului: Stăpână, slobozește-ne de mirosul greu al păcatelor, izvorând tuturor mirul cel neîmpuținat, revărsat din racla ce păstrează brăul tău, Curată.

Și acum..., asemenea:

Ceea ce ai scos cu strălucire din fântână icoana ta, dimpreună cu cinstitul și de viață făcătorul lemn al Crucii și cu candela aprinsă și neadormită, păzește, Curată, turma ta, care te cinstește cu dragoste. Apără Sfântul Munte al Athosului de toată uneltirea celor răi, ocrotitoare neadormită a Mănăstirii Vatoped.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Curată Marie, numită Vimatarisa, robului tău celui smerit dăruiește-i harul tău, ca să laude cinstita ta icoană, pe care ai slăvit-o cu minuni de tot felul.

Grijile lumești și pământești alungă-le din sufletul meu, Fecioară, ceea ce ești acum preabună mijlocitoare între Dumnezeu și oameni, Stăpână.

Slavă...

Împărăteasa tuturor, ceea ce covârșești toate oștirile cele nematerialnice, te-ai înălțat mai presus de fire, zămislind pe Stăpânul acestora, la glasul Arhanghelului, Vimatarisa.

Și acum...

Scara ce ajungea până la cer, pe care odinioară a văzut-o Iacov cu duhul, preînchipuia nașterea ta, Fecioară Vitamarisa, prin care Adam a fost înălțat.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Văzut-a odinioară Moise cel mare în Sinai un rug aprins de foc, ce rămânea nemistuit, preînchipuindu-te pe tine, Fecioară, pe care noi acum te laudăm, o, Vimatarisa.

Ușă a mântuirii, pod ce duce către Dumnezeu, țarină ce rodește Spicul vieții, pat închipuit de Solomon și laudă a credincioșilor tu ești, Vimatarisa, Stăpână a tuturor.

Slavă...

Vas cu mir dumnezeiesc și locaș sfințit al Celui ce, din bunătate, S-a pogorât din cer, arătat-te-ai, prealăudată, și cupă însuflețită ce poartă dumnezeiască mană, o, Fecioară.

Și acum...

Ușă neumblată și cămară de taină ești Celui ce este mai înainte de luceafăr, Care în chip negrăit a răsărit din Tată fără de mamă, și în vremurile din urmă s-a făcut om din tine, Fecioară.

Apoi aceste Stihiri:

Mântuiește din primejdii pe robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, că toți după Dumnezeu la tine alergăm ca la un zid nesurpat și ocrotitoare.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată:

Sedealna, glasul al 2-lea
Podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrab și ne izbăvește din primejdii, ceea ce ești una grabnică ocrotitoare.

Cântarea a 4-a
Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Carte mare și nouă te-a văzut odinioară Isaia pe tine, Maică fără de bărbat, Fecioară, în care s-a scris Cuvântul cu degetul lui Dumnezeu.

Munte netăiat te-a văzut, Fecioară, dumnezeiescul Daniil, mai înainte însemnând înălțimea cea negrăită a nașterii tale, Vitamarissa.

Slavă...

Toiag ce odrăslește migdale te-a însemnat de demult marele Aaron pe tine, Vimatarisa, ceea ce ai născut pe Cel ce înnoiește firile.

Și acum...

Minunatul Ioil mai înainte a văzut semne pe pământ, ce făceau cunoscută credincioșilor taina zămislirii tale de la Dumnezeu, Vimatarisa.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Și trupul și sufletul și icoana Vimatarisa, toate le ai preasfinte. De aceea, mântuiește, Fecioară, pe cel ce se roagă ție.

Paraclisierul tău mai dinainte a știut de venirea piraților tâlhari asupra mănăstirii tale, Vimatarisa.

Slavă...

Către sfințita ta icoană, Vimatarisa, îmi înalț ochii și cugetul, ceea ce ești de Dumnezeu slăvită.

Și acum...

De lupi și de fiare mîncătoare de sânge izbăvește-ne pe noi, Vimatarisa, striga cu lacrimi fierbinți cel ce se ruga ție.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Când ceata cea potrivnică a tâlharilor, năvălind, precum câinii, asupra turmei tale, dădea pierzării ale tale oi, prea cântată Vimatarisa, paznicul bisericii a ascuns icoana ta în fântână.

Cel ce te cinstea și se ruga ție a așezat în fântână crucea și o candelă aprinsă, dimpreună cu icoana ta, Vimatarisa, și, vărsând lacrimi, a închis gura fântânii, pecetluind-o.

Slavă...

Ca să izbăvească întreaga fire a muritorilor, Fiul tău, Fecioară, S-a pogorât în adâncurile iadului și l-a ridicat pe Adam cu tot neamul. Iar tu, urmându-L pe El, te-ai sălășluit, prin icoana ta Vimatarisa, în apa fântânii.

Și acum...

Fără de voie lăsând turma ta, Fecioară, slujitorul tău a mers cu pirații pe calea robiei și a ajuns în insula Creta unde a trăit ca rob, în multe neazuri.

Apoi aceste Stihiri:

Mântuiește din primejdii pe robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, că toți după Dumnezeu la tine alergăm ca la un zid nesurpat și ocrotitoare.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netălcuit L-ai născut în zilele din urmă, roagă-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești păzitoare creștinilor nebiruită, și mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sânguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, ceea ce pururea aperi pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul (Ps. 44, 20).

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău. Și va dori Împăratul frumusețea ta (Ps. 44, 12-13).

Evangelhia (*Luca 1, 39-49, 56*)

În zilele acelea, ridicându-se Maria, s-a dus în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda. Și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pânțele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis: Bindecuvântată ești tu între femei și bindecuvântat este rodul pântecelui tău!

Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că, iată, cum a ajuns la urechile mele glasul închinării tale, pruncul a săltat de bucurie în pânțelele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni; apoi s-a întors la casa ei.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Maicii Tale, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Ajutorului omenesc nu mă încredința pe mine, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robului tău, că necazul mă cuprinde și nu pot răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu mi-am agonisit, nici loc de scăpare eu, ticălosul, pururea fiind biruit și mângâiere

nu am afară de tine. Stăpâna lumii, nădejdea și ocrotitoarea credincioșilor, nu trece cu vederea rugăciunea mea, ci o fă de folos.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonismul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreilor...

Cu adevărat, ca o nouă Rahila, turma ta, Vimatarisa, a stat tânguindu-se amar pentru pieirea fiilor ei, pe care i-au adus-o cei născuți din Agar.

I-ai dăruit iar slugii tale izbăvirea, scoțându-l din robie după șaptezeci de ani, Fecioară și Doamnă Vimatarisa.

Slavă...

Ai dat în dar izbăvire slugii tale și la adânci bătrâneți l-ai întors la mănăstirea ta, ca să descopere tuturor a ta icoană, Vimatarisa.

Și acum...

Luni, la ceasul al nouălea, fiind toți monahii adunați în biserica ta, cea a cinstitei Mănăstiri Vatoped, bătrânul a arătat unde este a ta icoană.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu glas mare a strigat cucernicul bătrân către turma ta, Stăpână, și către stareț: Intrați și cântați Vecernia după obicei, iar apoi, Canonul Preacuratei cântați-l împreună melodios, ca să vi se arate o minune nouă. Pe aceasta acum o preaînălțăm întru toți vecii.

Sfințitul preot, preacurată Stăpână, știind unde pusese cinstita ta icoană Vimatarisa, cu lacrimi a zis către stareț și către toți ceilalți: Cu evlavie și cu frică ridicăți piatra, strigând către Fecioara, ca să arate, de voiește, adâncul minunilor sale, Ctitorița.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Nouă precum soarele, a răsărit din fântână preacinstita icoană Vimatarisa și, împreună cu Crucea și candela aprinsă, a luminat întreaga adunare a celor din Athos. Pentru aceasta toți să cântăm: Preoți, binecuvântați, popoare, preaînălțați pe singura Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Veniți, mulțime a creștinilor, preoți și monahi, să alergăm la biserica Vimatarisei, și în cântări să strigăm către ea: Bucură-te, Marie, tron slăvit al Împăratului tuturor, Hristos, Dătătorul de viață, pe Care cu osârdie roagă-L să izbăvească turma ta de toată răutatea.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Sosit-a turmei tale praznic strălucit și purtător de lumină, Stăpână, dăruind tuturor credincioșilor îndurare, prin dumnezeiescul har, din cinstita ta icoană, ocrotitoarea împăraților, slava patriarhilor și zidul cel de apărare al mănăstirii tale.

Bucură-te, izvor cu șuvoaie dătătoare de viață și grabnică cercetare a celor bolnavi. Bucură-te, toiag al bătrânilor și al orbilor, Fecioară Vimatarisa. Bucură-te, a monahilor ocrotire, ajutor și acoperământ; a preoților întărire și al ortodocșilor sprijin.

Dumnezeiasca ta biserică, Maică Fecioară, închipuie tăria cerului, că are a ta icoană, în loc de luceafăr luminos, și minunile tale cele strălucite și mai presus de fire, în loc de stele. De acestea bucurându-se cu îndestulare, toată adunarea credincioșilor cinstește icoana ta Vimatarisa.

Slavă...

Pe mine, cel ce sfințita ta icoană Vimatarisa o laud cu buze întinate, rogu-te, Stăpână, curățește-mă cu isopul îndurărilor tale și, măcar că nu sunt vrednic, mântuiește-mă pe mine, cel nedumerit și pățimaș, și mă scoate, precum știi, pe mine, robul tău, din adâncul păcatelor.

Și acum...

Supunându-ne noi credincioșii, rânduielilor scrise de Părinți, te cinstim pe tine, Curată, și de aceea ne închinăm toți cinstitei și sfințitei icoanei tale, Vimatarisa. Că spune înțeleptul Vasile: Cinstea adusă icoanei trece printr-înșă către cel închipuit pe ea.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile:

Bucură-te, Stăpână numită Vimatarisa, preaputernică!
Bucură-te, ceea ce ții în brațe dumnezeiescul foc!
Bucură-te, apărare și acoperământ al turmei tale!
Bucură-te, podoaba Vatopedului!

În psalmi îți cânt, Preacurată, din suflet întinat: Vino, ceea ce stai de-a dreapta Împăratului a toate și împărățești împreună cu El, în veșmânt de aur strălucind, ceea ce ești *Doamnă a altarului*.

Ca o Maică iubitoare de oameni a Celui bun și de oameni iubitor, preabună Stăpână, fă bun sufletul meu cel înrăutățit, cel ce are trebuință de obișnuita ta iubire de oameni.

Tinde-mi mâna, Maica lui Dumnezeu, mie, celui ce zac în noroiul cel mai de jos al plăcerilor, și în prăpastia prea adâncă a păcatelor, și mă scoate din acestea, *Doamnă a altarului.*

Alte Megalinarii ale mănăstirii Vatoped:

Acum Gavriil binevestește, strigând cu frică Mariei: Bucură-te! O, ce lucru străin! Că în pânțele neprihănit se zămislește Ziditorul, mântuind pe cel pe care l-a zidit.

Dumnezeieștii și cinstitei icoane Vimatarisa toți să ne închinăm, și celorlalte: Esfagmeni, Paramitia, Eleovritisa, Antifonitria și Pantanasa.

Cinstitelor icoane, celor ce poartă chipul tău, ne închinăm: Paramitia și celelalte: Antifonitria, Pirovolitisa, dumnezeiasca Esfagmeni și Pantanasa.

Brâu preacinstit al Neprihănitei, izvor de minuni și vistierie de daruri, scapă pe robii tăi de orice vătămare, ca unul care încingi vasul vieții.

Pe cei ce se închină cu evlavie la racla cu moaștele tale și săvârșesc strălucita ta pomenire, păzește-i de toată nevoia, Cuvioase Evdochime, de trei ori fericite, vrednicule de laudă.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparele de umilință, glasul al 6-lea:

Miluește-ne pe noi, Doamne, miluește-ne pe noi, că nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca Unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi. Miluește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluește-ne pe noi, că spre Tine am nădăjduit. Nu te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Pe toți care aleargă cu credință la brațul tău cel puternic îi aperi, ceea ce ești bună; că noi păcătoșii nu

avem altă mijlocire către Dumnezeu în primejdii și în neazuri, pururea fiind împovărați cu multe păcate, Maica Dumnezeului Celui preaînalt. Pentru aceea, cădem înaintea ta ca să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și neazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINȚILOR ȘI DREPTILOR
DUMNEZEIEȘTI PĂRINȚI IOACHIM ȘI ANA

(9 septembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Minunatului Ioachim și Anei, care în chip minunat au născut pe Fecioara, cu credință să ne rugăm,

strigând: Izbăviți-ne, strămoșilor ai Mântuitorului, de boli, de ispite și de primejdii, cu rugăciunile voastre cele fierbinți, și femeilor ce poartă în pântece dăruți-le degrabă naștere bună (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Celor ce s-au învrednicit a naște pe pământ pe cea fără de asemănare mai presus decât Serafimii, dumnezeieștilor Ioachim și Ana, să le cerem a se ruga pentru noi.

Stăruind cu adevărat către Dumnezeu în rugăciuni de tot felul, strămoșii lui Hristos au zămislit după legile firii pe Născătoarea de Dumnezeu, către care nu vom înceta a ne ruga.

Slavă...

Viețuire mai înaltă având acum, în viața cea nestricăcioasă, Ioachime și Ana, pe Dumnezeu rugați-L să-mi dăruiască mie, celui necăjit, bucurie mai presus de lume.

Și acum...

Pe Fiul tău roagă-L, Marie, să omoare patimile cele grele ale trupului meu, și pe mine, cel mort prin păcate, să mă învieze, ca Unul ce este prin fire iubitor de oameni.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Precum te rugai Ziditorului ca să naști, pe când erai stearpă, dumnezeiască Ana, așa și acum izbăvește de naștere grea pe cele ce poartă în pânțe.

Cel ce ai primit din belșug harul cel dumnezeiesc spre a naște pe prunca cea dumnezeiască, roagă-l pe Domnul, Ioachime, să fiu izbăvit de primejdii.

Slavă...

Cântări să aducem acum născătorilor dumnezeieștii Fiice, lui Ioachim și Sfintei Ana, și cu credință să-i ferim.

Și acum...

Pe tine dobândindu-te întărire și ocrotire îmbelșugată, Precurată, degrabă ne izbăvim de ispite și de necazurile de tot felul.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăviți-ne, sfântă pereche a dumnezeieștilor Părinți, Ioachim și Ana, de necazuri și boli cu rugăciunile voastre.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Cu bucurie să-i cinstim și cu credință să-i rugăm pe strămoșii Mântuitorului, ca să ne izbăvim de toată mâhnirea.

Strămoși ai Mântuitorului, de Dumnezeu insuflați, Ana și Ioachim, aduceți-I rugăciune ca să ne izbăvească de tot răul.

Slavă...

Pe mine, cel omorât de păcate și de rele de tot felul, ridicați-mă, dumnezeieștilor Părinți preaslăviți, și spre nesticăciune călăuziți-mă.

Și acum...

Cu păcate cumplite pângărindu-mi sufletul eu, ticălosul, la acoperământul tău alerg, dumnezeiască Mireasă, cerând dezlegare.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Îndreptați pururea întreaga mea viață către poruncile Domnului, doime de Dumnezeu fericită, și către lumină călăuziți-mă.

Prin viață cucernică strălucind, dumnezeieștilor Părinți, pe noi pe toți învredniciți-ne a avea cucernicie și de curăție ne umpleți.

Slavă...

Pe noi pe toți, cei lipsiți de bunătate, voi cei buni, cu dumnezeiască strălucire luminați-ne, ca cei ce ați născut podoaba fecioriei.

Și acum...

Nepătată, care pe Dumnezeu L-ai născut, sfințește inima mea cea întinată de patimi, ceea ce ești mai sfântă decât îngerii, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Mintea mea cea omorâtă de rele, de Dumnezeu insuflătorilor, înviați-o acum, prin rugăciunile voastre cele fierbinți, și izbăviți-mă de toată mâhnirea și boala și de relele vrăjmașului.

Leapădă, suflete smerit, povara cea grea a păcatelor, și către strămoșii lui Hristos strigă, ca să te întărească pururea spre a duce povara cea ușoară a lui Hristos.

Slavă...

Fiți scăpare și dumnezeiască apărare, doime preaminunată a strămoșilor lui Hristos, creștinilor celor ce pățimesc în naștere grea.

Și acum...

De boli și de ispite cumplite pururea fiind cuprinși, Maică Fecioară Curată, la tine scăpăm și cu credință strigăm: Izbăvește pe robii tăi de năpaste și necazuri.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăviți-ne, sfântă pereche a dumnezeieștilor Părinți, Ioachim și Ana, de necazuri și de boli cu rugăciunile voastre.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Ca două stele preamari ați adus pe Fecioara, raza cea cu adevărat strălucitoare care a răsărit lumii pe Soarele cel mare. De aceea, împreună cu ea rugați-L, Ioachime și Ana, de Dumnezeu înțelepților, să mântuiască pe cei ce cu credință vă cinstesc.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău (Ps. 131, 11).

Stih: Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă (Ps. 32, 1).

Evanghelia (*Luca 8, 16-21*)

Zis-a Domnul: Nimeni, aprinzând făclia, nu o acoperă cu un vas, nici nu o pune sub pat, ci o așază în sfeșnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina. Că nu este nimic tănuit care să nu se arate și nimic ascuns care să nu se cunoască și să nu vină la vedere. Luați seama, deci, la felul cum auziți: Celui ce are i se va da; iar de la cel ce nu are, și ce i se pare că are se va lua de la el. Și au venit la El mama Lui și frații Lui; dar nu puteau să se apropie de El din pricina mulțimii. Și I

s-a vestit: Mama Ta și frații Tăi stau afară și voiesc să Te vadă. Iar El, răspunzând, a zis către ei: Mama mea și frații Mei sunt aceștia care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l îndeplinesc.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile dumnezeieștilor Părinți, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Prefacerea celor scârbiți...*

Scăpare din toată primejdia și slobozire de boli de tot felul fiind, doime binecuvântată, Ioachim și Ana, mântuiți cetatea și poporul de toată boala și mâhnirea, prin rugăciunile voastre cele fierbinți către Cel născut din Fecioară.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Cei ce ați născut izvorul milei, strămoși ai lui Hristos Dătătorul de viață, cu rugăciunile voastre, potoliți boala sufletului și patimile inimii celui ce aleargă la voi.

Cu strălucirea Fiului dumnezeieștii fiice Maria, strămoșilor ai Mântuitorului, luminați acum sufletele celor ce vă laudă și săvârșesc cu dragoste prăznuirea voastră.

Slavă...

Vezi, Ioachim de Dumnezeu înțeleptite, neputința ticălosului meu suflet și de vrăjmașii cei cumpliți și de orice altă vătămare izbăvește-mă cu rugăciunile tale, ca pururea să te fericesc.

Și acum...

Neamul ortodocșilor, Fecioară, împresurat de priemjdii și de boli, cu căldură aleargă la tine și strigă cu credință: Mântuiește-mă, tu, cea cu totul fără de prihană, cu preasfintele tale rugăciuni.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

O, fericită pereche, mie, celui deznădăjduit de mulțimea patimilor celor stricătoare de suflet, să-mi fii călăuzitoare spre viață de virtuți.

Pururea roagă-L pe Mântuitorul, Ana, să fie milostiv femeilor celor ce pătimesc, și de naștere grea să le izbăvească.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Doctori ai tuturor celor ce bolesc, știindu-vă pe voi, dumnezeieștilor strămoși ai Domnului, cu credință alerg la ocrotirea voastră.

Și acum...

Ceea ce ești apărarea ortodocșilor, Maică, ajutor, nădejde și acoperământ, pe cel ce aleargă la tine acoperă-l, Fecioară.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...*

Părinți ai Fecioarei celei preacurate fiind, preaslăviților, rugați-vă să fie izbăviți de rele de tot felul cei ce săvârșesc pomenirea voastră.

Miluiți-mă, părinți ai pururea Fecioarei, ca niște milostivi, pe mine cel necurat, și mă umpleți de razele dumnezeieștii lumini.

Slavă...

Pe Dumnezeu Care S-a întrupat nu încetați a-L ruga pentru noi, Ioachim și Ana, ca să ne izbăvim de primejdii, de boli și de necazuri.

Și acum...

O, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe robul tău, și de primejdii și boli slobozește-l, cu rugăciunile tale cele de maică, Neîntinată.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Veniți, credincioșilor, să-i laudăm pe Ioachim și Ana, strămoșii lui Hristos, care prin făgăduință și după legile firii au născut-o pe Fecioara și Maica lui Dumnezeu.

Ocrotiți, strămoșilor ai lui Hristos, pe cele ce au în pânțece, și izbăviți-le, cu rugăciunile voastre, de naștere grea și de orice altă vătămare, ca unii ce aveți îndrăzneală către Domnul.

Rugați-vă lui Hristos, de Dumnezeu insuflătorilor, să izbăvească de boli și de păcate de tot felul pe cei ce cinstesc cu credință sfântă pomenirea voastră, și să dăruiască bună naștere tuturor celor ce poartă în pânțece.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea dreptilor Tăi strămoși, Doamne, printr-înșii Te rugăm: Mântuiește sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Veniți cu credință, iubitori ai celor drepti; veniți, toți ortodocșii, să prăznuim împreună cinstita sărbătoare a strămoșilor lui Hristos și într-un glas să-i laudăm, strigând: De Dumnezeu insuflaților izbăviți-ne de necazuri, de boli și de multele greșeli, iar prin rugăciunile voastre cereți să se dăruiască bună naștere creștinilor celor ce au să nască.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL CINSTITEI CRUCI (14 septembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

De Crucea purtătoare de viață să ne apropiem acum, depărtându-ne de rele, și să o atingem, zicând cu credință, din inimă zdrobită: Sârguiește și ajută, Cruce

a lui Hristos, arată-te izbăvitoare de tot felul de primejdii. Să nu ne arătăm zadarnic viețuind, că la acoperământul tău cel tare nădăjduim (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom putea, Cruce a Domnului, a lăuda minunile tale noi, osândiții. Că dacă nu ne-ai fi dat tu daruri, cine ne-ar fi dăruit tămăduire de bolile trupului, cine curăție a sufletului? Nu ne vom depărta de tine vreodată, că tu păzești pe toți credincioșii de relele de tot felul.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeuule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Alcătuire a ieromonahului Nichifor Criteanul

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stih: Slavă, Doamne, cinstitei crucii Tale!

Cruce, sceptru sfânt și cinstit, pe cei ce cu evlavie se închină sfințitului tău acoperământ, de toată vătămarea, ispita și primejdia nevătămați păzește-i.

Cruce, sceptru sfânt al lui Hristos, pe cei ce se închină ție învrednicește-i pururea a se supune Ziditorului Dumnezeu și fă-i a fi de El ocârmuiți.

Slavă...

Cruce, ajutorul credincioșilor, dă ajutor celor ce laudă sfințită puterea ta, și întărește-i a birui patimile stricătoare de suflet.

Și acum...

Văzând Curata Mielușea Crucea Celui ce în curăție S-a născut dintr-însa, striga: Aceasta este acum mântuirea credincioșilor, sprijin puternic și întărire.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Cruce a Stăpânului, bucură-te, înviere a morților; bucură-te, întărire a celor slabi; bucură-te, ocrotirea tuturor. Pe cei ce se închină ție apără-i, păzește-i și acoperă-i de vrăjmașii văzuți și nevăzuți.

Cruce a Domnului, bucură-te, lauda credincioșilor; bucură-te, ocrotire tare; bucură-te, mângâiere. Pe cei ce se închină ție de năpastă izbăvește-i și de necazul cel cumplit și de toată mâhnirea.

Slavă...

Cruce a Domnului, bucură-te, temelie tare; bucură-te, păzitoare a celor ce te laudă; bucură-te, turn. Pe cei ce se închină ție de smintelile vieții izbăvește-i și mântuiește-i cu dumnezeiasca ta putere.

Și acum...

Crucea Fiului tău, lauda fecioarelor, putere a răsărit tuturor celor ce laudă nașterea ta. Închinarea acesteia și scăparea cea către tine dau vindecare de patimile sufletului și ale trupului.

Apoi aceste Stihiri:

Păzește, Cruce a Domnului, turma ta de vătămare, că toți întru tine ne laudăm și al tău acoperământ îl știm mântuire și putere.

Cercetează cu puterea ta pe cei ce cu credință se închină ție, cinstită Cruce, izbăvindu-i de răutatea vrăjmașilor cea de tot felul, și alungă ale lor necazuri.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Curgerea prea învolburată a nemăsuratelor mele greșeli usuc-o, ceea ce ai purtat pe Cel ce a uscat lemnul necredinței, cinstită Cruce.

Slavă...

De păcate m-am răvășit și din acestea am ajuns la boală necurmată. De aceea strig ție: Tămăduiri de amândouă dăruiește-mi, Cruce.

Și acum...

Noi, cei ce avem nădejde Crucea și pe cea Neprihănită, nu ne vom rușina. Căci rugăciunea Maicii și puterea scepترului Crucii au multă tărie.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Îndulcește-ne nouă amărăciunea necazurilor, Cruce a Domnului, ceea ce ai îndepărtat de demult amărăciunea apelor din Mara.

Acoperă-ne pe noi cu putere ta, Cruce preasfântă a Domnului, că întru tine s-a arătat puterea Tatălui întărind stăpânirea ta.

Slavă...

șurează toată durerea, necazul și mâhnirea din inimile noastre, Cruce a Domnului, că ție și s-a dat putere.

Și acum...

Noi credincioșii avem sprijin de la Domnul pe Preasfânta Fecioară și Crucea a căror putere și pe demoni îi înfricoșează.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Arma împăraților, pe tine te laud, podoaba preoților, pe tine te înalț, nădejdea tuturor creștinilor, pe tine te slavoslovesc, Cruce preafericită, lauda mea, prin care precum cu o platoșă mare mă acopăr.

Pe tine acoperământ te știm noi credincioșii și ne lăudăm cu tine, lemn dumnezeiesc. Că întru toate te aflăm tărie, desăvârșită mântuire și apărătoare. De aceea, harul tău trimite-l și nouă celor ce te lăudăm.

Slavă...

Domnul te-a dat nouă zid tare, apărătoare și ocrotire, că întru tine puterile cele potrivnice s-au nimicit prin tăria puterii tale. Deci, ca ceea ce ai toată puterea, îmbracă-ne cu putere pe noi, neputincioșii.

Și acum...

Cu dragoste îi aștern în scris pe mântuitorii mei, cei ce au primit pe Ziditorul meu întrupat: pe cea Curată, care este viață nestricăcioasă, și Crucea, care este celor morți dătătoare de viață. Cruce, și tu, Fecioară, dați-ne viață prin omorârea patimilor cea făcătoare de viață.

Apoi aceste Stihiri:

Păzește, Cruce a Domnului, turma ta de vătămare, că toți întru tine ne laudăm și al tău acoperământ îl știm mântuire și putere.

Cercetează cu puterea ta pe cei ce cu credință se închină ție, cinstită Cruce, izbăvindu-i de răutatea vrăjmașilor cea de tot felul, și alungă ale lor necazuri.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Lemn al vieții și putere întrarmată, nădejde a credincioșilor, acoperământ și tărie, din suflet strigăm ție: Cruce a Domnului, arată-te păzitoare și degrabă izbăvește de smintelile celui viclean pe cei ce te laudă.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor lui că sfânt este (Ps. 98, 5).

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat (Ps. 92, 1).

Evanghelia (Ioan 3, 13-17)

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la cer decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a

dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cu puterea dumnezeieștii Tale Cruci, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Cruce preacinstită, pe care te înconjură oștile îngerilor bucurându-se, arătându-te astăzi prin dumnezeiescul Duh, îndreptezi pe toți cei îndepărtați prin înșelarea mîncării, care morții s-au supus. De aceea, cu credință sărutându-te cu inima și cu buzele, dobândim sfințenie și strigăm: Lăudați pe Hristos Dumnezeul Cel preabun și să ne închinăm dumnezeiescului așternut al picioarelor Lui.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Puterea morții a fost omorâtă odinioară prin moartea cea purtătoare de viață a Vieții ce S-a răstignit pe tine, Cruce. De aceea, te rog, strigând ție: De patimile cele ucigătoare izbăvește-mă acum și mă mântuiește.

Voit-a Mântuitorul a lucra mântuirea muritorilor prin lemnul cel dătător de viață, dând celor mântuiți a aduce cântări de mântuire: Bucură-te, Crucea lui Hristos, mântuirea tuturor credincioșilor.

Slavă...

Cei ce au gustat din lemnul blestemului, au aflat binecuvântare prin întinderea mâinilor Stăpânului pe tine, cinstite lemn. De aceea strigăm ție: Dăruiește binecuvântare celor ce te cinstesc, Cruce.

Și acum...

Laud doimea, punând-o înainte rugătoare către Mântuitorul Hristos: pe Maica lui Hristos și lemnul Crucii, că Maica mă întărește, iar Crucea îmi dă putere. Bucură-te, Sceptru al lui Hristos; bucură-te, Maica Lui.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Pe cei ce se închină ție, Cruce, păzește-i nevătămați de ispite și de primejdii, că acoperământul tău îi ocrotește pe toți credincioșii.

Bolile trupului le vindeci și întinarea sufletului o cureți. De aceea te laudăm, Cruce a Dmnelui.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe cei ce se însemnează cu al tău semn, izbăvește-i de cursele întunericului, Cruce a Domnului, prin semnul tău.

Și acum...

Maicii Împăratului cerurilor și Crucii Mântuitorului, cu credință toți ne închinăm, ca unor ocrotitori.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Rugăciunea pe care ți-o aduc ție cu dorire primește-o, Cruce a Domnului, și dăruiește har celui ce cu credință se închină ție și cu dragoste te mărește.

Semn purtător de biruință te știi toți cei ce, primind prin tine răsplată și biruință, cu evlavie te măresc.

Slavă...

Strigarea „Bucură-te” primește-o, Hristoase al meu, ca sfârșit al acestei smerite laude aduse Crucii celei ce prin Tine s-a arătat purtătoare de biruință. Bucură-te și bucurie dăruiește-mi.

Și acum...

Nu voiesc a tăcea despre minunile Născătoarei de Dumnezeu și a nu vesti Crucea care îi acoperă pe credincioși. Nu tac, ci grăiesc, vestesc și slavoslovesc.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile:

Cinstitei Cruci a lui Hristos azi cu dorire și cu evlavie să ne închinăm și cu umilință să strigăm într-un glas: Cruce, lemn al vieții, pe credincioși întărește-i.

Toți să ne închinăm cu toată evlavia, cu frică și cu dorire; și cu dragoste și bucurie să laudăm și să cinstim lemnul cel preasfânt, sărutându-l cu buze nevrednice.

Sceptru preasfânt al lui Hristos, lemn purtător de viață, podoaba preoților, biruința împăraților, întărirea ortodocșilor, pe toți cei ce te cinstesc, Cruce, mântuiește-i.

Mute să fie buzele celor necredincioși ce nu se închină Crucii făcătoare de viață, cea sfințită cu preacinstitul sânge al lui Hristos, Dătătorul de viață, pe Care Îl mărim.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe mine, cel ce singur am păcate mai mult decât nisipul mării și decât mulțimea stelelor de pe cer, și singur m-am osândit, o, Stăpână a lumii, mântuiește-mă.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Strălucește-ne nouă lumină neapropiată, că toți suntem lucrul mâinilor Tale, Hristoase Împărate. Cu biruință încununează pe cei ce Te laudă cu credință, având a Ta Cruce zid împotriva nevăzuților și văzuților vrăjmași, îngrădire, tărie, scăpare și bogăție, Mântuitorule, Cel ce negrăit ai încăput în pântecul nestruciat al dumnezeieștii Fiice.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL
SFINTEI MARI MUCENIȚE EUFIMIA
(16 septembrie și 11 iulie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La moaștele celei prealăudate să alergăm noi, cei ce în primejdii ne aflăm, și la a sa icoană să cădem, cu lacrimi fierbinți rugând-o: Slăvită Eufimia, cu ale tale calde rugăciuni, sârguiește degrabă și izbăvește-i de

rele pe robii tăi; nu trece cu vederea rugăciunile și glasurile celor ce grabnic aleargă la acoperământul tău.

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(acrostih în limba greacă: *În cântări o cinstesc pe prealăudata fecioară*)

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Ca să te cânt pe tine cu laude și cu evlavie, Muceniță Eufimia, cu dumnezeieștile tale raze luminează întreaga mea minte, pe Iisus rugându-L, prealăudată.

Nu înceta a te ruga către Hristos, Muceniță Eufimia, pentru toți cei binecredincioși care cinstesc sfântă pomenirea ta și se închină preacinstitei tale racle.

Slavă...

Rătăcirile minții și ale sufletului meu, alungă-le, Muceniță Eufimia, și învrednicește pe robul tău a stăruii în dreaptă credință, călăuzindu-l pe calea bunei rânduiei.

Și acum...

Nu poate, Marie, limba omenească a spune adâncul relelor mele, că peste măsură făcut-am fărădelege. Dar tu, ca ceea ce ești Maică a milostivirii, îndură-te de mine.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Tu ești întărirea...*

Ai putut, prealăudată, cu puterea lui Dumnezeu Atotțiitorul, să calci cartea ereticilor și să întărești dreapta credință.

Întărește, prealăudată, cu rugăciunile tale sfințite, dreapta credință a robilor tăi și de erezii izbăvește-i.

Slavă...

Cuprins-ai în brațe, prealăudată, acea strălucită carte scrisă cu dreptele învățături, pe care le-ai întărit, Eufimia.

Și acum...

Născut-ai fără stricăciune pe Domnul, prea neprihănită, pe Care cu osârdie roagă-L să se mântuiască cei ce cu dorire te slăvesc.

Apoi aceste Stihiri:

Prealăudată Eufimia, Muceniță și mireasă a Mântuitorului Hristos, nu înceta a-L ruga pururea să ne ferească pe noi de eresuri de tot felul.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Izbăvește, o, frumoasă fecioară, de erezii pe sârmanul tău rob, care aleargă la tine, și întărește-l, Muceniță, cu rugăciunile tale, întru dreapta credință.

Ceea ce ești mielușea neprihănită a lui Dumnezeu, și pe mine mă învrednicește a fi fără prihană, Eufimia, cu rugăciunile tale, și prin curăție mă înmiresmează.

Slavă...

Pururea izvorând tămăduiri, prealăudată, speli întinăciunea bolilor mele, ca o mireasă fără stricăciune a Celui Preaînalt.

Și acum...

Suvoaie de lacrimi duhovnicești dăruiește-mi, Fecioară, ca să spăl întinăciunea greșelilor mele, și către apa odihnei mă îndreptează.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Arătat-te-ai cu adevărat, frumoasă Muceniță Eufimia, apărătoare a dogmelor lui Hristos, celor drept credincioase, întru care pururea păzește pe robii tăi.

Trufia ereticilor rușinând și dogmele dumnezeiești ale lui Iisus îmbrățișând, pe acestea din urmă le-ai apărat, Eufimia.

Slavă...

A bine-credincioșilor ocrotitoare și ajutătoare, pe toți cei ce te cinstesc, frumoasă Muceniță, învrednicește-i a vieții în dreaptă credință.

Și acum...

Pleacă-te, Fecioară neîntinată, spre îndureratele rugăciuni ale robului tău, și dăruiește-mi, rogu-mă, desăvârșită iertare de păcate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Fecioară cu adevărat și mireasă a Atotțiitorului fiind tu, cinstită, și pe mine, cel ce mă rog ție, umple-mă de faptele cele dumnezeiești ale fecioriei, Eufimia, frumoasă fecioară.

Ceea ce, nepătată fiind, ai urmat lui Hristos, de Dumnezeu înțelepțită, și I-ai dat Lui sufletul tău neprihănit, învrednicește-i pe robii tăi să rămână nepătați de ocară ereziilor.

Slavă...

Acum, închinându-ne cu credință moaștelor tale, prealăudată, cu osârdie cerem a dobândi, prin rugăciunile tale, iertarea păcatelor, izbăvire de boli și de răutățile celui ce ne războiește.

Și acum...

În ceasul cel înfricoșător și în ziua cercetării, fii mie ajutătoare, Fecioară neprihănită, și mă izbăvește de gheenă, iar de osânda cea dreaptă de atunci mă scapă.

Apoi aceste Stihiri:

Prealăudată Eufimia, Muceniță și mireasă a Mântuitorului Hristos, nu înceta a-L ruga pururea să ne ferească pe noi de eresuri de tot felul.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Trupul tău cel mult-pătimitor avându-l noi pe pământ, frumoasă Muceniță Eufimia, și cu bună credință venind către el, primim dar de tămăduiri, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, izbăvire de patimi și de demoni, precum și încetarea ereziilor, noi cei ce lăudăm și slăvim pe Domnul, Cel ce te-a slăvit pe tine.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul, și S-a plecat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei (Ps. 39, 3).

Evangelhia (Luca 7, 36-50)

În vremea aceea unul dintre farisei L-a rugat pe Iisus să mănânce cu el. Și, intrând în casa fariseului, a șezut la masă. Și, iată, era în cetate o femeie păcătoasă, care, aflând că Iisus șade la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir și, stând înapoi lângă picioarele Lui și plângând, a început să-I ude cu lacrimi picioarele, și cu părul capului ei să le șteargă. Și săruta picioarele Lui și le ungea cu mir. Dar, văzând aceasta, fariseul care-L chemase a zis în sinea lui: Acesta, dacă ar fi proroc, ar ști cine e și ce fel este femeia care se atinge de El, că este păcătoasă. Atunci, răspunzând, Iisus a zis către el:

Simone, am să-ți spun ceva. Învățătorule, spune! zise el. Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt, cu cincizeci. Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci care dintre ei îl va iubi mai mult? Simon, răspunzând, a zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: Drept ai judecat. Și întorcându-se către femeie, a zis lui Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă, cu lacrimi Mi-a udat picioarele și le-a șters cu părul capului ei. Sărutare nu Mi-ai dat; ea însă, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele. De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele! Atunci au început cei ce ședeau împreună la masă să zică în sinea lor: Cine este Acesta care iartă și păcatele? Dar Iisus a zis către femeie: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile prealăudatei Eufimia, Mult-milostive, dăruiește poporului tău tărie și pace.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, slobozește-mă de boli și de neazuri de tot felul.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Pe mireasa cea prealăudată a Ziditorului a toate, pe Mucenița Eufimia, cu credință să o rugăm strigând: O, frumoasă fecioară, nu înceta a te ruga Mântuitorului și Mirelui tău pentru noi, robii tăi, ca să ne izbăvim de toată năpasta și de erezii, iar împotriva vrăjmașilor să ne întrarmăm; ca, mântuiți fiind, să laudăm în cântări sfânta și preacinstita ta pomenire și faptele tale.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

În cântări te cinstim pe tine, Muceniță, prin care s-a dat ortodocșilor bucurie, când ai luat în mâini cartea acestora și dogma drepte credințe dintr-înșă ai întărit-o.

Arde, Eufimia, spinii ereziilor cu focul drepte credințe, și dogma pe care tu ai întărit-o păzește-o acum, cu rugăciunile tale, întru noi, cei ce te laudăm.

Slavă...

Ai luptat, Muceniță Eufimia, întru mucenicie, cu bărbăție și te-ai suit la Mirele tău, pe care L-ai dorit, rugându-te pentru noi, cei ce ne închinăm moaștelor tale.

Și acum...

Eu singur între oameni, ticălosul, am mâniat îndurările tale, Marie, și bunătatea ta am amărât-o cu nechibzuință; de aceea, îndură-te de robul tău, Născătoare de Dumnezeu, iubitoare de milostivire.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Precum oarecând, Eufimia, ai încuviințat hotărârea sfințelor dogme ortodoxe, așa și acum pe aceasta întărește-o.

Ca o păzitoare a legii, Mucenița, primind dumnezeiasca lege a dogmelor celor drepte, păzește credința nevătămată în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu tărie răbdând chinurile Mucenița, împreună cu îngerii dănuiește, aducând Domnului rugăciuni pentru noi.

Și acum...

Toată viața mea este rea, Fecioară, și sufletul meu plin de întinăciune. Miluiește-mă, ceea ce ești creștinilor singură ocrotitoare.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Îzbăvindu-ne, Sfântă Eufimia, prin a ta ocrotire, de rătăcirea ereziilor, noi, robii tăi, sărutăm cu credință sfintele tale moaște.

Fecioara Eufimia, care a primit moartea, ținând, ca și când ar fi vie, hotărârea dreptei credințe neatinsă, păzește credința noastră neclintită.

Slavă...

Acum, Muceniță Eufimia, umplând cu mir racla de alabastru a moaștelor tale, înmiresmezi inimile celor ce te laudă.

Și acum...

Cu ape izvorătoare de viață, Fecioară, rogu-mă, satură-mă pe mine, cel însetat, care mă rog ție, că tu ești izvor de ape vii, Preacurată.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, Eufimia, prealăudată, bucură-te, adevărată propovăduire a dreptei credințe, bucură-te, ceea ce înalți către Domnul rugăciuni pentru noi, cei ce te laudăm cu credință.

Veniți, iubitorilor de Mucenici, pe cea între purtătoarele de chinuri și fecioare făcătoare de minuni, pe cea care s-a învrednicit a fi mireasă a lui Hristos, pe Sfânta Eufimia, toți cu evlavie să o cinstim.

Îți aducem astăzi prăznuire, noi robii tăi, o, Muceniță Eufimia prealăudată, că ție ți s-a încredințat cartea Părinților și ai păzit credința neclintită.

Bucură-te, mireasă nepătată a lui Hristos, Muceniță Eufimia, bucură-te, cinstirea dreptei credințe, slava Calcedonului și întărirea ortodocșilor; izbăvește-ne, rugămu-te, de toate relele.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea:

Foarte mult ai veselit pe cei dreptmăritori și ai rușinat pe cei rău credincioși, Eufimia, preafrumoasă fecioară a lui Hristos, întărind cele ce Părinții bine au dogmatizat la al patrulea Sinod. Muceniță slăvită, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Mireasă aleasă a Cuvântului Celui ce S-a născut pe pământ te-ai arătat, Eufimia, ținând făclia dumnezeieștilor fapte și a sfintei nevoințe cea cu raze luminoase; de aceea, cinstim preamărita ta pomenire. Apără-ne, rugămu-te, și ne acoperă, cu rugăciunile tale către Mântuitorul, pe noi cei ce te cinstim și te mărim pe tine.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL
SFÂNTULUI SFINȚIT MUCENIC CIPRIAN
(2 octombrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ca un Ierarh și slăvit purtător de chinuri, preamare îndrăzneală ai către Hristos, Cipriane, pârga Părinților. Drept aceea, roagă-te, de toată nevoia și mânia, de

necaz și de uneltirea vrăjmașului, de farmece și de bântuire, pururea să fie izbăviți cei ce te fericesc (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(acrostih în limba greacă: *Cipriane, izbăvește-mă de toată răutatea*)

Alcătuire a monahului Gherasim Micraghiananitul

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

De toată răutatea celui viclean, de vătămarea vieții și de căderi pricinuitoare de stricăciune neatinși ne păzește, Cipriane, cu ocrotirea ta fierbinte.

Plin fiind de luminare, ca un dumnezeiesc învățător al sfintelor taine ale Treimii, risipește întunericul patimilor mele, cu rugăciunea ta cea luminoasă, fericite.

Rănit fiind de năvălirea șarpelui, pătimesc fără de vindecare și se stinge viața mea. Dar tu, Sfințite Mucenice al lui Hristos, mă slobozește de relele ce m-au cuprins.

Slavă...

Cu picăturile dumnezeieștilor tale rugăciuni, stinge, Părinte, văpaia bolilor, dăruiește-mi roua sănătății și viața mea o fă mai bună, Sfinte.

Și acum...

Vindecă, Fecioară, sufletul meu ce greu pătimește de văpaia păcatului; dă trupului meu întărire și cu Hristos mă unește, Curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Mie, celui ce cu ticăloșie mă topesc de felurite neputințe și de patimi bolnăvicioase, dăruiește-mi, Părinte, ajutorul tău din cer, care alungă chinurile ce mă necăjesc, Cipriane.

Ucis fiind de răutate, zac cumplit în patul durerii, Părinte, viață de neviețuit ducând, prin necazuri. Dar rugăciunea ta fierbinte să-mi fie mie leac și mângâiere.

Slavă...

De felurite primejdii, de ispite și de toate farmecele nevătămați ne păzește, rugămu-te, Sfinte, ca un sfințit tăinuit și Mucenic al lui Hristos preaminunat, înțelepte Cipriane.

Și acum...

Cu revărsarea milostivului tău har, Fecioară, și cu apele cele nematerialnice ale îndurărilor tale bogate, spală și curățește sufletul meu cel întinat și mai mult decât zăpada albește-l, Curată.

Izbăvește, Cipriane, Ierarhe și Mucenice al lui Hristos, de toată vătămarea, de farmece și de necazuri pe cei ce aleargă la calda ta ocrotire.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Nu înceta pururea a te ruga către Domnul pentru cei care te roagă cu căldură, preaslăvite, ca să fim mai presus de necazurile cele cumplite ale vieții.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Pe balaurul cel mândru ce uneltește împotriva noastră cele rele, zdrobește-l cu harul tău cel mucenicesc, Părinte, rugămu-te.

Înduplecându-te cu milostivire de rugăciunile celor ce se roagă ție, Părinte, plinește cererile noastre cele către mântuire, Sfinte.

Slavă...

Leac, ce alină durerea, împotriva farmecelor să fie harul tău, Părinte, dezlegând vrăjile și înșelătoriile farmecelor.

Și acum...

Însuflețită ofrandă de ispășire a celor ce păcătuiesc te-ai arătat, Preacurată, că la tine alergând cu credință, ne unim cu Dumnezeu și Ziditorul.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Cel ce cu adevărat ești mare ajutor, ocrotitor și apărător al nostru, Cipriane, izbăvește-ne pe noi de necazurile cele pricinuitoare de suspine.

Cu fapte întunecate înnegriindu-mi mintea în tot chipul, m-am supus vrăjmașului. Dar tu mă izbăvește de asuprirea lui.

Slavă...

Apără-ne, Părinte, în vremea necazurilor, dăruind pace de la Dumnezeu celor ce se roagă ție cu căldură, Cipriane.

Și acum...

Neprihănită Curată, cu bunătatea ta cea de maică, mintea mea întinată de lucrarea stăruitoare a patimilor curățește-o.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Vindecă zdrobirea trupului meu și domolește durerea fără leac a sufletului meu, cu bunătatea ta cea milostivă, Cipriane, făcătorule de minuni, și risipește negura cugetului meu, dăruindu-mi pricini de pocăință.

Schimbat fiind de necazuri de neîndurat și copleșit de lucrările celui viclean, la a ta mijlocire fierbinte alerg, cerând slobozire de rele, Cipriane, făcătorule de minuni; nu mă trece cu vederea acum pe mine cel primejdut.

Slavă...

Strălucește-mi, Părinte, lumina înțelegerii mie celui nechibzuit și fără de minte, și întărește-mă, rogu-mă, cu harul tău spre a viețui cu înțelepciune, ca, prin fapte, să-I slujesc lui Hristos cu chibzuință.

Și acum...

Ca pe o floare precurată din văile lumii și ca pe un crin prea înmiresmat și cu bun miros aflându-te Cuvântul pe tine, Fecioară, întru tine S-a sălășluit, Curată, și ne-a înmiresmat pe noi cu mirosul bunătății Sale.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Cipriane, Ierarhe și Mucenice al lui Hristos, de toată vătămarea, de farmece și de necaz pe cei ce aleargă la ocrotirea ta cea fierbinte.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu curgerile sânghiurilor tale...*

Prin lupta ta cu totul neclintită, surpat-ai oștirile potrivnicilor, Sfinte, iar acum, cu rugăciunea ta cea caldă către Domnul, potolești viforul ispitelor. Pentru aceasta, Cipriane, te cinstim.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Ps. 48, 3).

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui (Ps. 67, 36).

Evangelhia (Ioan 10, 9-16)

Zis-a Domnul: Eu sunt ușa. De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla. Furul nu vine decât ca să fure, să înjunghie și să piardă. Eu am venit ca oile Mele viață să aibă și din belșug să aibă. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își pune sufletul pentru oile Sale. Iar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le risipește. Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. Eu sunt Păstorul cel bun și cunosc oile Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Ciprian, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Limbă purtătoare de Dumnezeu a harului Duhului te-ai arătat și vas de Dumnezeu insuflat ce învață cunoștința cea mântuitoare, dumnezeiesc preot și nevoitor preatare. De aceea, te rugăm: Izbăvește-ne de ispite și de neazuri, de farmecele șarpelui, de uneltiri și de rele, pentru ca, mântuiți fiind prin cercetarea ta, să te cinstim, preasfințite Cipriane, Cuvioase Ierarhe.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii, cei ce din Iudeea...*

Furtuna păcatelor și răzvrătirea patimilor noastre stricătoare de suflet domolește-le, fericite, cu cercetarea ta, și spre liman neînvințat călăuzește-ne fără poticnire, Sfințite Mucenice.

Zi de zi vrăjmașul venind asupra mea mă asuprește. Dar tu, Sfințite Mucenice, surpă răutatea și îndrăzneala lui și în pace statornică păzește viața mea.

Ispășire de păcate și izbăvire de relele vieții pururea ne dăruiește, ca un dumnezeiesc Ierarh și Mucenic purtător de cunună, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Hristos, Cipriane.

Slavă...

Păzește-ne nevătămați de felurite farmece, săvârșite cu privire pizmașă, păzește-ne neîncetat, Sfințite Mucenice, pe noi, cei ce te avem apărător preamare și rugător către Hristos, Cipriane.

Și acum...

Spre calea mântuirii, din rătăcirea patimilor, călăuzește-ne și dă lumina sufletelor noastre, Născătoare de Dumnezeu, ca o Maică a milei, ca să vedem, ceea ce ești bună, lumina Fiului tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Cere, Părinte, liniște și pace pentru noi, cei ce alergăm la a ta cercetare și risipește negura smintelilor.

Să te aflu, Părinte, ajutor în nevoi și în necazuri preacald ocrotitor, izbăvindu-mă de năpaste de tot felul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

De petele răutății curățește sufletul meu cel întinat, cu rugăciunile tale, că ai, Părinte, preamare har de la Hristos.

Și acum...

Ceea ce ești mai sfântă decât îngerii fără de trup, ca una ce ai născut pe Sfântul Sfinților, ceea ce ești plină de har, sfințește mintea mea.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Prin înțelepciune strălucind, ca un arătător al celor sfinte, izbăvește-mă de înșelăciunile lui Veliar, Cipriane, de Dumnezeu grăitorule, lauda Părinților.

Vindecă mintea mea cea slăbită de năvălirile celui ce cumplit mă războiește, ca să fac, Părinte, voia Domnului.

Nu înceta, Sfințite Mucenice, a te ruga pentru noi, cei ce venim la tine cu căldură, ca să viețuim în pace.

Slavă...

Mare tăinuitor și ostaș al Mântuitorului, Cipriane, nu mă lipsi de harul tău cel mare, ori de câte ori te chem.

Și acum...

Preacurată Marie, plină de har, fă bun al meu suflet înrăutățit, și dă har minții mele ticăloase, Fecioară.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile:

Părăsind întunericul rătăcirii, ai fost luminat cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, și luminător strălucit al Bisericii te-ai arătat, Cipriane, podoaba Părinților.

Bucură-te, tănuitor strălucit al înțelepciunii, și a bunei credințe gură bine grăitoare și înțeleaptă. Bucură-te, alăută a învățăturilor ortodoxe, Cipriane preafericite, vrednicule de laudă.

Cu sfaturile tale cele dumnezeiești, prin mărturisire, pe mulți i-ai îndrumat către viață, Părinte, luptat-ai după lege împreună cu Iustina și ai surpat meșteșugirile vrăjmașului.

Cu însuși sângele tău împurpurându-ți veșmântul, cu strălucire te-ai suit la cele de sus. Drept aceea, roagă-te, Cipriane, să fim izbăviți de toată nevoia și năpasta.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul Sfântului,
glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflăte, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, Sfințite Mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Har luând de la Hristos, ca un Sfințit Mucenic al slavei Atotțiitorului, de toată vătămarea și necazul, de cumplite năpaste și de ispitele vieții izbăvește-ne, Sfinte, ca un preamilostiv, ca pururea să vestim mijlocirea ta cea fierbinte, Părinte, laudându-te pe tine, o, Cipriane.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI SFINȚIT MUCENIC
DIONISIE AREOPAGITUL
(3 octombrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Spre rugăciunea ta cea fierbinte și de Dumnezeu primită căutând cu inimă neîndoielnică, Sfințite Mucenice slăvite, strigăm ție: Păzește pe robii tăi de

toată nevoia și dăruiește celor lipsiți împlinirea cererilor; că tu ești adevărat ocrotitor al celor ce te cinstesc, înțelepte Dionisie.

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(acrostih în limba greacă: *Mântuiește-ne, Dionisie, de primejdii*)

Alcătuire a monahului Gherasim Micraghiananitul

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Strâmtorați de patimi grele, cerem al tău ajutor, Dionisie. Izbăvește-ne, Părinte, pe noi, robii tăi, de necazul cel cumplit ce ne-a aflat.

Arătătorule al celor sfinte, păzitor neadormit al binecredincioșilor, păzește nevătămați de uneltirile vrăjmașilor pe cei ce vin cu dor și credință la mijlocirea ta.

Slavă...

Viață pașnică și statornică, trai neîntristat și adevărată înțelegere dăruiește celor ce te laudă, preaînțelepte arătător al tainelor celor negrăite.

Și acum...

Din tine Făcătorul tuturor făcutu-S-a asemenea nouă și lumii S-a arătat în două firi. Pe Acesta roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, de îndoitele patimi să ne izbăvească.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Din cer zburând, în jurul nostru întinde puterea nebiruită a ocrotirii tale nesurpate, și ferește de săgețile lui Veliar pe cei ce te cheamă cu căldură, o, Dionisie.

Apele limpezi ale tămăduirilor de tot felul revărsându-le tuturor ca un izvor al milostivirii, stingi cărbunii bolilor mistuitoare, dăruind sănătate statornică celor suferinzi.

Slavă...

Apa cea dulce și dătătoare de viață a îndurărilor cerești, din harul cel cu dumnezeiască stăpânire, izvorăște-o nouă, grăitorule de Dumnezeu, celor ce în pustiul răutății pururea suntem atrași și suspinăm.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Dătătorul de lege Cel adevărat, mai presus de legile trupului și sângelui, zdrobește, Fecioară, legea păcatului din mine și luminează cugetul meu cu legea Duhului.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, o, dumnezeiescule Dionisie, Sfințite Mucenice, de boli dureroase și de rele pe cei ce vin către tine cu inimă smerită și rugătoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Nu înceta, Dionisie, a-L ruga pururea pe Hristos Dumnezeu pentru cei ce se roagă ție, ca să ne izbăvim, Cuvioase, de năpastele cele grele și cumplite, și să avem viață pașnică noi, cei ce cu dorire alergăm la acoperământul tău.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Părinte de Dumnezeu insuflat, care arăți lămurit dumnezeiasca bunătate, fă bune sufletele noastre cele înrăutățite prin fărădelegi.

Celor ce se poticnesc în tovărășia patimilor, fă-le netedă calea mântuirii, Dionisie, cu rugăciunile tale cele cu bună îndrăzneală.

Slavă...

Cere, Dionisie, de la Domnul iertare celor căzuți, grabnică tămăduire celor bolnavi și alinare celor suferinzi.

Și acum...

Din pântecul tău a răsărit lumii Soarele dreptății cu a Căruia rază luminează-mă pe mine întunecatul, Maică Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Vino acum la noi în chip nevăzut și ascultă suspinarea noastră, Dionisie, dăruindu-ne izbăvire.

De chinuri cumplite fiind încercați noi, nefericiții, cu jale am deznădăjduit a mai trăi. Dar tu, arătându-te, izbăvește-ne.

Slavă...

Păzitor neadormit al vieții noastre, mijlocitor și rugător către Dumnezeu fii nouă, Dionisie, celor ce fierbinte te rugăm.

Și acum...

Acoperă-ne cu acoperământul aripilor tale, Marie preabună, dorirea lumii, ca să viețuim duhovnicește.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Împresurați fiind de patimi nebiruite și de noianul necazurilor nesfârșite, alergăm la acoperământul tău fierbinte și din adâncul sufletului strigăm ție: Ajută-ne, înțelepte, și domolește viforul mâhnirilor.

Din locașurile cerești venind, cu ochiul tău îndurat și dulce caută spre smerenia noastră, Părinte, și însuși dăruiește robilor tăi revărsări de adevărată îndurare trupurilor și sufletelor noastre.

Slavă...

Zac mort, răpus de săgețile de foc ale vicleanului Veliar, dar, cu rugăciunea ta cea purtătoare de viață,

ridică-mă din moartea sufletească și către viața cea adevărată nerătăcit călăuzește-mă, slăvite.

Și acum...

Întinzând, ca un nor prealuminos, în chip nematerialnic acoperământul cel strălucitor al purtării tale de grijă către noi, Fecioară, împrejmuește tainic și ferește de săgețile pizmașului pe cei ce laudă nașterea ta cea neprihănită.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, o, dumnezeiescule Dionisie, Sfințite Mucenice, de boli dureroase și de rele pe cei ce vin către tine cu inimă smerită și rugătoare.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești păzitoare creștinilor...*

Cu apărarea sfințitelor tale rugăciuni, alungă de la noi furia vicleanului vrăjmaș, destrămând-o ca pe o pânză de păianjen, și în pace necurmată păzește viața celor ce îți strigă cu credință: Izbăvește de toată vătămarea și de toată răutatea pe cei ce vin la tine cu căldură, Dionisie înțelepte.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Ps. 48, 3).

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lui și până la marginile lumii cuvintele lui (Ps. 18, 4).

Evangelhia (*Matei 13, 44-54*)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este Împărăția cerurilor cu o comoara ascunsă în țarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea. Iarăși este asemenea Împărăția cerurilor cu un neguțător care caută mărgăritare bune; și, aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși Împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: Vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Apoi, Iisus i-a întrebat: Ați înțeles toate acestea? Iar ei l-au răspuns: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură despre Împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa lucruri noi și lucruri vechi. Iar după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a plecat de acolo. Și, venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Tăinuitorule preasfințit al tainelor celor mai presus de cuget, cel de-o seamă cu Apostolii și mai presus decât Mucenicii, Dionisie, de relele mâhniri, de chinurile pierzătoare și de rătăcirile de tot felul slobozește-ne pe noi, cei ce cu inimă curată te rugăm. Pe cei ce pătimim în tot felul, mângâie-ne cu blândețe, Părinte, ca să vestim toți cu evlavie harul tău și să mărim cu laude pe Cel ce minunat te-a arătat.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii, cei ce din Iudeea...*

Cu ploaia cea purtătoare de viață a cinstitei tale cercetări, preafericite, stinge cu totul văpaia cumplitelor uneltiri și înrouează pe cei ce cântă: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

De boli felurite, de chinuri de tot felul și de mâhniri pierzătoare, de căderi stricătoare de suflet și de primejdiile în multe chipuri păzește nevătămați pe cei ce pururea te cinstesc, înțelepte apărător al celor sfinte.

Slavă...

Ca un iconom credincios al darurilor îmbelșugate ale Luminii în trei Sori, un strop de bunătate și o picătură de milostivire dăruiește, de Dumnezeu grăitorule, celor ce sunt cumplit lipsiți, în sete duhovnicească.

Și acum...

Ca un izvor al mântuirii și fântână a milostivirii, Născătoare de Dumnezeu, izvorăște apă dumnezeiască și nematerialnică, precum nectarul ambroziei, și apă dulce din piatră celor ce laudă pururea cinstitele tale mări.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Fii ocrotitor, apărător și izbăvitor, Dionisie, înțelepte apărător al celor sfinte, celor ce primesc descoperirile tale.

De smintelile cele meșteșugite și de neîndurat, păzește-ne nevătămați pe noi, care cerem ocrotirea ta.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Dăruiește tărie și sănătate îndoită, Dionisie, tăinuitorule al celor dumnezeiești, celor ce se închină dumnezeieștii tale icoane.

Și acum...

Fecioară fără de bărbat, Fecioară hrănitore de prunc, fă-mă vrednic a vieții în curăție și în toată evlavie.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Domolește, grăitorule de Dumnezeu, durerea trupului meu și schimbă mâhnirea sufletului meu în adevărată bucurie, o, Dionisie.

Încinge-mă cu putere împotriva vicleanului care cumplit mă asuprește în fiecare zi, că tu îmi ești ocrotitor mare, o, Dionisie.

Pentru mii de greșeli mi se cere socoteală, de aceea căzut-am în numeroase mâhniri. Dar tu, Părinte, să nu mă părăsești.

Slavă...

Cugetătorule de cele negrăite, umple, Părinte, de nematerialnică lumină cugetele noastre, ale celor ce stăruitor năzuim către tine, Dionisie.

Și acum...

Din înălțime caută spre poporul tău, Născătoare de Dumnezeu, auzi glasul nostru, al tuturor, și pace dăruiește tuturor marginilor lumii.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile:

Tănuitorule al celor mai presus de lume și preot arătător al celor mai presus de cuvânt, ca un însoțitor al Apostolilor te-ai arătat și ritor de Dumnezeu grăitor, o, Dionisie.

Luminat fiind de razele lui Pavel, soare al buneii credințe te-ai arătat cu dumnezeiască strălucire și înțelepțește lumea ai luminat prin dumnezeiască propovăduire, o, Dionisie.

Bucură-te, cărturarule al Duhului și dumnezeiescule arătător al tainicei teologii. Bucură-te, grăitorule tainic al cereștilor dogme, păstorule al atenienilor, o, Dionisie.

Descriind dumnezeieștile cete și înfățișând buna rânduială a celor duhovnicești, așezi în rânduială cinstitele ierarhii ale Bisericii, dumnezeiescule.

Har plin de miere izvorând, alungi amărăciunea necunoștinței din suflete și pururea ne ridici către înălțimi mai presus de lume prin înțeleptele tale cuvinte.

Ca un milostiv împarți din înălțime daruri dumnezeiești din belșug, dăruind dezlegare de păcate și bogăție de virtuți celor ce te laudă, o, Dionisie.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Învățându-te bunătatea și chibzuit fiind în toate, îmbrăcat cuviincios cu bun cuget, scos-ai din vasul alegerii cele negrăite, și păzind credința, calea întocmai ai săvârșit, Sfințite Mucenice Dionisie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Pe prada prealăudată din mreaja lui Pavel, pe luminătorul de aur ce strălucește cu raza Duhului, pe dascălul luminos al teologiei, prin care se dăruiește pământurilor cunoașterea cea de sus, pe marele Dionisie, cel care cel dintâi L-a cinstit în Areopag pe adevăratul Dumnezeu, veniți, cu dragoste frățească, tot poporul ateniienilor, să-l laudăm cu dorire, că pe acesta îl avem ocrotitor și apărător.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Având îndrăzneală către Hristos, ca un Ierarh cu chip dumnezeiesc și cinstit purtător de chinuri, pururea roagă-te, de Dumnezeu fericite, să se dăruiască nouă tămăduire de boli și izbăvire de ispitele ce ne împresoară, ca să te laudăm pe tine, ca pe un cald ocrotitor și înțelept călăuzitor al nostru, Dionisie.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SOBORULUI SFINŢILOR
DOCTORI FĂRĂ DE ARGINŢI
(17 octombrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Plăcerile pământești calcându-le și fără de plată
tămăduind pe cei bolnavi, prealăudaților dumnezeiești

Doctori fără de arginți, de la Hristos v-ați încununat cu diademe cerești. De aceea, vă rugăm, din întunericul păcatului și de boli izbăviți-ne, pe Dumnezeu Cel peste toate rugându-L (de două ori).

Slavă..., și acum..., asemenea:

Către Născătoarea de Dumnezeu cu frică și cu înțelepciune cu toții să alergăm strigând cu dragoste: Preasfântă Stăpână prealăudată, izbăvește-ne degrabă cu mila ta de primejdiile cele năprasnice, de tot necazul și osânda și de toată vătămarea bolilor, bună și binecuvântată Marie, Mireasă dumnezeiască.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

De multe dureri fiind cuprins, către voi alergând cu căldură, mă rog: Cu rugăciunile voastre cele către Dumnezeu, Sfinților fără de arginți, de acestea grabnic izbăviți-mă.

Văpaia cumplită a patimilor mele, dumnezeieștilor Doctori, îmi arde inima și sufletul. Pe aceasta degrabă, cu rugăciunile voastre, stingeți-o, rogu-vă.

Slavă...

Bolind de nenumărate patimi grele, vă rog, Sfinților fără de arginți, să fiu tămăduit de multe păcate cu leacul grabnicelor voastre rugăciuni către Stăpânul.

Și acum...

Înțelepțește pe robul tău, Marie, deschide-mi mie ușile pocăinței și din porțile păcatului aducător de moarte, cu a ta mijlocire, izbăvește-mă, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Cu străjuirile voastre cele dumnezeiești, Doctorilor fără de arginți, izbăviți-mă pe mine, cel înviforat de furtună și de talazurile vieții. Că pe voi v-am aflat, după Dumnezeu, călăuzitori către liman neclintit și neîn-viforat.

Cu dragoste vă rog, tămăduiți suferința sufletului meu și neputințele trupești. Că voi, preacinstiților, ați urmat pe Doctorul Cel Preaînțelept al trupurilor și al sufletelor.

Slavă...

Mie, celui ce cu totul mă topesc de boli grele și de patimile ce se oștesc asupra mea, Doctorilor fără de arginți, dăruiți-mi doctorii care alungă durerea, prin rugăciunile voastre cele fierbinți către Domnul!

Și acum...

Eu, cel ce zac în suferință pe patul durerii, te chem pe tine, Fecioară. Pleacă urechea ta spre mine, grăbește de mă mântuiește și scoate degrabă inima mea din focul ce mă arde.

Apoi aceste Stihiri:

O, Sfinților doisprezece Doctori fără de arginți, priviți spre necazul sufletului și al trupului meu și dăruieți-mi vindecare cu rugăciunile voastre.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Aprinderea patimilor mele și tulburarea sărmanului meu suflet, stingeți-le degrabă și adormiți-le, cu rugăciunile voastre, Doctorilor fără de arginți.

Bucurându-ne pururea de darurile ce izvorăsc din icoana voastră, Doctorilor fără de arginți, înălțăm cântare Celui Preabun Care v-a slăvit pe voi.

Slavă...

Pe mine, cel ce zac în pat, bolind de a sufletului și a trupului neputință, o, Doctorilor fără de arginți, ridicați-mă, cu rugăciunile voastre cele către Mântuitorul.

Și acum...

Vindecare dăruiește-mi, Preacurată, plecându-te către rugăciunile mele cele smerite, și venind degrabă, înlătură toată boala și povara.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Umpleți degrabă de har dumnezeiesc, cinstiților doisprezece Doctori, sufletul meu, al celui ce mă apropii de acoperământul și icoana voastră.

Izbăviți-mă acum, cu cererile voastre către Domnul, de cumplita boală și de tot necazul, o, vrednicilor doisprezece Doctori.

Slavă...

O, Doctorilor celor doisprezece preafericți, tămăduiți numeroasele patimi sufletești și trupești ale celor ce se închină cu dragoste icoanei voastre.

Și acum...

Pe tot vrăjmașul care vine cu răutate asupra noastră, a robilor tăi, prea nevinovată, cu puterea ta cea dumnezeiască zdrobindu-l, nimicește-l.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Pe cel ce cu evlavie aleargă către voi, o, Doctorilor fără de simbrie ai celor ce bolesc, sloboziți-l de moarte, de năpaste și necazuri, de relele cele de tot felul și de toată boala cea grea, cu rugăciunile voastre, fericiților.

Ca un zid nesurpat în primejdii dobândind noi icoana voastră, de toate relele ne izbăvim, pururea numindu-vă izbăvitori și mântuitori, după Dumnezeu, dumnezeieștilor Doctori fără de arginți preaslăviți.

Slavă...

Zăcând eu în patul durerilor mele fără leac, dumnezeieștilor Doctori, rogu-vă, nu mă lipsiți de acoperământul și sprijinul vostru cel fierbinte, rugându-vă neîncetat să aflu darul sănătății.

Și acum...

Purtătoare de Dumnezeu, iubitoare de milostivire, o, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Marie, cu rugăciunea ta cea cu osârdie către Dumnezeu, de năpaste mă slobozește pe mine cel ce strig: Te slăvesc pe tine, una curată, Preasfântă, dumnezeiască Mireasă și Stăpână.

Apoi aceste Stihiri:

O, Sfinților doisprezece Doctori fără de arginți, priviți spre necazul sufletului și al trupului meu și dăruiți-mi vindecare cu rugăciunile voastre.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cele de sus căutând...*

Sprijinitori fierbinți și păzitori neadormiți ai celor ce vă laudă cu credință, din suflet strigăm către voi: Preacinstiților apărători, sârguiți-vă și ne izbăviți din primejdii, ca unii care aveți îndrăzneală către Domnul.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia Sa întru ei (Ps. 15, 3).

Stih: Ascultați acestea toate nemurile (Ps. 48, 1).

Evanghelia (*Matei* 10, 1, 5-8)

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe aceștia doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți zicând: S-a apropiat Împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, curățiți pe cei leproși, înviați pe cei morți, pe diavoli scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Sfinților fără de arginți, Milostive, slobozește-mă de patimi și dăruiește-mi sănătate.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile cele bine primite ale Născătoarei de Dumnezeu, miluiește lumea, Hristoase, ca un Făcător de bine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Alungarea a toată mâhnirea și înlăturarea bolii de orice fel fiind, sfântă ceată a celor doisprezece

prealăudați Doctori fără de arginți, pe toți mântuiți-i de pierzare, de năvala și uneltirea vrăjmașului, cu dumnezeieștile voastre cereri către Domnul.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Boala mea cea usturătoare schimbați-o acum, Sfinților, în sănătate, tămăduind desăvârșit sufletul și trupul celui ce strigă către Domnul: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

Cei ce ați propovăduit pe Hristos Cel ce voiește mila, dumnezeieștilor Doctori fără de arginți, pe Acela rugați-L să izbăvească de primejdii pe cei ce strigă cu credință: Cel minunat întru Sfinți, Dumnezeule, binecuvântat ești.

Slavă...

Tămăduitori ai trupurilor și mântuitori ai sufletelor știindu-vă pe voi, vă rugăm să tămăduiți și să mântuiți pe cei ce strigă către Hristos, Mântuitorul tuturor: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

Și acum...

După iarnă vine primăvara și după vifor liniștirea, Curată. Iar după negura greșelilor pătrunde, prin pocăință, lumina nepătimirii. De aceea noi, cei plini de patimi, căindu-ne, îndrăznim.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Cerând ajutorul vostru, dumnezeiești Doctori, nu ne treceți cu vederea, ci, izbăviți-ne de toată boala și vătămarea.

Toate pornirile de multe feluri ale ispitelor alungați-le, Doctorilor fără de arginți, cu ale voastre rugăciuni fierbinți către Stăpânul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Grabnică tămăduire a bolilor te-ai arătat, ceată înțeleaptă și cu adevărat minunată a celor doisprezece dumnezeiești Doctori fără de arginți.

Și acum...

Ca să laud preaiubitul tău nume, cu dragoste cinstindu-l, Marie, de boli și de primejdii izbăvește-mă degrabă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Curgerile lacrimilor mele primiți-le cu bucurie și cu rugăciunile voastre spălați toată întinăciunea bolilor mele, o, Doctorilor fără de arginți.

Veselindu-vă toți împreună cu îngerii de bucuria cea veșnică, dumnezeieștilor Doctori fără de arginți, umpleți și inimile noastre de nesfârșită bucurie.

Slavă...

Liman și vindecare a celor ce bolesc este cinstita icoană a înțelepților Doctori la care cu credință venind, de boli ne izbăvim.

Și acum...

Marie, de Dumnezeu Născătoare, adunarea credincioșilor izbăvește-o de văzuții și nevăzuții vrăjmași și mântuiește-o de toată stricăciunea, primejdia și necazul.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe Doctorii tuturor celor ce bolesc, pe izvoarele tămăduirilor, pe Sfinții fără de arginți prealăudați, veniți degrabă, iubitorilor de praznic, după datorie, cu laude să-i slăvim.

Dumnezeieștilor făcători de minuni, Doctorilor fără de arginți ai celor ce bolesc, tămăduiți pe cei ce vă roagă fierbinte, de patimi de tot felul, cu rugăciunile voastre cele către Iubitorul de oameni.

Doctorilor fără de arginți ai sufletelor și ai trupurilor, nu încetați rugându-vă pentru noi cinstitei Treimi, ca să ne izbăvească de primejdii și de toată neputința și necazul.

Pe izvoarele tămăduirilor, pe râurile cele îmbelșugate ale darurilor lui Dumnezeu, pe vasele cele preastrălucite ale luminii celei nematerialnice, pe dumnezeieștii Doctori fără de arginți, să îi lăudăm.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul, și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu

Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 8-lea:

Sfinților Doctori fără de arginți și de minuni făcători, cercetați neputințele noastre. În dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Veniți, mulțimea ortodocșilor, veniți, cetele credincioșilor, să ne închinăm preacinstitei icoane a Sfinților fără de arginți ai lui Hristos, a Doctorilor patimilor noastre, strigând către aceștia: Din primejdii, din boli și din patimi fără leac, Doctorilor fără de arginți, izbăviți-ne cu rugăciunile voastre către Ziditorul, pe noi cei ce vă laudăm pe voi, preacinstiților.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFINTEI CUVIOASE
MATRONA DIN HIOS
(20 octombrie și 15 iulie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Pe cea care L-a iubit pe Mirele Hristos și a strălucit prin fapte cuvioase, să o lăudăm strigând din adâncul

sufletului: Matrona, de Dumnezeu insuflată, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, izbăvește-ne de năpaste și de boli năprasnice. Slobozește de primejdii cumplite pe cei ce se închină sfintei tale icoane (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul, glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Ceea ce ești acum împreună cu oștirile cerești, Cuvioasă Matrona, și dănuiești împreună cu ele, pururea păzește, cu sfințitele tale rugăciuni, pe toți cei ce te cinstesc pe tine.

Folos aducând credincioșilor, a sosit ziua pomenirii tale, slăvită Matrona, întru care fierbinte te rugăm: Pomenește-ne, maică, pe noi cei ce te lăudăm.

Slavă...

Vas cinstit și înmiresmat al Stăpânului te-ai arătat, curățindu-ți sufletul. Drept aceea, Matrona, pe mine, robul tău, de mirosul cel greu al patimilor curățește-mă.

Și acum...

De primejdii și ispite sunt împresurat și către tine, Fecioară, alergând, cer dezlegare de acestea și izbăvire. De aceea, cu rugăciunile tale, îndură-te de robul tău.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Cu puterea rugăciunii tale fă să înceteze viforul patimilor și du pe robii tăi la limanul mântuirii, Matrona.

O, preacinstită Matrona, lauda monahiilor te-ai arătat. De aceea, și pe mine învrednicește-mă a vieții în cumpătare și curăție.

Slavă...

Omoară, cu rugăciunile tale, patimile cele pricinuitoare de stricăciune, slăvită, și de năpaste cumplite izbăvește-mă, o, Matrona, de Dumnezeu insuflată.

Și acum...

Întru tine am toată nădejdea mea, Stăpână cu totul fără de prihană; de patimi și primejdii izbăvește sufletul meu, cu rugăciunile tale.

Apoi aceste Stihiri:

Pe noi, cei ce alergăm la tine și te cinstim cu dragoste, izbăvește-ne de boli de tot felul, de patimi și de primejdii, cu rugăciunile tale, Matrona.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Cu picăturile milostivirii tale adapă, slăvită Matrona, inima mea cea secetoasă și fă-o vrednică de rodire.

Învrednicește pașii cugetului meu să meargă statornic către Hristos, Matrona, și degrabă alungă de la mine uneltirea demonilor.

Slavă...

Roagă-te, Matrona, ca să am în încercări cuget întărit, punându-mi nădejdea în Hristos Cel preabun.

Și acum...

Izbăvește-mă, Maică, pe mine, robul tău, de relele și de necazurile ce m-au cuprins, că întru tine îmi pun toată nădejdea, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Pleacă-te spre rugăciunile noastre, ceea ce ești cu totul curată, și izbăvește de boala cea asupritoare pe cei ce te cinstesc, o, Matrona, și te fericesc.

Pe Hristos roagă-L, o, Matrona, de Dumnezeu slăvită, să dăruiască lăsare și iertare de păcate celui ce aleargă la acoperământul tău.

Slavă...

Ceea ce ești laudă a monahiilor, o, Matrona, dăruieste, celor ce cu dragoste te cinstesc, darurile tămăduirilor.

Și acum...

Nouă, robilor tăi, celor cuprinși de necazuri, dăruiește-ne mântuire, Curată, cu ale tale mijlociri către Domnul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Ceea ce ai viețuit îngerește pe pământ, Cuvioasă Matrona, laudând pe Cel ce pentru noi în chip negrăit S-a născut, și pe mine învrednicește-mă, cu ale tale calde rugăciuni, să viețuiesc îngerește și în cumpătare.

Sunt vrednic de plâns mai mult decât toți oamenii, că am risipit avuția în fapte întinate de desfrânare și sunt lipsit de bunurile cele mântuitoare, o, Matrona. Către tine, dar, vin cu credință și strig: Cu rugăciunile tale, izbăvește-mă.

Slavă...

Pe robii tăi, o, Matrona, de Dumnezeu purtătoare, slobozește-i, cu rugăciunile tale, de boli, de focul ispitelor și de primejdii, și izbăvește-i de moarte năprasnică. Degrabă depărtează de la ei foamea, molima și cutremurul.

Și acum...

Alungă din ticălosul meu trup boala cea fără de leac, Fecioară, și de necazuri pline de durere izbăvește-mă; dăruiește-mi deplină vindecare și mă mântuiește, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, pe mine cel ce în tine nădăduiesc.

Apoi aceste Stihiri:

Pe noi, cei ce alergăm la tine și te cinstim cu dragoste, izbăvește-ne de boli de tot felul, de patimi și de primejdii, cu rugăciunile tale, Matrona.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și efonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Izvor al tămăduirilor fără de plată și al minunilor mai presus de fire se arată icoana ta, Matrona, de Dumnezeu înțeleptită. Toți, dar, care se apropie cu credință primesc vindecare a sufletelor și a trupurilor și cu bucurie strigă: Bucură-te, slăvită Cuvioasă a Domnului.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).

Stih: Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor (Ps. 149, 5).

Evangelhia (*Matei 25, 1-13*)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care, luând candelile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau înțelepte, iar cinci erau neînțelepte. Cele neînțelepte,

luând candelile lor, n-au luat cu ele untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelile lor. Dar, mirele întârziind, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelile lor. Și cele neînțelepte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci, plecând ele ca să cumpere, a venit mirele, și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă! Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuvioasei Tale, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Cu dragoste te laudăm, slăvită Maică Matriona, an de an cântând în sfântă biserică ta, slăvind a ta cinstită

pomenire și nevoițele tale, și, închinându-ne icoanei tale celei dumnezeiești și purtătoare de har, te rugăm: Vino și, cu ale tale rugăciuni către Dumnezeu, ne izbăvește pe noi, robii tăi, de tot necazul și de felurite năpaste, de boli și de primejdii, de stricăciune și de tot răul.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Precum ai păzit viața ta cu totul curată și dumnezeiască, Matrona, așa și pe mine învrednicește-mă, cu rugăciunile tale cele fierbinți, a trăi pururea în cumpătare.

Precum ai lepădat, cu dumnezeiască credință, lumea cea înșelătoare și cele din lume, o, cinstită Matrona, și pe mine netrebnicul învrednicește-mă, cu rugăciunile tale, a cugeta la cele mai presus de lume.

Slavă...

Ceea ce ești pururea luminată de strălucirea dumnezeieștii raze, o, cinstită Matrona, luminezi pe cei ce te laudă acum și cântă: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

Și acum...

Răutate stăruitoare având și rob fiind obiceiurilor necuviincioase, către a ta milostivire alerg strigând:

Mântuiește-mă, mântuiește-mă, Preacurată, cu rugăciunile tale cele de maică.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în munte sfânt...

Cu ploile sudorilor tale uscând noianul patimilor, o, Matrona, adapă sufletele celor ce te laudă cu credință și sărută sfânta ta icoană.

O, Matrona, de Dumnezeu înțeleptită, cu mijlocirile tale izbăvește de primejdii sufletul meu, că ai, ca o Cuvioasă, multă îndrăzneală către Domnul. De aceea, nu trece cu vederea pe cei ce te cinstesc cu credință.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ceea ce ești pătrunsă de întreaga strălucire a Treimii și te îndulcești de raza cea prealuminoasă a Dumnezeirii, pe toți cei ce cinstesc pomenirea ta luminează-i cu dumnezeiasca lumină, Matrona.

Și acum...

Ca pe o armă preaputernică te punem înaintea împotriva vrăjmașilor, Fecioară, și de toate necazurile și bolile ne izbăvim, și scăpăm de tot viforul ereziilor și de slujitorii diavolești.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Pentru cel ce pururea te cinstește cu credință și cu dragoste roagă-te, Matrona, ca să vadă slava lui Hristos cea frumoasă cu adevărat și de aceasta să se bucure.

Având mijlocirea ta cea dumnezeiască, o, Matrona, nu mă tem de răutatea potrivnicilor și de înfricoșătoarele uneltiri ale demonilor.

Slavă...

Cu focul nevoițelor tale arzând oștirile demonilor, Matrona, adapă cu picăturile dreptei credințe pe cei ce te cinstesc.

Și acum...

Liman de mântuire știindu-te pe tine, Marie, la acoperământul tău cu totul neprihănit alergăm și te rugăm să ne izbăvești de primejdii.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Având cinstita ta icoană ca pe un turn întărit, slăvită Matrona, la ea alergăm în toate primejdiile și de vătămarea de orice fel ne izbăvim.

Bucură-te, dumnezeiască mlădiță a Hiosului. Bucură-te, toiag și doctorie a orbilor. Bucură-te, pozoabă a fecioarelor și bucurie a tuturor ortodocșilor.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

În chip plăcut lui Dumnezeu sihăstrind, în virtuți ai viețuit și al tămăduirilor dar ai dobândit, Matrona, de

Dumnezeu insuflată. Minuni înfricoșătoare săvârșind și sfințită mănăstire ctitorind, pe mulți lui Hristos i-ai adus mântuiți, preafericită. Slavă lui Dumnezeu, Celui ce te-a slăvit; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Pe noi, cei ce cu dragoste fierbinte și cu dorire te laudăm și îți cântăm, Cuvioasă Matrona, izbăvește-ne, cu rugăciunile tale, de tot necazul și de năpaste, de rele și de toată nevoia, că a ta pomenire sfințită săvârșim cu cântări de laudă și cu glasuri de bucurie, și sărutăm sfințita ta icoană cu credință și cu dragoste.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS
GHERASIM DIN CHEFALONIA
(20 octombrie și 16 august)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Cel ce aduci dumnezeiască alinare celor ce pățimesc și ești ajutor și tămăduitor celor demonizați, Sfinte Gherasime, Părintele nostru, podoaba Cuvioșilor,

izbăvește de boli grele pe cei ce te cinstesc, zdrobește ale șarpelui cumplite meșteșugiri, pe care cu viclenie le uneltește împotriva noastră, și păzește-ne viața de primejdii (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(acrostih în limba greacă: *Rugăciunea lui Gherasim
să fie pentru Gherasim*)

Alcătuire a monahului Gherasim Micraghiananitul

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Pe cel ce zi și noapte fără temei se fălește împotriva noastră, pe înșelătorul începător al răutății, doboară-l cu toiagul rugăciunilor tale, Părinte, și supune-l sub picioarele noastre.

În necazuri grabnic ajutor și în primejdii degrabă apărător toți avându-te pe tine, Gherasime, să ne izbăvim de relele ce vin asupra noastră.

Slavă...

Încălzește, Părinte, cu cercetarea ta cea fierbinte, pe toți cei înfrigurați de gerul necazurilor, care din tot sufletul și cugetul aleargă la al tău sfințit ajutor.

Și acum...

Ceea ce fără stricăciune ai născut cu trup pe Cel ce a șters fărădelegile oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, curățește-mă de gândurile cele stricătioase și de păcatele cele multe.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Împresurați fiind de mulțimea ispitelor, Cuvioase, și, prin acestea ducând viață străină, în pribegie, cu căldură strigăm ție: Grăbește și ne izbăvește de strâmtorarea acestora, Părinte Gherasime.

Cel ce tămăduiești rănilile cele anevoie de îndurat ale trupului, îngrijește-te, Părinte Gherasime, și de vindecarea sufletelor celor greu rănite de mușcăturile veninoase ale stăpânitorului lumii.

Slavă...

De răutatea cea neașteptată și de sfatul viclean, al celor ce uneltesc cu șiretenie și cu gând rău, slobozește-ne, întărindu-ne pe toți ca să le răsplătim cu dragoste celor ce ne vatămă.

Și acum...

Către tine, Fecioară curată, îmi tind toată dorirea și nădejdea mântuirii mele. Nu mă trece cu vederea, ci,

întoarce către mine, cel năpăstuit, privirea ta cea mult-milostivă, ca să mă mântuiesc.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii, Gherasime, de Dumnezeu purtătorule, pe cei care cer grabnicul tău sprijin și te-au câștigat pe tine rugător către Ziditorul.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu..

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Cel ce ești ocrotitor al nostru și păzitor, întărire, aco-perământ trainic și turn de apărare, fericite Gherasime, nu înceta a apăra și a păzi, cu a ta purtare de grijă, pe cei ce cu dragoste vin către tine, Părinte.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Pe noi, cei copleșiți de păcate și întinați de fărădelegi, tămăduiește-ne, Gherasime, cu doctoria tainică a rugăciunii tale.

Împiedică și alungă de la noi ale vrăjmașului uneltiri, asupriri și curse, Gherasime, făcătorule de minuni.

Slavă...

Milostiv și binevoitor Îl fă asupra noastră, cu cin-stitele tale rugăciuni, pe Dătătorul de bine Cel preain-durat, Părinte Gherasime.

Și acum...

Stăpână în chipul soarelui, cu razele strălucirii tale, risipește negura sufletului meu, ca să văd lumina cea neapusă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

De grele tânguiri, de necazuri pline de durere și de sminteli cu adevărat vătămătoare de suflet slobozește, Gherasime, pe robii tăi.

Privește cu îndurare, preamilostive Gherasime, spre ticăloșia noastră și ne fă mai buni, precum știi, Cuvioase.

Slavă...

Acoperământ trainic și adăpost de nădejde să ne fie ocrotirea ta cea tare, izbăvindu-ne pe noi, cei ce te cinștim pe tine, înțelepte.

Și acum...

Zid nesurpat ești tu, Maică Fecioară, celor ce vin către a ta dragoste nemăsurată. De aceea, păzește-ne în tot ceasul, Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Ca un cărbune cu adevărat în chipul focului te-a arătat harul Duhului pe tine, cel ce arzi cetele demonilor și mistui toată materia patimilor. De aceea, nimicește ceea ce este în mine stricăcios și întinat, Sfinte Gherasime.

Liniștește marea cea învolburată a patimilor mele sălbăticate, de Dumnezeu purtătorule, certând vântul cel aprig și viforul ce suflă cu putere, și mă îndreptează spre liniștea cea duhovnicească a voilor lui Hristos.

Slavă...

Auzi rugăciunea noastră, căreia îi dăm glas din adâncul inimii, și, primind puținele picături de lacrimi, Părinte Gherasime, vino și umple de bucurie adevărată sufletele noastre.

Și acum...

Spre a mă izbăvi de obiceiul cel rău, de silnica robie a patimilor și de deprinderea cea rea întărește, Născătoare de Dumnezeu, ca o bună apărătoare a mea, nepuțința și slăbiciunea mea, ca să te slăvesc cu credință și cu dragoste.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii, Gherasime, de Dumnezeu purtătorule, pe cei care cer grabnicul tău sprijin și te-au câștigat pe tine rugător către Ziditorul.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești păzitoare...*

Nu înceta, înțelepte Gherasime, ca un milostiv, a ocroti pe cei ce caută spre tine cu inimă curată și a te

ruga neîncetat către Domnul, ca să ne izbăvim de toată mânia și uneltirea cea cumplită, noi cei ce strigăm cu căldură către tine: Grăbește, purtătorule de Dumnezeu, și-i apără pe robii tăi de săgețile celui viclean, cel ce ești slujitor adevărat al lui Hristos.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui (Ps. 115, 6).

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul (Ps. 111, 1).

Evanghelia (*Matei 11, 27-30*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Arată-te degrabă, Părinte, vino în ajutor și cercetează pe cei ce strigă către tine cu lacrimi fierbinți: Fă să înceteze năvala necazurilor și potolește viforul spaimei, pricinuitoare de deznădejde, în care am căzut. Preaminunate Gherasime, nu trece cu vederea rugăciunea noastră cea fierbinte, ci risipește, cu cercetarea ta, negura patimilor, și fă să ne răsară lumina cea preadulce a bucuriei.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinării, cei ce din Iudeea...*

Pe cei ce în chip luminos te cinstesc pe tine, de trei ori fericite Gherasime, întărește-i a rodi viață neprihănită, viețuire curată și cu dumnezeiască cuviință, cucernicie în cuvinte și curăție în obiceiuri.

Învrednicește pe robii tăi, sfințite Gherasime, a dobândi în viață podoaba chibzuinței, raza înfrânării, lumina blândeții, frumusețea obiceiurilor și toată fapta cea bună.

Slavă...

Celor bolnavi doctor, celor demonizați izbăvitor și dătător de întărire fiind, prin lucrarea ta cea negrăită, Gherasime, tămăduiește cu milostivire patimile cele aducătoare de moarte care cresc întru mine acum.

Și acum...

Maică Fecioară, care ai născut negrăit pe Împăratul Hristos, cu rugăciunile tale purtătoare de viață, omoară cu totul obiceiul cel purtător de moarte și deprinderea cea pierzătoare, care cumplit mă asupresc.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Ca un apărător al celor ce te cheamă cu evlavie, păzește întru toate viața noastră, împărțind în fiecare zi cele de folos robilor tăi.

Cunoștința cea dreaptă și dragostea dintre noi învrednicește-ne a le avea pururea și a ne feri de nebunia smintelilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Nimicitor al uneltirilor diavolești știindu-te pe tine, Gherasime, strigăm: Izbăvește-ne pe noi toți de răutatea acestora.

Și acum...

Pe mine, cel ce în chip jalnic slujesc legii răutății, slobozește-mă, preabinecuvântată, și îndreptează căile mele spre legea cea bună.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

S-a umplut viața mea de durere și de amărăciune, prin aplecarea către cele rele, dar către tine alergând, Părinte, nu deznădăduiesc.

Văzând cum aleargă împrejurul meu duhurile cele necurate ale răutății, grăbește și mă izbăvește de năvălirea lor, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă...

Nicidecum să nu îndepărtezi acoperământul tău cel nebiruit de la cei ce te cinstesc cu credință, Cuvioase, ci, în fiecare zi, ajutor vădit dăruiește tuturor.

Și acum...

Făclie cu totul luminată, tu, cea plină de har, aprinde făclia mea cea stinsă și către lumina vieții celei mai bune mă îndreptează.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile:

Bucură-te, părtașule al Cuvioșilor, ocrotitorul și ajutorul Chefaloniei. Bucură-te, sfeșnicul cel nou al Bisericii, preafelicite Gherasime, împreună-locuitorule cu îngerii.

Neamul cel ales trecându-l cu vederea, din copilărie I-ai urmat cu osârdie lui Hristos, și, prin viețuire

îngerească strălucind, pe noi ne luminezi, Părinte Gherasime.

Bucură-te, râu de tămăduiri, care cu șuvoaiele darurilor speli patimi grele. Bucură-te, cel ce dăruiești celor bolnavi sănătate, printr-o mai bună întărire, Gherasime, de Dumnezeu purtătorule.

Lepădând povara cea grea a materiei, ai rodit darul cel nematerialnic. De aceea, moaștele tale luminează toate marginile lumii, prin harul nesticăciunii, Gherasime.

Dumnezeiască cinste a ortodocșilor și sabie ascuțită cu două tășuri, împotriva ereticilor, te-ai arătat în anii din urmă, de Dumnezeu purtătorule, înălțând în chip minunat cugetul credincioșilor.

Păzește teferi și neatinși de vătămarea demonilor și de toată uneltirea pe cei care cer cu căldură ajutorul tău, preafericite Gherasime, păzitorul nostru.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

Pe ocrotitorul ortodocșilor, îngerul în trup și făcătorul de minuni, purtătorul de Dumnezeu cel de curând arătat nouă, pe dumnezeiescul Gherasim să-l lăudăm noi, credincioșii, că după vrednicie a luat de la

Dumnezeu darul cel nesecat al vindecărilor. Pe bolnavi îi întărește, pe demonizați îi vindecă. Pentru aceasta și celor ce îl cinstesc le izvorăște tămăduiri.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Acoperământ și adăpost trainic, odihnă în nevoi și mângâiere în necazurile cele de tot felul este cu adevărat rugăciunea ta celor din primejdii, Gherasime. De aceea, strigăm ție cu glas de rugăciune: De toată răutatea, de vătămare și de povara cea cu anevoie de purtat scapă-i pe cei ce se apropie de tine cu căldură.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC
DIMITRIE
(26 octombrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

În preacinstita și sfânta ta biserică adunându-ne noi, credincioșii, într-un cuget, te rugăm cu dragoste să ne izbăvești cu rugăciunile tale de ispite și de primejdii,

ca să aducem mărire cinstitelor tale nevoiește, pe care cu tărie le-ai răbdut pentru Hristos, ostașule purtător de cunună, Mare Mucenice Dimitrie (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Pe Stăpânul și Făcătorul a toate înduplecă-L, Mucenice, să mă miluiască și de reaua uneltire să mă izbăvească pe mine, cel ce alerg cu credință la al tău acoperământ, fericite.

De grele păcate fiind strâmtorat și de mulțimea primejdiilor asuprit, strig: Dimitrie, fericite, ajută-mi în nevoia ce m-a cuprins și izbăvește-mă.

Slavă...

După lege luptând pentru Hristos, păzitor neadormit ai fost dăruit creștinilor. Fii acoperământ și ocrotitor celor ce aleargă la tine, dumnezeiescule Dimitrie.

Și acum...

Tu, ceea ce mântuiești pe toți pământeni și pururea de cumplite primejdii îi izbăvești, mântuiește-ne acum pe noi, robii tăi, de vătămarea ce ne stăpânește.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

De sus dăruiește ajutor robilor tăi, Dimitrie fericite, și ne scapă de primejdii și de necazuri.

Cinstită obârșie ai avut, cel ce cinstești numele lui Hristos. De aceea, strig ție: Izbăvește-mă de toată neputința cu rugăciunile tale.

Slavă...

Tămăduiri minunate dăruind prin icoana ta, curmă bolile de tot felul ale oamenilor, Dimitrie.

Și acum...

Cercetează, Curată, pe robul tău ce boalește, și mă izbăvește de durerile trupului și de mâhnirea sufletească.

Apoi aceste Stihiri:

Cu rugăciunile tale, izbăvește de tot necazul, purtătorule de chinuri, pe cei ce te cheamă, Mucenice Dimitrie, și laudă minunatele tale nevoințe.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Purtătorule de lumină, Dimitrie, în patimi alunecând eu, am căzut. Ridică-mă pe mine cel ce zac în adâncul răutății și al deznădejdiei.

O, Dimitrie, pe tine te-am dobândit păzitor dumnezeiesc și scăpare. Ocrotește-mă, nu mă trece cu vederea în ziua mâhnirii mele, și mă izbăvește.

Slavă...

Pe tine, lauda Mucenicilor, ocrotitorul meu, Dimitrie, rogu-te, nu mă părăsi pe mine, cel ce pier în necazuri și boli.

Și acum...

Dă-mi putere, Stăpână, și curățește întinăciunea sufletului meu. Din primejdii răpește-mă și din deznădejdea ce mă cuprinde.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Pentru ce m-ai lepădat...*

Fiu al zilei te-ai arătat, având în inimă lumină neapusă, prin care negura înșelăciunii se risipește și tuturor strălucește cunoașterea luminii dumnezeiești. De aceea strig ție: Luminează-mă, Dimitrie, slăvite.

Cu mintea mă rog ție ziua și noaptea, Dimitrie slăvite: În orice vreme și loc păzește-mă cu rugăciunile tale de toată vătămarea, de boli de tot felul și de primejdii, pe mine cel ce în tine nădejdea mea o pun.

Slavă...

Legat fiind de boală, prin cercetarea ta acum m-am dezlegat, și de cumplite chinuri neașteptată ușurare am dobândit. Pentru aceasta, slăvindu-te, îți mulțumesc și măresc mijlocirea ta cea fierbinte, Mucenice Dimitrie.

Și acum...

Fecioară neispită de nuntă, din tine a luat chip întocmai cu al meu Făcătorul meu, pe Care pururea roagă-L să se milostivească spre poporul cel păcătos și să izbăvească de boli grele și de toată vătămarea lumea ce nădăjduiește spre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Sfințitu-te-a pe tine, Mucenice Dimitrie, preaînțeleptul Dumnezeu, pe Care roagă-L să trimită robilor tăi sfințire, luminare și izbăvire de greșeli. Că de la Dumnezeu ai fost dăruit nouă ocrotitor neînfruntat.

Binevoiește, Mucenice mult-dorite, a mă arăta fericit prin virtuți, rogu-te, bunul meu ocrotitor, pe mine, cel ce cu credință strig ție, fericite Dimitrie: Fii mie ajutor și din nevoia de tot felul izbăvește-mă.

Slavă...

Preacinstita și sfânta ta icoană tămăduiește patimile cugetului meu, alungă durerile trupești și uneltirea diavolilor. Arată-mă, Sfinte, cu rugăciunile tale, mai presus de relele acestea toate.

Și acum...

Arată-te acum în primejdii apărătoare smeritului și netrebnicului tău rob, Sfântă Fecioară, de har mijlocitoare. Vindecare de boli dăruiește-mi și potolește învi-forarea cea cumplită a patimilor mele, rogu-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Cu rugăciunile tale, izbăvește de tot necazul, purtăto-rule de chinuri, pe cei ce te cheamă, Mucenice Dimitrie, și laudă minunatele tale nevoițe.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și efonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Apărătorule grabnic al credincioșilor și rugătorule către Dumnezeu neînfruntat, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale robilor tăi, ci sânguiește, ca un împreună-pătitor, spre ajutorul nostru, al celor ce cu credință strigăm ție: Grăbește ca un îndurat și te roagă Domnului să ne izbăvim de necazuri, slăvite Dimitrie.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui (Ps. 67, 36).

Stih: Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru ei (Ps. 15, 3).

Evanghelia (*Matei 10, 1, 5-8*)

În vremea aceea chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe aceștia doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți zicând: S-a apropiat Împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, curățiți pe cei leproși, înviați pe cei morți, pe diavoli scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Cu gândul alunecând și robit fiind înșelăciunii și rătăcirii, preaslăvite, la minunata ta ocrotire și a ta caldă

rugăciune alerg eu, ticălosul, fericite Dimitrie. Izbăvește-mă de legătura ispitelor și a necazurilor și mă izbăvește, cu rugăciunile tale, de înșelăciunile diavolești, ca să te slăvesc și să te laud cu dragoste și să mă închin icoanei tale prin care izvorăști nenumărate tămăduiri.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu...

Nimicitor al negurii înșelăciunii te-ai arătat cu adevărat, Dimitrie, ca o stea prealuminoasă. De aceea, strălucește, cu lumina cunoașterii lui Dumnezeu, sufletul meu orbit cu înțelegerea, alungând ceața necunoștinței.

O picătură de tămăduire dăruiește smeritului meu suflet, Sfinte, și nimicește, cu rugăciunile tale, patimile trupului, Dimitrie slăvite, purtătorule de chinuri, ca să te slăvesc, să te cinstesc și să te laud pururea.

Slavă...

Iată, a împlinit făgăduințele Hristos Domnul, înălțându-te către El, prin urmarea pătimirilor Sale. Lângă El stând acum, Dimitrie, roagă-te pentru noi, cei ce cu credință te laudăm.

Și acum...

Miluieste, Preacurată, pe cel căzut mai mult decât toți oamenii, că nu este altul care să fi mâniat pe Făcătorul precum eu, ticălosul, cel ce trăiesc în nepăsare. De aceea strig ție: Stăpână, în dar mântuiește-mă.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cel ce stai împreună cu oștile celor fără de trup și cu cetele Mucenicilor înaintea tronului lui Dumnezeu și ești plin de slavă, de har și de lumină, Dimitrie, risipește negura păcatelor noastre, a celor ce ne închinăm cu credință cinstitei și slăvitei tale icoane, cea sfântă și plină de daruri.

Biruit fiind eu, nefericitul, de plăceri, zac căzut la pământ, ca o privesc vrednică de plâns. Caută spre mine acum, fericite Dimitrie, arată spre mine harul minunilor tale, ca să vadă neamul muritorilor că tu ești sprijinitorul meu și izbăvești din moarte pe netrebnicul tău rob.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Tu, Dimitrie slăvite, fiind împodobit cu frumusețile muceniei și înveșmântat cu însemnele luptelor ca și cu o porfiră din sângele junghierii tale, stai înaintea lui Dumnezeu împreună cu cetele îngerilor și adunările Mucenicilor. Pe Acela pururea roagă-L să ne împodobească pe noi cu veșmântul mântuirii.

Și acum...

Tămăduiește-mă, Stăpână, cu rugăciunile tale, izbăvește-mă de patimi și mă umple de bucurie duhovnicească pe mine, robul tău. Încununează-mă cu diadema virtuților, Preacurată, umple-mă de daruri de tot felul și părtaș arată-mă Împărăției cerurilor, măcar că cererea-mi este mai presus de a mea vrednicie.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Sălășluitu-te-ai în dumnezeieștile locașuri de sus, bucurându-te de plata chinurilor tale. Ocrotește pururea, de Dumnezeu înțeleptite, poporul tău, păzește cetatea aceasta, mântuiește pe cei ce aleargă la tine cu credință, dăruiește pace întregii lumi și pomenește-mă pe mine, cel ce mă rog ție.

De răsplătiri preastrălucite învrednicindu-te de la Dumnezeu, purtătorule de chinuri Dimitrie, alungi demonii și bolile de tot felul, ispitele și moartea, împlinind cererile tuturor. Dăruiește-mi, dar, și mie pace, sănătate și izbăvire de greșeli.

Slavă...

Sfințita și dumnezeiasca ta biserică, Dimitrie, ca una ce are ca o nefurată comoară cinstita ta icoană, pururea împarte daruri îmbelșugat tuturor credincioșilor. Și eu, cel ce alerg la dumnezeiescul tău acoperământ, să am parte de dumnezeieștile tale daruri.

Și acum...

Marie, de Dumnezeu Născătoare, învrednicește-mă a dobândi desfătarea Raiului, pe mine, cel ce te am pe pământ singură nădejde după Dumnezeu, singură rugătoare, singură apărătoare, singură întărire. De aceea, nu trece cu vederea pe cel ce îndrăznește a grăi acestea, ci mântuiește-mă, Stăpână, pe mine, robul tău.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim... (pag. 22).

Megalinariile:

Păzește pe cei ce te cinstesc, Mucenice, și cu cuget cucernic se închină icoanei tale. Izbăvește-i de primejdii și de toată vătămarea, Dimitrie, de trei ori fericite, cu rugăciunile tale.

Bucură-te, podoaba Mucenicilor, purtătorule de chinuri și adevărat izvorător de mir, liman și zid al credincioșilor, apărător și acoperământ. Dimitrie preafericite, ocrotește pe robii tăi.

Mucenice izvorător de mir, nevoitorule, pe robii tăi, care te cinstesc cu evlavie și săvârșesc cu credință și dragoste pomenirea ta, păzește-i de tot felul de vătămări și de necazuri.

Primește, Dimitrie Mucenice, rugăciunile robilor tăi, pe care din buze necurate și limbă pângărită ți le aducem, cerând dezlegare de păcate prin rugăciunile tale.

Stăpână, roagă pe Fiul tău să-i facă vrednici de Împărăția cerurilor pe cei ce cu credință cinstesc sfânta icoană a Marelui Mucenic Dimitrie, slujitorul tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 3-lea:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț l-ai făcut pe Nestor, așa Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Mucenice al lui Hristos, purtătorule de chinuri, pe cei ce sunt în felurite nevoi, izbăvește-i, prin rugăciunile tale, de tot necazul, alungând cumplita întristare cea pierzătoare de suflet. Cere pentru noi har și milă ca, prin mijlocirile tale fiind păziți, cu bucurie să cinstim toate sfintele tale nevoințe, Dimitrie.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINȚILOR ARHANGHELI
MIHAIL ȘI GAVRIIL
(8 noiembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe întâi-stătătorii făpturilor celor nematerialnice, pe cei ce strălucesc întreaga zidire cu lumina slavei celei în trei sori a Dumnezeirii, pe Arhanghelii cei dumnezeiești,

toți să-i cinstim, strigând către aceștia cu suflet umilit:
O, mai-marilor peste oștile făpturilor nematerialnice,
de tot necazul izbăviți-ne (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a
spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat
tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din
atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi?
Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești
pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih în limba greacă este după alfabet)

Cântarea 1^a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Ca cei ce sunteți căpetenii ale Sfinților Îngeri, și vă
veseliți în chip strălucit de vederea lui Dumnezeu, pe
Dătătorul de bine și Mântuitorul, pentru noi rugați-L.

Neîncetat Te slăvesc cu credință mulțimile celor
netrupești, veselindu-se de frumusețea Ta și de
nemăsurata Ta strălucire, Mântuitorule. Pentru rugă-
ciunile lor, milostivește-Te spre noi.

Slavă...

Cuprinși de silnice ispite, la voi scăpăm noi, credin-
cioșii, ca la niște apărători; Arhangheli dumnezeiești,
cu osârdie acum pe Stăpânul rugați-L.

Și acum...

Fii mie, Fecioară, scăpare și liman, zid și apărare, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, pe Izbăvitorul și Preaînduratul, Maică dumnezeiască.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Ca niște mai-mari peste oștile îngeresti, împodobiți cu daruri de multe feluri, mai-marilor Voievozi, înfrumusețați bisericele lui Hristos cu străluciri dumnezeiești, prin ale voastre ocrotiri.

Ca niște Îngeri milostivi, rugați acum pe Cel milostiv să mă învrednicească de daruri sfinte. Pe mine, dar, cel ce am apucat pe căi nemilostive și rele, la calea pocăinței chemați-mă.

Slavă...

Voi cei încununăți acum cu podoaba slavei celei cerești, izbăviți din necaz, cu arma buneivoiri, mulțimea credincioșilor, cei ce stați cu multă cinste în preajma lui Dumnezeu, dumnezeieștilor Arhangheli.

Și acum...

Te-ai făcut locaș dumnezeiesc al vieții celei adevărate, singură din veac arătându-te Maică Fecioară, Curată. De aceea, preaneprihănită, pe cel din umbra morții către viață îl călăuzește acum cu rugăciunile tale.

Apoi aceste Stihiri:

De boli și de primejdii de tot felul izbăviți pe cei ce prăznuiesc cu credință soborul vostru, căpeteniilor de cete, ca niște străjuitori ocrotitori ai ortodocșilor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Doime începătoare a adunării Arhanghelilor, pe cei ce aleargă la acoperământul tău, din toată primejdia, slobozește-i.

Mai-marilor Voievozi, cei ce sunteți văzători ai strălucirii celei cu dumnezeiască stăpânire și de bine dătătoare, pe robii voștri din rele izbăviți-i.

Slavă...

În sfintele rugăciuni să vă aflu pe voi Îngeri ajutători, întărind sufletul meu și cugetul meu luminându-l.

Și acum...

Cu sfințenie te slăvesc dumnezeieștile oști ale celor fără de trup, Maică a lui Dumnezeu Preacurată, că pe Ziditorul lor L-ai purtat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Mai-marilor Voievozi, cei ce stați în jurul lui Dumnezeu și sunteți luminați de razele ce izvorăsc dintr-Însul, pe robii voștri păziți-i.

Pe Stăpânul şi Dumnezeuul nostru rugaţi-L să se dăruiască nouă izbăvire, ca cei ce sunteţi mijlocitori pentru izbăvirea muritorilor.

Slavă...

Cunoscători ai tainei slavei Tale celei cinstite şi negrăite, Mântuitorule, ai pus pe mai-marii Voievozi. Prin aceştia, păzeşte acum pe robii Tăi.

Şi acum...

Mir de taină te numim pe tine, Preasfântă, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, Cel ce izvorăşte darurile cele înmiresmate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Văzătorilor de Dumnezeu, cei ce v-aţi învrednicit a sta neclintiţi înaintea tronului celui înfricoşător şi a vă desfăta de lumina Sfintei Treimi, rugaţi-vă, Îngerilor, să se izbăvească de ispite cei ce caută scăpare sub aco-perământul vostru.

Curăţiţi putreziciunea patimilor şi potoliţi viforul bolilor, iar smintelile de credinţă curmaţi-le, o, dumnezeieştilor Arhangheli, şi pe toţi izbăviţi-ne, cu rugăciunile voastre, de toată erezia.

Slavă...

Căpetenii sfinte ale cetelor îngereşti, cei ce staţi pururea înaintea Treimii şi vedeţi înşivă cele înfricoşătoare şi negrăite, pe toţi izbăviţi-ne, Arhanghelilor, din pri-mejdii şi ispite, cu rugăciunile voastre, rugămu-vă.

Și acum...

Cămara cea însuflețită a Mântuitorului, ceea ce strălucește cu razele scânteietoare ale fecioriei, ca un crin în chipul luminii și cu bună cuviință în mijlocul năpădirii spinilor, ca o Fecioară Născătoare de Dumnezeu este slăvită.

Apoi aceste Stihiri:

De boli și de primejdii de tot felul izbăviți pe cei ce prăznuiesc cu credință soborul vostru, căpeteniilor de cete, ca niște străjuitori ocrotitori ai ortodocșilor.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieștii slave, călăuzitori ai oamenilor și căpetenii ale celor fără de trup, cereți nouă ceea ce este de folos și mare milă, ca niște mai-mari Voievozi ai celor fără de trup.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cel ce face pe Îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc (Ps. 103, 5).

Stih: Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte (Ps. 103, 1).

Evanghelia (*Luca* 10, 16-21)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă și cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cel ce se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine. Și s-au întors cei șaptezeci și doi cu bucurie, zicând: Doamne, și demonii ni se supun în numele Tău. Și le-a zis: Am văzut pe Satana ca un fulger căzând din cer. Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va vătăma. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sunt scrise în ceruri. În acest ceas, Iisus S-a bucurat cu duhul și a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, căci așa a fost înaintea Ta bunăvoința Ta.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru ocrotirile celor fără de trup, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

O, întâi-stătători ai Îngerilor, Mihail minunate și dumnezeiescule Gavriil, curmați năvala ereziilor și grabnic izbăviți-ne de bolile cele de tot felul. Potoliți

viforul dezbinărilor și cu rugăciunile voastre, Arhanghelilor, scăpați din primejdii și necazuri pe toți cei care vă înalță cântări și aleargă cu evlavie la acoperământul vostru, și de chinurile iadului, dumnezeieștilor duhuri, izbăviți-i.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea...

Har de multe feluri, mai-marilor Voievozi dumnezeiești, să ne dăruiască nouă Binefăcătorul tuturor a Cărui Biserică izbăviți-o acum, pe ceea ce cântă: Dumnezeuul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Cu puterea Celui ce vede toate fiind pururea întăriți, cercetați cu dinadinsul marginile pământului și ocrotiți pe toți cei ce cântă cu credință: Dumnezeuul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Slavă...

Împreună cu Îngerii cei nematerialnici, cetele credincioșilor, veniți să cinstim această fericită zi, săvârșind cu credință pomenirea Arhanghelilor lui Dumnezeu și strigând către ei: Izbăviți-ne de boli.

Și acum...

Liman de mântuire știindu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, scăpăm de primejdiile și de furtu-

nile vieții, strigând către Fiul tău: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe Arhangheli ce-Ți stau înaintea și laudă în cântări slava Ta cea negrăită, primește-i, Stăpâne al tuturor, pe cei ce acum Te roagă pentru noi.

Cântări neîncetate aducând Dumnezeului tuturor, o, dumnezeieștilor Arhangheli, pomeniți pe cei ce vă laudă cu credință.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Lumini ale Dumnezeirii fiind, o, mai-marilor Voievozi dumnezeiești, rugămu-vă, pe toți umpleți-ne de lumină și slavă cerească.

Și acum...

Cu fulgerele tale cele prea strălucite, Maica lui Dumnezeu, îi luminezi pe cei ce cu credință te cunosc pe tine, cea mai cinstită decât duhurile cerești.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Biserica ce, prin virtute, închipuie cetele celor netrupești, luminează-o acum, Stăpâne al tuturor, ocrotind-o cu Îngerii Tăi.

Mai-marilor peste cetele lui Dumnezeu, dăruiți ocrotire sufletelor noastre, ale tuturor celor ce cinștim praznicul voastru preastrălucit și dumnezeiesc.

Slavă...

Ca niște păzitori ai lumii și ai ortodocșilor și mai-mari Voievozi ai Puterilor dumnezeiești, de boli și de rele izbăviți-ne.

Și acum...

Ca aurora ce răsare zorii peste toți cei din întuneric, Curată, pe Hristos roagă-L să lumineze pe cei ce cu credință pururea te laudă pe tine.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Acoperă, apără și păzește cu rugăciunile tale, dumnezeiescule Arhanghel Mihail, cel cu chip de fulger, pe cei ce cu credință te cinstesc și te laudă cu dragoste, ca pe cel dintâi între Îngeri și mai-mare Voievod.

Fii apărător nouă tuturor în întreaga viață și ne ajută în ceasul înfricoșător al amarei morți, minte dumnezeiască, Arhanghele al Domnului, Mihail, vrednicule de laudă.

Pereche vrednică de cântare și doime nematerialnică și dumnezeiască, mântuiți din tot felul de primejdii, pe cei ce vă laudă cu credință, Arhangheli ai Domnului, Mihaile și Gavriile.

Tronuri, Heruvimi și Serafimi, Stăpânii, Domnii și Puteri, Începătorii, Arhangheli și Îngeri, rugați pentru noi pe Ziditorul.

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, să ne acoperiți prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei nematerialnice, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul și strigăm: Din primejdii izbăviți-ne, ca niște mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Pe aleșii mai-mari Voievozi ai minților celor netrupești și dumnezeiești, veniți să-i lăudăm cu dragoste în cântări duhovnicești, zicând către dâșii: Mihaile preamărite și dumnezeiescule Gavriil, pe noi, ortodocșii, feriți-ne, Sfinților, de boli, de patimi și de primejdii, cu rugăciunile voastre, minților dumnezeiești, și pe căile mântuirii călăuziți-ne.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI IERARH NECTARIE
DE LA EGHINA, FĂCĂTORUL DE MINUNI
(9 noiembrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La Ierarhul lui Hristos, Nectarie, cel slăvit cu daruri cerești, să cădem strigând din adâncul sufletului: Sfinte Nectarie, ocrotitorul ortodocșilor, izbăvește-ne de tot

necazul și nevoia, de ispite și de boli grele pe noi, cei ce alergăm la acoperământul tău, Părinte.

Slavă..., alt tropar, asemenea:

Ca unul care ai luat de la Dumnezeu puterea de a tămădui bolile cele rele ale celor ce vin la moaștele tale, Părinte, rugămu-te să ne vindeci pe noi, cei ce cumplit suferim, de neputințe, de patimi și de amare dureri, și păzește-ne în pace cu ale tale rugăciuni, Cuvioase Nectarie.

Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:

De patimi, Nectarie, izbăvește-ne)

Alcătuire a monahului Gherasim Micraghiananitul

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Rănit fiind, prin răutatea pizmașului, la al tău sprijin alerg strigând: Dă pace, Părinte, vieții mele și sănătate îndoită dăruiește-mi.

În sfințenie ducându-ți viața, Părinte Nectarie, purtătorule de Dumnezeu, pururea sfințești și izbăvești de tot răul pe cei ce se apropie de dumnezeieștile tale moaște.

Slavă...

Ca unul care lucrezi mari minuni, vindecă, Părinte, bolile cele pline de durere ale celor care cer ajutorul tău, făcătorule de minuni, Ierarhe Nectarie.

Și acum...

Ca o Maică iubitoare de milostivire a lui Dumnezeu, Fecioară iubitoare de bine, îndură-te de mine și izbăvește-mă de toată vătămarea și de furia șarpelui celui nevăzut.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

De bolile de tot felul și de grelele mâhniri, de uneltirile cele pierzătoare și de năvălirile vrăjmașului începător al răului, nevătămați păzește pe cei ce te cinstesc, ca un Ierarh împreună pătimitor.

Nectarul cel nematerialnic și dumnezeiesc al harului sfânt pe care l-ai primit de la Dumnezeu îl izvorăște pururea dumnezeiasca ta raclă și alungă, Sfinte, amărăciunea patimilor din sufletele noastre.

Slavă...

În dureri, în osteneli și în chinuri grele ducându-mi viața, la tine am scăpat, Părinte. Nu mă trece cu vederea, ci, cu cercetarea ta, izbăvește-mă de necazurile ce m-au cuprins.

Și acum...

Lumii scăpare și tărie neclintită fiind, Fecioară plină de har, pe cei ce aleargă la acoperământul tău acoperă-i și păzește-i de smintelile cele meșteșugite ale vicleanului șarpe.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată vătămarea și necazul, Ierarhe, pe cei ce aleargă cu credință la rugăciunea ta și te cinstesc, Nectarie, purtătorule de Dumnezeu.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Izvor îmbelșugat de tămăduiri întru Duhul s-a arătat, înțelepte, racla moaștelor tale, că vindecă pe cei ce pătimesc și dăruiește sănătate și tărie celor ce se apropie cu credință fierbinte, Nectarie, Părinte preasfințite.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Mănăstirea ta, Nectarie, de toată uneltirea vicleanului celui războinic neatinsă păzește-o cu harul tău, Părinte.

Pe cei bolnavi ce aleargă de pretutindeni la dumnezeiasca ta mănăstire, Părinte, vindecării învrednițește-i și a lor întristare risipește-o.

Slavă...

Tărie dăruiește și vindecare sufletului și trupului, Nectarie, și izbăvire de greșeli celor ce cu inimă curată te fericesc.

Și acum...

Călăuzește-mă, Preacurată, la calea cea mântuitoare a pocăinței și omoară cu totul zburdările patimilor mele și nimicește-le.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Te-a aflat pe tine Eghina ocrotitor fierbinte, de aceea la al tău har pururea află scăpare și se izbăvește de toată mâhnirea.

Viață pașnică și netulburată de toată uneltirea vrăjmașului învrednicește-ne să ducem, Părinte Nectarie.

Slavă...

Mare apărător și ocrotitor dobândindu-te pe tine, Părinte Cuvioase, cinstită mănăstirea ta, se laudă cu grabnicul tău ajutor.

Și acum...

Neprihănită, Curată, Maică a lui Dumnezeu neispitită de nuntă, pe cei ce nădăjduiesc pururea la acoperământul tău păzește-i neatinși de toată vătămarea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Ușurează, Părinte Nectarie, durerile trupești și sufletești ale celor ce caută spre a ta mijlocire și umple de

bucurie inimile noastre, iar negura grelei întristări alung-o de la noi.

Ca să fie izbăviți cei ce aleargă cu credință la aco-perământul tău de ispitele de tot felul și de smintelile cele pierzătoare ale vrăjmașului, de nevoi și de multe strâmțorări, roagă-L pe Cuvântul Cel întru tot milostiv, Nectarie făcătorule de minuni.

Slavă...

Nu înceta a veghea din înălțime, ca un împreună pătimitor, și neîncetat a ocroti sfințită mănăstirea ta, purtătorule de Dumnezeu, cea care a câștigat ca pe o mare vistierie racla sfintelor tale moaște, Nectarie făcătorule de minuni.

Și acum...

Ceea ce ai purtat pe Mântuitorul și Izbăvitorul oamenilor, pe Cuvântul Cel iubitor de oameni, mântuiește-mă, Fecioară, cu a ta ocrotire, de tirania cea vicleană a celui rău și întărește sufletul meu să sporească în viața desăvârșită.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată vătămarea și necazul, Ierarhe, pe cei ce aleargă cu credință la a ta mijlocire și te cinstesc pe tine, Nectarie purtătorule de Dumnezeu.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: *Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:*

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești păzitoare creștinilor...*

Celor căzuți ridicare și celor tulburați întărire te-ai făcut, Nectarie, în vremurile din urmă fiind slăvit de către Domnul. Și pe noi arată-ne pururea mai presus de ispitele vieții, cerând de la Dumnezeu iertare de greșeli, tărie și mântuire sufletelor noastre, Ierarhe.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Ps. 115, 6).

Evanghelia (*Ioan 10, 9-16*)

Zis-a Domnul: Eu sunt ușa: De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla. Furul nu vine decât ca să fure, să înjunghie și să piardă. Eu am venit ca oile Mele viață să aibă și din belșug să aibă. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile Sale. Iar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le risipește. Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. Eu sunt Păstorul cel bun și cunosc oile Mele

și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Stea nouă te-ai arătat Bisericii lui Hristos în anii din urmă, strălucind prin curăția vieții, Cuvioase, luminând sufletele noastre cu scânteierile cele înțeleghătoare ale darurilor tale și risipind pururea cu razele tămăduirilor întunericul diavolilor și negura bolilor. De aceea, strigăm ție: Nu înceta izbăvindu-ne pe noi de uneltirile răzbunătorului și de mâhnirile cele de tot felul.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

De durerile cele de tot felul, de ispite, de primejdii și de năpaste, de pizma și răutatea oamenilor vicleni păzește nevătămați pe cei ce pururea te cinstesc, Nectarie preafericite.

Pururea tămăduind, Părinte Nectarie, bolile cele grele ale celor ce vin cu credință la dumnezeieștile tale moaște, grabnic ajutor al celor bine-credincioși te-ai arătat în vremurile din urmă.

Slavă...

Dar îndumnezeit și cunună nouă te-ai arătat, Părinte Nectarie, ostrovului Eghinei care pururea aleargă la mijlocirea ta, Sfinte, și culege roadele ocrotirii tale binevoitoare.

Și acum...

La calea poruncilor Celui întrupat din tine călăuzește-mă, Fecioară, scoțând din porțile păcatului inima mea, Curată, ca să te laud pururea, fiind mântuit prin harul tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Curgerea răutății ce potopește brazdele inimii mele, cu totul usuc-o, Părinte, cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Tămăduitor al bolilor știindu-te pe tine, alergăm la capul tău cel dumnezeiesc ca să ne izbăvim de chinurile cele pline de dureri.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Acoperă pururea sfântă mănăstirea ta și împodobește-o cu părinteștile tale daruri, prin a ta rugăciune, Părinte Ierarhe.

Și acum...

Vindecă, Fecioară, sufletul meu, ce boalește prin reaua uneltire a șarpelui, și luminează-mă cu strălucirea nepătimirii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

De furia vrăjmașului celui nevăzut și de necazurile cele cumplite ale vieții izbăvește-ne, Părinte, pe noi cei ce alergăm sub acoperământul tău.

De chinul sufletului și de durerile trupului slobozește-mă, Părinte, cu harul cel îmbelșugat dat ție de la Dumnezeu.

Slavă...

Pentru fericită mănăstirea ta și pentru Eghina roagă-L pe Hristos, Iubitorul de oameni, și pentru Elada întreagă, Părinte Nectarie.

Și acum...

Lăudăm harul tău, ceea ce ești plină de har, că tu, ca o Maică iubitoare, ne acoperi neîncetat, ne hrănești și ne încălzești pe fiecare.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe făclia cea nouă a buneii credințe și luminătorul cel strălucitor al Bisericii, pe ocrotitorul cel fierbinte și veghetorul Eghinei, pe dumnezeiescul Nectarie cu laude să-l cinstim.

Bucură-te, râul de curând izvorât ce revarsă dumnezeiește șuvoaiele de nectar ale darurilor sfinte peste Biserica lui Hristos, Părinte Nectarie.

Strălucind prin înălțimea virtuților în vremurile din urmă, ca o făclie aprinsă de Dumnezeu, luminezi duhovnicește cugetele credincioșilor prin viața ta cea curată, Părinte Nectarie.

Bucură-te, ajutorul celor mârniți și vindecătorul grabnic al celor demonizați. Bucură-te, al patimilor și al bolilor tămăduitor pentru cei ce vin cu credință, Părinte, la moaștele tale.

Bucură-te, bogăția Eghinei, ocrotitorul și ajutorul ortodocșilor. Bucură-te, bucuria cea nouă a Eladei, Nectarie preafericite, întărirea noastră.

Cu părinteasca ta ocrotire păzește nevătămată cinstita ta mănăstire, Părinte Nectarie, și împlinește cere-rile celor ce cu evlavie săvârșesc dumnezeiască pome-nirea ta.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Dom-nului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1, podobie: *Locuitor pustiului...*

Pe vlăstarul Silivriei și ocrotitorul Eghinei, pe cel ce s-a arătat în anii din urmă prieten adevărat al virtuții, pe Nectarie să-l cinstim noi, credincioșii, ca pe un dum-

nezeiesc slujitor al lui Hristos. Că izvorăște tămăduiri de tot felul celor ce strigă cu evlavie: Slavă lui Hristos, Celui ce te-a slăvit! Slavă Celui ce minunat te-a arătat! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Ocrotitor și păzitor, fierbinte apărător și acoperitor fii, Nectarie, tuturor celor ce vin la tine cu credință, Părinte, și se închină dumnezeieștilor tale moaște, pe care le-a slăvit Hristos cu darul minunilor, alungând durerile ispitelor și dăruind tuturor pace de sus și iertare de păcate.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC
MINA
(11 noiembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Veniți, credincioșilor, într-un cuget, să cădem la purtătorul de chinuri, noi cei împovărați de păcate, împreună strigând cu lacrimi: Grăbește, vrednicule de

cântare, Mucenice al Domnului, și de toată primejdia bolilor celor grele ne slobozește pe toți, prin rugăciunile tale către Cel milostiv, de Dumnezeu înțeleptite, Mina preafericite (de două ori).

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:

Ceea ce cu dragoste îți aduce acum Ioan)

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...

Cu rugăciunile tale cele către Hristos, Sfinte Mina, prealăudate, izbăvește-ne pe noi degrabă, fericite, de rele și de neazuri, de toată năpasta și de boală, că pe tine te-am dobândit noi toți mijlocitor către Dumnezeu, prealăudate.

Fericit ești, că ai câștigat îndrăzneală către Hristos, nevoitorule. Împlinește degrabă cererile robilor tăi, că strigă ție, cu credință: Lauda purtătorilor de chinuri,

Mina, podoaba Mucenicilor, izbăvește pe cei ce cu credință te laudă.

Slavă...

De strălucirea cea sfântă a dumnezeieștii slave, în ceruri învrednicindu-te, fericite, prin strălucirea luptelor tale, împlinește, Mucenice, cererile celor ce te roagă, cu rugăciunile tale către Hristos, slăvite Mina, vrednicile de laudă.

Și acum...

Ceea ce pe Dumnezeu L-ai născut mai presus de cuvânt, curată și binecuvântată, floare a darurilor, locașul fecioriei, cea mai înaltă decât cerul, frumusețea Raiului, buna-cuviință a lor fără de trup, izbăvește pe cei ce cu credință se încnină ție.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Mâniind eu peste măsură pe Izbăvitorul, slăvite, cu fapte nenumărate și faceri de rău, căzut-am acum în neazuri de tot felul eu, ticălosul, din care izbăvește-mă cu rugăciunile tale.

Pe tine, fericite, lauda Mucenicilor, te-a arătat Dumnezeu în lume apărător al celor ce te laudă. De aceea milostivește-te, prin ale tale rugăciuni către Hristos, spre cei ce cu credință te cinstesc pe tine, Mina minunate.

Slavă...

Cunoscându-te pe tine, fericite, făcător de minuni mai presus de fire, slăvite, cu toții te socotim, de Dumnezeu înțelepțite, a fi plin de îndrăzneală către Hristos,

pe Care, Sfinte, înduplecă-L pentru noi, Mina, vrednicule de cântare.

Și acum...

Ca o preaneprihănită Maică a Făcătorului, Curată, ca ceea ce ești mai sfântă decât toate cele de sus, Stăpână, ca o Împărăteasă a tuturor, Marie binecuvântată, izbăvește pe cei ce te laudă, pururea fericită.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată primejdia pe cei ce te laudă, Mucenice, cu rugăciunile tale către Hristos, vrednicule de cântare, că ai dobândit îndrăzneală către Dumnezeu.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Tu, Sfinte, pururea mă izbăvește de năpaste, de primejdii și de osândă, de tot răul și de neazuri, cu rugăciunile tale către Stăpânul, a Mucenicilor strălucire și laudă a ortodocșilor, împlinind cererile degrabă.

Cu totul mă grăbesc, prealăudate, spre acoperământul tău cel dumnezeiesc, eu cel cu totul deznădăjduit, strigând cu căldură: Mucenice al lui Hristos, izbăvește-mă de nechibzuință și de reaua întâmplare, cu rugăciunile

Și acum...

Preacinstita purtătoare de Dumnezeu, Fecioara de Dumnezeu Născătoare, Maria, prin îndrăzneala-i către Dumnezeu, izbăvește de necazuri pe cei ce strigă: Te laudăm pe tine una curată, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, Stăpână.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată primejdia pe cei ce te laudă, Mucenice, cu rugăciunile tale către Hristos, vrednicule de cântare, că ai dobândit îndrăzneală către Dumnezeu.

Neprihănită, binecuvântată Marie, pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Mina, îndură-te de cei ce te laudă cu credință.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești păzitoare creștinilor...*

Păzitoare a celor ce te laudă, Mireasă a lui Dumnezeu, pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, prea neprihănită, nu trece cu vederea pe cei ce se închină ție, Curată, ci grăbește-te, ceea ce singură ești bună, spre ajutorul nostru, al celor ce strigăm ție, cu credință: Grăbește, Preasfântă, sârguiește, apărătoare, ce izbăvești pururea din primejdii pe cei ce te cinstesc.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți (Ps. 91, 12).

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru va înflori (Ps. 91, 13).

Evangelhia (*Ioan 15, 17-27; 16, 1-2*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aceasta vă poruncesc: Să vă iubiți unul pe altul! Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu. Dacă nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu. Dar aceasta s-a făcut, ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: M-au urât pe nedrept. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine. Acestea vi le-am spus ca să nu vă smintiți. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Pe cel ce a luptat cu vitejie în arenă, adunarea ortodocșilor în imne și cântări să-l laudăm. Că acesta nici-când nu încetează a se ruga către Domnul, ca să luăm iertare de păcate. Deci, venind către el cu credință și cu dorire, să zicem: Mucenice al Domnului, Mina, podoaba Mucenicilor, nu înceta a face rugăciuni pentru noi.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonismul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Izbăvește, lauda purtătorilor de chinuri, pe cei ce te cinstesc, Mina, slujitorule al lui Hristos, că ai din belșug îndrăzneală către Stăpânul, și apără pe cei ce lui Hristos Îi aduc cântări în veci.

Cel ce sus, împreună cu cetele celor fără de trup, cântă Treimea cea preadumnezeiască, roagă-te, prea-

fericite, pentru noi toți, cei ce te cinstim cu credință, ca să ne izbăvim de primejdii.

Slavă...

Neamul pământenilor cinstește ziua ta slăvită și prealuminată, că Treimii Celei preasfinte în chip luminos închinându-te, întru cei de sus, împreună cu cei netrupești, pururea Îi slujești.

Și acum...

Ai, ca o maică, îndrăzneală către Cel Preaînalt, Fiul tău, Fecioară. Pentru noi toți roagă, Preasfântă, a Sa bunătate, ca să Se îndure de noi toți.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în munte sfânt...

Mina, purtătorul de chinuri, se roagă Ție, Dumnezeu și Împăratul tuturor, pentru noi, cei ce strigăm, cu credință, către Tine: Doamne al slavei, îndură-Te de lume, pentru mila Ta cea nemăsurată.

Oștile celor fără de trup și ale Sfinților Îl roagă pe Hristos Împăratul pentru noi, cei ce strigăm, cu credință: Doamne al slavei, îndură-Te de lume pentru mila Ta cea nemăsurată.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Tine Te laudă cetele cerești, Stăpâne a toate, ca pe un Domn al slavei, împreună cu Mina, podoaba Mucenicilor: O, Treime Sfântă, pe noi pe toți păzește-ne cu mila Ta cea dumnezeiască.

Și acum...

Toată limba, suflarea și zidirea te laudă pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai purtat mai presus de fire pe Domnul, Dumnezeul a toate, pe Care Îl slăvește zidirea întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Pe Împăratul a toate Cel puternic, nu înceta a-L ruga, prealăudate, înduplecându-L asupra celor ce cu osârdie te cinstesc, Mucenice Mina, de Dumnezeu insuflată, și primesc pururea cu credință, slujitorule al lui Hristos, ocrotirea ta cea dumnezeiască, bucurie și veșnică izbăvire.

Slavă...

Dumnezeirea cea Una și înfricoșătoare, Cea în trei Ipostasuri, Doamne fără de început, Unule Dumnezeule preaînalte, Începătorule a toate și Împăratul tuturor, pe Tine, preaputernice, Te roagă întreaga zidire, ca pe Făcătorul, împreună cu viteazul Mina, cu toți Sfinții și cu oștile celor fără de trup.

Și acum...

Marie, Preacurată, Maica lui Dumnezeu, Mireasă dumnezeiască, cea mai presus de Serafimi și Heruvimi și de toată oștirea cerească, pe tine, preaneprihănită, te roagă, împreună cu Mucenicii preastrălucitul Mina, purtătorul de chinuri, ca să te înduri de cel ce cu credință a împletit aceste cântări.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe tine, Mucenice, arătatu-te-a Hristos făcător de minuni de tot felul și de semne mai presus de fire. Pe noi, cei ce te cinstim cu credință, izbăvește-ne de toată primejdia, Mina, preaslăvite.

Pe Mina, purtătorul de chinuri, împreună cu cinstitul și dumnezeiescul Vichentie și cu Victor laolaltă, cele trei făclii luminoase ale Ortodoxiei și lauda Mucenicilor, cu laude să-i cinstim.

Nu înceta, nevoitorule, a te ruga Dumnezeului a toate, pentru toți cei ce cu bună credință te fericesc, ca cel ce ai îndrăzneală, ca un Mucenic al Domnului, Mina preaminunate.

Pe cei ce cu evlavie se închină sfințitei tale icoane, Mucenice, cu sfințitele tale rugăciuni cele către Dumnezeu, nu înceta a-i ocroti, lauda purtătorilor de chinuri, Mina, de trei ori fericite.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca pe cel ce ești împreună vorbitor cu cei fără de trup și împreună locuitor cu purtătorii de chinuri, adunându-ne cu credință, pe tine, Mina, te lăudăm, cerând pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Troparul celor trei Mucenici, glasul al 4-lea:

Podobie: *Degradă ne întâmpină...*

Adunarea cea întreită a purtătorilor de chinuri ai lui Hristos, să o laudăm noi credincioșii în cântări de mulțumire: pe Mina vrednicul de cântare, pe Victor viteazul și pe dumnezeiescul Vichentie, pe cei ce au stins rătăcirea idolilor prin credință. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Pe toți cei ce aleargă cu credință, Mucenice, la ocrotirea cea fierbinte a sprijinirii tale, slăvite purtătorule de chinuri, Mina minunate, îi aperi, slăvite, plinindu-le degrabă cererile, cu rugăciunile tale către Cel milostiv. De aceea te rugăm, fericite, îndură-te de noi, făcând rugăciune către Dumnezeu, Stăpânul tuturor, prealăudate.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI MARI MUCENIȚE
ECATERINA
(25 noiembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La preaînțeleapta și slăvita purtătoare de chinuri Ecaterina, mireasa Ziditorului, să alergăm cei ce pătimim, din suflet strigând: Muceniță vrednică de

laudă, izbăvește pe robii tăi de necazul de acum și de nevoia ce va să fie, că tu, cinstită, ai către Hristos preamare îndrăzneală și apropiere (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:
Pentru rugăciunile Ecaterinei să ne mântuim)

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Mireasă curată a lui Iisus, ia aminte din cer și auzi glasurile celor ce se apropie de tine cu credință fierbinte, Ecaterina, și plinește cererile lor.

Cu privirea ta cea îndurătoare caută cu milostivire spre zdrobirea sufletului meu, frumoasă Muceniță, și tinde-mi mână de ajutor mie, celui ce privesc către tine, Ecaterina.

Slavă...

Vărsat-a cu mânie pizmașul amărăciunea plăcerilor în sufletul meu, fecioară, și mort m-a lăsat cu ticăloșie. Dar tu, Muceniță, venind, dăruiește-mi viață.

Și acum...

Dumnezeiască vistierie a curăției și chivot luminos al dreptății, Curată Fecioară, de Dumnezeu primitoare, sfințește trupul și cugetul meu.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Tu ești întărirea...*

Zid cu totul întărit fii nouă, celor ce primim sprijinul tău cel fierbinte, preaminunată Ecaterina.

Alungă necazul meu și amărăciunea durerilor mele, schimbând-o în adevărată bucurie și în dulce alinare.

Slavă...

Dăruiește, mireasă a lui Hristos, întărirea cea mult dorită celor neputincioși și bucurie desfătăată celor necăjiți.

Și acum...

Tămăduire și izbăvire dă-ne nouă, binecuvântată Preacurată, celor ce lăudăm slava ta cea mare.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Muceniță fecioară Ecaterina, de povara multor boli și necazuri pe cei care cer dumnezeiasca ta ocrotire.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Fecioară înțeleaptă, slăvită purtătoare de chinuri și mireasă a lui Hristos, preacinstită Ecaterina, izbăvire de rele și lăsare a păcatelor de tot felul roagă-L pe Mirele tău să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste nevoițele tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Slobozește de boli și vindecă de răni dureroase pe cei ce aleargă la acoperământul tău, o, Ecaterina, mult-slăvită.

Fie rugăciunea ta rouă a bucuriei și a mângâierii celor îmbătrâniți în necazuri și încercați de chinuri cumplite.

Frumoasă Muceniță, la Mirele tău Cel plin de desfătare, du mântuiți pe cei întorși cu smerenie din țara fărădelegilor.

Slavă...

Plecându-te către suspinele și lacrimile celor ce aleargă la tine, ușurează durerile lor, cu al tău har, Ecaterina.

Și acum...

Te-ai împodobit purtând pe Hristos Cel împodobit cu frumusețea, preaneprihănită, cu a Căruia podoabă umple și cugetul meu de preafericită desfătare.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Surpă tăria vicleanului războinic ce vine cu furie asupra noastră, Ecaterina, frumoasă fecioară.

Revarsă-ne nouă bunătatea rugăciunilor tale și ne însănătoșește desăvârșit pe noi, cei îndoit bolnavi, cinstită fecioară.

Slavă...

Să văd, cinstită, în vremea năpastelor, ajutorul tău fierbinte și grabnic ce schimbă a durerilor asprime.

Și acum...

Ceea ce L-ai întrupat pe Cel bun prin milostivire, de sufletul meu cel ticălos îndură-te și fă-l bun, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Lauda cu adevărat preastrălucită a Mucenicilor, înțeleaptă Ecaterina, călăuzește-ne pe calea cea mântuitoare a dumnezeieștilor mărturisiri ale Celui ce cu strălucire te-a mărit.

Din mulțimea păcatelor la mulțimea necazurilor am ajuns și furtunile relelor mă viscolesc, dar tu, o, mare Muceniță, grăbește și mă izbăvește de năvala acestora.

Slavă...

Omorând cu adevărat răzvrătirile trupului meu, cu rugăciunile tale cele purtătoare de viață, fă viu sufletul meu și însuflețește-l spre suișurile vieții duhovnicești, tu, cea cu nume mare.

Și acum...

În patimi de tot felul și în ispite am căzut, secerând eu, ticălosul, pârga rușinii; dar, tu, pururea Fecioară, auzi-mă și dă pace vieții mele.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Muceniță fecioară Ecaterina, de povara multor boli și de necazuri pe cei ce cer dumnezeiasca ta ocrotire.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești izvorul milei...*

Milostivire având, o, cinstită, ascultă cu îndurare rugăciunile noastre. Tinde-ne nouă ajutorul tău, revarsă izvoarele darurilor tale celor ce pururea aleargă la tine cu dragoste, Ecaterina, bucuria Mucenicilor.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei (Ps. 39, 3).

Evanghelia (Marcu 5, 24-34)

În vremea aceea Îl urma pe Iisus mulțime mare și Îl îmbulzea. Și era o femeie care avea curgere de sânge de doisprezece ani. Și multe îndurase de la mulți doctori, cheltuindu-și toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergând înspre mai rău. Auzind ea cele despre Iisus, a venit în mulțime și pe la spate s-a atins de haina

Lui. Căci își zicea: De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca! Și îndată izvorul sângelui ei a încetat și ea a simțit în trup că s-a vindecat de boală. Și îndată, cunoscând Iisus în Sine puterea ieșită din El, întorcându-Se către mulțime, a întrebat: Cine s-a atins de hainele Mele? Și I-au zis ucenicii Lui: Vezi mulțimea îmbulzindu-Te și zici: Cine s-a atins de Mine? Și Se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta. Iar femeia, înfricoșându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit și a căzut înaintea Lui și I-a mărturisit tot adevărul. Iar El i-a zis: Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătoarei de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Muceniță Ecaterina, frumoasă fecioară de Dumnezeu înțelepțită, floare a curăției și alăută armonioasă a înțelepciunii, izbăvește-mă de urzelile cu totul întortochiate ale răzbunătorului și învrednicește-mă, rogu-te, a umbla întru cuvioșie și dreptate în viața aceasta trecătoare, pentru ca, în chip plăcut lui Dumnezeu viețuind, să mă fac părtaș bunurilor neîmbătrânitoare, pentru rugăciunea ta cea caldă, slăvită.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Cu șuvoaiele izvoarelor celor mântuitoare stinge cuptorul patimilor mele, și spre apa cea desfătă a vieții și a nepătimirii îndreptează-mă, cu rugăciunile tale, preaînțeleaptă Ecaterina.

Având îndrăzneală către Mirele tău, Hristos, Dătătorul de viață, nu înceta, Muceniță, pururea a te ruga cu căldură pentru cei ce vin le tine, preaînțeleaptă Ecaterina.

Unește, Muceniță, în dragoste, în simplitate și în iubire de frați pe cei ce cu evlavie cer mijlocirea ta, și împrăștie toată tulburarea smintelilor.

Slavă...

Cu privire iubitoare de milostivire, îndură-te, Muceniță, de noi, cei înviforați, și dăruiește pace statornică și liniște sufletească celor ce te laudă cu credință, Ecaterina.

Și acum...

Untdelemnul dumnezeieștilor îndurări și șuvoiul cel dulce al bunătății revarsă-l, Preacurată, ca un izvor al milostivirii, celor cumplit îndurerați de multe chinuri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Putere și întărire asupra patimilor celor pierzătoare dăruiește, Ecaterina, cu rugăciunea ta, celor ce preainalță pe Cel ce te-a întărit pe tine.

De sus acoperi, Muceniță, pe cei ce privesc spre acoperământul tău cel fierbinte și puternic, izbăvindui de primejdii de tot felul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndurat și milostiv robilor tăi fă-L pe Mirele tău, o, purtătoare de chinuri, ca una care ai putere multă către El, de Dumnezeu înțelepțită.

Și acum...

Scăpare mântuitoare bine știindu-te pe tine, Fecioară, nădejdea mântuirii mele în puterea ta mi-am pus-o până la sfârșit.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Ceea ce împreună cu îngerii locuiești, Ecaterina, nu înceta a veghea asupra noastră, a celor ce cu minte neclintită în tine ne punem nădejdea.

De năpastele cele stricătoare de suflet și de toată uneltirea nevătămați păzește-ne, de Dumnezeu înțelepțită Ecaterina, cea vrednică de laudă.

Slavă...

Primind a Soarelui neapus strălucire, Ecaterina, po-doaba fecioarelor, alungă negura sufletului meu.

Și acum...

Biserică purtătoare de lumină a dumnezeieștii însuflări arată-mă, Fecioară, prin viață de virtuți, pe mine cel ce te mărturisesc pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, strălucită povățuitoare de taină a înțelepciunii și propovăduitoare vădită a buneii credințe. Bucură-te, vas de mir bine înmiresmat al fecioriei, Muceniță Ecaterina, vrednică de laudă.

Strălucind cu frumusețea trupului, frumoasă și împodobită și cu sufletul te-ai arătat Celui împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor și Lui te-ai făcut mireasă fără de stricăciune, slăvită.

Bucură-te, frumoasă fecioară slăvită. Bucură-te, cununa fecioarelor și a Mucenicilor. Bucură-te, mireasă preafericită a Mântuitorului, cinstită Ecaterina, ajutorul nostru.

Odraslă a Alexandriei te-ai arătat, apărătoare și ajutoare a muntelui Sinai și făclie prealuminoasă a întregii Biserici, Ecaterina, floare cea bine-înmirosmată a curăției.

Ceea ce cu bucurie vezi față către față pe Hristos, cinstitul tău Mire, pe Acesta roagă-L, înțeleaptă Ecaterina, să ne dăruiască iertare de greșeli.

Acoperământ, ocrotire și apărare fii celor ce te cinstesc cu evlavie, purtătoare de chinuri, izbăvindu-ne de boli, de primejdii și de toată vătămarea, cu rugăciunile tale.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul, Cel împreună...*

Pe prealăudata mireasă a lui Hristos să o laudăm, pe dumnezeiasca Ecaterina, ocrotitoarea Sinaiului, ajutorul și ocrotirea noastră, că în chip strălucit a amuțit vorbele cele meșteșugite ale păgânilor, cu puterea Duhului. Iar acum, ca o Muceniță încununată a Domnului, pentru toți cere mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Muceniță a lui Hristos, frumoasă fecioară, mireasă slăvită a Mântuitorului, înțeleaptă Ecaterina, mântuiește pe cei ce se roagă ție de tot necazul și de cumplite năpaste, de boli și de dureri și de toată răutatea stăpânitorului lumii. Că rugăcinea ta a dobândit preamare putere, purtătoare de chinuri. Nu-i trece, dar, cu vederea pe cei ce te cinstesc.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS STELIAN
DIN PAFLAGONIA, FĂCĂTORUL DE MINUNI
(26 noiembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Cel ce ești însuși făcător de minuni, de Dumnezeu dăruite, și ajutor al celor nou născuți și al pruncilor, Steliane, Părintele nostru, slujitorul lui Hristos, fă-le

roditoare pe maicile fără de prunci și pururea ocrotește copiii cei abia născuți, că tu ai primit de la Dumnezeu har îmbelșugat pentru aceasta, nevoindu-te ca un înger (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Dezleagă, Steliane, cu rugăciunile tale, legăturile nerodirii celor ce vin spre fierbinte cercetarea ta, și cere iertarea păcatelor.

Întinde, Părinte, ca un milostiv, razele cele strălucite ale purtării tale de grijă și încălzește și acoperă în chip nematerialnic pe pruncii cei alăptați, Cuvioase.

Slavă...

De întinăciuni urâte și de patimi, de tot lucrul rău și de bolile de tot felul, păzește-i nevătămați pe prunci, Steliane, ca un mult iubitor.

Și acum...

A mea putere și laudă, viață, bucurie și veselie, călăuzire și ajutor, tu ești, Fecioară, care ai încăput pe Dumnezeu; de aceea, pururea mă ocrotește, Curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Tu ești ajutorul, Steliane, ocrotirea și doctorul celor nou născuți. Pe aceștia, deci, păzește-i.

Cine ar putea număra minunile tale, Cuvioase? Că tu ne izbăvești pururea din boli și din primejdii.

Slavă...

Stropește cu apa binecuvântării tale duhovnicești pe cei nou născuți ai celor care cer harul tău, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum...

Strălucește-mi, preanevinovată, lumina cea preadulce a pocăinței, că zac rănit cu multă durere în noaptea întinatelor patimi.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Steliane, de Dumnezeu purtătorule, pe robii tăi, de tot răul și năpasta, și pururea binecuvintează pruncii cei de curând născuți.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată se dealna, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Cel ce te arăți împărțitor al multor daruri cu îmbelșugare, prin dumnezeiescul har, Steliane, te-ai cunoscut ca un hrănitor preabun și strălucit ocrotitor al pruncilor, hrănindu-i și crescându-i în chip tainic cu laptele îmbelșugatei bunătați.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Cu privirea ta cea lină arătându-te copiilor în chip nematerialnic, umple-i de bucurie și de veselie cerească.

Vindecă pe cei bolnavi și ușurează pe cei necăjiți, Cuvioase, și curățește noroiul patimilor, ca un izvor de minuni nedeșertat.

Slavă...

Ca un mare ajutător al celor nou născuți și al pruncilor arătatu-te-a pe tine harul. Pe aceștia, deci, păzește-i, Steliane, de Dumnezeu fericite.

Și acum...

Din pântecel tău, Fecioară, a răsărit Soarele dreptății, cu ale Cărui străluciri și pe mine mă luminează, călăuzindu-mă cu razele Sale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne noi...

În chip nevăzut venind, Steliane, pe pruncii cei gingași și copiii abia născuți acoperă-i de tot răul.

Tămăduire sufletească și vindecare trupului dăruiește, prin lucrarea dumnezeiescului har, celor ce aleargă la acoperământul tău, Părintele nostru.

Slavă...

Să te aflu pe tine cu adevărat ocrotitor și fierbinte apărător în necazurile de tot felul, Steliane, de rele izbăvindu-mă.

Și acum...

Luminează-ne pe noi cu strălucirea măririi tale, și cu făclia ta cea nematerialnică, Marie binecuvântată, dorirea lumii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Ca un soare se arată sfântă icoana ta, strălucind în chip cugetător, de Dumnezeu purtătorule, și cu raze tainice încălzește mereu pe cei nou născuți, ținând în viață, în chip minunat, ceata cea frumoasă a pruncilor.

Al tinereții dascăl dumnezeiesc și al bătrâneții adevărat toiag știindu-te pe tine, Părinte Steliane, strigăm ție cu suflet umilit: Nu înceta a ne veghea și a ne călăuzi către cele mai bune.

Slavă...

Prealuminoși, înfloritori, puternici și frumoși, prin grija ta, îi fă pe pruncii nou născuți, izgonind de la aceștia toată întristarea, boala și amărăciunea, Părinte milostive, rugămu-te.

Și acum...

Înălțându-mă din groapa răutății, tronule preainalt al Ziditorului, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu

Curată, ridică sufletul meu către înălțimi nematerialnice și pline de har și mă curățește de gânduri rele.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Steliane, de Dumnezeu purtătorule, pe cei ce se roagă ție de tot răul și necazul, iar pe pruncii nou născuți îi binecuvintează.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu ale sânghiurilor tale...*

Izvor nesecat de tămăduiri și ocrotitor preafierbinte al pruncilor fiind, Steliane fericite, din primejdiile de tot felul izbăvește pe cei ce cu dragoste cheamă numele tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui (Ps. 115, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115, 3).

Evanghelia (*Luca 6, 17-23*)

În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și a Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau.

Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Iar El, ridicându-Și ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi, care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți cei ce plângeți acum, că veți râde. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî pe voi și vă vor izgoni dintre ei și vă vor batjocori și vor lepăda numele vostru, ca rău, din pricina Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți, că, iată, plata voastră este multă în ceruri.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

De sus te pleacă și roagă-tă fierbinte, Părinte, cercetând cu rugăciunile tale pe cei ce se roagă ție. Vindecă, Cuvioase, bolile cele arzătoare ale pruncilor nou născuți, har și sănătate dăruindu-le, ca un milostiv, prin lecurile tale de Dumnezeu dăruite, pentru ca, ajungând la măsura vârstei celei adevărate, să slăvească, Steliane, pe Cel ce te-a slăvit pe tine.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul

rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce din Iudeea...

De boli grele, de necurate pângăriri, și de patimi întinate, de toată mâhnirea, vătămarea și mânia izbăvește pe cei ce strigă: Pururea te laudăm, Steliane, de trei ori fericite.

Ajutător pruncilor, îndrumător copiilor și ocrotitor tinerilor, doctor celor fără de copii și purtător de grijă celor roditoare te-a rânduit Hristos, Sfinte Steliane, pentru strălucita ta nevoiță.

Slavă...

Revărsând apa minunilor nemaivăzute, a numeroaselor tămăduiri și a dumnezeieștilor daruri, stingi cuptorul necazurilor și al întristărilor, și cu desfătare răcorești cugetele noastre.

Și acum...

Fecioară cu chip de pace, tristețea și amărăciunea ce cuprind sufletul meu le preschimbă în dumnezeiască bucurie și, venind degrabă, izbăvește-mă cu mâna ta cea puternică din nevoia de acum.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Cu grabnica ta rugăciune, Părinte, bine-roditoare le faci pe femeile fără copii, că la tine, Steliane, din tot sufletul vin.

Preasfântă icoana ta ce izvorăște har, prin adumbrirea Duhului, Părinte, hrănește și veselește pe cei nou născuți și pe prunci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Îngerește arătându-te, de Dumnezeu înțeleptite, umple de bucurie și veselie pe cei ce gânguresc în brațele mamelor.

Și acum...

De durerile trupești și sufletești mă izbăvește, prea binecuvântată, și mă ajută în nevoia cea venită asupra-mi.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Vindecă, Părintele nostru, bolile pruncilor celor ce sug și gânguresc, înduplecându-te de lacrimile maicilor.

Stinge toată vătămarea cea pierzătoare a copiilor și păzește, Părinte, înfloritoare și puternice cetele pruncilor celor fără de răutate.

Slavă...

De durerea ce mă cuprinde, de mâhnirea cea cumplită, de obiceiul și de fapta cea rea, Steliane, de Dumnezeu purtătorule, grăbește și mă izbăvește.

Și acum...

De sus auzi tu, cea plină de har, suspinul cel lăuntric al sufletului meu, și în mâhnirea ce m-a aflat nu mă trece cu vederea.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Arătatu-te-ai sfințit din pântecele maicii tale, precum slăvitul Samuil, și prin viață virtuoasă te-ai dăruit, preafericite Steliane, Celui ce te-a slăvit.

Bucură-te, învățătorule al înfrânării, și locaș sfințit al nepătimirii; bucură-te, chip de nevoiță al Cuvioșilor, Steliane, cel asemenea îngerilor.

Păzitor, ocrotitor și purtător de grijă fiind celor nou născuți, pruncilor și copiilor, de Dumnezeu purtătorule, cu dumnezeiască insuflare izbăvește-i de tot răul.

Ia aminte la suspinele mamelor, înduplecă-te, de Dumnezeu înțelepțite, de glasurile celor ce scapă la tine, și pe fiii lor, Steliane de trei ori fericite, grăbește și izbăvește-i de mânia cea pierzătoare.

Ca pe niște flori preastrălucite și desfătate, bine crescute și fără de răutate, păzește în chip nevăzut, înțelepte, pe copiii celor ce te laudă pe tine, Steliane întru tot fericite.

Având îndrăzneală către Hristos, Cuvioase de trei ori fericite, nu înceta rugându-te pentru noi, care cerem ajutorul tău, ca să ne izbăvim de toată strâmtorarea.

Toate oștirile Îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea:

Stâlp însuflețit al înfrânării și turn neclintit al Bisericii te-ai arătat, Steliane fericite, că împărțind săracilor averea ta, în ceruri ai adunat comoară nestrucăcioasă, și prin înfrânare și osteneli, preafericite, ai luat har, fiind apărător pruncilor și păzitor nebiruit al celor nou născuți.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Al copiilor, al pruncilor și al celor de la sân mare apărător, ocrotitor și doctor adevărat te-ai arătat, prin harul Duhului. De necazuri, de rele și de boli de tot felul păzește-i nevătămați pe cei nou născuți, binecuvântându-i și călăuzindu-i ca să crească priincios, Steliane, de Dumnezeu fericite.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI
SFINȚIT MUCENIC FILUMEN
(29 noiembrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Sfințite noule Mucenice Filumene, pătimitorule pentru Biserica lui Hristos, podoabă sfântă a Fântâniei lui Iacov, umple-i de bucurie pe cei ce te laudă, sănătate dându-le și putere în suflet să calce cursele celui viclan, că tu ți-ai jertfit viața de curând (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, la greci, este:

Învrednicește-mă Filumene, să-L iubesc pe Hristos)

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Mai mult decât toate, dă-mi să-L iubesc pe Hristos din toată puterea și din inimă, Filumene, că alerg la tine, floare aleasă a noilor Mucenici.

Pe toți cei ce laudă cu cântări a ta viețuire, precum și pătimirea ta, îi învrednicește ca să meargă pe calea cea mântuitoare, Filumene.

Slavă...

Făclie a viețuirii creștinești, stea a bărbăției și a sufletului viteaz, Filumene, tu îndepărtează tot întunericul patimilor din noi.

Și acum...

Râu pururea curgător al milei, cea plină de har, tu cu apele dragostei și ale dumnezeiescului tău sprijin, adapă acum inima robilor tăi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Nou și Sfințit Mucenic al credinței creștine, cel născut în ostrovul Cipru și bun luminător al celor drept-slăvitori, dezleagă întunecimea întristării de la cei ce vin sub ocrotirea ta.

Stea nou strălucită a viețuirii dumnezeiești, care cu lumina virtuții i-ai luminat pe toți, tu luminează-i acum pe cei ce se roagă ție, ca să caute cu dor numai spre cele cerești.

Slavă...

Mergând bine pe calea muceniei, Filumene, ai răbdat cumplitele chinuri chiar în locașul sfânt cel din Samaria cu neclintită tărie, iar acum ești pentru noi rugător către Hristos.

Și acum...

Maică mult milostivă a Celui ce ne-a răscumpărat, cererile ni le primește și rugăciunile, plinind dorințele către viața cea bună a celor ce îți aduc laude cu dragoste.

Apoi aceste Stihiri:

Sfințite și nou alesule Mucenice Filumene, cel ce te desfătezi acum de frumusețea cea dumnezeiască, du rugăciunile celor ce aleargă la tine, către Dumnezeu și Ziditorul.

Caută cu milostivire, prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedealna, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Celor credincioși le dă bucurii cerești și har preabogat racla sfântului tău trup, pe care sărutându-l acum, strigăm: Cinstite Filumene, podoaba noilor pătimitori, împlinește-ne toată cererea.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Harul cel dat ție de sus, dăruiește-l celor ce vin către tine, ca să le fie sprijin în nevoi, întărire în necaz și ajutor.

Sănătate revarsă-le, bună mângâiere și milă tuturor celor ce te fericesc cu dor, Sfinte făcătorule de mari minuni.

Slavă...

Milostive Filumene, vindecă de boli și de răutăți pe toți cei ce te cinstesc cu dragoste, că te-au câștigat izbăvitor mărit.

Și acum...

Stinge arșița necazurilor și toată îndrăzneala înșelătorului o zdrobește, și mă apără tu, scăparea lumii, Maica Domnului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Preacinstit vlăstar al Oruntei și crin înflorit în Mănăstirea Stavrovunion fiind, cu mireasma rugăciunii ne înveselești.

Roureză-ne, o, Filumene cel plin de har, cu ploaia harului celui dumnezeiesc, că tu ești nor al apei celei de sfințenie.

Slavă...

Nou pătimitor neclintit fiind, Filumene, ne păzește, fericite și pe noi de tot felul de primejdii și de întristări.

Și acum...

Luminează-ne căile vieții de acum, Maică și Fecioară, ca să nu umblăm în cumplitul întuneric al păcatelor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Cinstitul tău trup, ca o comoară, în locașul din Samaria fiind pus, Sfinte, tămăduiri felurite revarsă

celor ce vin către el cu dragoste, și strigă ție cu căldură:
Doctor grabnic fii nouă, Filumene.

Filumene, tu strălucind în virtute, cu lumina ascultării răbdătoare și a smereniei desăvârșite, i-ai luminat pe toți cei ce la tine vin, deci, depărtează de la noi înălțarea mândriei cea silnică.

Slavă...

Sfinților Mucenici celor de demult le-ai urmat în anii cei de pe urmă, fiind ucis la Fântâna lui Iacov de către cei ce urăsc legea lui Hristos, dar te avem mijlocitor către Domnul acum pentru noi în cer.

Și acum...

Mărindu-te, de Dumnezeu Născătoare, ca pe o cămară preastrălucitoare a lui Hristos Iisus, Domnul nostru, strigăm: Stăpână, degrab curățește-ne de tot păcatul, ca să fim locașuri vrednice Celui Născut al tău.

Apoi aceste Stihiri:

Sfințite și nou alesule Mucenice Filumene, cel ce te desfătezi acum de frumusețea cea dumnezeiască, du rugăciunile celor ce aleargă la tine, către Dumnezeu și Ziditorul.

Preacurată, ceea ce negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu vărsările sânghiurilor tale...*

Fericite Mucenice Filumene, nou Mucenic al credinței, cu totul sfânt, și sprijinitor al celor ce îți cer, te rugăm: Cu ștergarul rugăciunilor, toate lacrimile noastre șterge-le.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui (Ps. 115, 6).

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și Cuviosii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Evanghelia (*Ioan 15, 17-27; 16, 1-2*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aceasta vă poruncesc: Să vă iubiți unul pe altul! Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face vouă din pricina numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc

pe Cel ce M-a trimis. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu. Dacă nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu. Dar aceasta s-a făcut, ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: M-au urât pe nedrept. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine. Acestea vi le-am spus ca să nu vă smintiți. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va uide va crede că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile noului pătitor, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Noule pătitor, ca un miel fără prihană de curând ai pătit omorât de mâinile celor nelegiuți în fața altarului Fântâniei lui Iacov, pentru care cu evlavie cei

credincioși strigăm: Pe cei ce te laudă cu cântări, ferește-i, Filumene, de necurate împătimiri, ca să preamărească sfințită pomenirea ta, slăvit cinstind al tău trup sfințit, de Hristos întreg păzit.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers...

Suferind multe chinuri și dureri, Sfinte Mucenice Filumene, alungă din trupurile noastre chinuirea și durerea din suflete, cu harul tău, că tu ai îndrăznire la Domnul.

Către moaștele tale scăpând toți ca la un neînvingător liman, ne izbăvim de toată tulburarea cea lumească, strigând ție: Bucură-te, a noilor Mucenici încununare sfântă.

Slavă...

Nimicind din pruncie toate poftele lumii, L-ai iubit pe Domnul, deci, pe cei ce te roagă, fă-i vrednici să-L iubească din tot sufletul pe Hristos, noule pătimitor Filumene, mărite.

Și acum...

Preacurată Fecioară, ocrotire avându-te, la tine scăpăm, că din orice necazuri, ne izbăvești degrabă, Născătoare de Dumnezeu, și ne păzești pe noi toți de boli și de primejdii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Stând împreună cu cetele Sfinților, mijlocește de la Ziditorul, să ne dea putere în suflete și trupuri.

Harul tău, Sfinte, este nespus și pe el îl împarți celor ce ți se roagă, chemând al tău nume, Filumene cinstite.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Vindecă, Sfinte, durerea din sufletul meu și neputința trupului meu, că cer cu credință al tău fierbinte sprijin.

Și acum...

Ca pe o Maică a lui Hristos preaslăvită lăudându-te, strigăm: Fecioară, tu ne scapă de asupra vrăjmașului.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

În sânurile sale având acum Samaria al tău trup ca o comoară de mare preț, scapă la el în primejdii și în înconjurări.

O, Sfinte Mucenice al dreptei credințe, pe cei ce scapă la acoperământul tău păzește-i de toată cursa înșelătorului.

Slavă...

Sfințite Mucenice, viteaz în pătimire, cu mijlocirea ta cea către Dumnezeu, pe robii tăi izbăvește-i de sfatul cel viclean.

Și acum...

Curată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, mărirea și bucuria lui Filumen, dă-mi și mie bucuria să te slăvesc în veci.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile, glasul al 8-lea:

Podobie: Ceea ce ești mai cinstită...

Bucură-te, Sfinte Filumene, al lui Dumnezeu prieten și părtaș al Mucenicilor, podoabă mărită a preoților vrednici, comoară de mult preț a întregii Biserici.

Bucură-te, cel ce ai odrăslit din Orunta, Ciprul veselindu-l cu nașterea ta, frumusețea cea sfântă a Bisericii din Morfu, Filumene, mărirea noilor Mucenici.

Având îndrăzneală către Hristos, roagă-L neîncetat pentru toți cei drept-slăvitori, care măresc Sfinte, a ta mucenie, Filumene, podoaba pătimitorilor.

Har revarsă trupul tău cel sfințit, pe care Stăpânul, nestricat l-a păzit întreg; și venind la el primim de sus tărie, în suflete și trupuri, Sfinte Filumene.

Celor ce cu multă evlavie, la moaștele tale, sârguiesc a se închina, dă-le izbăvire de boli și de primejdii și de tot vicleșugul celui înșelător.

Bucură-te, cel ce ai pățimit în vremea din urmă la Fântâna lui Iacov, preote slăvite, făcându-te asemeni celor ce în vechime au fost Mari Mucenici.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

Podobie: *Locuitor pustiului...*

Pe cel ce în Orunta cea din Cipru a odrăslit, și s-a arătat la Fântâna lui Iacov Mucenic sfințit, să-l cinstim cei credincioși pe Filumen, ca pe al Adevărului ostaș și al credinței apărător nebiruit, cu dragoste strigându-i lui: Slavă lui Hristos, Celui ce te-a proslăvit! Slavă Celui ce nestricat te-a arătat! Slavă Celui ce ni te-a arătat nouă, îndrumător spre cer!

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Umples-te de sănătate și de har și de bucurie, sfințite pătimitorule cel nou, pe cei care te cinstesc și risipește degrab întunericul bolilor și orice necazuri, ca să te slăvim ca pe un bun apărător, în nevoi zid de sprijin

preatare, și în întristările vieții, dulce mângâiere, o, Filumene.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS PORFIRIE (2 decembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La strălucitul nou luminător al Bisericii, ce strălucește cu dumnezeieștile raze ale trezviei și nespusei dragoste, ale străvederii, rugăciunii și înțelepciunii, să

cădem acum noi toți cu credință strigându-i: Nu înceta rugându-L pe Hristos pentru noi, Sfinte Părinte Porfirie (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih este la greci:

Umple-mă de dumnezeiască smerenie, Porfirie)

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Smereniei celei dumnezeiești fiind tu făclie, și comoară de mari virtuți, de toată grăirea cea trufașă a fariseilor, Sfinte, păzește-mă.

Lumină fiind a noii vieți celei întru Domnul, risipește Porfirie, toată noaptea patimilor noastre prin rugăciunile tale către Hristos.

Fiind culme a celor de Dumnezeu iubitori, Părinte, și mulțime de credincioși ducând spre cereștile locașuri, arată-ne și pe noi vrednici de ele.

Slavă...

Rugându-te, picură tuturor de sus râul milei Împăratului Iisus, spre cei ce te laudă de-a pururi, ca pe un nor sfânt al mării milostiviri.

Și acum...

De patimi trupești curățește-mă, ceea ce ești plină de daruri, ca să pot îmbrăca veșmântul nesticăciunii și al luminii, eu, robul tău cel nevrednic și păcătos.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Risipește-mi tot gândul necuvenit și spurcat, cu prea luminatul tău sprijin, Sfinte Porfirie, și întărește-mi, te rog, cele cinci uși ale minții, ca să nu fiu întinat de cel vechi în răutăți.

Ca un soare al milei ai strălucit de curând și ai luminat lumea care alerga la tine, cerând solirea ta către Stăpânul a toate, mult nevoitorule, cel cu chip dumnezeiesc.

Slavă...

Arătatu-te-ai sprijin neclintit neputincioșilor, când se roagă ție, Părinte, și ajutor le dai celor greu înviforați; deci, să nu treci cu vederea rugăciunile noastre, ci dă nouă mila ta.

Și acum...

Rugăciunile noastre cu îndurare primește-le, preanevinovată Stăpână, și le du Fiului și Dumnezeuului tău, că mijlocești cu căldură și neîncetat te rogi pentru lume pururea.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește din primejdii pe cei ce se sânguiesc cu dragoste la solirile tale, Porfirie, că tu ești locaș înaintevererii și oglindă a darurilor lui Dumnezeu.

Caută cu milostivire, prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Izvor de minuni de-a pururea curgător, te-a dat Hristos Dumnezeu, slăvindu-te, Porfirie, din care luând acum din belșug harul vindecărilor, strigăm: Părinte, bucură-te, că tu ești al lumii nou sprijinitor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

În acești de pe urmă ani, tu prin străvedere luminând ca o stea, luminează și sufletul meu, să-L caute doar pe Dumnezeul Cel bun.

Cel ce ești stâlp al trezviei, pe mine, rugătorul tău, mă învrednicește să fiu trezvit al umilinței și păcii sufletești.

Slavă...

Mie, celui ce te cinstesc, care sunt luptat de norul patimilor, dăruiește-mi pace inimii, că tu l-ai pierdut pe cel înșelător.

Și acum...

Risipește, Stăpâna mea, norul întristării de care sunt robit, dându-mi strălucite bucurii, cu solirea Sfântului Porfirie.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

O, Porfirie înțelepte, către tine strig: Dă-mi să duc viață pașnică, ferit de năvala și de ispita celui prea viclean.

Al virtuții stâlp arătându-te, întărește-ne pe noi, când luptăm spre dobândirea bunelor virtuți.

Slavă...

Picură-mi din cer ploaia darurilor Duhului, răcorind și al meu suflet pârjolit de greșeli și de păcate, o, Porfirie.

Și acum...

Maica lui Hristos, fă-ne vrednici ca poruncile Fiului tău să le ținem, că tu ești bucuria Cuviosului Porfirie.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Cinstind acum sfântă pomenirea ta în cântări de taină, te rugăm, Părinte: Cel ce ajuți pe toți cei din necazuri și îndrăciții îi vindeci, cu harul tău ne izbăvește și pe noi de cumplitele patimi, Porfirie.

Chemându-te, te rugăm, Porfirie, cercetează-ne cu sfânta ta solire și întărește-ne ca prin credință, prin fapte bune și prin dragoste să rănim pe cel înșelător și rău, pe care l-ai biruit prin rugăciuni.

Slavă...

Porfirie, ca un râu nou izvorât al minunilor, te rog, adapă și ale noastre inimi însetate cu mijlocirile tale către Hristos, ca harul tău să-l preamărim, bucurându-ne toți, minunatul.

Și acum...

Pe robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, îndreptează-i la pășunea bucuriei și veseliei celei nesfârșite prin rugăciunile Sfântului Porfirie, ca luminat să te mărim în cântări dulci în veci, Maica lui Hristos.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește din primejdii pe cei ce se sârguiesc cu dragoste la solirile tale, Porfirie, că tu ești locaș înainte-vederii și oglindă a darurilor lui Dumnezeu.

Preacurată, ceea ce negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu revărsările sânghiurilor...*

Pe cel ce este comoara smereniei, învățător al virtuții preainsuflat, pe noul Porfirie să-l cinstim ca pe un sfeșnic ales al minunilor, cerând noi toți rugăciunile lui.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Ps. 115, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115, 3).

Evanghelia (Luca 6, 17-23)

În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuiți de dureri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Iar El, ridicându-și ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi, care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți cei ce plângeți acum, că veți râde. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî pe voi și vă vor izgoni dintre ei și vă vor batjocori și vor lepăda numele vostru, ca rău, din pricina Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți, că, iată, plata voastră este multă în ceruri.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Vlăstar mult slăvit fiind al ostrovului Eviei celui născător de Sfinți, cinste a Atonului, floarea Aticii,

Părinte Porfirie, cu miruri de haruri toată lumea ai înmiresmat, pe toți înveselind cu mireasma nouă a cuvintelor; deci noi, cei credincioși, acum cerem ale tale soliri fierbinți și te rugăm, Sfinte: Ferește-ne de rele și de boli, de ispitirile vicleanului și de orice întristări.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Răutățile mele ca un râu revărsându-se, au acoperit a sufletului brazdă, dar tu, seacă-le grabnic cu fierbințile rugăciuni, că ești locaș al virtuții, Porfirie mărite.

De primejdii, de ură, de dureri felurite și de împresurări, Sfințite Porfirie, pe cei ce vin la tine îi păzește nevătași, că ești comoară și chip al neagoniseli.

Slavă...

Fă-i pe cei ce te roagă, ca să nu țină seama de cele pământesti, că tu ai primit harul a vesti viitorul și a ști cele tainice, neținând seamă nicidecum de cele stricăcioase.

Și acum...

Spală-mi întinăciunea cu isopul fierbinților tale rugăciuni, dând mie dezlegare de multele păcate, ca din inimă să slujesc lui Iisus, Fiul tău și Dumnezeul nostru.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Împăratul ceresc...*

Îmbrăcând haina sfințită a preoției, și urmând viața cea îngerească, ai primit harul cel de sus să ne acoperi.

Toți te cunoaștem vindecător de boli grele, pentru care sânguind cu credință, cerem ale tale soliri către Stăpânul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

În vremea noastră te-ai arătat revărsare de minuni și mult curgătoare fântână a tămăduirii, Porfirie mărite.

Și acum...

Sfântă Fecioară, fii nouă acoperire și preabună chivernisitoare în ale vieții înviforări și valuri.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...*

Trăind încă, Părinte, te-ai arătat comoară tămăduirilor, dar și după sfârșit, vindecând boli de tot felul, Sfinte Porfirie.

Viața săvârșindu-o în chip sfințit, Părinte, neîncetat îi sfințești pe cei ce măresc a ta răbdare smerită și ostenelile.

Slavă...

Durerile din trupuri și bolile din suflet le ușurează, rugându-te pentru noi, că tu, Porfirie, doctor ești fără de arginți.

Și acum...

Prin har ne dăruiește, că te mărim Fecioară, împărătescul palat al Stăpânului și cinstea nou-arătatului Sfânt Porfirie.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, ochiul străvăzător; bucură-te, soare de curând nouă răsărit prin milostivire, prin dreapta socotință, prin rugăciuni și dragoste, o, Porfirie.

Pe ocrotitorul celor cerești, pe cinstitul prieten al Stăpânului tuturor, pe arătătorul slăvit de cele sfinte, cu laude preasfinte să-l încununăm.

Limpede sfârșitul ți-ai cunoscut și venind în Athos, ca să fugi de cinstiri lumești, ai adormit Sfinte, în anii cei din urmă, dând pildă de duh pașnic și de smerenie.

Bucură-te, grabnic ajutor al celor din necazuri, bucuria mânăștilor, tămăduitorul bolnavilor și sprijin dumnezeiesc al celor ce sunt nedreptățiți.

Bucură-te, cel ce poți îndruma cu a ta solire pe cei ce se primejduiesc, bine îndreptându-i pe calea mântuirii, Porfirie, al sufletelor îndrumător.

Bucură-te, cel ce ești plin de har, în anii din urmă îndrumând pe cei credincioși, spre a bucuriei livadă nesfârșită, Porfirie, Părinte, locaș al dragostei.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul cel împreună...*

Har de sus ți-a dat Domnul, Sfinte Porfirie, ca răsplătire vieții și marilor osteneli, ca să cunoști mai înainte cele ce vor fi; floare a Eviei fiind, tu din Athos te-ai mutat cu taină, către grădina nespusei slave, rugându-L pe Dumnezeu pentru cei ce te cinstesc.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Stea nou strălucită a virtuților, raza viețuirii cinstite și a deplinei trezvii fiind tu, Porfirie, dezleagă negura cea grea a robiei păcatelor cu a ta lumină, și cu strălucirea harului și a rugăciunilor, inimile ne luminează, ca să te mărim totdeauna ca pe izbăvitorul nostru din nevoi.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINȚILOR
IOAN DAMASCHIN, SERAFIM ȘI VARVARA
(4 decembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Treimea cea strălucitoare și de lumină purtătoare a Sfinților răsărind întru cinste, a luminat azi Biserica

prin strălucirea minunilor. De aceea, prăznuind cinstita lor pomenire, pe Tine, Mântuitorul nostru, Te rugăm: Pentru rugăciunile lor, din primejdii izbăvește-ne ca un Dumnezeu milostiv și de oameni iubitor (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

De multe rele fiind cuprins, la tine alerg, Serafime. Slobozește-mă pe mine, robul tău, de stăpânirea și chinul acestora, rogu-te.

Năvălirile patimilor mă tulbură și boli de tot felul cumplit mă mistuie. Degrabă mântuiește-mă de acestea, strig ție, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, Ioane.

Slavă...

Pe mine, cel cuprins de boală grea, izbăvește-mă de aceasta pe mine, netrebnicul tău rob, cu rugăciunile tale cele fierbinți, rogu-te, slăvită Varvara.

Și acum...

Tu, Fecioară nepătată, ești îndrăznirea minții mele și nădejdea smeritului meu suflet; tu ești lumina ticăloasei mele inimi, viața și învierea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Cu ocrotirile tale, slăvite Serafim, izbăvește-mă pe mine, cel ce zac în boli de tot felul și în necazuri. Că pe tine, după Dumnezeu, te-am dobândit mijlocitor eu, cel ce pururea alerg cu credință la acoperământul tău.

Cu dragoste te rog, o, Ioane, de Dumnezeu înțelepțite, de rănilile cele sufletești și de cumplita neputință a trupului tămăduiește-mă cu a ta osârdnică rugăciune.

Slavă...

De boală grea și de patimi nesuferite cu totul fiind asuprit cumplit, tu slobozește-mă, purtătoare de chinuri, cu rugăciunile tale cele bine-primate, preaslăvită Varvara, ca să te slăvesc.

Și acum...

Ca o Maică milostivă a Făcătorului, Curată, ca o Stăpână mai sfântă decât toate cele de sus, ca o Împărăteasă a tuturor, binecuvântată Marie, izbăvește pe cei ce te laudă, pururea fericită.

Apoi aceste Stihiri:

De erezii și de boli grele izbăviți, Sfinților, pe cei ce prăznuiesc slăvită pomenirea voastră, ca niște dumnezeiești doctori și apărători ai noștri.

Caută cu milostivire, prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Domolește tulburarea patimilor mele, preaslăvite Serafim, și potolește viforul păcatelor mele, cu rugăciunile tale.

Pururea bucurându-ne de darurile tale, fericite Ioane, pe Domnul, Cel ce te-a slăvit pe tine, și Dumnezeuul a toate Îl mărim.

Slavă...

Pe mine, cel ce zac în pat și de boală grea mă mistui, o, Varvara, ridică-mă, cu ale tale rugăciuni către Mântuitorul.

Și acum...

Eu, cel ce petrec întru moarte, întinat fiind cu multe păcate, te rog, ridică-mă, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, singura pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Uplete-mă de bucurie, Sfinte Serafim, pe mine, robul tău, cel ce mă apropii de icoana ta, cu rugăciunile tale cele calde către Ziditorul.

Izbăvește-mă acum, cu rugăciunile tale, Ioane, de toată boala și erezia, și din cursele vrăjmașului răpește-mă.

Slavă...

O, Varvara, Muceniță preaslăvită, vindecă bolile sufletelor și ale trupurilor celor ce vin la tine cu dragoste și credință.

Și acum...

Curată, cinstită, cu apa ta cea dumnezeiască stropește-mă și prin revărsările milei tale dă-mi să vărs ploii de lacrimi.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea...

De moarte năprasnică izbăvește-mă și de toată boala cea grea, o, Serafime, pe mine cel ce cu credință, cu dragoste și cu umilință a sufletului vin la tine, și de toate durerile trupului izbăvește-mă, cu rugăciunile tale.

Ca un zid preatare în ispite dobândindu-te pe tine, înțelepte Ioane, de erezii, de primejdii de tot felul și de boală grea ne izbăvim, cu dumnezeieștile și caldele tale rugăciuni către Dumnezeu, Preacuvioase.

Slavă...

Pe patul de boală zăcând și nădejde de sănătate neavând, pe tine, o, Varvara, de Dumnezeu înțeleptită, te rog: Nu mă lăsa năpăstuit, ci îndură-te și, cu rugăciunile tale, de boala cea grea izbăvește-mă.

Și acum...

Cort purtător de lumină al Stăpânului, palat al Cuvântului și sălaș cuvântător al lui Hristos, Cel ce a făcut toate cu cuvântul, prealăudată Maică a lui Dumnezeu, miluiește ticălosul meu suflet.

Apoi aceste Stihiri:

De erezii și de boli grele izbăviți, Sfinților, pe cei ce prăznuiesc slăvită pomenirea voastră, ca niște dumnezeiești doctori și apărători ai noștri.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Voi, cei ce ați primit darul tămăduirilor, dați vindecare celor din nevoi și pururea izbăviți tot omul de boală grea. Pentru aceasta, înconjurând icoana voastră, cântăm a voastră pomenire strigând: Izbăviți-ne și pe noi de boală și de primejdii, Sfinților preaslăviți, cu rugăciunile voastre cele fierbinți către Domnul.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15, 3).

Stih: Auziți acestea, toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume (Ps. 48, 1).

Evanghelia (*Luca* 12, 8-12)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Iar cel

ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Oricui va spune vreun cuvânt împotriva Fiului Omului, i se va ierta; dar celui ce va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta. Iar când vă vor duce în sinagogi și la dregători și la stăpâniri, nu vă îngrijiți cum sau ce veți răspunde, că Duhul Sfânt vă va învăța, chiar în ceasul acela, ce trebuie să spuneți.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Sfinților Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Sălășluind în sine întreaga Treime, treimea Sfinților: Serafim, Varvara și cinstitul Ioan, ca niște șuvoaie din izvor revarsă apele cele purtătoare de viață ale tămăduirilor. Ale lor icoane, prin atingere, patimi tămăduiesc și numele singure alungă bolile muritorilor, tuturor ortodocșilor fiindu-le liman întru Hristos, Căruia cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Mânia Domnului schimb-o în dragoste deplină, Serafime, cu dumnezeiasca ta rugăciune împlânzindu-L, și tuturor dăruind sănătate trupului și mântuire sufletului.

Bolile trupurilor și neputințele sufletelor, de la toți cei ce se apropie de icoana ta, alungă-le, Părinte, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, ca să te laudăm, fericite Ioane.

Slavă...

Pe Voitorul milei L-ai propovăduit, Varvara, în mijlocul tiranilor, pe Hristos, Dătătorul de viață, Căruia roagă-te pentru toți cei ce strigă ție: De boală grea izbăvește pe toți.

Și acum...

În pântecel tău ai purtat pe Cuvântul și Stăpânul tuturor și ai hrănit la sânul tău pe Cel ce pregătește tuturor masă la bună vreme. Pe Acesta, ceea ce ești bună, cu osârdie roagă-L pentru noi.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Pe toți cei ce se apropie de cinstita ta icoană, de felurite boli și primejdii slobozește-i, cu rugăciunile tale, Serafime, de trei ori fericite.

De ispite, de boli și de primejdii izbăvește-mă tu, o, Ioane preafericite, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Mântuitorul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu dumnezeiască putere, tu, Varvara te-ai arătat tămăduitoare desăvârșită a durerilor, a molimei și a toată vătămarea.

Și acum...

Fă-L îndurat pe Cel pe Care Îl porți în brațe, pe Mântuitorul tuturor Cel Atoateveghețor, și roagă-L să mă izbăvească de greșeli.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Curgerea lacrimilor mele primește-o cu pace, Serafim, și, cu rugăciunile tale, spală toate rănila sufletului și ale trupului.

Cel ce neîncetat te veselești de bucuria cea cerească, fericite Ioane, roagă-te pentru cei ce cu credință și cu dragoste te fericesc.

Slavă...

Liman și mântuire este sfânta ta icoană celor bolnavi, slăvită Varvara, alungând boala cea grea.

Și acum...

Marie, eu, cel înviforat de marea păcatului și de furtuna patimilor, la al tău liman pașnic alerg, Stăpână.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim... (pag. 22).

Megalinariile:

Noi, credincioșii, pe tine te avem, în boală, mare ajutor, în necazuri apărător, în primejdii izbăvitor, în nevoi apărător, în ispite ocrotitor, slăvite Serafim.

Cel ce stai împreună cu toți Sfinții înaintea tronului preacinstit al lui Dumnezeu, Împăratul a toate, fericite Ioane, pomenește pe cei ce săvârșesc al tău praznic cu credință și cu dragoste.

De la Dumnezeu primind cu adevărat darul tămăduirilor, spre a vindeca bolile cele cumplite ale celor ce vin la tine, o, Sfântă Varvara, izbăvește-ne de boala cea grea și de necazuri.

Pe dumnezeiescul Serafim împreună cu slăvitul și înțeleptul Ioan și cu Varvara, mireasa lui Hristos, pe stelele cele strălucitoare ale Bisericii, în cântări neîncetate să-i slăvim.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

Pe cei ce sunt sfeșnice purtătoare de lumină ale Bisericii și au împodobit lumea cu mulțimea minunilor, pe nevoitorii și propovăduitorii Treimii, pe cei ce au învățat pe credincioși să se închine lui Dumnezeu Cel în trei Ipostasuri, pe Serafim cel mult nevoitor, pe Ioan cel cu dulce grai și pe preacinstita Varvara, cea cu adevărat mireasă a lui Hristos, Împăratul tuturor, toți iubitorii de praznic, veniți cu credință să ne adunăm și

în cântări să-i cinstim. Că aceștia Domnului pururea se roagă pentru noi.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Veniți, mulțimea ortodocșilor, pe dumnezeiescul Serafim și pe Varvara, împreună cu Ioan Damaschin, cu cântare să-i cinstim, pe propovăduitorii lui Hristos, cei ce au călcat înșelăciunea și au primit cununile cele curate ale biruinței de la Hristos Dumnezeu, înaintea tronului Căruia stând, tuturor împart felurite tămăduiri și izbăvire de păcate.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI MARI MUCENIȚE VARVARA (4 decembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ca o slăvită purtătoare de chinuri a Mântuitorului și ca un izvor nesecat de minuni, ca o ajutătoare a noastră

în necazuri, grăbește și izbăvește de boli grele și de toată strâmtorarea, nevoia și vătămarea pe cei ce cu neșovăielnică credință și cu dragoste cer harul tău, Varvara (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul, glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:
Tămăduiește, Muceniță, mâhnirea mea)

Alcătuire a lui Gherasim.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Tămăduiri revărsând ca un izvor, vindeci patimile cele cumplite ale sufletelor și ale trupurilor celor ce cu credință și cu dragoste vin la acoperământul tău, Mare Muceniță Varvara.

Cu fulgerele nevoinței tale, Muceniță, risipești întunericul duhurilor necurate, și întărire, har și sănătate răsari celor ce sunt în noaptea necazurilor.

Slavă...

Ceea ce pururea viețuiești împreună cu Ziditorul, neîncetat roagă-te, purtătoare de chinuri, cu muceni-cească îndrăzneală, ca să ne izbăvim de primejdiile și necazurile vieții.

Și acum...

Fără stricăciune născând cu trup pe Stăpânul tuturor, Care a scos din stricăciune pe Adam, Născătoare de Dumnezeu cea plină de har, de gândurile cele stricăcioase izbăvește-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Darul tămăduirilor l-ai primit de la Hristos; de aceea, multele mele dureri și necazuri vindecă-le, Muceniță, și întristarea sufletului meu schimb-o în bucurie, slăvită Varvara.

Calea muceniei strălucit ai săvârșit-o; de aceea, spre calea cea dreaptă a poruncilor lui Dumnezeu călăuzește-ne, din căile pierzării, cu harul tău cel plin de grijă, Varvara.

Slavă...

De boli grele și de patimi pline de durere, pentru mulțimea cumplitelor păcate, sunt încercat. De aceea strig ție: Ușurează povara durerii, cu dumnezeiescul tău har, prealăudată.

Și acum...

Fiind întinat de răutate, am șters și am înnegrit frumusețea sufletului, Fecioară, cele rele făcând. Dar tu izbăvește-mă de obiceiul cel rău și fă să-mi răsară lumina pocăinței.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Mare Muceniță Varvara, pe robii tăi, de toată vătămarea, de boli și de necazuri, și pururea ajută pe cei ce te cheamă cu căldură.

Caută cu milostivire, prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Izvoare de minuni revărsând, Varvara, întâmpini cu căldură pe cei ce cheamă numele tău cel sfânt, și alungi bolile cele grele; de aceea strigăm ție, cinstită: De năvala acestora izbăvește-ne.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Cursele șarpelui, pe care le uneltește asupra noastră, zdrobește-le, Muceniță, cu apărarea ta cea grabnică, și de vătămarea acestuia slobozește-ne.

Căzând în necazuri, ca unul care L-am amărât pe Hristos Cel milostiv, din inimă strig ție: Dezleagă, o, Varvara, întristarea mea.

Slavă...

Mântuire cere și izbăvire de boli, pace și milă celor ce te laudă pe tine, Varvara preacinstită.

Și acum...

Răutatea sufletului meu tămăduiește-o, Fecioară, cu bunătatea ta și de întunericul patimilor izbăvește-mă cu revărsarea de lumină a purtării tale de grijă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Ajutorul tău cel dumnezeiesc să ne fie nouă, cinstită, ca o adiere răcoritoare care stinge fierbințeala păcatelor.

De boli grele și de năpaste de tot felul, de rele uneltiri și de nevoi, nevătămați păzește-ne, o, Varvara.

Slavă...

Acoperământ tare și ocrotire, apărare și caldă împăciuitoare către Hristos să ne fii nouă în viață, frumoasă fecioară.

Și acum...

Înalță cugetul nostru, preanevinovată, din întinatele patimi ale răutății către sfintele suișuri ale dragostei dumnezeiești.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Boli grele și îndelungate vindecând cu ocrotirea ta, de vătămarea acestora nevătămați păzește-ne, Mare

Muceniță Varvara, și roagă pe Făcătorul să ne dea iertare de greșeli.

Rugăciunea sufletului meu primește-o, ca pe o tămâie cu bună mireasmă, Varvara, iar de mirosul cel greu al patimilor necurate, inima mea întinată curățește-o, și multele rătăciri ale minții mele îndreptează-le, rogu-mă.

Slavă...

Ca să mă izbăvesc de necazurile vieții și de tot felul de nevoi și de primejdii, de mâhnirea și întristarea sufletească eu, cel ce mă apropii cu căldură de mijlocirea ta, pe Mirele tău Iisus pururea roagă-L, Varvara.

Și acum...

Tămăduiește al meu suflet ce boalește, cu cercetarea ta cea tainică, Fecioară, iar ale trupului dureri le potolește și dăruiește-mi iertare de greșeli, că tu ești ocrotirea mea cea caldă și în tine încrezându-mă mă mântuiesc.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Mare Muceniță Varvara, pe robii tăi, de toată vătămarea, de boli și de necazuri, și celor ce cu căldură te cheamă, ajută-le.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 4-lea, podobie: *Cu ale sânghiurilor tale...*

Prin multe faceri de minuni strălucind, înlături fierbințeala bolilor, și sănătate pururea dăruiești celor ce pătesc, Muceniță fecioară Varvara; de aceea harul tău îl vestim.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui (Ps. 67, 36).

Stih: Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia Sa întru ei (Ps. 15, 3).

Evangelhia (*Marcu 5, 24-34*)

În vremea aceea Îl urma pe Iisus mulțime mare și Îl îmbulzea. Și era o femeie care avea curgere de sânge de doisprezece ani. Și multe îndurase de la mulți doctori, cheltuindu-și toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergând înspre mai rău. Auzind ea cele despre Iisus, a venit în mulțime și pe la spate s-a atins de haina Lui. Căci își zicea: De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca! Și îndată izvorul sângelui ei a încetat și ea a simțit în trup că s-a vindecat de boală. Și îndată, cunoscând Iisus în Sine puterea ieșită din El, întorcându-Se către mulțime, a întrebat: Cine s-a atins de hainele Mele? Și I-au zis ucenicii Lui: Vezi mulțimea îmbulzindu-Te și zici: Cine s-a atins de Mine? Și Se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta. Iar femeia, înfricoșându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit și a căzut înaintea Lui și I-a mărturisit tot adevărul. Iar El i-a zis: Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătoarei de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Mireasă precurată a Împăratului slavei te-ai arătat cu adevărat, Varvara, de Dumnezeu cugetătoare, strălucind prin feciorie și prin luptele nevoinței neclintite. Pentru aceasta te rugăm: De toată strâmtorarea și de uneltirile potrivnicului, de patimi vătămătoare și de întinăciuni pricinuitoare de stricăciune, păzește-ne nevătămați pe noi cei ce venim la tine cu credință și pururea cerem al tău fierbinte ajutor.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii cei ce au mers din Iudeea...*

Nu înceta a ajuta pe cei ce se află în ostenele și năpaste, tărie și sănătate și lăsare de greșeli împărțind celor ce te laudă, Varvara, mireasă a lui Hristos.

Harul cel dat ție, întinzând tuturor mai presus de soare razele ocrotirii tale, risipește pururea negura patimilor și dezlănțuirea relelor, Varvara, frumoasă Muceniță.

Răpus fiind de răutate, zac acum istovit de numeroase boli, dar, tu, Mare Muceniță, arată de sus ocrotirea ta cea caldă și de multele mele rele mă voi izbăvi degrabă.

Slavă...

De întinăciuni necurate și de patimi fără leac slobozește-ne, dăruind celor ce te laudă bucurie și veselie și toată îndestularea celor bune, Varvara, mireasă a lui Hristos.

Și acum...

Norule de ploaie purtător, revărsând tu ploaia cea mântuitoare, adapă mintea mea cu șuvoaiele cele nematerialnice ale bunătății tale de maică, Preacurată binecuvântată, ca să te măresc.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Cu apele dumnezeiești ale purtării tale de grijă celei luminoase, stinge văpaia patimilor noastre, ca să te cinstim, Varvara purtătoare de chinuri.

Fii mie, Muceniță, scăpare în nevoi, sprijinitoare în mâhnirile vieții și în primejdii turn de apărare, Varvara.

Având, Muceniță, har îmbelșugat de la Dumnezeu, lucrezi pururea, prin minuni, tămăduiri, și ne ridici din necazuri pe noi, robii tăi.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu șuvoaiele cele nematerialnice ale darurilor tale spală, Muceniță, rănilor sufletului meu și sănătate dăruiește-mi mie, celui ce cumplit pătimesc.

Și acum...

Curată Fecioară, curățește sufletul meu și luminează mintea mea cu slava ta, ca să risipesc somnul înșelăciunii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Pururea vindecă, Varvara, bolile trupului și neputințele fără de leac ale celor ce vin la a ta ocrotire.

Tăria lui Veliar cea pornită asupra noastră, zdrobește-o, purtătoare de chinuri, și cere, Varvara, iertare pentru greșelile noastre.

Mare este harul tău, că vii întru întâmpinarea tuturor celor ce cheamă numele tău, slăvită, și întinzi mână de ajutor celor ce pătimesc.

Slavă...

Către calea cea dreaptă trage-mă, Varvara, din prăpastia înșelăciunii, și zdrobește, rogu-mă, furia vicleanului cea pornită asupra mea.

Și acum...

Dumnezeiescule tron al Celui preaînalt, cea plină de har, ridică-mă din întinăciunea patimilor spre suișurile virtuților, cu bunătatea ta.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, purtătoare de chinuri preavestită, slava fecioarelor și podoaba Mucenicilor. Bucură-te, izvor cu revărsare îmbelșugată, Varvara, mireasă a Mântuitorului preaslăvită.

Floare preainmiresmată și cu bun rod, ce ai răsărit din rădăcină spinoasă, tu răspândești în lume mireasma lui Hristos, prin nevoințele muceniei, o, frumoasă fecioară.

Părăsind păgânătatea tatălui, mireasă a Mântuitorului preafrumoasă te-ai arătat, și Îi aduci ca zestre preabogată chinurile muceniei, slăvită Varvara.

Vârsta tinereții trecând-o cu vederea și bogăția și slava părăsindu-le, ca pe unele ce sunt stricăcioase, pe Hristos din toată inima L-ai iubit și Lui prin grele lupte te-ai adus.

Patimi grele vindecând, har ales ai dobândit de la Hristos, spre a alunga cu tărie bolile cele grele, de a căror vătămare păzește-ne, Varvara.

Tot cel ce aleargă la biserica ta degrab dobândește cele cerute, prin milostivire. De aceea, Varvara, primește rugăciunile noastre și plinește-ne cererile, rugămu-te.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

Pe Varvara cea sfântă să o cinstim, că ale vrăjmașului curse le-a zdrobit și ca o pasăre de ele s-a izbăvit, cu ajutorul și arma Crucii, preacinstita.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Muceniță purtătoare de chinuri a lui Hristos, slăvită Varvara, cugetătoare de Dumnezeu, vrednică de laudă, de toată năpasta cea rea slobozește-ne și de primejdiile și necazurile ce vin asupra-ne, pe noi cei ce cerem cu căldură ocrotirea ta. Că tu ești ajutor în nevoi și mijlocitoare către Hristos celor ce te laudă cu credință.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS
IOAN DAMASCHIN
(4 decembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe râul cel de aur curgător, pe Ioan, ocrotitorul Mănăstirii Sfântului Sava, pe cel ce de la Răsărit a lumi-

nat ca un soare pe pământ, pe lira Duhului, pe marele cuvântător de Dumnezeu, cu dragoste să-l rugăm întru umilința inimii, dintru adânc strigându-i cu căldură: Păzește-ne pe noi, Părinte, cu rugăciunile tale.

Slavă..., asemenea:

Pe sfințitul cinstitor de taină al Născătoarei de Dumnezeu, pe apărătorul și ocrotitorul sfințelor icoane, pe vlăstarul cel luminat și dumnezeiesc al Damascului, pe Ioan toți să-l laudăm întru cântări, sărutând cu credință moaștele sale, ale celui ce a cântat, cu glas de miere curgător, sfânta Înviere a lui Hristos, cea de viață purtătoare.

Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Vas sfințit al înțelepciunii și al harului ești, și harpă de cântări; pentru aceasta, Ioane, mișcă gura mea spre a lauda slava ta.

Cerescule tănuitor și nevoitor, culmea Cuvioșilor, învățătorule al teologilor, păzește sfântă mănăstirea ta cea din pustie, cu neîncetatele tale soliri.

Slavă...

Cel ce porți numele harului lui Dumnezeu, Părinte Ioane Damaschine, de Dumnezeu grăitorule, umple de har pe cei ce cu dragoste te cinstesc și se închină dumnezeieștilor tale moaște.

Și acum...

Vindecări îmbelșugate revarsă, Sfântă Fecioară, icoana ta, și izbăvește de tot felul de vătămări, de primejdii și de necazuri sufletele celor ce cu credință te cinstesc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Toți împreună duhovnicește dănuim, cântând imnele tale, și, atingând cu dor cinstitul tău mormânt, primim har și tămăduire de patimi, Părinte Ioane, mărind pe Hristos.

Prin cuvintele tale cele ortodoxe, pe eretici i-ai înfruntat și ai învățat pe toți să se închine cinstitelor icoane; deci și acum, risipește întunecimea eresurilor, Părinte, și ne strălucește lumina adevărului.

Slavă...

Nou Înainte-mergător te-ai arătat, Cuvioase, prin dumnezeieștile tale cântări îndrumând pe toți la pocăință și chemi către iubirea lui Iisus, prin care veselești inima și cugetul nostru, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Marie, lauda fecioarelor, ocrotitoarea creștinilor, cu totul fără de prihană! Pentru rugăciunile slujitorului tău Damaschin acoperă, apără, păzește pe cei ce te laudă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește din primejdii pe robii tăi și de toată rătăcirea păzește lavra ta, de Dumnezeu cugetătorule Ioane.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Culme a cinstiților Părinți și mare păzitor lavrei tale ești tu, Ioane Cuvioase; cu stăruință cerem să izbăvești de primejdii pe toți cei ce cu credință laudă pomenirea ta întru cântări.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

De la Răsărit ai strălucit și toată lumea o ai luminat cu cântările tale cele bine-plăcute și cu graiurile învățăturilor tale.

Mistuit de dragostea lui Hristos, cu totul lumea ai părăsit și înălțându-te cu duhul, încă trăind, de Rai te-ai desfătat.

Slavă...

Cu solirile tale, Cuvioase, învrednicește-ne Împărăției cerurilor și povățuiește-ne pe toți să mergem pe calea pocăinței.

Și acum...

Pe cei omorâți înviază-i, Fecioară, iar pe cei întinați curățește-i, că tu ai omorât moartea și ai întrupat de Binefăcătorul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Cu evlavie laude îți cântăm, Cuvioase Ioane, și-ți prăznuim luminat pomenirea cea întru tot cinstită, în sfântă Mănăstirea ta.

Cu cântări tu ai împodobit Biserica, Sfinte Ioane, și ai mărit, după vrednicie, pe Preacurata Maică a lui Dumnezeu.

Slavă...

Mintea mea întregă o înalță către Domnul și sădește în inima mea, Fericite Ioane, dumnezeiasca Sa dragoste.

Și acum...

În ceasul ieșirii mele, păzește-mi, Preacurată, ticălosul meu suflet și du-mă la Hristos, Mântuitorul și Stăpânul meu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Cei ce locuiesc în lavra ta cea sfântă în vremurile cele din urmă, ocrotitor fierbinte și solitor neadormit și păzitor câștigându-te pe tine, Ioane, te roagă să întinzi mâinile tale către Hristos, în rugăciune pentru toți.

Tu alungi neputințele celor bolnavi și izgonești cetele demonilor; prăznuirile Sfinților le luminezi și veselești mulțimile credincioșilor; dezlegi întristarea cea din patimi și îmblânzești săltările trupului.

Slavă...

Precum ai dezlegat întunecimea morții prin cântările tale cele veselitoare, Ioane, astfel și acum risipește negura plăcerilor care se ridică asupra noastră, și ne dăruiește, Cuvioase, pacea și bucuria lui Hristos.

Și acum...

Dobândind icoana ta „cea cu trei mâini” pe care o avea dumnezeiescul Ioan, și care noaptea, în chip minunat, i-a vindecat mâna dreaptă cea tăiată, te mărim pe tine, Preacurată, ceea ce ai născut pe Hristos, Dumnezeuul nostru.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește din primejdii pe robii tăi și de toată rătăcirea păzește lavra ta, de Dumnezeu cugetătorule Ioane.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești folositoare...*

Ocrotire neînfrântă a monahilor și solire bine-primită către Răscumpărătorul fiind, nu trece cu vederea, Părinte, rugăciunile cele stăruitoare, ci apără-ne cu

ajutorul tău cel părintesc pe noi, cei ce cu laudă strigăm: Bucură-te, o, Ioane, izvorul teologiei, dulceața drept-slăvitorilor și bucuria lumii.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor Lui (Ps. 115, 6).

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul (Ps. 111, 1).

Evanghelia (*Matei* 11, 27-30)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Ioan, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Limba ta cea cu totul de aur, Cuvioase Ioane Damascine, ca o privighetoare dulce glăsuitoare ne desfă-

tează, cântând și propovăduind să ne închinăm cinstitelor icoane și moaște ale Sfinților, al căror chip dintâi îl cinstim, iar slujire desăvârșită să aducem numai lui Hristos Dumnezeu nostru, pe Care și acum roagă-L, ca unul ce ai îndrăznire către Dânsul, pentru noi, cei ce săvârșim a ta pomenire purtătoare de bucurie.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Greierul plăcut-grăitor, alăuta de Dumnezeu insuflată a Bisericii lui Hristos, trâmbița dogmelor și privighetoarea frumos viersuitoare a cântărilor, dumnezeiescul Ioan acum să fie lăudat în chip strălucit.

Îmbogățindu-ne cu sfintele tale moaște, Părinte, ca și cu o comoară sfințită, călduros le sărutăm și har dobândim, cu un glas strigând: Dumnezeul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Slavă...

Grădina curăției și dreptarul dumnezeiesc al virtuții și al înțelepciunii, sabia care tai înșelăciunea, vasul dragostei lui Hristos cel nedeșertat, călăuzește-mă spre lumina cea neînserată, Părinte.

Și acum...

Făclie purtătoare de lumină și cămară curată a lui Dumnezeu cunoscându-te, Preasfântă, strigăm cu mulțumire glasul Arhanghelului Gavriil: Bucură-te, nădejde încredințată a mântuirii noastre.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Venind la mormântul tău și la a ta cinstită peșteră, te laudăm și-ți cerem al tău ajutor părintesc.

Povățuiește pe toți cei ce vin la tine, de Dumnezeu cugetătorule, să meargă pe calea cea dreaptă și să nu se abată pe căile piezării.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul ce ai câștigat îndrăznire către Curata Născătoare de Dumnezeu, Părinte Ioane, împreună cu ea nu înceta solind pentru noi.

Și acum...

Marie, Maică fără de prihană a lui Dumnezeu-Cuvântul, până la sfârșitul veacului acestuia, păzește și acoperă dumnezeiescul tău locaș.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Se biruiesc mulțimile ereticilor prin scrierile tale cele de Dumnezeu insuflate, Părinte, și se înnoiesc inimile noastre prin dumnezeieștile tale cântări.

Străpunși cu sulița dumnezeieștii dragoste prin sfințele tale cântări, Ioane, cu inimă mulțumitoare te mărim.

Slavă...

Limba ta cea bine-grăitoare, Părinte Ioane, ne înfățișează frumusețea îngerească și ne descoperă dumnezeiasca strălucire cea dintru tine.

Și acum...

Cu lacrimi cad înaintea cinstitiei tale icoane numită „cu trei mâini”, o, Fecioară întru tot lăudată, și din adâncuri strig ție: Stăpână, mântuiește-mă.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile, glasul al 8-lea:

Podobie: *Ceea ce ești mai cinstită...*

Bucură-te, fluier dumnezeiesc al Bisericii, cel de aur curgător, Părinte Ioane Damaschin; bucură-te, tainic scriitor al dogmelor ortodoxe și liră bine glăsuitoare a sfințitelor cântări.

Bucură-te, dulceața preoților și sprijinitorul și călăuzitorul monahilor; bucură-te, frumusețea și fala Lavrei tale și bucuria a toată lumea.

Bucură-te, Ioane Damaschine, credincios lucrător al deplinei ascultări; bucură-te, cel ce veselești cugetele noastre cu cântările tale cele dulci ca mierea, preabunule Părinte.

Cetele de îngeri și Sfinții toți, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea:

Al Bisericii dumnezeiesc propovăduitor, harpă bine răsunătoare a dreptei credințe, te-ai arătat, Ioane prealăudate, pentru care luminezi marginile lumii cu strălucirile înțeleptelor tale dogme; Părinte Cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS
SAVA CEL SFINȚIT
(5 decembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Din copilărie fiind sfințit, purtătorule de Dumnezeu, sfințire și luminare, bucurie și iertare de păcate,

izbăvire de boli și pace în viață, cere pentru cei ce cu credință aleargă la sfântul tău acoperământ și cer ajutorul tău fierbinte, Sava, cunună dumnezeiască a Părinților (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:
Izbăvește-mă de tânguiri, Cuvioase Sava)

Alcătuire a lui Gherasim.

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Cuvintele smeritului meu suflet auzi-le, Sava, și dăruiește-mi luminare și tărie împotriva vrăjmașului, ca un ajutător și veghetor al meu, Părinte.

Strecurându-se cu viclesug pizmașul, în fiecare zi se năpustește asupra-mi prin plăceri, dar zdrobește îndrăzneala lui și îndreptează viața mea, Cuvioase.

Slavă...

Întinând haina cea sfințită, de Dumnezeu m-am îndepărtat, prin mulțimea păcatelor, dar tu îmi fii mie călăuzire către Hristos și împăcare, Cuvioase.

Și acum...

Sfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, cu a ta milostivire, sufletul meu cel osândit sfințește-l prin fapte de virtute și mă du la Dumnezeu mântuit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Milostivire, pace și tămăduire de patimi, izbăvire de uneltirile de multe feluri și viață pașnică cere neîncetat pentru noi, cei ce te ferim, Sava, fericite.

Ca o alăută sfântă a viețuirii dumnezeiești, spre calea pocăinței și spre o viață mai bună călăuzește-ne, ca să odrăslim, cu ajutorul tău, roadele Duhului.

Slavă...

Sprijinitor milostiv și grabnic ajutător avându-te, Sava, purtătorule de Dumnezeu, ne mântuim de toată strâmtorarea și de ispite neașteptate, cu mijlocirea ta, Părinte, și pe Hristos Îl slăvim.

Și acum...

De mâhniri nemăsurate și de fapte rele cer acum tămăduire de la tine, Curată, pe care dăruiește-mi-o și spre calea mântuirii, ca o preabună, îndreptează-mă, rogu-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Sfințite Părinte Sava, de Dumnezeu insuflate, de primejdii, de nevoi și de rele pe cei ce aleargă la cinstita ta mijlocire.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndață sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Viața sfântă ducând din tinerețe, Sava, de Dumnezeu fericite, de patimi necurate, de gânduri pământești și de toată răutatea izbăvește pe cei care cer ajutorul tău, dăruindu-ne nouă, Părinte, cele bune.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Valurile patimilor mele potolește-le, fericite, cu ocrotirea ta, și la limanul dumnezeieștilor porunci călăuzește-mă, Sava Cuvioase.

De durerile sufletești și trupești slobozește-mă, prealăudate, și ridică cugetul meu spre trezvie întru dumnezeieștile voiri, Părinte.

Slavă...

Tămăduire de boli și iertare de greșeli, pace și bună înțelegere cere să se dea nouă, celor ce te lăudăm.

Și acum...

Ceea ce trup ai dat lui Dumnezeu mai presus de minte și de cuvânt, de Dumnezeu dăruită, omoară patimile cele pierzătoare ale trupului meu și mă mântuiește.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Cu rugăciunile tale cele purtătoare de viață omoară pornirile trupului nostru și către viața cea neîmbătrânitoare îndreptează-ne, Părinte Sava.

Ape de tămăduiri, Părinte, revarsă-ne nouă, celor mistuiți de boli grele, și ne strălucește nouă lumina virtuților.

Slavă...

De ale trupului boli grele fiind cercetat, din suflet alerg la mijlocirea ta. Tămăduiește-mă, Părinte Sava, și mă voi mântui.

Și acum...

Ca să slăvesc multa ta bunătate, fă-mă vas de bun folos al lui Hristos, curățind sufletul meu, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Golit-a împotriva mea vicleanul tolba răutății lui, și, cumplit rănind sufletul meu, mă trage în adâncul deznădejdiei. Dar tu, înțelepte, grăbește și mă izbăvește de răutatea lui.

Sunt cuprins de viforul plăcerilor și de furtuna multor păcate; dar la a ta liniște găsesc scăpare și din

adâncurile sufletului strig ție: Dăruiește liniște vieții mele, Cuvioase, și cu Hristos mă împacă.

Slavă...

Ca pe un liman fără valuri și cu adevărat neînvințat având a ta mijlocire, Sava, cei pururea împresurați de marea cea amară a vieții, de vânturile potrivnice se izbăvesc, pe Hristos mărimdu-L.

Și acum...

Ajutor împotriva vrăjmașilor și apărătoare, dulce ocrotire și acoperământ fii celor ce vin la tine cu suflet neșovăielnic, Fecioară de Dumnezeu dăruită, zdrobind tăria vrăjmașilor, și pe noi în pază neînfruntată avându-ne.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Sfințite Părinte Sava, de Dumnezeu insuflate, de primejdii, de nevoi și de rele, pe cei ce aleargă la cinstita ta mijlocire.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești păzitoare...*

Cel ce ești cu adevărat împreună-pătimitor, nu înceta a ne apăra și a ne izbăvi pururea de toată năpasta și împotrivirea, că alergăm la a ta mijlocire, cu încredere statornică și cu credință, strigând: Grăbește, Părinte

Sava, și risipește mânia vicleanului cea venită asupra noastră, ca să te cinstim cu dragoste.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său (Ps. 115, 6).

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul (Ps. 111, 1).

Evangelhia (*Matei 11, 27-30*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Că jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Prin viața ta cea întocmai cu a îngerilor, te-ai arătat plin de harul Duhului, și ale diavolilor cete le-ai alun-gat. De ale lor meșteșugiri și pe mine izbăvește-mă, cu

al tău cald ajutor, fericite Sava, cu sânguință pururea făcând ușuratică mea inimă a spori în virtuți și dăruindu-mi, cu ale tale dumnezeiești mijlociri, lăsare de greșeli și slobozire de toate întristările vieții.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Ajutor în nevoi, fierbinte ocrotitor în necazuri, tămăduire în dureri, bucurie în întristări și mijlocitor către Domnul fii nouă cu adevărat, Sfințite Sava.

De întâmplările cele pricinuitoare de durere și de mâhnirile cele grele, de primejdiile de tot felul și de toată năpasta izbăvește-ne pe noi, cei ce alergăm cu căldură la ocrotirea ta, Sfințite Sava.

Slavă...

Cunoscând voia Mântuitorului, nicidecum nu am împlinit-o, Părinte. De aceea, de dreapta osândă ce va să fie, cu a ta fierbinte rugăciune, izbăvește-mă, rogu-te, Sfințite Sava.

Și acum...

Al sfintelor învățături și al cinstitelor porunci împlinitor arată-mă, ridicând mintea mea din cumplita trândăvie spre râvna privegherii, ca să dobândesc, Fecioară, viața cea adevărată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Tărie dăruiește neputinciosului meu suflet, și întărește mintea mea, purtătorule de Dumnezeu, ca bine plăcut să slujesc Domnului.

De tot felul de năpaste pierzătoare, de strâmtorări, de ispite și de boli, nevătămați păzește-ne, Sava, purtătorule de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Al patimilor trupești și sufletești vindecător te-a arătat Iubitorul de oameni. De aceea, Părinte, vindecă-ne de amândouă.

Și acum...

Înduplecă asupra-mi pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, pe Care cu păcate nemăsurate L-am întristat, și cu lumina pocăinței strălucește-mă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Nu înceta a veghea asupra celor ce neabătut privesc spre acoperământul tău, Sava, purtătorule de Dumnezeu, ca să ducem viață pașnică, Părinte.

Precum cerul fă cugetul meu, prin dragoste cerească, de legătura celor pământești izbăvește-mă și cu Hristos unește-mă, Sava Cuvioase.

Slavă...

Din apele pierzării scoate-mă și la apa vieții călăuzește-mă, Părinte Sava, și mântuit du-mă la Hristos.

Și acum...

Mai presus de cugetele cele pământești arată mintea mea, cu strălucirea ta, Preacurată, și întraripeaz-o către lumina cea neînserată.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

De dragostea cea dumnezeiască din copilărie fiind rănit, Părinte, ai urmat lui Hristos, prin viață îngerească și prin dobândirea virtuților, prin care ca o lumină, Sava, în lume ai strălucit.

Bucură-te, slava cea strălucitoare a Cuvioșilor; bucură-te, al monahilor învățător și călăuzitor; bucură-te, arătător al vieții cerești, Sfințite Sava, lauda Părinților.

Pildă de fapte bune arătându-te, prin faptă și cuvânt, spre dumnezeiești nevoițe neabătut îndreptezi, Sfințite Sava, cetele monahilor; cu aceștia împreună te cinstim.

Prin fapte de nevoieță descoperindu-te, făclie luminoasă a cumpătării te-ai arătat, că până la contemplație înălțându-te, ai strălucit și de daruri mai presus de cuget te-ai umplut.

Vas al Duhului arătându-te, cu tărie izgonești duhurile cele necurate, de a căror răutate izbăvește-ne, Părinte, și cere pentru noi iertare de păcate.

Cel ce te desfătezi de pomul vieții, nevătămați păzește-ne de patimi purtătoare de moarte, de asuprelile potrivnicului și de toată vătămarea, Sava, Părintele nostru.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale, ai lucrat pustiul cel nero-ditor și cu suspinele cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Sava, Părintele nostru, Sfințite Cuvioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântu-iască sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Mare între Cuvioși arătându-te, prin prea osârdnica nevoie a viețuirii tale, ales lucrător al harului te-ai vădit, Sava, de Dumnezeu slăvite. De aceea, de mari primejdii și necazuri pururea izbăvește pe toți cei ce vin cu credință la preamilstivul tău acoperământ și cu inimă curată te fericesc.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE,
ARHIEPISCOPUL MIRELOR LICHIEI
(6 decembrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La preacinstita icoană a Ierarhului să cădem noi, credincioșii, cei împresurați de multe păcate, strigând către el: Grăbește, o, Nicolae, Ierarhe al Domnului, și

de toată primejdia și întristarea, de stricăciune și de boli grele slobozește pe toți, cu sfințitele tale rugăciuni cele către Iubitorul de oameni (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...

Cu rugăciunile tale, Sfințite Nicolae, rugând pe Dumnezeu, risipește norul cel întunecat al deznădejzii mele, preafericite, cel ce, plin de bucurie și veselie, stai înaintea Împăratului a toate.

Pe mine, cel împresurat de pretutindeni de furtunile patimilor și cu sufletul tulburat de viforul gândurilor, spre limanul cel pașnic al voilor lui Hristos călăuzește-mă, cu ale tale rugăciuni, ca să te slăvesc, Nicolae.

Slavă...

Cel ce te arăți împreună locuitor cu Apostolii și Cuvioșii, pururea plin de dumnezeiască strălucire, pe

cei ce se închină azi cinstitei tale icoane arată-i părtași ai luminii, cu rugăciunile tale, preafericite Nicolae.

Și acum...

Pe tine, Curată, care ai primit în pântece Focul ce nu poate fi acoperit, cu credință te rog: Izbăvește-mă de gheenă, iar de osânda ce mă așteaptă pentru mulțimea păcatelor, slobozește-mă cu rugăciunile tale cele bine primite.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești tăria...

Ca să te slăvim și să te cinstim după cuviință, dă-ne nouă pace, fericite Nicolae, cu rugăciunile tale.

Potolește, Nicolae, cu rugăciunile tale cele fierbinți, bolile ce vin asupra noastră, rugămu-te.

Slavă...

Izbăvește-mă, Nicolae, cu rugăciunile tale, pe mine cel împresurat de patimi, de ispite și de primejdii nenumărate, și mă ocrotește.

Și acum...

Pe tine, cea cu totul fără de prihană, te am apărătoare vieții și zid nesurpat. De aceea, de venirea celor rele ale vieții deșarte nu mă înfricoșez.

Apoi aceste Stihiri:

Privește cu milostivire, fericite Nicolae, și, cu rugăciunile tale, alungă tot necazul din sufletele noastre, ale robilor tăi.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

În boli nenumărate și în multe greșeli am căzut. Apucă înainte și mă izbăvește, preacinstite, cu rugăciunile tale către Stăpânul.

Cel care pe cei trei tineri ce erau nevinovați i-ai izbăvit de moarte, grăbește, Nicolae, și mă izbăvește de osânda cea veșnică.

Slavă...

Trăind în nepăsare, de osândă sunt vrednic eu, ticălosul. Cu rugăciunile tale, o, Nicolae, la limanul pocăinței călăuzește-mă.

Și acum...

Pe mine cel întinat curățește-mă, și mort fiind, înviază-mă, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, care ai purtat pe Cel ce dă viață celor morți.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Cu minte neclintită ai urcat până la Domnul Cel ceresc, de unde ai luat și darul minunilor celor preamari, fericite Nicolae. Drept aceea, pe noi, robii tăi, de rele și de boli slobozește-ne.

De dumnezeiasca ta pomenire, Nicolae, se bucură adunarea Ierarhilor, iar cetele credincioșilor, veselindu-se de minunile tale, cu bucurie se desfată, după dreptate te laudă și ocrotitor preamare te numesc.

Slavă...

Luminat fiind de dumnezeiască rază, inima ta cu adevărat rai s-a arătat, în mijloc având, ca pom al vieții, pe Domnul. Pe Acela roagă-L, Părinte, ca robii tăi să se bucure de desfătarea și slava raiului.

Și acum...

În tine, Fecioară, îmi pun toată nădejdea mântuirii mele. De aceea, te rog: Nu mă trece cu vederea pe mine cel ce cumplit mă afund în marea năpastelor, ci dă-mi mâna ta, precum Fiul tău lui Petru, și mă mântuiește.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Furtuna primejdiilor mă viscolește, dar nu poate să mă afunde, fericite, că avându-te pe tine pururea călăuzitor către limanul cel liniștit, mă îndulcesc și ajung până la cer prin tine, Ierarhe Nicolae.

Îndură-te de robii tăi, fericite, și păzește sănătatea noastră, cel ce ești din fire bun și iubitor de frați, iar de rele și de neazuri izbăvește-ne, cu sfintele tale mijlociri către Domnul, Nicolae, de Dumnezeu înțelepțite.

Slavă...

Precum te-ai arătat mai înainte izbăvind de moarte pe cei nevinovați, o, Părinte apărător, așa și acum de toată

năpasta și de boli izbăvește-ne, Nicolae, cu sfințitele tale rugăciuni, ca să cinstim cu dragoste pomenirea ta.

Și acum...

Ceea ce ești iubitoare de bine, pe mine cel îngreunat de somnul nepăsării, scoală-mă acum, cu rugăciunea ta cea caldă, și nu lăsa pe robul tău să doarmă în moartea păcatului, că pe tine te numesc apărătoare și călăuzitoare a vieții mele.

Apoi aceste Stihiri:

Privește cu milostivire, fericite Nicolae, și, cu rugăciunile tale, alungă tot necazul din sufletele noastre, ale robilor tăi.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 4-lea:

Cu razele minunilor, Nicolae, luminezi toate cele de sub soare și risipești negura necazurilor, iar năvala primejdiilor o abați, cel ce ești precald ocrotitor.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Stih: Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor (Ps. 149, 5).

Evanghelia (Ioan 10, 1-9)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce nu intră pe ușa în staulul oilor, ci sare pe alături, acela este fur și tâlhar. Iar cel ce intră pe ușa este păstorul oilor. Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui, și oile sale le cheamă pe nume și le mână afară. Și când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, și oile merg după el, căci cunosc glasul lui. Iar după un străin ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înțeles ce înseamnă cuvintele Lui. A zis deci iarăși Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt ușa oilor. Toți câți au venit mai înainte de Mine sunt furi și tâlhari, iar oile nu i-au ascultat. Eu sunt ușa: De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Toată viața mea în nepăsare petrecând-o, aproape de sfârșit am ajuns fără de roade, eu, ticălosul, purtând

acum doar povara cea grea a faptelor rele, Preabunule. Pe aceasta risipește-o, cu mila Ta și dă-mi umilință și întoarcere mântuitoare, Dumnezeule, pentru rugăciunile cele bine primite ale Sfântului Nicolae, pe care spre mijlocire îl aduc Ție, împreună cu cea care Te-a născut.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Izbăvitor al celor ce plutesc pe mare și apărător al văduvelor te-ai arătat, o, Nicolae, liman al orfanilor și îmbogățire a săracilor. Drept aceea, și pe noi izbăvește-ne de primejdii, cu rugăciunile tale.

Străine fapte lucrezi, Nicolae, pe mare departe și în tot pământul, pururea întâmpinând pe cei ce călătoresc, iar pe cei ce pătimesc izbăvindu-i de boli și de primejdii.

Slavă...

Doctor te-ai arătat, Nicolae, de trei ori fericite, al bolilor de tot felul și al primejdiilor. Drept aceea, vindecă boala sufletului meu și întărire dăruiește-mi, cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Și acum...

Ridică mâinile tale, Fecioară, către milostivul Dumnezeu și Împărat și, prin rugăciunea ta cea puternică,

scoate pe robii tăi din năpaste cumplite, din boli și primejdii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Pe noi, robii tăi, Nicolae, cei împresurați acum de adâncul ispitelor, izbăvește-ne, dându-ne nouă slobozire de acelea, cu rugăciunile tale.

Cel ce întru bucurie sălășluiești, fericite, și te bucuri de slava cerurilor, pe cei ce te laudă călăuzește-i prin rugăciunile tale.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Luminat fiind de lumina cea neapropiată, Părinte, strălucești sufletele celor din necazuri, risipind toată negura ispitelor.

Și acum...

Ai putere, Fecioară, ca una ce ai născut pe Cel ce este întru putere, pe Mântuitorul Cel milostiv al lumii. De aceea alerg la ajutorul tău cel fierbinte.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Cunoaște întreaga zidire, fericite Nicolae, marea virtuților și a minunilor tale. De aceea se și bucură, ocrotitor numindu-te.

Nicolae preafericite, izbăvește de primejdii pe robii tăi, care te slăvesc cu credință, ca un următor al Mântuitorului vrednic de laudă.

Slavă...

Cel ce te desfătezi de cereștile străluciri cele dumnezeiești, Părinte Nicolae, de Dumnezeu fericite, cu a ta ocrotire acoperă-ne și ne mântuiește.

Și acum...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, fă bun sufletul meu cel înrăutățit de păcat și fă-mă părtaș al bună-tăților celor veșnice.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Nicolae fericite, fii acum ocrotitor și păzitor, și de vătămarea cea de tot felul, pe pământ și pe mare, ne izbăvește pe noi, cei ce cu căldură te chemăm și te mărim.

Bucură-te, lauda cea tare a Părinților și locașul cel curat al Treimii, ocrotitorul credincioșilor, ajutorul și acoperământul celor îndurerați, Părinte Nicolae.

În boli te avem doctor, în primejdii izbăvitor, orfanilor ocrotitor, săracilor bogăție, ocrotitor pe mare și în necaz bucurie, înțelepte Nicolae.

Orfanilor și văduvelor ocrotitor, celor înfometăți hrănitor, săracilor îndestulător, celor robiți izbăvitor și celor de pe mare păzitor te-am dobândit, preafericite, înțelepte Nicolae.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip al blândeții, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Har luând de la Dumnezeu, dăruiești tămăduiri, Sfinte Nicolae, tuturor celor ce aleargă sub acoperământul tău, că alungi patimile cele netămăduite, pricinuite de diavoli, și pe toți îi vindeci cu ocrotirea ta. De aceea, și noi te rugăm: Roagă-te către Domnul să izbăvească de toată vătămarea pe cei ce te laudă.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI IERARH SPIRIDON,
EPISCOPUL TRIMITUNDEI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI
(12 decembrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Pe Ierarhul lui Hristos cel preaslăvit, pe purtătorul biruințelor dreptei credințe cel neînfrânt, pe lauda

ortodocșilor, pe înțeleptul Spiridon, toți să-l laudăm, strigându-i: Cu rugăciunile tale izbăvește de ispite și de primejdii pe cei ce cu dragoste sărută sfințită icoana ta, preacinstite (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Spiridon fericite, apărătorul cel mare al credincioșilor, dăruiește-ne ajutorul mijlocirii tale nouă celor ce cu dragoste ne închinăm dumnezeieștii tale icoane.

Toate cetele bine-credincioșilor te laudă cu adevărat, minunate Spiridon, că Dumnezeu Ziditorul și Stăpânul după vrednicie, Părinte, te-a slăvit.

Slavă...

De lumina cea nematerialnică din cer bucurându-te împreună cu Îngerii, Spiridon preafelicite, luminează-ne cu rugăciunile tale cele bine-primate către Stăpânul.

Și acum...

Sunt împresurat de primejdii și de ispite, și către tine alergând, Fecioară, caut dezlegare de acestea și mântuire. De aceea, cu rugăciunile tale, arată robului tău îndurare.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Precum pe cea moartă din mormânt ai strigat-o, Cuvioase Spiridon, așa și pe mine, cel omorât de păcate, cu rugăciunile tale, înviază-mă.

Nu ne săturăm a te cinsti pe tine, Cuvioase Spiridon, că tu ești al nostru ocrotitor și izbăvitor, cinste și apărare.

Slavă...

De toată mâhnirea și de primejdii, de bolile cele de tot felul și de osândă, cu rugăciunile tale, Cuvioase Spiridon, izbăvește-mă.

Și acum...

Având întru tine nădejdea mea, Stăpână cu totul neîntinată, cu bucurie îmi tind către tine întreg sufletul și cugetul.

Apoi aceste Stihiri:

De necazuri și de primejdii de tot felul izbăvește, Ierarhe, pe cei ce dumnezeiască pomenirea ta cu căldură o prăznuiesc, ca cel ce ești izbăvitor al celor necăjiți, Sfinte Spiridon.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

O, soare cu multă lumină, lauda Părinților, Cuvioase Spiridon, pe cei ce te cinstesc pe tine învrednicește-i a fi luminați, prin rugăciunile tale.

Cel ce stai înaintea tronului celui veșnic al Împăratului tuturor, o, Spiridon, pe cei ce te cinstesc slobozește-i de toată primejdia cu rugăciunile tale.

Slavă...

Precum șarpele l-ai schimbat în aur, preasfințite Spiridon, așa și pe mine, rogu-mă, mă schimbă din cele rele întru pocăință.

Și acum...

Izbăvește, Maică, pe robul tău, de necazurile cele cumplite ce m-au cuprins, că întru tine îmi pun toată nădejdea, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Risipește negura patimilor, preasfințite, cu strălucirea cinstitelor tale rugăciuni, și spre cărările unei viețuiri sfinte călăuzește-mă.

De boli tămăduitor și din primejdii izbăvitor dumnezeiesc arătatu-te-ai tu, sfințite Spiridon; pentru aceasta sufletul meu vindecă-l acum cu rugăciunile tale.

Slavă...

Izbăvește-mă de rele, o, preasfințite Spiridon, pe mine cel ce alerg la tine cu evlavie, și cu rugăciunile tale slobozește-mă de toată mâhnirea.

Și acum...

Nouă, robilor tăi, celor cuprinși de necazuri, dăruiește-ne, Curată, mântuire, cu mijlocirile tale către Domnul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Omorându-ți patimile trupului, o, Spiridon, ai înviat morți, cu al tău cuvânt dumnezeiesc și de viață făcător. De aceea, și sufletului meu celui omorât de patimi dăruiește-i viață, Părinte sfinte, ca un împreună pătimitor, cu rugăciunile tale.

Mă împresoară marea păcatelor, mă înviforează furtuna primejdiilor și mă trage spre adâncul pierzării vântul cel potrivnic al patimilor celor netămăduite. Cel ce Dumnezeu L-ai propovăduit pe Hristos, o, Sfinte Spiridon, domolește furtuna.

Slavă...

Ocrotitorule al celor necăjiți, Sfinte Spiridon, sufletul meu cel întinat de plăceri spală-l prin baia dumnezeieștii umilințe, cu lacrimile cele curățitoare, și mă izbăvește, cu rugăciunile tale, de înfricoșătoarea și nesfârșita osândă.

Și acum...

Alungă, Fecioară, de la sârmanul meu trup, boala cea netămăduită și izbăvește-mă de durerile cumplite,

dăruiește-mi desăvârșită vindecare și mântuiește-mă, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, pe mine cel ce ție mă încredințez.

Apoi aceste Stihiri:

De necazuri și de primejdii de tot felul izbăvește, Ierarhe, pe cei ce dumnezeiască pomenirea ta cu căldură o prăznuiesc, ca cel ce ești izbăvitor al celor necăjiți, Sfinte Spiridon.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și efonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 4-lea:

Prin cuvinte ai împodobit Biserica lui Hristos, cu faptele ai cinstit ceea ce este după chipul lui Dumnezeu, fericite Spiridon; strălucit-ai în lume cu a ta chibzuință, luminând pe toți cu darurile tămăduirilor. De aceea și acum cinstim cu credință pomenirea ta.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Ps. 48, 3).

Stih: Auziți acestea, toate neamurile, ascultați, toți cei ce locuiți în lume (Ps. 48, 1).

Evanghelia (Ioan 10, 9-16)

Zis-a Domnul: Eu sunt ușa: De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va

afla. Furul nu vine decât ca să fure, să înjunghie și să piardă. Eu am venit ca oile Mele viață să aibă și din belșug să aibă. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își pune sufletul pentru oile Sale. Iar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le risipește. Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. Eu sunt Păstorul cel bun și cunosc oile Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Bogăție de nejfuit te are pe tine insula Corfu, pe care o luminezi cu strălucitoare raze, vrednicule de laudă. Acesteia și acum dăruiește-i pace, Părinte, și o umple de însemnele biruinței, oprind năvala și săgețile vrăjmașilor, Spiridon, de Dumnezeu slăvite. Cu darul

milostivirii umple inimile noastre, ale celor ce te lăudăm cu credință pe tine, cel ce te rogi cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Apără pe cei ce te laudă, Preacuvioase Spiridon, Ierarhe, strălucește cu dumnezeiasca lumină pe robii tăi și răpește-i, cu rugăciunile tale, din cursa lui satan.

Izbăvește, Ierarhe Spiridon, cu rugăciunile tale, pe robii tăi de uneltirea diavolilor, de gânduri viclene și de primejdii, ca, fiind mântuiți, pururea după datorie să te lăudăm.

Slavă...

Fă să înceteze, Sfinte Spiridon, cu rugăciunile tale, durerea cea negrăită a sufletului meu, și de năpaste cumplite, de primejdii și de patimi slobozește pe robul tău, ca un părinte al celor necăjiți.

Și acum...

Răutate stăruitoare având și robit fiind obiceiurilor celor rele, la milostivirea ta alerg, strigând: Mântuiește-mă, Preacurată, cu rugăciunile tale cele de maică.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

În grele boli și în primejdii doctor te știu pe tine, o, Sfinte Spiridon; izbăvește, dar, sufletul meu de deznădejde, cu rugăciunile tale.

Slobozește, Ierarhe Spiridon, pe robii tăi de întristările ce i-au cuprins, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, dăruindu-le dezlegare.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Nu înceta a-L ruga pe Iisus, ca un ocrotitor al credincioșilor, o, Spiridon, ca să fim păziți de toată vătămarea.

Și acum...

Milostivește-te, Fecioară, spre robul tău cel mult îndurerat, și de boli netămăduite izbăvește-mă, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Pe toți cei ce cu dragoste aleargă la acoperământul tău, Sfinte Spiridon, scapă-i din primejdii și izbăvește-i de patimi și de boli cu rugăciunile tale.

Nu înceta, Cuvioase Spiridon, a-i păzi pe cei ce cu credință te cinstesc și te slăvesc, izbăvindu-i de primejdii cu rugăciunile tale.

Slavă...

Precum mai înainte te-ai arătat izbăvitor celor ce în Corfu la tine alergau cu credință, Spiridon, așa și acum izbăvește-mă de tot necazul.

Și acum...

Marie, liman de mântuire știindu-te pe tine, la preacuratul tău acoperământ alergăm și să ne izbăvești de boli te rugăm.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, podoaba Trinitunii; bucură-te, doctorul celor ce bolesc și pățimesc; bucură-te, frumusețea și lauda Părinților. De trei ori fericite Spiridon, pe tine te mărim.

Roagă-te, Spiridon, făcătorule de minuni, pentru noi, ortodocșii, și pentru mine păcătosul, ca luând de la Dumnezeu izbăvire de greșeli, toți cu dragoste să te cinstim.

Înalță rugăciune către Dumnezeu, Spiridon preafericite, pentru robii tăi cei chinuți de boli de tot felul, de mâhniri și de primejdii, și izbăvește-i, înțelepte.

Ochii sufletului meu cei orbiți de păcate grele luminează-i, Spiridon, prin rugăciunile tale, cu lumina cunoașterii lui Dumnezeu, și izbăvește-mă de chinurile cele amare ale iadului.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

Sinodului celui dintâi te-ai arătat apărător și de minuni făcător, purtătorule de Dumnezeu, Spiridon, Pă-

rintele nostru; de aceea, cu cea moartă în mormânt tu ai vorbit și șarpele în aur l-ai prefăcut; iar când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngerii ai avut împreună cu tine slujind, preasfințite. Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Vas desăvârșit al Sfântului Duh te-ai făcut, de trei ori fericite, curățind sufletul tău; ungere dumnezeiască ai primit, fiind făcut arhiereu și ocrotitor fierbinte al poporului dreptslăvitor, cel ce se laudă cu preasfânta ta raclă. De aceea, o, Spiridon, de Dumnezeu înțelepțite, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi toți, cei ce te cinștim și te lăudăm pe tine.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI
SFINȚIT MUCENIC ELEFTERIE
(15 decembrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ca un Ierarh și purtător de chinuri neclintit și rugător pentru noi către Ziditorul, Sfințite Mucenice și Părinte

Elefterie, slobozește de toată întâmplarea cea potrivnică pe cei ce aleargă cu credință la sfântul tău acoperământ, și sănătate trupurilor și sufletelor dăruiește tuturor, rugămu-te (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:

Elefterie, izbăvește-ne de primejdii)

Alcătuire a lui Gherasim.

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

În toate necazurile vieții, fierbinte ajutor dobândindu-te pe tine de la Domnul, să ne izbăvim de toată nevoia, cu rugăciunea ta, înțelepte Elefterie.

Roagă, Părinte, cu osârdie, pe Stăpânul a toate, să aflăm de sus scăpare de năpaste, har, milă și tărie, noi cei ce venim la tine.

Slavă...

Ocrotitor și ajutor, izbăvitor fierbinte și apărător în toate fii nouă, Elefterie preafericite, celor ce lăudăm dumnezeieștile tale lupte.

Și acum...

Izvorule preadulce cu ape nematerialnice și dătătoare de viață, preabinecuvântată Marie, izvorăște-mi șuvoaiele pocăinței, mie celui ce mă apropii cu credință de harul tău.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Pe șarpele cel îndrăzneț foarte și rău-voitor, care răcnește ca un leu împotriva rugătorilor tăi celor credincioși, zdrobește-l, Părinte, de sus, izbăvindu-ne pe noi de răutatea lui.

Îndurările dumnezeieștii milostiviri deschide-le nouă cu rugăciunile tale cele cu bună îndrăzneală, slăvite, ca un împreună-pătimitor, și viața noastră cea îndurerată strămut-o întru cele bune.

Slavă...

Cu rugăciunea ta tămăduitoare, vindecă, preafericite, durerile sufletelor și ale trupurilor, și viața noastră călăuzește-o spre frica de Dumnezeu, ca să slujim noi cu cinste Stăpânului a toate.

Și acum...

Ofrandă însuflețită, dumnezeiască și în chipul auru-lui te-ai arătat, Fecioară, dând trup Jertfei Celei pentru

noi - Hristos Domnul. De aceea, pentru noi, care venim la tine, cere iertare de cele ce am greșit.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, o, Elefterie, Sfințite Mucenice, dumnezeiescile, de tot felul de năpaste aducătoare de durere pe cei ce aleargă la cinstita ta ocrotire.

Caută cu milostivire, prealăudată de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Nu înceta a te ruga pururea către Hristos, Cel întru tot îndurat, ca un Mucenic și liturghisitor bine primit, Elefterie, ca să ne izbăvim de tot necazul și viața în pace să o săvârșim, noi cei ce te avem mare apărător.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

De întâmplările cele aducătoare de durere, de smințelile cele neașteptate și de necazuri, slobozește-i, ferice Elefterie, pe cei ce caută spre tine.

Dumnezeiască întărire dăruiește celor ce în boli cumplite suspină, iar celor ce se ostenesc în ale vieții întristări, bunăstare și odihnă.

Biruitori ne arată în ispite, Elefterie, ca să dobândim de la Hristos dezlegare de cele ce am greșit.

Slavă...

Privește din cer, Elefterie, vezi pe cei ce s-au adunat acum înaintea icoanei tale și împlinește cererile tuturor.

Și acum...

Locașule preaînalt al Cuvântului Celui preaînalt și atotțiitor, înalță mintea mea cea căzută, Fecioară, către înălțimile unei vieți mai bune.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Dă pace, înțelepte Elefterie, vieții noastre și păzește-o liniștită, în pace, în dragoste și în cucernicie.

Cu biciul rugăciunilor tale primite de Dumnezeu, risipește degrabă, Elefterie, mulțimea necazurilor ce ne împresoară.

Slavă...

Strălucește-ne nouă veselia și bucuria cea adevărată, cu rugăciunile tale purtătoare de lumină, și risipește întristarea sufletelor noastre.

Și acum...

Întărește, Curată, sufletul meu ce boală de felurite asupra ale celui rău-voitor, ca, alergând la tine, să-l biruiesc.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Potolește valurile ispitelor ce ne înviforează cumplit și către limanul cel cu adevărat liniștit al voii lui Dum-

nezeu călăuzește, Sfințite Mucenice nevoitorule, pe cei care cer ajutorul tău.

Luând darul tămăduirilor, ca un sfințit și strălucit Mucenic al Domnului, vindecă patimile sufletelor noastre și schimbă chinurile trupurilor noastre în sănătate adevărată, prin tainica ta cercetare, slăvite.

Slavă...

Doctor preabun al celor ce bolesc și cald mângâietor al celor ce pătimesc, bucurie desfătătoare a celor întristați și cucernică mângâiere a celor necăjiți fii nouă, Elefterie, ca un adevărat următor al lui Hristos.

Și acum...

Pe mine, cel ce te laud cu credință, binecuvântată Fecioară, Marie, biserică de Dumnezeu împodobită a Mântuitorului, arată-mă vas al dumnezeieștilor străluciri, prin sânguința spre obiceiuri desăvârșite și prin virtuți dumnezeiești.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, o, Elefterie, Sfințite Mucenice, dumnezeiescule, de tot felul de năpaste aducătoare de durere pe cei ce aleargă la cinstita ta ocrotire.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și efonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești păzitoare...*

Ierarhule dumnezeiesc al Mântuitorului, viteazule luptător și Mucenic nebiruit, nu trece cu vederea cântarea cea de rugăciune a celor ce se roagă ție, ci primește, ca un milostiv, cererile puse înainte ale celor ce îți strigă cu căldură: Păzește de toată vătămarea și de toată mânia vrăjmașilor pe cei ce se roagă ție cu credință, Elefterie, într-un tot lăudate.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu într-un Sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67, 36).

Stih: Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15, 3).

Evangelhia (*Marcu 2, 23-28; 3, 1-5*)

În vremea aceea, pe când mergea Iisus într-o sâmbătă prin holdele de grâu, ucenicii Lui, în drumul lor, au început să smulgă spice. Și fariseii Îi ziceau: Vezi, de ce faci sâmbăta ce nu se cuvine? Iar Iisus le-a răspuns: Oare niciodată n-ați citit ce a făcut David când a avut trebuință și a flămânzit, el și cei ce erau cu el? Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar arhiereul, și a mâncat pâinile punerii înainte, pe care nu se cuvenea să le mănânce decât numai preoții, și a dat și celor ce erau cu el? Și zicea lor: Sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbătă. Astfel că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei. Și iarăși a intrat în sinagogă. Era acolo un om având mâna uscată.

Și Îl pândeau pe Iisus, să vadă dacă îl va vindeca sâmbăta, ca să-L învinuiască. Și a zis omului care avea mâna uscată: Ridică-te în mijloc! Apoi a zis lor: Se cuvine, sâmbăta, a face bine sau a face rău, a mântui un suflet sau a-l pierde? Dar ei tăceau. Atunci, privindu-i cu mânie și întristându-Se de învârtoșarea inimii lor, a zis omului: Întinde mâna ta! Și a întins-o, iar mâna lui s-a făcut sănătoasă.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Asupriți de toate uneltirile lui Veliar și împresurați de necazurile ce ne-au aflat, la cinstitul tău acoperământ, Sfinte, cu credință neșovăielnică alergăm, strigând: Sânguiește, slăvite, și din necazurile cele apăsătoare izbăvește, rugămu-te, viața noastră cea cu multe chinuri; și pe Ziditorul a toate roagă-L, Elefterie, să trimită milă îmbelșugată sufletelor noastre.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de

oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Pentru mulțimea păcatelor am fost cuprinși de mulțimea necazurilor vieții, dar sprijinul tău, Sfințite Mucenice, să întâmpine pe robii tăi și să ne izbăvească de cei ce acum ne tulbură.

Povara răutății ce stăpânește cumplit întreaga noastră viață afundă cu silnicie cugetele noastre în adâncul deznădejdiei. Dar tu, ne scoate din această stăpânire.

Slavă...

Ca un strălucit slujitor al libertății sufletelor, celei întru dumnezeiescul Duh, de patimile cele nestăpânite și de durerile cele fără leac, slobozește, Sfințite Mucenice al lui Hristos, pe toți cei ce se roagă ție.

Și acum...

Apă dumnezeiască revarsă-mi mie, izvorule plin de har al darurilor de Dumnezeu lucrate, înrouează sufletul meu aprins de cărbunii răutății, ca să te laud pururea, preaslăvită.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Prin dreaptă cunoștință, pe cei ce te laudă pe tine, preafericite, în adevărată pocăință învrednicește-i să viețuiască, ca un Sfințit Mucenic.

Slobozire de păcatul din noi și izbăvire de toată răutatea roagă-te să se dăruiască nouă celor ce te laudăm.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Izbăvește-mă de limba oamenilor vicleni și de strâmtoările de tot felul ale vieții, ca să te cinstesc, înțelepte Sfințite Mucenic.

Și acum...

Slava îngerilor, preaslăvită Fecioară, de necinstea patimilor celor întinate curățește-mă cu apele bună-tății tale.

Cântarea a 9-a

Imos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Bolile trupurilor și poverile sufletelor, cu harul cel dat ție, le înlătură, Elefterie, de la cei ce cheamă numele tău.

Înduplecă, preafericite, pe Domnul Cel bun și de oameni iubitor, asupra noastră, a celor ce venim la tine, ca să ne bucurăm de bunătatea Lui.

Nu înceta a veghea, a păzi, a acoperi și a feri de necazurile vieții pe cei ce te-au dobândit pe tine cald ocrotitor.

Slavă...

Prin porniri nestăvilite către păcat am alunecat și m-am depărtat de Dumnezeu, dar tu, întru tot lăudate, întoarce-mă.

Și acum...

Făclie preastrălucitoare a luminii neapuse, luminează sufletul meu cel întunecat, Fecioară, ca întru lumina Domnului să umblu.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim... (pag. 22).

Megalinariile:

Plin fiind de Duh Sfânt din pruncie, Sfințite Elefterie, te-ai arătat învățător al libertății celei întru Hristos, celor robiți prin pizma șarpelui.

Floare bine înmiresmată a cinstitei Antia te-ai arătat, prin lucrarea bunelor obiceiuri, și vlăstar al episcopului Anichit, rodind, Părinte, cele mai presus de cuget.

Bucură-te, temelie tare a Bisericii, asemănare și icoană a Pătimirilor Domnului; bucură-te, cel ce dăruiești slobozire de rele celor ce se roagă ție, o, Elefterie.

Jertfă fără prihană și tainică jertfind Mântuitorului, ca un dumnezeiesc Ierarh, Aceluia te-ai adus ca o ofrandă, luptând după lege, o, Elefterie.

Ai îndurat chinuri grele, întru mucenicia ta, pentru dragostea lui Iisus. De aceea, durerile noastre pururea le ușurezi, prin ocrotirea ta, ca un preasfințit.

Cu rugăciunile tale, păzește nevătămați de toată sminteala și de orice uneltire a cumplitului Veliar, de boli și de primejdii, pe cei ce te laudă, o, Elefterie.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 5-lea:

Cu haină de preot fiind împodobit și cu sângele curgând șiroaie, fericite, ai alergat la Stăpânul tău Hristos, înțelepte Elefterie, nimicitorul satanei. Pentru aceasta, nu înceta a te ruga pentru cei ce cu credință cinstesc fericitele tale nevoițe.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

De toată uneltirea și mânia, de vătămare, de nevoia de tot felul și de năpaste slobozește, Sfințite Mucenice al lui Hristos, Elefterie slăvite, pe cei care cer sprijinul fierbinte al ocrotirii tale, că tu ajutător al ortodocșilor și izbăvitor al celor din primejdii ai fost dăruit de Dumnezeu, preasfințite.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI IERARH DIONISIE
DIN ZACHINT, ARHIEPISCOPUL EGHINEI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI
(17 decembrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Către Născătoarea de Dumnezeu...*

Pentru sfințitele mijlociri ale lui Dionisie, Hristoase Dumnezeule, izbăvește pe cei ce se roagă Ție de felurite patimi, ispite și primejdii; îndură-Te de zidirea Ta, ca un Dumnezeu milostiv, mântuiește de toată vătămarea pe cei ce Te laudă, că Ție toți cu osârdie Îți strigăm: Nu ne trece cu vederea, mult-Milostive (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: *Pe Faraon cel ce se purta în car...*

Vădit-ai neputincioase buzele ce încearcă a te lăuda, că firea cea materialnică toată o ai întrecut, prin strălucirea vieții tale. Pentru aceasta, mințile cele cerești ți-au pus cununi nestricăcioase, om netrupesc văzându-te pe tine.

Pe pescarii ce s-au încrezut în tine i-ai uimit prin pescuirea cea nemaivăzută, prin aceasta făcând a înceta rătăcirea cea vătămătoare de suflet a bărbaților aceloră,

și prin minune le-ai pus în minte a lepăda gândul ce aveau asupra preoților care erau de față.

Slavă...

Toată dorirea, din tinerețe, ai înălțat-o către Dumnezeu și de toate dulcețile lumii și de patima trupească scârbindu-te cu adevărat, preaînțelepte, te-ai făcut cu totul ceresc și sălaș al Duhului.

Și acum...

Cine poate vreodată a spune, Maică a Celui fără de început, minunile pe care le-ai lucrat, purtând în pântecul tău pe Dumnezeu ca pe un prunc, pârgă a mântuirii oamenilor fiind și curmare a necazurilor lor?

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Văzând înțelepciunea sufletului tău, slăvite, întreg poporul Eghinei, îndrumat de încuviințarea Stăpânului a toate, te-a ales păstor preabun și Ierarh purtător de lumină.

Pe tine te pune înainte preot patria ta, Zachintul, având în sânul său trupul tău cel izvorâtor de minuni din care se revarsă celor ce se apropie cu credință izvoare de mântuire, o, Dionisie.

Slavă...

Împlinește cererile tuturor, făcătorule de minuni, că peste tine de la Dumnezeu s-a deșertat tot harul și nu este hotar revărsării minunilor tale, vlăstarule al Zachintului, o, Dionisie.

Și acum...

Decât cerurile mai cuprinzător s-a arătat pântecul tău, Preacurată Fecioară Marie, de Dumnezeu dăruită, că pe Cel neîncăput întregii lumi, L-ai arătat încăput în pântecul tău, după cum a binevoit.

Apoi aceste Stihiri:

Zădărnicește uneltirile vrăjmașilor, Ierarhe, acoperind pururea cu căldură pe toți cei ce scapă la tine, și arată-te ocrotire robilor tăi.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată se dealna, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

„Hristoase Iisuse, miluiește pe robii tăi!” se roagă fierbinte marele Dionisie. Pentru rugăciunile lui, slobozește-ne de primejdii sufletești și arată-ne părtași ai slavei celei dumnezeiești, Unule, Cel ce îi slăvești pe Sfinții Tăi.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Tu ești puterea mea, Doamne...*

Tot cugetul spre cer l-ai întraripat, Părinte, și sufletul tău l-ai luminat prin felurite virtuți, făcându-te tot sălaș al Duhului. Pentru aceasta dobândind darul minunilor, doctor preaiscusit te-ai arătat.

Cei ce se mistuie în patimi cumplite și de felurite boli sunt asupriți, cu sârguință și credință venind la biserică și închinându-se moaștelor tale, culeg tămăduiri sufletelor și trupurilor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Dionisie.

Slavă...

Pe tine te-a dobândit cu adevărat ajutător și apărător cinstita Mănăstire a Strofadelor, iar fericiții părinți ce se nevoiesc într-înșea sub acoperământul tău află odihnă, izbăvindu-se de tot felul de ispite, de boli și de felurite săgeți ale celui rău.

Și acum...

Toate oștile cerești s-au mirat văzând ca un muritor pe Cel ce S-a născut din Tatăl fără schimbare mai înainte de veci și lumea a zidit. De aceea, cu mare glas din ceruri strigau: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Precum de demult în stâlp de nor grăiai Sfinților Tăi, Doamne, lui Samuel și lui Moise, celor ce păzeau poruncile tale cele dumnezeiești, așa și acum, pentru rugăciunile lui Dionisie, dă-ne nouă tuturor iertare păcatelor.

Liman te-ai arătat tuturor celor ce, în vreme de mare furtună, călătoresc pe mare și cheamă numele tău cel sfânt, Părinte, că vii degrabă și stihiiilor le poruncești în chip nevăzut să potolească năvala lor.

Slavă...

Miratu-s-a Daniel, în chip străin văzându-te pe tine, cu strălucire stând în picioare și aducând jertfa în mijlocul celor înveșmântați în alb care cu cucernicie liturghiseau împreună cu tine. De aceea striga: Cu adevărat tu împreună cu Sfinții și cu Îngerii cânti Ziditorului tău.

Și acum...

După cum înainte de naștere ai fost fecioară, așa și după naștere fecioară ai rămas, tu, cea plină de har. Că întru tine Cuvântul Cel fără de început intrând precum a știut și ieșind, în chip străin pe tine, de Dumnezeu purtătoare, curată te-a păzit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Roagă-te cu osârdie către Domnul, preabunule, că patria ta te cheamă apărător în ispite și primejdii, și se laudă că te-a aflat pe tine ocârmuitor și ajutor ce dăruiești pururea biruință asupra celor de alt neam.

Urmând Ziditorului când a fost pe Cruce, ai primit cu milostivire pe ucigașul fratelui tău, cu firea ta prea-blândă, ascunzându-l, pururea pomenite, și prigoana asupra lui ai abătut-o, nevădindu-l.

Slavă...

Înconjurând dumnezeiasca raclă a moaștelor tale, Părinte Dionisie, din tot sufletul și inima strigăm: Mântuiește-ne pe noi, Sfinte, cu rugăciunile tale, și izbăvește de necazurile de tot felul pe cei ce cu credință te laudă.

Și acum...

Într-un glas, noi cei izbăviți prin tine, Maica lui Dumnezeu, îți strigăm glăsuirea lui Gavriil: Bucură-te, Stăpâna lumii, bucură-te, izbăvirea lui Adam și a Evei, bucură-te, palat cu adevărat încăpător al lui Dumnezeu Cuvântul.

Apoi aceste Stihiri:

Fă să înceteze năvala vrăjmașilor, Ierarhe, acoperind pururea cu căldură pe toți cei ce scapă la tine și arată-te ocrotitor robilor tăi.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe Născătoarea de Dumnezeu cea în rugăciuni...

Pe Maica Ta întru rugăciuni o aducem ca pe o apărătoare și întărire, acoperământ și laudă a tuturor și ocrotire. Pentru rugăciunile ei, pe noi pe toți ne miluiește, Cel ce singur ești Mult-milostiv.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuviosii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Ps. 115, 6).

Evanghelia (Ioan 10, 1-9)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe alături, acela este fur și tâlhar. Iar cel ce intră pe ușă este păstorul oilor. Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui, și oile sale le cheamă pe nume și le mână afară. Și când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, și oile merg după el, căci cunosc glasul lui. Iar după un străin ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înțeles ce înseamnă cuvintele Lui. A zis deci iarăși Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt ușa oilor. Toți câți au venit mai înainte de Mine sunt furi și tâlhari, iar oile nu i-au ascultat. Eu sunt ușa: De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Cel ce ești minunat întru Sfinți, Însuți fă minunate întru mine milele Tale, Cel

ce nu pomenești răul. Ca un Dumnezeu, dăruiește-mi izbăvire de rele, și, pentru dumnezeieștile cereri ale Maicii Tale, mă învrednicește a mă împărtăși de dumnezeiasca Ta slavă, și de veșnica osândă mă izbăvește, pentru rugăciunile cinstitului Ierarh Dionisie, ca să Te laud și să Te slăvesc, Dumnezeule și Ziditorul meu.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Cele plăcute ale lumii urând, cele cerești le-ai dorit, de trei ori fericite, și viețuind pe pământ ca un fără de trup, ai luat răsplată în cer de la Dătătorul de plată.

Izvor nesecat sunt preacinstitele și sfintele tale moaște, că pururea dăruiesc celor osteniți tămăduiri mântuitoare, cu rugăciunile tale, Dionisie.

Slavă...

Primește, Ierarhe, laudele pe care ți le aduce poporul din Zachint cu glasuri netăcute și slobozește-l de tot felul de primejdii, cu fierbinte ocrotirea ta.

Și acum...

Laud nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare, și pe Cel pe Care L-ai născut sub vreme și fără de sămânță, ca pe un Dumnezeu adevărat și Om Îl slăvesc. Că S-a arătat cu două firi oamenilor în lume.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în munte sfânt...

Nu înceta a aduce rugăciunile tale către al tuturor Ziditor, Hrănitor și Păstor. Că pe tine cu bunăvoință în veci te ascultă, oricând te chemăm rugător pentru noi în nevoi și în boli.

Unindu-te cu Ziditorul din pruncie, fapte ai săvârșit ca un locuitor al cerului, urând bunăstarea cea de pe pământ, slava și bogăția, iar acum dănuiești sus împreună cu Îngerii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Care credincios, apropiindu-se de biserica ta, unde curge izvor de minuni, și, atingându-se de preacinstitele tale moaște, nu a dobândit de îndată toate cele cerute și tămăduire?

Și acum...

Ale Raiului porți se deschid și sabia de foc îngăduie intrarea, iar neamul omenesc este mântuit, luând trup Dumnezeu Cuvântul din Fecioara cea neispită de bărbat.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Culmea doririlor iubind și sânguindu-te în viața ta, fericite, arătat-te-ai tuturor credincioșilor izvor ce revarsă minuni și nestruciat ai rămas pe pământ, ca o icoană a dragostei celei cu adevărat plăcute lui Dumnezeu. De aceea, după dreptate, te laudăm, Dionisie.

Oștile Îngerilor din cer pogorându-se, după voia Făcătorului, și primind cu multă bucurie, Ierarhe, cinstitul tău duh, l-au dus acolo unde sufletele tuturor Sfinților se bucură și cântă Ziditorului cântarea cea întreit sfântă.

Slavă...

Sfântul tău suflet l-a sălășluit cu slavă în ceruri Ziditorul, iar cinstitul și de mare preț trupul tău l-a păzit pe pământ nestruciat. Pe acesta, ca pe o comoară, îl ține în sânurile sale Zachintul, pe care păzește-l cu rugăciunile tale, o, Ierarhe Dionisie.

Și acum...

Pântecele tău s-a arătat mai cuprinzător decât cerurile, Stăpână cu totul fără de prihană, că pe Dumnezeu L-ai născut fără de sămânță mai presus de fire. Prin tine toți ne izbăvim de robia celui viclean. De aceea, Maică Fecioară, pe cei ce te laudă izbăvește-i de primejdii cu rugăciunile tale.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, vlăstar strălucit al Zachintului, episcop al Eghinei și mare apărător al Strofadelor. Bucură-te, nouă făclie a Bisericii, de trei ori fericite, lauda arhierilor, o, Dionisie.

În dragoste sălășluind, în Dumnezeu ai sălășluit, de Dumnezeu înțelepțite, și pe ucigașul fratelui tău dumnezeiește l-ai iertat, din dragoste către Dumnezeu. De aceea, acum te bucuri împreună cu Hristos, Dionisie.

Stăpâne Hristoase, Dumnezeul nostru, îndură-te de toți, iar poporul tău miluiește-l, pentru rugăciunile cele fierbinți ale Sfântului Dionisie, și învrednicește-l a dobândi slava Ta cea dumnezeiască.

Bucură-te, dumnezeiască făclie purtătoare de scânteiere care cu lumina ta strălucești zărilor binecredincioșilor. Bucură-te, că adăpi întrega Biserică cu minunile moaștelor tale, o, Dionisie.

Adunarea cea sfințită a ierarhilor și toată mulțimea poporului din Zachint sărută cu evlavie preacinstitele tale moaște, ca să se izbăvească de necazuri cu rugăciunile tale.

Bucură-te, mlădiță dumnezeiască a Zachintului și ochi neadormit al Mănăstirii Strofadelor. Bucură-te, mare apărător al Eghinei, slava arhierilor, o, Dionisie.

Stăpână Fecioară, Maica lui Dumnezeu, împreună cu Sfântul Dionisie, roagă-L pe Fiul tău să ne slobozească de primejdiile cele în multe chipuri și de necazurile de tot felul pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1, podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Pe vlăstarul Zachintului, episcopul Eghinei și apărătorul Mănăstirii Strofadelor, pe Dionisie să-l cinstim toți credincioșii într-un glas, strigând către el cu inimă

curată: Cu rugăciunile tale, mântuiește pe cei ce săvârșesc pomenirea ta și strigă ție: Slavă lui Hristos, Celui ce te-a slăvit! Slavă Celui ce te-a încununat! Slavă Celui ce te-a dăruit nouă rugător neadormit!

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Cântare frumos întocmită, iată, îți cântă ție adunarea credincioșilor tăi, întru preacinstită pomenirea ta, și vine cu cucernicie în biserica ta pentru a se închina din suflet și din inimă moaștelor tale celor izvorătoare de minuni. Pe toți păzește-i nevătămați de necazul de tot felul și de prihană, cu rugăciunile tale, Părinte Dionisie.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI SFINȚIT MUCENIC
MODEST, PATRIARHUL IERUȘALIMULUI
(18 decembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Cel ce ai moștenit scaunul Sfântului Iacob, fratele Domnului, următor al Apostolilor te-ai arătat și harul minunilor l-ai primit îmbelșugat. De aceea, înduplecat

fiind de glasurile robilor tăi și grăbind, izbăvește de nevoia venită asupra lor, pe cei ce cu suflet neîndoielnic se apropie de tine, Sfințite Mucenice Modest, înțelepte (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Făclie a adevărului cu dumnezeiască strălucire, Modest, de trei ori fericite, cu rugăciunile tale cele luminoase, risipește negura cumplitelor ispite ce vin asupra noastră.

Din înălțime pleacă urechea ta cea binevoitoare, purtătorule de Dumnezeu, și cu milostivire auzi pe cei ce stăruiitor te roagă și dăruiește-le împlinirea cererilor.

Slavă...

De furia ciumei celei făcătoare de stricăciune, de privirea cea pizmașă și năpasta cea purtătoare de moarte păzește tefere animalele ce sunt în slujba noastră, Părinte Modest.

Și acum...

Neispită de bărbat te-ai arătat, fără de stricăciune și mai presus de cuget născând pe Făcătorul a toate. De aceea, de sfaturile cele pizmașe și de ispitele cele stricăcioase, Fecioară, izbăvește-ne.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Ascultă glasurile, ruga cea fierbinte și suspinele inimii celor ce se roagă ție, slăvite Modest, și din nevoia de acum grăbește și ne slobozește, fericite.

Purtător de grijă preabun al animalelor celor necuvântătoare prin slujba ta cea dumnezeiască arătându-te, de Dumnezeu fericite, tămăduiește vitele greu bolnave ale celor ce vin la tine.

Slavă...

Călăuzire a celor rătăciți și tămăduire celor bolnavi te-ai arătat în Sion, grăitorule de Dumnezeu. De aceea, din cărarea pierzării, întoarce-ne către calea vieții, tuturor dăruind tămăduire și izbăvire.

Și acum...

Tămăduiește rana sufletului meu, ceea ce ești neprihănită, și de întristarea ce mă cuprinde slobozește-mă, potolește viforul cel plin de tulburare al multelor mele rele, ca să mă mântuiesc, dumnezeiască Mireasă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește pe robii tăi, Sfințite Mucenice Modest, de toată năpasta cea plină de durere și alungă toată vătămarea de la animalele cele necuvântătoare.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedealna, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Izvorând mereu tămăduiri cu bunătate, usuci și-voiuil grelelor patimi și vindeci, Cuvioase, rănila cele necurate ale necuvântătoarelor. De aceea, cu căldură strigăm ție: Nu înceta a ne purta de grijă, Sfinte Modest.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Milostivindu-te, pleacă-te spre rugăciunile celor ce te cheamă, ușurează durerile și fă să înceteze întristarea noastră, Sfinte Modest.

Sprijinul tău cel fierbinte întâmpinând pe cei din năpaste, Părinte, din necazuri îi scoate și mai bună odihnă le dăruiește.

Slavă...

De întinăciuni sufletești și trupești curățește, în apele rugăciunilor tale, de Dumnezeu înțelepțite, pe cei ce vin la tine cu inimă curată.

Și acum...

Ceea ce fără durere ai născut pe Cel ce a izbăvit pe Eva de dureri, schimbă, Preacurată, în bucurie durerile ce m-au aflat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Cu putere nebiruită încinge, preasfințite, împotriva înșelătorului celui de demult, pe cei ce te au ajutător tare.

Tămăduiește deplin rănilor, bubele și loviturile dobitoacelor ce pasc, cele date spre slujba noastră.

Slavă...

Grabnic apărător și ocrotitor al animalelor aflându-te pe tine, acoperământului tău pururea le încredințăm, Sfinte Modest.

Și acum...

Izbăvește-mă, Curată, de năpasta cea de acum, că am greșit; mărturisesc că am păcătuit. Să nu mă arăt eu, ticălosul, pricină de batjocură.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Îndură-te cu milostivire, ca un următor al lui Hristos, Cuvioase, de cei ce cu sufletul aprins cer harul tău, și plinește-le cererile cele spre mântuire, cu mijlocirile tale cele primite de Dumnezeu.

De mari daruri te-a învrednicit Începătorul nevoinței. De mari necazuri ne izbăvește, dar, cu rugăciunea ta cea preamare, ca un mare ocrotitor al binecredincioșilor, preamare Modest.

Slavă...

Cu ale tale rugăciuni, de rău izgonitoare, Părinte Modest, nevătămate de stricăciunea cea pierzătoare păzește turmele noastre, caii și catării, oile și boii.

Și acum...

Viață întinată nebunește petrecând eu, la cumplită încercare și la mulțime de necazuri am ajuns ca un ticălos. Dar tu, Fecioară, nu mă părăsi până în sfârșit.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește pe robii tăi, Sfințite Mucenice Modest, de toată năpasta cea plină de durere și de la animale alungă toată vătămarea.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești păzitoare...*

Grabnic apărător al turmei celei cuvântătoare și preafierbinte doctor al celor necuvântătoare te-a arătat Hristos, Ocrotitorul tuturor. De aceea, grăbește, ca un milostiv, spre apărarea noastră, a celor ce strigăm către tine cu credință: Acoperă pe cei ce te cinstesc și izbăvește turmele noastre cu a ta cucernică cercetare, Părinte Modest prealăudate.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel. Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu (Ps. 67, 36).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115, 3)

Evangelhia (Luca 12, 8-12)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Iar cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Oricui va spune vreun cuvânt împotriva Fiului Omului, i se va ierta; dar celui ce va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta. Iar când vă vor duce în sinagogi și la dregători și la stăpâniri, nu vă îngrijiți cum sau ce veți răspunde, că Duhul Sfânt vă va învăța, chiar în ceasul acela, ce trebuie să spuneți.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Întreg harul tămăduirilor primind, râu cu dumnezeiască revărsare și mare nesecată de minuni cu adevărat

te-ai arătat, preafericite Modest. De aceea, te rugăm: De boli și de ne cazuri, de năpaste și de rele pururea păzește-ne pe noi, cei ce ne încredințăm acoperământului tău, iar mulțimea vitelor și a tuturor necuvântătoarelor teafără păzește-o de toată pricina de vătămare.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Al necuvântătoarelor ocrotitor fiind și veșmânt de nuntă al sufletelor întru Hristos, pace, mântuire și bună așezare vieții cere pentru cei ce strigă: Pe tine pururea te laudăm, Modest, de Dumnezeu grăitorule.

A ta cinstită rugăciune, ca un nor revărsând lumii ploi de nectar cu șuvoaie cerești și ape hrănitoare de suflet, ne răcorește și ne adapă, Modest, în multe chipuri.

Slavă...

De uneltirea celui viclean, de tovărășie străină, de întristare amară, de primejdii aducătoare de durere și de boli grele, teferi păzește pe cei ce vin mereu la biserica ta, Sfinte Modest.

Și acum...

Cu ticăloșie lucrând, cu durere secer acum ale păcatului celui amar roade purtătoare de moarte: rușine de blestem, ocară și întinare. Dar, o, Fecioară curată, grăbește și îmi ajută.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Păzitor mare și ajutor în nevoi aflându-te pe tine, ne izbăvim de primejdii. De aceea harul tău tuturor îl vestim.

Întărire animalelor dăruiește, Modest, și binecuvântarea ta tuturor dobitoacelor, slobozindu-le de toată uneltirea.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

De năpasta bolilor și a ciumei păzește animalele și turmele celor ce laudă Treimea Cea Sfântă.

Și acum...

Mă tânguiesc văzând rușinea ce mă așteaptă, de care izbăvește-mă, preabinecuvântată, surpând, în chip prielnic, cursa în care am căzut.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Izvoare de vindecări revărsând cu îmbelșugare slobozești de boli pe cei ce pătimesc și tuturor, Sfinte Modest, sănătate le dăruiești.

Rodul a nenumărate păcate purtând, am fost cuprins de dureri și de necazuri. Dar tu, Sfinte Modest, nevăzut stând de față, izbăvește-mă.

Slavă...

Din cer călăuzește-ne spre cele mai bune, slăvite Modest, de Dumnezeu fericite, și pururea binecuvintează animalele noastre.

Și acum...

Întinde harul ocrotirii tale și acoperă, Fecioară, pe robul tău, că noianul ispitelor mă împresoară.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, râvnitorul Apostolilor și următorul fratelui lui Dumnezeu în Sion. Bucură-te, cel ce reverși dumnezeiește izvoare de minuni, Ierarhe Modest, cu Mucenicii împreună nevoitorule.

Al Sionului de jos păstor arătându-te, la Sionul cel de sus ai călăuzit neabătut turma lui Hristos, cu sfaturile tale, și ai luptat după lege, slăvite Modest.

Harul Duhului primind, tămăduitor al patimilor omenеști te-ai arătat și ocrotitor preagrabnic al animalelor, Modest, de Dumnezeu purtătorule, apărătorul credincioșilor.

Te-ai arătat, prin osteneli, de un chip cu Cel ce a pățimit în Sion. De aceea, și slava Învierii Sale ai dobândit-o, vrednicule de laudă.

Cu minuni strălucind tot pământul, de neputințe și de primejdii izbăvești tot sufletul, și ale animalelor boli pricinuitoare de vătămare degrabă le oprești, cu cercetarea ta.

De sus pururea binecuvintează animalele noastre și cirezile de vite, slăvite Modest, și neîncetat ne izbăvește de dureri de tot felul și de tot răul.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Ducându-ți, înțelepte, viața în cuvioșie, te-ai împodobit cu veșmântul luminat al arhieriei, Sfințite Mucenice Modest. Drept aceea, nevoindu-te prea cu osârdie, Părinte, acum întru veselie împreună cu Hristos te bucuri, rugându-te pentru noi toți, care te lăudăm pe tine.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Mare apărător și păzitor fiind celor ce cu inimă curată te cinstesc, pururea acoperă-ne și ne ferește, Sfinte Modest, de năpaste pierzătoare și de toată durerea, și cere pentru toți lăsare de greșeli, iar bolile animalelor necuvântătoare vindecă-le cu lucrarea ta, ca un apărător al lor trimis de Dumnezeu.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI MARI MUCENIȚE
ANASTASIA, IZBĂVITOAREA DE OTRĂVĂ
(22 decembrie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ceea ce ești grabnică tămăduire a celor bolnavi și ridicare dumnezeiască a celor căzuți, Muceniță Anastasia, frumoasă fecioară, izbăvește de suferințele cele

grele pe cei îndurerăți, ridică, cu rugăciunile tale, din prăpastia pierzării pe cei ce cu credință și cu dragoste aleargă la sfântă icoana ta (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(având acrostih, în limba greacă: *Ridică-ne din patimi, Anastasia*)

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Pleacă-te, Muceniță, ca o binevoitoare, spre rugăciunea noastră, și împarte din belșug merindele darurilor tale celor ce te măresc pe tine, Anastasia.

Întărește-ne pe noi, preafericită, spre a urma calea păcii, întru viață curată, a ne feri desăvârșit de toate smintelile și a ne mântui.

Slavă...

Varsă de sus îmbelșugat, Muceniță, untdelemnul tainicelor doctorii și tămăduiește-ne de bolile anevoie de vindecat pe noi, cei ce ne rugăm ție, Anastasia.

Și acum...

Curățește-mă de noroiul patimilor și mă mântuiește, Fecioară, de necazul ce mă împresoară. Nu mă părăsi, Fecioară, ca să nu mă fac de batjocură tuturor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Cu rugăciunea ta cea curățitoare, spală, de Dumnezeu înțeleptită, rănila sufletelor și bubele cele cumplite ale trupurilor noastre, Anastasia, și dăruiește tuturor tămăduire și sănătate din belșug.

De durerile anevoie de purtat, de necazurile supărătoare, de vifor și de mâhnirea cea amară, de căderi și de ispite lumești, Anastasia, de Dumnezeu înțeleptită, venind în ajutor, izbăvește-ne pe noi, robii tăi.

Slavă...

Pârâu izvorător de nectar, apă dulce a vieții, izvor al milostivirii și de bine dătător, cinstită Anastasia, stropește și înrouează pe cei ce se topesc de uscăciunea necazurilor celor pline de durere.

Și acum...

Făclie purtătoare de lumină, cu strălucire mai presus de cuget, răsăritul cel dulce al Soarelui vieții, fă să-mi răsară mie raza adevăratei pocăințe, că m-a acoperit în-tunericul a toată josnicia.

Apoi aceste Stihiri:

Pe cei ce se roagă ție, ridică-i, de Dumnezeu înțeleptită Anastasia, din necazuri și grele încercări și mântuiți îi du către Domnul.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cu ale sânghiurilor tale...*

Cu scânteierile dumnezeiești ale minunilor tale, alungi stăpânirea patimilor și dăruiești sănătate celor ce au trebuință, Anastasia, cinstită fecioară a lui Hristos. Că tu ești tămăduitoare a celor bolnavi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Viața rea și dureroasă petrec, ca unul care m-am depărtat de harul cel dumnezeiesc; dar tu, mărită, mă du la Hristos.

Slavă...

Chinul necazurilor și năvala cumplitelor noastre neputințe, stăvilește-le pururea, o, Anastasia, frumoasă fecioară.

Și acum...

Bucurie nematerialnică revarsă asupra sufletului meu celui întristat, ca o rouă izvorătoare de har, Maică Fecioară, cea plină de har.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Prin multe minuni și prin puterea tămăduirilor arătându-te în lume în chip strălucit, în tot locul întâmpini pe toți cei ce te cheamă pe tine.

Arătatu-te-ai ajutătoare, ivindu-te în chip cugetător celor din felurite primejdii și potolind viforul necazurilor.

Slavă...

De boli grele și de suspine, de rele, de dureri și de ispite, o, Anastasia, izbăvește-ne.

Și acum...

Viață ticăloasă petrec, bolind de cumplită neștiință și viforul ispitelor m-a cuprins. Dar tu, Născătoare de Dumnezeu, de acestea izbăvește-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Răpus sunt, străpuns de săgețile păcatului, prin uneltirea vrăjmașului; în groapă preadâncă zac și în umbra morții m-am sălășluit. Ci tu, cinstită, din adâncul relelor scoate-mă.

Vindecare și desăvârșită izbăvire dăruiește, Muceniță, ca o iubitoare de milostivire, celor măcinați de necurmăte dureri, întristarea celor necăjiți schimbând-o, în chip tainic, Anastasia, în adevărată bucurie și veselie.

Slavă...

Doctor preaiscusit al trupurilor și adevărată vindecare a duhurilor te-a arătat pe tine în chip strălucit, Anastasia, Stăpânul sufletelor și al trupurilor. De aceea, tămăduiește rănilor sufletelor și ale trupurilor noastre.

Și acum...

De graiurile cinstitei voiri neascultând, din reaua voină cea josnică, depărtatu-m-am de Dumnezeu eu, ticălosul,

și batjocură multora m-am făcut. De aceea, tu, Născătoare de Dumnezeu, de ocara cea rea izbăvește-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Pe cei ce se roagă ție, ridică-i, de Dumnezeu înțeleptită Anastasia, din necazuri și grele încercări și mântuiți îi du către Domnul.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Patimile noastre cele întinate și îndelungate vindecă-le, Anastasia, plecându-te în chip tainic, și ne învrednițește a duce viață fără de primejdii, ca să culegem toți roadele sfințite ale dumnezeieștilor porunci.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul și a luat aminte la mine, și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei (Ps. 39, 3).

Evangelhia (*Matei 10, 16-22*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Iată, Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor; fiți, deci, înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii. Feriți-vă de oameni, fiindcă vă vor da pe mâna soboarelor de judecată

și în sinagogile lor vă vor bate cu biciul. La dregători și la regi veți fi duși pentru Mine, spre mărturie lor și păgânilor. Iar când vă vor da pe voi în mâna lor, nu vă îngrijiți cum sau ce veți vorbi, că se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Cel Care grăiește întru voi. Va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și copiii se vor ridica asupra părinților și-i vor ucide. Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; dar cel care va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătoarei de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Ca un izvor nedeșertat, cu prisos de ape, ce revarsă tămăduire neîmpuținată sufletelor și trupurilor deopotrivă, curățește-ne pe noi desăvârșit de patimi și de boli, o, Anastasia, mult-nevoitoare. Dăruiește tuturor bucuria sănătății îndoite și pe Hristos, Mirele tău, neîncetat roagă-L să dea iertare de păcate celor ce te cinstesc pe tine.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Cu rugăciunile tale ne întărește a duce viață statornică în pace, în cucernicie și cu toată evlavia, slăvită Anastasia, ceea ce ești revărsare de tămăduiri.

Stinge aprinderea patimilor mele și curmă durerea sufletului meu; bucurie adevărată și veselie dumnezeiască dăruiește-mi, Anastasia, mie celui ce sufăr cumplit.

Slavă...

Privește cu ochiul tău cel milostiv spre smerenia noastră, mare Muceniță, și stăvilește, cu puternica ta rugăciune, năvala relelor celor cumplite ce vin asupra noastră.

Și acum...

Ascultă, Fecioară, glasul meu, auzi suspinele mele din adânc și, precum știi, de mânia ce va să vie și de rușinea cea vădită, slobozește-mă pe mine, cel cumplit năpăstuit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în munte sfânt...

Prin lucrarea ocrotirii tale, de Dumnezeu fericită, smulge rădăcinile cumplitelor patimi din sufletele noastre și sădește în ele dumnezeieștile mlădițe ale nesticăciunii.

Nu înceta a căuta spre noi, cei care cerem acum ajutorul tău, Muceniță Anastasia, frumoasă fecioară, ca să fim izbăviți de toată uneltirea vrăjmașului celui vărsător de sânge.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Revarsă har de tămăduiri îmbelșugat preacinstita și sfânta ta icoană, și stinge tăciunii bolilor, iar pe cei cuprinși de fierbințeală îi răcorește, arătându-i nevățamați de necazuri și îndumnezeiți.

Și acum...

De toată mânia cea aducătoare de moarte și de sfatul cel viclean al stăpânului întunericului, scapă-mă, binecuvântată și preanevinovată, iar din nevoia de acum, cu ocrotirea ta, izbăvește-mă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Prin tainica ta lucrare, vindecă, Anastasia, de Dumnezeu înțeleptită, rănila trupești și bolile sufletești ale celor ce vin la tine.

Cu mijlocirea ta, înduplecă asupra robilor tăi pe Domnul Cel bun și preaîndurat, ca să ne bucurăm de bunătatea Lui.

Pomenește neîncetat, o, Anastasia, pe cei ce cu toată râvna vin către tine, și din suflet cer ajutorul tău.

Slavă...

Rană a tot trupul am primit eu, ticălosul, ci, tu, Muceniță, venind mă vindecă și pe calea pocăinței de acum mă îndreptează.

Și acum...

Tron al Celui Preaînalt te-ai arătat, tu, cea plină de har; de aceea, și pe mine mă înalță din cele de jos către suișurile cele adevărate ale unei vieți mai bune.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe tine, podoaba Mucenițelor fecioare, vistieria neîmputinată a tămăduirilor, mireasa Domnului, vasul cel plin de daruri, cinstită Anastasia, te laudăm.

Bucură-te, pajiște înmiresmată a fecioriei, care porți florile cele frumoase ale muceniei, cu a căror mireasmă bucuri pururea cugetele noastre, cinstită Anastasia.

Bucurându-te, te-ai nevoit bărbătește, pentru dragostea Celui ce S-a răstignit pe Cruce. De aceea, Anastasia, ceea ce te veselești de slava Aceluia, pe noi pururea ocrotește-ne.

Bucură-te, făclie a minunilor care strălucești cu razele milostivirii și alungi întunericul patimilor, vestită Anastasia, ajutorul credincioșilor.

Merindele harului dumnezeiesc împarte-le îmbelșugat celor care cer cu dinadinsul ajutorul tău, cinstită Anastasia, și de tot felul de neazuri ferește-ne.

Ridică din groapa păcatelor sufletul meu, Muceniță, cel ce cumplit a alunecat, și pe cărările pocăinței mă călăuzește pe mine, cel ce te laud, Muceniță Anastasia.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe purtătoarea de chinuri a lui Hristos cea preaslăvită, pe Anastasia, noi credincioșii să o rugăm, ca, pentru rugăciunile ei, să ne apere Hristos pe Care, ca pe un Mire ceresc L-a dorit, disprețuind toate pentru slava Lui. Că este mijlocitoare bine-primită de Domnul împotriva văzuților și nevăzuților vrăjmași.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Muceniță a lui Hristos preaslăvită, acoperământul și ocrotirea credincioșilor, cinstită Anastasia, de tot necazul cel silnic izbăvește pe cei ce aleargă la tine cu căldură. Cere pentru noi toată binecuvântarea dumnezeieștii bunătăți ca, în cucernică și pașnică viețuire, să slăvim pe Cel ce te-a mărit pe tine.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI ÎNTÂIUL MUCENIC
ȘI ARHIDIACON ȘTEFAN
(27 decembrie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe întâiul Mucenic al lui Hristos, veniți toți cei cuprinși de cumplite neputințe, să-l laudăm, strigând

din adâncul sufletului: Apostole Ștefan, începătorule al diaconilor, de toată mâhnirea și boala ne izbăvește cu preasfințitele și caldele tale rugăciuni, pe noi cei ce cu dragoste pururea te laudăm (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, pentru troparele către Născătoarea de Dumnezeu, este: *Serafim*)

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Gândirea blândă și lină a Mântuitorului purtând, întâiul Mucenic cel minunat a primit cununa nevoinței, cu bucurie îndurând loviturile pietrelor.

Ștefane fericite, precum mai înainte pe cei ce te-au ucis cu pietre i-ai iertat, așa și mie, robului tău, dăruiește-mi dezlegare de greșeli, Mucenice, cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Slavă...

Precum ai fost chemat, Ștefane, cu adevărat spre slujirea Apostolilor lui Hristos, așa și smeritului tău rob dăruiește-i sprijinul tău cel fierbinte.

Și acum...

În pântecelul tău, Curată, S-a deșertat pe Sine Dumnezeu Cel ce nu a deșertat sânurile părințești. Pe Acesta, dar, roagă-L să învrednicească de mântuire pe cei ce cu credință te cinstesc pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Feciorelnic ai fost și credincios diacon al Mântuitorului. Pentru aceasta, și pe mine întărește-mă întru feciorie, Ștefane preafericite.

Căzut-am eu, ticălosul în prăpastia cea mai adâncă a păcatului. De aceea la tine, Ștefane, alerg rugându-mă să fiu izbăvit.

Siavă...

Luminează, o, Ștefane, smeritul meu suflet cu dumnezeiască lumină, rogu-te, și alungă negura patimilor, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Purtat-ai, prealăudată, în pântecelul tău Spicul cel nelucrat, Care hrănește inimile celor ce te laudă cu credință.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, întâiule Mucenice, prin rugăciunile tale cele bine primite, de primejdii și de necazuri de tot felul pe cei ce sfânta ta icoană o cinstesc.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

După cum te-ai arătat, fericite, începător al mucenieciei, ucigând pe tiranul, așa, Ștefane, luptă împotriva cumplitelor mele patimi, rogu-te.

Ca o stea luminoasă, Ștefane, dimpreună cu praznicul Nașterii lui Hristos ai strălucit. Și sufletul meu cel întunecat de păcate luminează-l, fericite.

Slavă...

Precum ai stins toată necredința evreilor, fericite Ștefan, așa, rogu-te, năvala ereticilor stăvilește-o.

Și acum...

Fecioară cu totul fără de prihană, care în chip netâlcuit pe Dumnezeu L-ai purtat, de toată năpasta, de boli și de primejdii izbăvește pe robul tău.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Păzește-ne, Hristoase, a nu fi părtași la faptă de ucidere, și învrednicește-i de partea întâiului Mucenic pe cei ce Te laudă.

Pe Hristos Mântuitorul roagă-L, fericite Ștefane, să ne slobozească de boli și de primejdii pe noi, robii tăi, cei ce zi de zi ție ne rugăm.

Slavă...

Întâiule Mucenice al lui Hristos, precum ai sfințit pământul cu sfântul tău sânge, așa pe cei ce te cinstesc sfințește-i cu rugăciunile tale, rogu-mă.

Și acum...

Curată, fără de prihană, ceea ce ești vistieria fecioriei, pe toți cei ce te cinstesc, cu rugăciunile tale, întărește-i întru feciorie.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adânc al păcatelor...

Îmblânzește, fericite, pe Ziditorul, roagă-L a fi binevoitor la judecata ce va să fie și cu privire lină să caute spre mine când va voi să cerceteze cuvintele, faptele și gândurile mele.

Lumină primind în suflet și cu înțelepciune cerească împodobindu-te, roagă-te, prealuminate Ștefane, pentru noi, cei ce te cinstim, ca să ne aflăm în pace, să fim izăviți de boli cumplite și să ni se lumineze mintea.

Slavă...

De norii păcatelor și de ceața greșelilor fiind împresurat, cu negura patimilor acoperindu-mi cugetul, fapte cu adevărat rele săvârșit-am. Dar tu, fericite Ștefane, izbăvește-mă cu rugăciunile tale.

Și acum...

Spăimântându-mă eu, ticălosul, de a doua venire a lui Hristos și temându-mă de judecata cea nemitarnică a Judecătorului, spre tine, Fecioară, îndreptând ochii mei, strig: Mântuiește-mă, ceea ce ești milostivă, mântuiește-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, întâiule Mucenice, prin rugăciunile tale cele bine primite, de primejdii și de necazuri de tot felul pe cei ce sfânta ta icoană o cinstesc.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Apostole al lui Hristos, începătorule al diaconilor, înțelepte întâiule Mucenice, temelie pătimitorilor, cel ce marginile lumii le-ai sfințit cu sângele tău, și cu minunile ai luminat sufletele oamenilor, izbăvește de rele de tot felul pe cei ce te cinstesc, prealăudate Ștefane.

Prochimen, glasul al 4-lea:

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor (Ps. 18, 4).

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria (Ps. 18, 1).

Evangelhia (*Matei 21, 33-44*)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Era un om oarecare stăpân al casei sale, care a sădit vie; a împrejmuț-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el a plecat departe. Când s-a apropiat vremea roadelor, a trimis pe slujitorii săi la lucrători ca să ia partea lui de roade. Dar lucrătorii, punând mâna pe slujitori, pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre. Din nou a trimis alți slujitori, mai mulți decât cei dintâi, și au făcut acelora tot așa. La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: Se vor rușina de fiul meu. Iar lucrătorii viei, văzând pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să-l omorâm și să avem noi moștenirea lui. Și, punând mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis. Deci, când va veni stăpânul viei, ce va face acelor lucrători? I-au răspuns: Pe aceștia răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care vor da roadele la vremea lor. Zis-a lor Iisus: Oare n-ați citit niciodată în Scripturi: «Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri»? De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face roadele ei. Cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar pe cine va cadea, îl va zdrobi.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Dumnezeiescule Ștefane, întâiule Mucenice al lui Hristos, pe Acela roagă-L să miluiască pe cei care cinstesc slăvită pomenirea ta.

Și acum..., același glas:

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea ortodocșilor, pe Hristos roagă-L să slobozească de patimi pe cei ce aleargă la tine cu credință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Întrega mea viață în nepăsare petrecând, la sfârșitu-i am ajuns cu totul lipsit de rod, eu, osânditul, purtând acum doar povara cea grea a faptelor rele, pe care, Preabunule, cu dumnezeiasca Ta milă risipește-o, dăruindu-mi umilință și întoarcere mântuitoare, pentru rugăciunile cele dumnezeiești și bine primite ale întâiului Mucenic, pe care spre mijlocire îl pun înaintea, Dumnezeule, și împreună cu el și pe ceea ce Te-a născut.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Îndură-te de robul tău, întâiule Mucenic, cel ce pe Hristos Dumnezeu L-ai propovăduit, și, strălucind sufletul meu cu lumină dumnezeiască, de negura patimilor izbăvește-mă cu rugăciunile tale.

Izbăvește-mă de primejdii, o, Ștefane preafericite, pe mine, cel împresurat de toate răutățile, de cumplite năpaste și de patimi, cu ale tale bine primite rugăciuni către Milostivul Dumnezeu.

Slavă...

Fă să înceteze, întâiule Mucenic, bolile ce asupresc cumplit pe robul tău, și schimbă acum groaza acestora în bucurie veșnică, cu rugăciunile tale cele fierbinți.

Și acum...

Laudă din buze necurate ție, celei Preacurate, îți aduc, Născătoare de Dumnezeu, rugându-te să mă izbăvești de cugete rele și de întinăciunea trupului, o, Doamnă neîntinată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

În cumplită nepăsare cheltuind viața mea, o, Ștefane, la sprijinul tău cel fierbinte alerg.

Ochii mei arată-i nori născători de ploaie, Ștefane, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, ca să adăp sufletul meu cel secetos.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Păcătuind mai mult decât toți oamenii, la tine alerg, o, Ștefane. Izbăvește-mă, cu cinstitele tale rugăciuni, ca să te fericesc.

Și acum...

Pe Cel ce Îl porți în brațe, Fecioară, fă-L milostiv către mine, ticălosul, și roagă-L să mă izbăvească de greșeli.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Ștefane de trei ori fericite, cetățeanule al cerului, roagă-te pentru noi, robii tăi, ca să ne izbăvim de primejdii și de neazuri.

Tu, ca unul care stai înaintea tronului ceresc al Mântuitorului, Ștefane, întâiule Mucenic, pe cei ce te laudă pururea păzește-i cu rugăciunile tale.

Slavă...

Aducând Domnului laudă, roagă-L pentru robul tău, fericite Ștefan, ca să mă fac părtaș dumnezeieștii slave.

Și acum...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te laudăm, că din primejdii de tot felul ne izbăvești pe noi, cu rugăciunile tale de maică aduse Fiului tău.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Roagă-te lui Hristos, o, întâiule Mucenic, pentru cei ce cinstesc sfântul tău praznic, ca, dobândind slobozire de primejdii, toți pururea cu dragoste să te cinstim.

Ștefane, Apostole al lui Hristos, cel dintâi între diaconi te-ai arătat, slava și temelia Mucenicilor și lauda dreptilor. Pentru aceasta, pe cei ce te cinstesc mântuiește-i cu rugăciunile tale.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Coroană împărătească a încununat creștetul tău, pentru chinurile pe care le-ai răbdat pentru Hristos Dumnezeu, întâiule între Mucenici. Că tu, muștrând nebunia iudeilor, L-ai văzut pe Mântuitorul tău de-a dreapta Tatălui. Pe Acela roagă-L pururea pentru sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Izbăvește-mă de focul cel nestins, de întunericul cel mai din afară și de alte rele și necazuri, de toată neputința și răutatea, rogu-te, Ștefane. Pe mine, cel ce prin păcate singur m-am osândit, învrednicește-mă, fericite, cu rugăciunile tale, de partea Sfinților, unde sunt oștile celor fără de trup, unde este bucuria cea veșnică.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI PROROC
IOAN BOTEZĂTORUL
(7 ianuarie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Propovăduitorul Domnului cel cu nume mare și temelie Apostolilor, Ioane, urmând lui Dumnezeu, preasfinte, treci cu vederea toate căderile ticălosului meu

suflet. Izbăvește-mă de primejdiile de tot felul și înduplecă de Dumnezeu tuturilor să-mi dea iertare la Judecată (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Cumpline gânduri mă înviforează și către tine alerg, căutând mântuire, Prorocule și Înaintemergătorule al Domnului. De toată boala și vătămarea izbăvește-mă.

Năvălirile patimilor mă tulbură și de multă mâhnire umplu sufletul meu. Alină-le, fericite, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Prorocule, și mă ocrotește.

Slavă...

Ca cel ce ai botezat pe Însuși Făcătorul pământului, al mării și al cerului, al tuturor celor văzute și nevăzute, roagă-L să mă izbăvească de toată boala și vătămarea.

Și acum...

Fiind bolnav cu trupul și sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă, învrednicește-mă,

Maica lui Dumnezeu, ca una ce ești bună și Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Ajutorul și acoperământul tău pururea dă-mi mie, celui ce te chem, Prorocule. Tu călăuzește-mă, cu rugăciunile tale, la limanul cel neclintit și mă izbăvește de cursele potrivnicului.

Rogu-te, Prorocule, cu rugăciunile tale, degrabă alungă departe de la mine tulburarea sufletească și asupririle bolilor grele ce pururea vin asupra-mi, Înaintemergătorule.

Slavă...

De păcate grele și de chinurile bolilor fiind potopit, Prorocule, tu îmi ajută mie celui ce cu totul alerg sub acoperământul tău și fierbinte strig: Ocrotește-mă, Înaintemergătorule.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Binefăcătorul, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți, ca ceea ce ai năcut pe Hristos, Cel puternic întru tărie, de Dumnezeu fericită.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată boala, Înaintemergătorule al Mântuitorului, pe cei ce aleargă la acoperământul tău și izbăvește-i de chinurile veșnice.

Caută cu milostivire, prealăudată de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Ca pe o comoară dumnezeiască, ascunsă în pământ, Hristos ne-a descoperit nouă capul tău, Prorocule și Înaintemergătorule. Cu toții, deci, adunându-ne, pentru aflarea acestuia, Îl lăudăm în cântări de Dumnezeu insuflate pe Mântuitorul, Cel ce ne mântuiește din stricăciune cu rugăciunile tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Cel ce ai botezat pe Domnul, Începătorul păcii, alină, cu rugăciunile tale, tulburarea patimilor mele și în pământul celor blânzi sălășluiește-mă.

Cel ce tuturor ai vestit fără tăgadă pe Adâncul milostivirii, rogu-mă ție, cere să ne izbăvim de chinuri.

Slavă...

Bucurându-ne, Înaintemergătorule, de revărsarea darurilor tale, îți cântăm laudă noi, cei ce ne bucurăm de ocrotirea ta.

Și acum...

Nădejde și tărie și zid de mântuire, câștigându-te pe tine, prealăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Plinește cererile noastre, ale celor ce te cinstim, cel ce ai umplut cele de sub soare cu lumina cea neapusă, prin propovăduirea ta, Înaintemergătorule.

Izbăvește-ne din primejdii, Botezătorule al lui Hristos, cel ce ai vestit Izbăvirea cea veșnică și Pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...

Dezleagă neputința bolilor cumplite cu fierbințeala rugăciunilor tale, cel ce te-ai arătat vrednic a boteza pe Mântuitorul.

Și acum...

Tămăduiește, Curată, neputința patimilor mele, învrednicindu-mă cercetării tale și sănătate cu rugăciunile tale dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Răpește-mă din moarte și din stricăciune, dându-mi a mă desfăta de nestricăciune; din ispite și primejdii de tot felul și din năvala bolilor ridică-mă, cu rugăciunile tale cele către Domnul, Botezătorule, și păzește-mă, rogu-mă.

Ocrotitor al vieții mele te știu pe tine și fierbinte rugător în necazuri, cel ce risipești norul ispitelor și alungi toată boala și vătămarea. Te rog, eu, năpăstuitul, din stricăciunea patimilor mele, izbăvește-mă.

Slavă...

În groapa păcatelor căzut-am și a mă ridica nu pot. Dar tu, care ai botezat pe Dumnezeu, Cel ce a izbăvit de demult pe prorocul Daniel din groapa leilor, roagă-L să mă scoată de acolo, cinstite Înaintemergătorule.

Și acum...

Ca un zid de scăpare te-am dobândit pe tine, și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare în necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm. O, Stăpână, și acum din patimi și din primejdii izbăvește-ne.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește din toată boala, Înaintemergătorule al Mântuitorului, pe cei ce scapă sub acoperământul tău și izbăvește-i de chinurile cele veșnice.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Prorocule al lui Dumnezeu și Înaintemergătorule al harului, capul tău, ca pe un trandafir preasfințit aflându-l în pământ, primim pururea tămăduiri. Că iarăși, ca și mai înainte, în lume propovăduiești pocăința.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți (Ps. 91, 12).

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru va înflori (Ps. 91, 13).

Evanghelia (Ioan 1, 29-34)

În vremea aceea a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii. Acesta este Cel despre Care eu am zis: După mine vine un bărbat, Care a fost înainte de mine, fiindcă mai înainte de mine era, și eu nu-L știam; dar ca să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu, botezând cu apă. Și a mărturisit Ioan zicând: Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel, și a rămas peste El! Și eu nu-L cunoșteam pe El, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: Peste Care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel Care botează cu Duh Sfânt. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Prorocule și Înaintemergătorule, bucuria sufletului meu, primește, preaneprihănite, ruga mea cea adusă ție, că necazul mă cuprinde și rele de tot felul, Ioane,

cel cu nume mare. Păzește pe robul tău și din mâna balaurului acum răpește-mă. Scoate-mă din cursele lui, ca un milostiv, aducând rugăciune, ca un mijlocitor al nostru către Dumnezeu, și slobozește-mă de toată boala pe mine, cel osândit.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea...

Pe Cuvântul Cel ce a rupt zapisul păcatului lui Adam, L-ai primit în șuvoaiele Iordanului, Ioane prealăudate, strigând: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Pe Cel ce voiește mila, pe Iubitorul de oameni, fericite, roagă-L să slobozească de săgetările păcatelor și ale bolilor pe cei ce strigă: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Comoară de mântuire, liman liniștit și în primejdii apărător grabnic celor ce te cheamă, știindu-te pe tine, strigăm: Potolește viforul bolilor, Botezătorule, cu rugăciunile tale.

Și acum...

De neputințele trupului și de bolile sufletului, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cu dorire vin la acoperă-

mântul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i a fi tămăduiți, ceea ce ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Pe cei care cer ajutor de la tine, nu-i trece cu vederea, Prorocule, pe cei ce strigă către tine și cer ocrotirea ta.

Bogăție de tămăduiri reverși, Prorocule, celor ce cu credință îți cântă și te laudă, preafericite Ioane.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Hristos, Începătorul mântuirii, nu înceta a-L ruga, Prorocule, ca să ne izbăvim de chinurile cele veșnice.

Și acum...

Tu alungi asupra noastră ispitelor și năvălirile patimilor, Fecioară, de aceea te laudăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Curgerea lacrimilor mele nu o lepăda, cel ce ai botezat pe Dumnezeuul a toate, Cel ce S-a pogorât în curgerile Iordanului, pe Care Îl mărim.

De răutatea diavolilor ce neîncetat mă asuprașc, izbăvește-mă, Prorocule, și arată-mă mai presus de uneltirea acestora.

Slavă...

Tărie și tămăduire fii, Prorocule, sufletului meu celui chinuit de păcate grele și de neputință, ca să te cinstesc pe tine.

Și acum...

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai șters tristețea păcatului.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim... (pag. 22).

Megaliniariile:

Suflet sterp și neroditor dobândit-am, preafericite, doar cu frunze și fără de roade, deșert de toată fapta cea bună. Dar, arată-mă, Prorocule, roditor de virtuți.

Botezătorule și Înaintemergătorule al lui Hristos, făclie purtătoare de lumină, cu osârdie te rog, aprinde făclia sârmanului meu suflet și, întunecat fiind, luminează-l tu.

Rogu-te, Prorocule și Botezătorule, nu mă trece cu vederea pe mine, nevrednicul tău rugător, cel cufundat în patimile vieții, și, în noroi fiind eu, tu scoate-mă.

Roagă-te, Prorocule, către Dumnezeu pentru poporul tău și pentru noi, păcătoșii, cei ce alergăm la acoperământul tău cel dumnezeiesc, și izbăvește-ne de toată boala și necazul.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunile nevrednicilor tăi rugători, ca să mijlocești către Cel născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule, că te-ai arătat

cu adevărat și decât Prorocii mai cinstit, că și a boteza în repejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, bine ai vestit și celor din iad pe Dumnezeu Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Grăbește de mă scoate din ispite, Înaintemergătorule al Domnului, preafericite, rogu-te, arătând că în zadar s-au pornit cei ce mă războiesc pe mine, amarnicii diavoli, căutând a răpi sufletul robului tău, ca pe o biată pasăre. Nu mă părăsi până în sfârșit, ci mai degrabă să cunoască, Prorocule, că tu ești scăparea mea.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI MUCENITE TATIANA (12 ianuarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Când te-ai luminat din destul cu lumina Domnului, avuția ai urât, iubind-o numai pe cea cerească. Și

bucurându-te arătat cu tărie mucenicească, ai alergat către osteneli peste măsură; drept aceea, surpând pe vrăjmașul, ți-ai împletit cununi de biruință, o, Tatiana, de Dumnezeu fericită.

Slavă..., asemenea:

Când ai curățit întinăciunea sufletului și văpaia păcatului cu roua dumnezeiescului Duh, Care îți ajută, atunci ai legat gurile fiarelor în mijlocul priveliștii, dându-ți bărbătește trupul spre chinuri; pentru aceasta, surpând pe vrăjmașul, ți-ai împletit cunună de biruință, o, Tatiana, de Dumnezeu fericită.

Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Fiind înfrumusețată cu lumini mucenicești, stai înaintea Preacuratului tău Mire, Muceniță, cerând să se mântuiască de greșelile pierzătoare de suflet, cei ce te laudă pe tine.

Avuția cea stricăcioasă nici nu ai băgat-o în seamă, Muceniță, cu osârdie căutând avuția cea nesticăcioasă și veșnică în ceruri și, bucurându-te, ai intrat în privilegiștea Mucenicilor.

Slavă...

Spre chinuri, spre dureri și spre bătăi de multe feluri ai alergat fără temere, Muceniță, că ai avut întru ajutor harul Mântuitorului întărindu-te.

Și acum...

Ceea ce ai născut izvorul nepătimirii, tămăduiește-mă pe mine, cel ce sunt rănit de patimi, și din focul cel veșnic mă răpește, ceea ce singură ești de Dumnezeu dăruită, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Întreitele valuri ale chinurilor împresurându-te, nu au putut mișca turnul inimii tale, prealăudată, că era întărit pe piatra dragostei lui Hristos, Căruia Îi strigai: Nu este Sfânt afară de Tine, Doamne.

Cel ce a purtat neputința oamenilor, a întraripat neputința ta cu puterea Sa. Pentru aceasta, pe balaurul, ca pe un neputincios l-ai surpat la pământ, Muceniță, strigând cu credință: Nu este Sfânt afară de Tine, Doamne.

Slavă...

Râurile nelegiurii le-ai uscat, cu râurile sângiurilor tale, fericită. Iar acum, te îndulcești de râul desfătării și

locuiești în lumina cea neînserată, strigând: Nu este Sfânt afară de Tine, Doamne.

Și acum...

Zămislirea și nașterea ta este mai presus de cuvânt, că ai născut pe Cel ce a făcut veacurile cu cuvântul, Care a izbăvit de necuvântare marginile lumii, Fecioară neispită de bărbat, pe Care roagă-L totdeauna, să ne mântuim noi.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Muceniță fecioară Tatiana, de povara multor boli și de necazuri pe cei caree cer a ta ocrotire.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea:

Pe urmele iubitului tău Mire Hristos urmând, cinstită Tatiana, cu osârdie ai râvnit morții Aceluia și Pătimirii Lui celei curate. Pentru aceasta, ai și aflat cămara cerească, purtând cununa nestrucată, după vrednicie, și slavă nemuritoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Frumoasă statornicie a sufletului având Tatiana, strălucind cu frumusețea buneii credințe și cu lumina muceniei minunate, se sălășluiește cu Mirele cel curat.

Pe cei fără de lege ce îți zgâriau obrazul cu fier, îi chinuiau nevăzut îngerii cerești, fiind trimiși de la Dumnezeu spre ajutorul tău, Muceniță, care s-au minunat de răbdarea ta.

Slavă...

Propovăduind pe Hristos, după lege, ai biruit pe cei fără de lege și te-ai adus Lui jertfă fără prihană, bine primită și preadesăvârșită, strigând: Pe Tine iubindu-Te, Mântuitorule, mă jertfesc.

Și acum...

Către liman liniștit îndreptează-mă, Mireasă a lui Dumnezeu Preasfântă, că furtuna și valul păcatului mă viscolesc, suflându-se cumplit de vânturile duhurilor celor viclene, care mă necăjesc.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Frica lui Dumnezeu primind-o în pântecul cugetului, ai născut minunat duh de mărturisire mântuitoare și de mucenicie, ceea ce ești cu cuget viteaz, pătimind tare și biruind începătoriile cele potrivnice.

Ceea ce s-a unit cu tine prin nepătimire, urmând Pătimirii Tale celei cinstate și fericite, dăătorule de viață Hristoase, pătimește cu osârdie, tăindu-i-se mădularile, strigând: Alt Dumnezeu afară de Tine nu știu.

Slavă...

Cu rază luminătoare strălucești, luminându-te cu lumina Sfântului Duh, și luminezi inimile credincioșilor,

risipind întunericul păcatului, Muceniță a lui Hristos, purtătoare de chinuri precinstită.

Și acum...

Norul cel luminos al soarelui, luminează-mi mie lumina ca să risipească întunericul păcatelor mele. Dă-mi mâna, celui căzut în noroiul păcatelor, ridică-mă de unde zac, că tu singură ești îndreptarea lui Adam celui căzut.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Dacă a cunoscut cinstita Muceniță că ai fost întins pe lemn, Hristoase, răbda spânzurare și zgârieturile trupului, pentru dragostea Ta, Atotputernice.

Sălbaticile fiare s-au rușinat de tine, când erai chinuită bărbătește în mijlocul priverii, ca și mai înainte Tecla, cea care a pățimit, a cărei râvnă ai avut, pururea fericită.

Slavă...

Venindu-ți îngerii cerești în mijlocul temniței, te-au luminat cu lumina, ușurându-te de dureri și mărindu-te ca pe o mieluşea a lui Dumnezeu.

Și acum...

Din toate neamurile te-a ales pe tine podoaba lui Iacov, pe care te-a iubit Făcătorul, Precurată, și din tine răsărind, S-a arătat.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Muceniță fecioară Tatiana, de povara multor boli și de necazuri pe cei care cer a ta ocrotire.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și efonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 4-lea, podobie: *Aratatu-Te-ai astăzi lumii...*

Luminat ai strălucit întru pătimirea ta, răbdătoare de chinuri, și ca o frumoasă porumbiță, către cer ai zburat, Tatiana. Roagă-te dar, pentru cei ce pururea te cinstesc pe tine.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi (Ps. 67, 36).

Stih: Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15, 3).

Evangelhia (*Marcu 11, 22-26; Matei 7, 7-8*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, va fi lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați să vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte greșelile voastre. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta greșelile voastre. Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.

Că oricine cere ia, cel care caută află, iar celui ce bate i se va deschide.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Sfintei Mucenițe Tatiana, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Sfântă Muceniță Tatiana, ceea ce ai pățimit pentru Hristos, Mirele tău, mijlocește pentru iertarea păcatelor și pentru izbăvirea noastră din necazuri și primejdii, ca ceea ce ai îndrăzneală către Mântuitorul și Domnul, preafericită.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonismul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Tăiată fiind cu sabia, ai răbdat cu tărie chinurile, ca o nebiruită, și cu foc din cer ai ars, Muceniță, pe cei ce nu voiau să se închine lui Dumnezeu, pe Care toată faptură mărimdu-L, Îl laudă.

Purtând în inimă dumnezeiescul foc al dragostei Tale, Hristoase, cea pururea pomenită nu s-a temut de focul cel asemenea cu ea rob, asemănându-se la bărbăție și la tărie tinerilor celor de mai înainte.

Slavă...

Sălbăticia fiarelor s-a supus ție, gurile leilor le-ai trecut nevătămată, mărindu-te pe tine Dumnezeu, pe Care L-ai slăvit, plinind Pătimirile Lui în trupul tău, prea-lăudată.

Și acum...

Ceea ce ai născut nouă viața cea ipostatică, Care cu moartea pe moarte arătat o a pierdut, omoară patimile trupului nostru; că te cinstim pe tine, cu credință curată, ca pe o Născătoare de Dumnezeu și preaslăvită.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Împodobindu-te cu bunătăți, te-ai înfrumusețat cu podoabele muceniciei și te-ai logodit cu Mirele cel mai frumos decât toți oamenii, strălucind cu frumusețea nemuririi, Tatiana, de Dumnezeu cugetătoare.

Împreună cu slujitorii cei fără de trup, preamăreai în temniță pe mărirea dumnezeieștii străluciri, rămânând neapropiată de toți cei ce erau ținuți de întunericul înșelăciunii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Zdruncinarea mădulelor tale a slăbit meșteșugirile vrăjmașului și curgerea sângelui tău a uscat pâraiele

cele cumplite ale necredinței, arătându-ne nouă mulțimea minunilor tale.

Și acum...

Mântuiește-ne și milostivește-te spre noi, ceea ce ai născut mai presus de cuvânt, pe îndurătorul Dumnezeu Mântuitorul, ridicând de la noi arsurile cugetelor și zăduful patimilor, cu rugăciunile tale, Maică, preacurată Fecioară.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

După chinurile cele multe, cumplitul judecător te-ai pus la osânda sabiei, Muceniță, la a cărei suire s-au veselit cetele îngeresti, iar Hristos te-a încununat pe tine, cu dreapta cea atotputernică, pe tine, ceea ce te-ai chinuit după lege.

Împreună cu cetele cele prealuminate ale Mucenicilor te-ai sălășluit și, apropiindu-te mai arătat de Dumnezeu, vezi cele ce văd îngerii și ca o fecioară curată locuiești în camera Mirelui tău, rugându-te să se mântuiască cei ce cu dragoste te cinstesc.

Slavă...

Izvor pecetluit și grădină închisă, dar cinstit și sfințit, mireasă nestricată a lui Hristos, jertfă și junghiere, mieluşea și porumbiță a Stăpânului tuturor, te propovăduim, Tatiana.

Și acum...

Ceea ce primești glasurile celor ce cu credință cer de la tine folosință, care singură ești scăparea credincioșilor, mântuiește, milostivește-te, Stăpână, păzește de stricăciune și de toată asupra pe cei ce cu dragoste și cu credință pururea te măresc.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, pajiște înmiresmată a fecioriei, care porți florile cele frumoase ale muceniei, cu a căror mireasmă bucuri pururea cugetele noastre, cinstită Tatiana.

Bucurându-te, te-ai nevoit bărbătește, pentru dragostea Celui ce S-a răstignit pe Cruce. De aceea, Tatiana, ceea ce te veselești de slava Aceluia, pe noi pururea ocrotește-ne.

Bucură-te, făclie a minunilor care strălucești cu razele milostivirii și alungi întunericul patimilor, vestită Tatiana, ajutorul credincioșilor.

Merindele harului dumnezeiesc împarte-le îmbelșugat celor care cer cu dinadinsul ajutorul tău, cinstită Tatiana, și de tot felul de neazuri ferește-ne.

Ridică din groapa păcatelor sufletul meu, Muceniță, cel ce cumplit a alunecat, și pe cărările pocăinței mă călăuzește pe mine, cel ce te laud, Muceniță Tatiana.

Tot cel ce aleargă la biserica ta, degrab dobândește cele cerute, prin milostivire. De aceea, Sfântă Tatiana, primește rugăciunile noastre și plinește-ne cererile.

Cetele puterilor netrupești, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Mielușeaua ta, Iisuse, Tatiana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc, și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu botezul Tău, și pătimesc pentru Tine, ca să și împărățesc întru Tine, și mor întru Tine, ca să viez întru Tine; ci ca pe o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS
ANTONIE CEL MARE
(17 ianuarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe căpetenia și povățuitorul monahilor, pe întâistătătorul pustiei, cel cu suflet tare, laudându-l noi,

credincioșii, să-i strigăm: Sfinte Antonie, cu rugăciunile tale, risipește norul preaîntunecat al întregii întristări și dăruiește tămăduiri, cu milostivire, celor bolnavi care cu dragoste cântă ție (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în greacă este:

Pe dumnezeiescul Antonie cuvine-se a-l lăuda)

Cântarea 1

Irmos: *Pe Faraon cel ce se purta în car...*

Cel ce ai dobândit cu adevărat nemurirea și viața veșnică și ești plin de strălucirea cea în trei Ipostasuri, roagă-te să se lumineze întunecatul meu suflet, prin luminarea harului, Părinte al părinților, Antonie.

Tânăr fiind cu vârsta cea trupească și umblând pe calea cea nouă a virtuții, Părinte, neprimejduit ai ajuns în ceruri, Antonie, rugându-te Mântuitorului pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta cu credință și cu dragoste, preafericite.

Slavă...

De strălucirea cea în trei Ipostasuri pururea fiind luminat, preacinstite, toată trufia cea rea a demonilor și înălțarea vrăjmașilor, și năvălirile bolilor alungă-le de la robii tăi, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, Antonie.

Și acum...

Ca o Maică a lui Dumnezeu, având îndrăzneală, Curată, către Fiul tău, Cel ce este Cuvântul Unul-Născut al Tatălui, de o fire cu Duhul, nu înceta a-L ruga să mântuiască de boli cumplite și de neazuri pe cei ce te slăvesc cu credință.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce a întărit dintru începuturi...

Cu gând întărit și cu minte statornică stingând flacăra patimilor, străbați cerurile, pururea laudate Antonie, rugându-te pentru noi, cei ce cu dragoste te laudăm.

Precum ai rușinat, înțelepte, năvălirile aprige ale demonilor îndrăzneți, cele asemenea cu năpustirile fiarelor, și pe mine mă întărește să disprețuiesc vicleniile și meșteșugirile lor.

Slavă...

Antonie, căpetenia monahilor, cel ce, prin statornică înfrânare, a biruit puterile întunericului, cu adevărat biruitor s-a făcut, pururea rugându-se lui Dumnezeu pentru ortodocși.

Și acum...

Cugetul meu cel omorât înviază-l, Curată, prin puterea Vieții ce din tine S-a arătat în lume, și spre viață călăuzește-mă. Că tu, prin tăria Fiului tău, ai surpat iadul.

Apoi aceste Stihiri:

Antonie, începător și cinste a monahilor, în rugăciunile tale neîncetate, pomenește-ne pe noi, cei ce te lăudăm cu credință.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

De dumnezeiasca scară a virtuților folosindu-te, ai urcat, Părinte, la ceruri, și pe Dumnezeu limpede L-ai văzut. Pe Acesta roagă-L acum pentru robii tăi, Antonie, să dobândească mântuirea și iertare de toate întinăciunile și relele sufletești.

Cu totul supunându-te lui Dumnezeu, o, Antonie, singur unindu-te prin virtute cu Cel singur, și împreună cu El rămânând, preacinstite, iar de bucuria cerească învrednicindu-te, în locul celei pământești, pe cei ce, după vrednicie, cu credință te laudă, îi călăuzești către mântuire, cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Slavă...

Cu mintea și sufletul fiind întinat eu, ticălosul, și înșelăciunea și închipuirile vrăjmașilor celor răi pururea stăpânind gândurile mele, la tine alerg acum, al meu cald ocrotitor, nădăjduind a dobândi, prin rugăciunie tale, mântuirea.

Și acum...

Pe Dumnezeu Care S-a întrupat din tine, Cel ce ne-schimbat a rămas ce era, fiind, prin fire, de o ființă cu Însuși Tatăl, și de o ființă făcându-Se cu tine, care L-ai născut, roagă-L, Fecioară, să ne dăruiască nouă, celor ce te laudăm, mântuire sufletelor și sănătate trupurilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Cu tine împreună locuitori având pe toți monahii și mințile cele netrupești, și împărtășindu-te de slava cerească, Antonie, pomenește pe cei ce te cinstesc cu credință și cu dragoste, și de slava aceea învrednicește-i.

Cel ce ai primit darul tămăduirilor împotriva bolilor fără leac și putere de la Dumnezeu împotriva diavolilor, Antonie, alungă de la robii tăi vicleniile diavolilor și asuprelile bolilor, Părinte.

Slavă...

Dă-mi mie ispășire pentru cele necuviincioase ale mele, prin rugăciunile tale, Antonie. Miluiește-mă, vindecă rănila sufletului meu și, deznădăjduit fiind eu, izbăvește-mă degrabă și fă-mă locaș al virtuților.

Și acum...

Noi, cei ce te avem acoperământ, și cu solirea ta pururea ne laudăm neîncetat, Curată, îți cântăm și cu dragoste te cinstim, că tu, Fecioară, ești singura nădejde a ortodocșilor, zid, slavă, cinste și laudă.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Adâncul păcatelor...*

Viețuire după lege, prin pustnicie, luând asupra ta din fragedă vârstă, o, Părinte, te-ai învrednicit de dumnezeiasca slavă și ca un întâistătător duhovnicesc ai luat cununa biruinței, pururea rugându-te pentru noi.

Avându-te pe tine rugător tare către Domnul, o, de Dumnezeu înțelepțite, și în primejdii izbăvitor, ocrotitor și apărător, la tine alergând, ne izbăvim de toate bolile năprasnice și de relele de tot felul.

Slavă...

Preaînălțat făcându-te tu pe pământ, prin minuni dumnezeiești, alungi acum duhurile cele rele ale întunericului și curățești, Antonie, multele noastre neputințe și întinăciunile sufletului și ale trupului.

Și acum...

Ai înălțat cu adevărat firea cea căzută a oamenilor, o, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu alăptând. Deci pe Acesta, Preacurată, neîncetat pentru noi roagă-L ca să dobândim iertare de greșeli.

Apoi aceste Stihiri:

Antonie, începător și cinste a monahilor, în rugăciunile tale neîncetate, pomenește-ne pe noi, cei ce te laudăm cu credință.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisu: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

De lumina cea neapropiată strălucind, ca o stea ai luminat în pustie, prealăudate. De aceea și zarva vieții părăsind, și crucea pe umeri ridicând, luminezi cu rugăciunile tale, Antonie, pe cei ce vin la tine cu evlavie.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său (Ps. 115, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115, 3).

Evanghelia (*Luca 6, 17-23*)

În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuți de dughuri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Iar El, ridicându-Și ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi, care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți cei ce plângeți acum, că veți râde. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî pe voi și vă vor izgoni dintre ei și vă vor batjocori și vor lepăda numele vostru, ca rău, din pricina Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți, că, iată, plata voastră este multă în ceruri.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Nu înceta a te ruga Izbăvitorului și Stăpânului, Cuvioase Antonie, pentru cei ce săvârșesc dumnezeiasca ta pomenire, ca să dăruiască tuturor iertare de greșeli, veșnică izbăvire, împărtășire de darurile cele duhovnicești, mistuire a patimilor celor ce ard acum inima noastră, mântuire sufletelor și dumnezeiască ocrotire, ca să cântăm, bunule, cu bucurie, dumnezeiasca ta pomenire.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonismul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii, cei ce au mers din Iudeea...*

Ca un finic drept în casa Domnului ai odrăslit, o, Părinte, roadele dreptății, din care se hrănesc cei ce te laudă cântând: Dumnezeul Părinților noștri, binecuvântat ești.

De luminoasa insuflare a dumnezeiescului Duh fiind plin, Părinte, alungi duhurile și tămăduiești bolile celor

ce cu căldură vin la tine și se închină cu credință dumnezeieștii tale icoane.

Slavă...

Venit-au apele faptelor mele necuviincioase, Antonie, până la ticălosul meu suflet, cel ținut în noroiul patimilor și al mâhnirilor; nu trece cu vederea pe robul tău, ci îndură-te spre mine.

Și acum...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, tu ai purtat în pântece pe Cel mai înainte de toate veacurile, Care S-a făcut asemenea nouă, prin adâncul milostivirii, ca să mântuiască pe cei ce cântă: Dumnezeul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Întru cele de sus împreună cu Îngerii dănuind, preafericite Antonie, pe toți cei ce te laudă păzește-i cu rugăciunile tale.

Cântări de rugăciune neîncetat aducând Ziditorului, o, Părinte, pomenește pe cei ce cu credință te laudă.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Apele dumnezeiești ale facerii de bine trimite-le nouă, robilor tăi, o, Părinte, și de relele de tot felul slobozește-ne, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu, patimile și rănilor sufletului meu tămăduiește-le degrabă și semnele păcatului șterge-le.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Dumnezeiește săvârșind sfântă pomenirea ta, Părinte al părinților, Cuvioase Antonie, de bucurie nemărginită și de slavă, cu totul ne umplem.

Nu înceta a ruga pe Dumnezeuul tuturor, preacinstite Părinte Antonie, dezlegare de păcate să dăruiască sufletelor noastre.

Slavă...

Tămăduire de boli vor dobândi cei ce cu dorire aleargă la icoana ta, Cuvioase, și cu dragoste și credință te laudă.

Și acum...

Tu, Maică Fecioară, ești tăria sufletului meu și nădejdea neînfruntată a minții mele, lumina, viața și mângâierea inimii mele.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe a monahilor pildă și al pustiei ocrotitor și locuitor, stâlpul chibzuinței și cinstea Cuvioșilor, pe Antonie cel Mare să-l laudăm.

Având îndrăzneală către Dumnezeu, celor ce vin către tine împlinește-le, cu milostivire, cererile cele către mântuire, cu rugăciunile tale, Antonie, podoaba Cuvioșilor.

Rugăciuni adu către Dumnezeu, Părinte Antonie, pentru toți cei binecredincioși, care prin credință prăznuiesc dumnezeiasca ta adormire, și izbăvește-i de primejdii și de tot necazul.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Asemănându-te cu obiceiurile râvnitorului Ilie și urmând Botezătorului pe drepte cărări, Părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului și ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru acesta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Pe toți îi ocrotești, bunule, cei ce se apropie de tine cu credință și se roagă ție, că ai primit dar, de la Hristos Dumnezeu, de a tămădui bolile de tot felul și patimile, iar amenințările demonilor și ale fiarelor a le disprețui. De aceea, rugămu-te, și pe noi, cei ce te lăudăm, slobozește-ne de toate primejdiile, Antonie.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS
ANTONIE CEL NOU DIN VERIA
(17 ianuarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Degrab ne întâmpină, Părinte Antonie, și izbăvește pe robii tăi de necazurile de acum și de mâhniri, că ai îndrăzneală către Ziditorul Dumnezeu. Vino, dar,

degrabă, dăruind celor ce te cheamă cu credință ocrotirea și acoperământul tău (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Degradă primește, Stăpână, rugăciunile noastre și le du la Fiul tău și Dumnezeu, Doamnă cu totul fără de prihană. Dezleagă necazurile celor ce aleargă la tine. Risipește cursele și îndrăzneala celor ce se oțesc acum împotriva robilor tăi, Fecioară.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Curățind ochiul sufletului și al cugetului tău, casă a lui Dumnezeu te-ai făcut, fericite Antonie, și înaintea tronului Lui stai acum cu multă îndrăzneală.

Crescut-ai ca un finic, precum spune David, cu dreptate viețuind, ca unul care din pruncie ai râvnit după dorirea cea adevărată, și la locașurile cerești te-ai mutat.

Slavă...

Biserică a cinstitei Treimi te-ai făcut prin înfrânare, prin rugăciune și prin postire, Părinte. De aceea, după vrednicie ai primit darul tămăduirilor.

Și acum...

Cel ce, ca un Dumnezeu, ține în palmă întreaga zidire, S-a arătat cuprins întru tine, Fecioară, voind a zidi din nou, ca un Milostiv, firea muritorilor cea căzută.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Dumnezeiască bucurie dobândind, Sfinte, de la Dumnezeu, ai aflat aceasta ca pe o răsplată a ostnelilor tale. Dăruiește har sufletelor celor ce te laudă, Părinte, departe alungând toată întristarea.

În muntele virtuților suindu-te, Sfinte, de dumnezeiască vedenie, precum odinioară Moise, te-ai învrednicit. De aceea, ai și primit darul tămăduirilor, pe care pururea îl dăruiești celor ce aleargă la tine.

Slavă...

De toată trândăvia vieții pe toți slobozește-ne, Sfinte, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, și învrednicește-ne a pași mereu pe căi drepte, fără a ne abate de la poruncile cele dumnezeiești.

Și acum...

Rogu-te, Fecioară, năvălirea relelor ce vin deodată asupra robului tău, de la vrăjmașii văzuți și nevăzuți, cât mai departe abate-o, cu mijlocirea ta.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: *Doamne, miluiește* (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 8-lea, irmos: *Pe Înțelepciunea și Cuvântul...*

Pe izvorul minunilor, cel dat lumii de la Dumnezeu, pe minunatul și dumnezeiescul Antonie, podoaba pustnicilor, cinstea isihăștilor, lauda Veriei, scăparea cea mare a tuturor celor bolnavi, toți, după cuviință, să-l

lăudăm, că celor ce pătimesc le dăruiește tămăduiri și, stând înaintea lui Dumnezeu, se roagă pentru noi ca să se dăruiască iertare de greșeli celor ce cu dragoste săvârșesc pomenirea lui cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Cu rugăciunile tale către Domnul, izbăvește de toată năpasta pe cei ce aleargă la tine cu credință și sărută racla ta.

Celor ce au trebuință le împarți, Părinte, belșug de daruri cerești, vindecând, cu dumnezeiescul har, sufletele și trupurile tuturor.

Slavă...

Mai presus de fire te-ai nevoit, prin osteneli zdrobind trupul cel de lut, și sufletul l-ai întraripat către Dumnezeu a toate, Părinte Cuvioase.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Domnul, Preacurată, și singură ai către El îndrăznire mai mult decât toți, îndură-te de robii tăi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Doar pe Dumnezeu L-ai avut în inimă, Părinte, și printr-Însul reverși din a ta raclă șuvoaie de tămăduiri, ca dintr-un izvor.

Pleacă-te către cererile celor ce te laudă, Antonie, și, cu rugăciunile tale, fă milostiv asupra noastră pe înduratul Dumnezeu, Cuvântul și Domnul.

Slavă...

Arătatu-s-a racla moaștelor tale, Antonie, ca un izvor ce pururea revarsă asupra noastră cu îmbelșugare tămăduiri ale feluritelor patimi.

Și acum...

De sus veghezi asupra noastră, preanevinovată, și pururea porți grijă de moștenirea ta, care te propovăduiește cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Din dragoste pentru Dumnezeu, fericite, le-ai socotit pe toate gunoaie și, având mintea către El, ai dat pierzării oștile demonilor și te-ai făcut cu adevărat izvor nesecat de tămăduiri.

Poftele trupului le-ai veștejit prin înfrânare și nevoință de tot felul, și te-ai făcut, fericite, dumnezeiesc locaș al Împăratului Hristos, iar acum locuiești în ceruri, bucurându-te de strălucirea Lui.

Slavă...

Trupul tău tânăr l-ai pus sub jugul cel bun al Domnului, lepădând grijile vieții, și, înstrăinându-te, în munte te-ai îndepărtat, ca bucurându-te duhovnicește să fii singur împreună cu Singurul Dumnezeu.

Și acum...

În a ta biserică sfințită stând, ție ne rugăm cu credință neclintită: Izbăvește-ne de uneltirile vrăjmașilor și ne slobozește de bolile cele de tot felul, dumnezeiască Mireasă, care ai născut pe Hristos, Izbăvitorul de boli.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Prăznuiește astăzi patria ta, purtătorule de Dumnezeu, praznicul cel prealuminat al pomenirii tale de Dumnezeu purtătoare, chemând toate orașele și satele, că se bucură, ca una care a câștigat comoară mare preacinstitul tău cap, Părinte de Dumnezeu înțelepțite, Cuvioase Antonie.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său (Ps. 115, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115, 3).

Evangelhia (*Luca 6, 17-23*)

În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Iar El, ridicându-Și ochii

spre ucenicii Săi, zicea: Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi, care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți cei ce plângeți acum, că veți râde. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî pe voi și vă vor izgoni dintre ei și vă vor batjocori și vor lepăda numele vostru, ca rău, din pricina Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți, că, iată, plata voastră este multă în ceruri.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Nu înceta a te ruga Izbăvitorului și Stăpânului, Cuvioase Antonie, ca să dăruiască tuturor celor ce prăznuiesc dumnezeiască pomenirea ta iertare de păcate, izbăvire veșnică, împărtășire de darurile cele duhovnițești, mistuire a patimilor care ard acum inima noastră, mântuire sufletelor și dumnezeiască ocrotire, ca să lăudăm cu bucurie dumnezeiască adormirea ta, bunele.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Într-o peșteră preastrâmtă închizându-te, ai rămas acolo restul vieții, cu trupul gol, hrănindu-te cu ierburi și strigând: Dumnezeuul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Cu rugăciuni de toată noaptea, fericite, ai pus pe fugă oștirile demonilor, care te amenințau să te arunce în adânc, și acum cânti bucuros: Dumnezeuul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Slavă...

Mai presus de fire te-ai arătat, ducându-ți viața în nevoie, în strâmtorări și în necazuri, fericite, și către odihna lui Dumnezeu ai alergat, bucurându-te în veci de Împărăția lui Hristos.

Și acum...

Cu milostivire împarți, Fecioară, tămăduire de patimi, tuturor celor care o cer, în acest locaș preacinstit și dumnezeiesc, în care prin credință strigăm: Dumnezeuul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Fugind de furtunile vieții, la liman dumnezeiesc ai ajuns, strigând: Binecuvântați pe Hristos în veci.

Tuturor celor bolnavi le dăruiești vindecări, ca un ocrotitor dumnezeiesc, primind ca o răsplată a ostenelilor tale darul tămăduirilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cât este de minunată și cu bună-cuviință biserica ta ce revarsă tuturor felurite tămăduiri din izvorul cinstitei tale racle.

Și acum...

Mântuirea și nădejdea mea ești tu, Născătoare de Dumnezeu. De aceea, alerg la cinstita ta biserică spre a afla mântuire.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Cel ce te-ai făcut biserică a Dumnezeului a toate, biserica ta, Antonie, ai făcut-o loc de tămăduire fără de plată pentru multe boli.

Roagă-te Ziditorului, ca un slujitor al Lui, ca să ne dea izbăvire de necazuri nouă, celor ce alergăm cu credință la dumnezeiasca ta biserică.

Slavă...

Fericit și plin de daruri este orașul tău, Antonie, cel ce a dobândit racla ta, ca pe o vistierie însuflețită cu adevărat și necheltuită.

Și acum...

Ceea ce singură ai născut mai presus de fire pe Iisus, Mântuitorul tuturor, Preacurată, pe Acela roagă-L să mântuiască pe cei ce te cinstesc.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile:

Ca un chibzuit și înțelept, ai fugit ca o pasăre de tulburarea vieții, Părinte, și în pustie te-ai sălășluit, prin postire și rugăciune unindu-te cu Ziditorul, fericite.

Mai presus de legătura materiei ridicându-te, risipind negura trupului și împărtășindu-te de lumina lui Dumnezeu, nu ai încetat a te ruga Lui zi și noapte, de trei ori fericite.

Ca pe o comoară câștigându-te pe tine cetatea Veriei, se laudă cu cinstita ta raclă, fericite, și se bucură ca una care este plină de dumnezeieștile tale minuni, Părinte Antonie.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Pe cel ce s-a arătat de un nume și de un obicei cu marele Antonie, pe cel care a răsărit în anii din urmă ca o stea neapusă, prin minunile sale, cu gând cucernic să îl laudăm zicând: Părinte Cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Alt tropar, glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Strălucit-ai acum prin nevoință asemenea cu cel de un nume cu tine, Antonie, râvnind după viața cea îngerească, și de dumnezeiești daruri te-ai învrednicit,

iar celor bolnavi te-ai făcut ocrotitor. De aceea, toți cu gând cucernic te rugăm: Păzește nevătămată patria ta.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Veniți, din tot sufletul și cu toată dorirea să cerem a dobândi de la cel preafericit ocrotire, strigând către el: Tu izbăvește-ne și ne slobozește de cumplitele necazuri, ca să avem parte, Părinte, prin ale tale rugăciuni către Dumnezeu, de iertare de toate cele ce am greșit noi, robii tăi.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI NOULUI MUCENIC GHEORGHE DIN IOANINA

(17 ianuarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La dumnezeiasca biserică a noului Mucenic să mergem noi, cei cuprinși de chinurile patimilor, și să strigăm din adâncul sufletului: Sfinte Gheorghe,

tămăduitorule al celor bolnavi, grăbește și slobozește de nevoia de acum pe cei care pururea cer, cu credință neclintită, ajutorul tău, Mucenice.

Slavă..., asemenea:

Ca pe un apărător și fierbinte izbăvitor, ocrotitor și ajutător în nevoi avându-te pe tine, Gheorghe, strigăm către tine cu căldură: Apără-ne pururea de primejdiile vieții, păzește orașul tău în pace deplină și plinește cu milostivire cererile celor care vin cu evlavie la locașul tău.

Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:

Tămăduiri dăruiește, noule Mucenice)

Alcătuire a lui Gherasim

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Tămăduiri de tot felul dăruind, vindeci patimile cele grele ale sufletelor și ale trupurilor celor ce vin cu

credință către a ta mijlocire, Gheorghe, noule purtător de chinuri.

După lege luptând pentru Hristos, cu strălucire ai fost slăvit cu darul minunilor, și împlinești cererile tuturor celor ce vin la al tău locaș, Sfinte.

Slavă...

Durerile cele grele ale trupului tămăduiește-le degrabă, noule Mucenice făcător de minuni, și îngrijește rănilile cele încredințate harului dat ție de la Dumnezeu.

Și acum...

Ai născut cu trup pe Cuvântul Cel fără de trup, Fecioară, mai presus de cuvânt și fără schimbare. Drept aceea, curățește de nebunia patimilor inima mea cea întinată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Izvor de tămăduiri te-a arătat cu adevărat Cel ce dă viață lumii, Mucenice Gheorghe. Drept aceea, izvorăște celor ce pătimesc, apele și șuvoaiele preadulci a toată mângâierea.

Turn de mântuire și zid neclintit avându-te pe tine, Sfinte, orașul Ioanina, de toată strâmtorarea, răutatea și vătămarea este izbăvit, cu a ta apărare, Gheorghe.

Slavă...

De toată răutatea și de necazuri grele, de dureri pricinuitoare de stricăciune și de năpaste izbăvește, Sfinte,

pe cei ce cu inimă neșovăielnică se grăbesc spre mormântul tău cel sfânt.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Doctorul și Mântuitorul întregii lumi, pe Cuvântul Care dăruiește viață tuturor, rogu-te, Curată, tămăduiește sufletul meu bolnav, cu a ta bunătate, una prealăudată.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii, de chinuri și de boli pe cei ce cu credință aleargă la al tău har și te cinstesc pe tine, Gheorghe, noule Mucenice.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Cald apărător și mare ocrotitor ne-ai fost dat nouă de Dumnezeu, Sfinte Gheorghe. De aceea, slobozește-ne de primejdiile de tot felul și de necazuri, și pururea dăruiește sănătate celor asupriți de dureri și de patimi.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

În dar, Mucenice, dăruiește îndurare celor ce vin la cinstitul tău locaș și plinește-le cererile cele pentru suflet și pentru trup, Sfinte.

Izbăvește de dureri pe cei cuprinși de boli și de patimi și alungă de la noi uneltirea demonilor, Mucenice.

Slavă...

Doctorie fără de plată a toată neputința și necazul s-a arătat racla moaștelor tale, Sfinte Gheorghe, prin dumnezeiescul Duh.

Și acum...

Ceea ce ai făcut să ne răsară nouă cu trup Soarele dreptății, luminează mintea mea cea întunecată, Maică Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Păzește-ne de uneltirea potrivnicului și zădărnicește meșteșugirile pe care le urzește împotriva noastră, Mucenice Gheorghe.

Apa tainică a bucuriei și a bunătății revărsând-o în chip nematerialnic, mormântul tău veselește sufletele noastre, Gheorghe.

Slavă...

Te are pe tine, Gheorghe, cald ocrotitor poporul cel credincios din Ioanina. De aceea, se laudă cu harul tău.

Și acum...

Tot cugetul meu îl tind către tine, ca să dobândesc harul tău, Curată. Deci, o, Stăpână, ajută-mă și mă mântuiește.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Mare slavă ai primit de la Hristos, cel ce izvorăști felurite tămăduiri, vindeci boli grele și alungi duhurile cele necurate. Dăruiește-ne și acum, nevoitorule, darul tău mântuitor.

Ca cel ce ai dăruit glas celor muți și mulți slăbănogi ai îndreptat, iar celor șchiopi le-ai dat a merge bine, așa și acum, Noule Mucenice Gheorghe, dăruiește-ne tuturor izbăvire de relele ce vin asupra noastră.

Slavă...

Noule Mucenice al lui Hristos, Gheorghe, făcătorule de minuni și vrednicule de laudă, pe Făcătorul a toate roagă-L ca, izbăvindu-ne de ispite de tot felul și de strâmtorări pline de durere, în pace să petrecem viața noastră.

Și acum...

Ceea ce mai presus de fire ai născut, din sângiurile tale curate, pe Ziditorul a toate, Care a ridicat lumea din stricăciune, slobozește-mă de gândurile cele stricăcioase și orânduiește viața mea după dumnezeiasca dragoste, Născătoare de Dumnezeu Curată.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii, de chinuri și de boli pe cei ce cu credință aleargă la al tău har și te cinstesc pe tine, Gheorghe, Noule Mucenice.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Cu ale sângiurilor tale...*

Ca pe un mare apărător te cinstește cetatea Ioanina pe tine, Sfinte Gheorghe, și, laudându-se cu dumnezeieștile tale minuni, vestește grabnicul tău ajutor, că tu ești al ei sprijin.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți (Ps. 91, 12).

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67, 36).

Evangelhia (*Matei 10, 16-22*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Iată, Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor; fiți, deci, înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii. Feriți-vă de oameni, fiindcă vă vor da pe mâna soboarelor de judecată și în sinagogile lor vă vor bate cu biciul. La dregători și la regi veți fi duși pentru Mine, spre mărturie lor și păgânilor. Iar când vă vor da pe voi în mâna lor, nu vă îngrijiți cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Cel Care grăiește

întru voi. Va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și copiii se vor ridica asupra părinților și-i vor ucide. Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; dar cel care va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Ai luptat cu toată tăria în vremurile din urmă și L-ai slăvit pe Hristos, iar pe vrăjmașul l-ai rușinat, prin nevoința ta, Mucenice slăvite. Pentru aceasta, ai fost cinstit cu darurile tămăduirilor și împarți întărire, sănătate și milă tuturor celor ce aleargă cu credință la cinstitul tău mormânt, Gheorghe. Roagă și acum pe Hristos, Iubitorul de oameni, să ne dăruiască nouă iertare de păcate și izbăvire de necazuri.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește efonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

Pe mine, cel ce, cu minte nechibzuită, am căzut în prăpastia vrăjmașului, izbăvește-mă degrabă, cu cercetarea ta, Mucenice, cel ce pe mulți i-ai izbăvit de tirania cea amară a duhurilor necurate.

De bolile trupului și de mâhnirile sufletului slobozește-ne și ne dăruiește întărire, bună voire și iertare de păcate, cu rugăciunile tale, Gheorghe, de trei ori fericite.

Slavă...

Prin lucrarea cea nematerialnică a cinstitei tale rugăciuni rodești faceri de bine, Mucenice Gheorghe, și tot darul faptelor celor bune, mântuire sufletului și dumnezeiască bucurie.

Și acum...

S-a întrupat fără schimbare din sânghiurile tale cele curate și S-a arătat om Făcătorul oamenilor, înnoindu-l pe om și ridicându-l, prin milă, din blestem. Pe Acesta roagă-L, Curată, să mântuiască pe cei ce te laudă.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Întărire dăruiește celor greu bolnavi și îndreptare celor slăbănogi, ca unul care ai primit har de la Domnul, Mucenice.

Ca cei ce te avem de la Dumnezeu doctor al bolilor de multe feluri, în orice nevoie alergăm la acoperământul tău, Sfinte Gheorghe.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Zdrobește, Mucenice, pe vrăjmașul cel răzbunător, care răcnește împotriva noastră ca o fiară, și păzește-ne teferi de vătămarea lui.

Și acum...

Vindecă, Fecioară, sufletul meu cel bolnav și dăruiește-mi umilință a inimii ca să spăl întinăciunea răutății.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Nu înceta a veghea asupra cetății tale, celei ce cu căldură se încredințează harului tău, Mucenice Gheorghe, lauda noilor Mucenici.

Cel ce plinești cererile tuturor celor ce vin la biserica ta, Sfinte Gheorghe, dă-ne nouă în nevoi ajutorul tău.

Slavă...

Pentru toți cei ce te cinstim, Mucenice, pururea roagă pe Preasfânta Treime, ca să ne învrednicim de viața cea veșnică.

Și acum...

Fecioară curată, Maică a Cuvântului Celui preaînalt, izbăvește-mă de viforul păcatelor și mă îndreptează la limanul unei vieți virtuoaase.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, cel ce ești părtaș cu Mucenicii, însoțitor al lor și cu adevărat de o cinste cu ei. Bucură-te, Noule Mucenice Gheorghe, de Dumnezeu înțelepțite, steaua cea nouă și luminoasă a Bisericii.

Prin credința în Hristos strălucind, după lege ai luptat cu cuget neclintit și ai fost slăvit prin minuni nenumărate, viteazule Mucenice, vrednicule de laudă.

Se bucură cetatea Ioanina, care a câștigat ca pe o comoară dumnezeiescul tău mormânt și cinstitul tău locaș, Sfinte Gheorghe, și vestește tuturor ocrotirea ta.

Fără de răutate și cumpătat, neprefăcut și curat cu sufletul fiind, purtătorule de chinuri, cu totul ai rușinat trufia celor fără de lege, cu credință în Domnul luptându-te.

Loc de vindecări duhovnicești s-a arătat biserica ta, noule Mucenice făcător de minuni, că șchiopii și slăbănogii se vindecă și aleargă la el, spre cercetarea ta.

Bucură-te, odihnă a celor mâhniți și grabnică slobozire a celor necăjiți. Bucură-te, noule Mucenice Gheorghe, de trei ori fericite, al nostru fierbinte rugător către Mântuitorul.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul Cel împreună...*

Pe Gheorghe, întru tot lăudatul Mucenic al lui Hristos, lauda și apărătorul cel neclintit al Ioaninei, cu cântări de laudă să-l slăvim, că a luptat strălucit și pe vrăjmașul l-a surpat, cu puterea Duhului, iar acum se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Ajutor și sprijin tuturor fiind, noule Mucenice al Domnului, vrednicule de laudă, împarți tămăduiri celor ce vin cu căldură la sfânta ta biserică și pururea ajuți pe cei din nevoi, ca un mult-milostiv. De aceea, păzește-ne nevătămați de tot necazul, nevoitorule Gheorghe, rugămu-te.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI IERARH
ATANASIE CEL MARE,
PATRIARHUL ALEXANDRIEI
(18 ianuarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Către Ierarhul și păstorul cel fără de răutate făcând rugăciune noi, cei cuprinși de felurite ispite, să strigăm

din adâncul sufletului: Părinte Atanasie, cu rugăciunile tale izbăvește-ne de năpastă, de boli și de primejdii și de toată vătămarea și stricăciunea, ca unul care ai îndrăzneală către Domnul (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:

Lui Atanasie aducându-i cântare, îi laud virtutea)

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...

Cel ce ești soare neapus al răsăritului virtuților, Părinte Atanasie, pe cei ce aleargă acum cu credință la acoperământul tău împărtășește-i de luminarea mântuirii, cu rugăciunile tale, dezlegând negura patimilor noastre.

Dobitocește și cu necinste cheltuind aproape toată viața mea eu, cel ce m-am făcut pe mine însumi nechibzuit și desfrânat, alerg la ocrotirea ta și strig ție: Sfinte Atanasie, scapă-mă cu rugăciunile tale cele fierbinți.

Slavă...

După vrednicie împletim cântare vieții tale celei sfințite. De aceea, la icoana ta alergăm cu credință, Părinte Atanasie, cerând să ni se dea har îmbelșugat prin ea, și întărire împotriva patimilor.

Și acum...

Întoarce tânguirea bolii mele întru bucurie a sănătății. Rupe, Fecioară, sacul întunecat al necazului meu, încingându-mă cu bucuria cea strălucită a stării bune, și mă umple de veselie.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit dintru început...

Acum tu, cel bun, pe mine, cel rău; tu, cel ce ești vas nedeșertat al milei, pe mine cel plin de nemilostivire; tu, cel curat, pe mine cel urât și întinat, spală-mă, Părinte Atanasie, și cu rugăciunile tale izbăvește-mă.

Ca o stea pururea strălucitoare ce luminează prin răsăriturile minunilor toate cele de sub soare, alungă, înțelepte, întunericul patimilor noastre și risipește negura ispitelor cu rugăciunile tale.

Slavă...

Pe tine te laud cu toată evlavia și cu bucurie mă rog ție, strigând: Scoate pe robul tău, Părinte Atanasie, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, din primejdii și necazuri și din osânda ce va să fie.

Și acum...

Chiar de am ajuns cu totul, Cinstită, în groapa ticăloșiei și în adâncul deznădăjduirii, dar cunoscând multa și nemăsurata ta milostivire, întind mâinile către tine. Pentru aceasta, îndurându-te, mântuiește-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii de tot felul și de necazuri, Ierarhe, pe cei care cinstesc izvorul tău de minuni, ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Primește cererile de îndurare ale robului tău, cel ce ești stâlp al Ortodoxiei și întărire, și scăpare nemincinoasă; fii mie, celui osândit, ispășire, și izbăvește-mă de osânda cea amară a iadului, cu rugăciunile tale, înțelepte Atanasie.

Suspinul ninivitenilor primind, Dumnezeu Atotțitorul și Domnul a iertat întreaga datorie a păcatelor lor ca un milostiv. De aceea, Părinte, te rog: Pe Acesta înduplecă-L a trece cu vederea și greșelile mele.

Slavă...

De cumplita boală, de foc și de cutremur, de necaz și de toată vătămarea, rogu-te, Sfinte Atanasie, păzește pe

robul tău degrabă, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, și izbăvește-mă de tirania lor cea cumplită, iar de moarte timpurie ferește-mă.

Și acum...

Tărie sufletului, tărie și trupului dăruiește-mi ca să împlinesc și să fac voia Fiului tău cu frică și cu bucurie. Că ai putere, ca ceea ce ești Maica Ziditorului meu, și împlinești toate câte voiești celor ce cu credință și cu dragoste aleargă la acoperământul tău, Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Lătratul lui Arie cel nebun cu înțelepciune l-ai amuțit, tu, Atanasie, învățând că trebuie cinstit Cuvântul de o ființă cu Tatăl. Pe Acesta nu înceta înduplecându-L a păzi nevătămați pe robii tăi.

Nu mă trece cu vederea, Părinte, pe mine cel ce sunt – vai mie! – cuprins de pretutindenii și asuprit de năpaste, de vifore și de neazuri, ci mă păzește sub acoperământul tău cel dumnezeiesc și cu sfintele tale rugăciuni ocrotește-mă.

Slavă...

Dătător de lege ai fost pus și luminător al celor binecredincioși, Atanasie. De aceea, strigăm către tine: Cu rugăciunile tale călăuzește-ne pe calea cea dreaptă a voilor lui Dumnezeu, și de răutatea demonilor izbăvește-ne.

Și acum...

La păcate adaug mereu alte păcate eu, nemernicul, și adun în ticălosul meu suflet focul gheenei cel de neîndurat, de care izbăvește-mă, mai înainte de încercarea aceea, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Milostiv fii mie, Mântuitorule...

O, Ierarhe al lui Hristos, pe cei de un nume cu tine și pe toți cei binecredincioși care aleargă la izvorul tău, de toată primejdia și de năpaste păzește-i cu rugăciunile tale.

Bolile cele grele îndepărtează-le de mine, preacinstite, te rog cu căldură, și alungă, cu rugăciunile tale cele dumnezeiești, primejdiile și necazul sufletului și al trupului.

Slavă...

Săvârșind pe pământ mari nevoințe, fericite, de necazuri înfricoșătoare și de tot răul izbăvește-ne degrabă, cu preasfințitele tale rugăciuni către Mântuitorul.

Și acum...

Cu lumina cea nemărginită a feței tale strălucește-mă, Maică Fecioară Curată, pururea izbăvindu-mă din adâncul deznădejzii și ducându-mă la limanul mântuirii.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii de tot felul și de necazuri, Ierarhe, pe cei care cinstesc izvorul tău de minuni, ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 4-lea, podobie: *Ceea ce ești păzitoare...*

Ocrotitorule al credincioșilor neînfruntat și rugătorule către Hristos, preasfințite, nu trece cu vederea glasurile celor ce te laudă, Atanasie, ci te sârguiește, bunule, spre ajutorul nostru, al celor ce strigăm către tine cu credință: Grăbește ca un îndurat și izbăvește-ne de relele cele de tot felul și de boli grele, cu rugăciunile tale către Ziditorul.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Ps. 48, 3).

Stih: Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți pământul (Ps. 48, 1).

Evanghelia (Ioan 10, 9-16)

Zis-a Domnul: Eu sunt ușa: De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla. Furul nu vine decât ca să fure, să înjunghie și să piardă. Eu am venit ca oile Mele viață să aibă și din belșug să aibă. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale. Iar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le

risipește. Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. Eu sunt Păstorul cel bun și cunosc oile Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

De multe ispite fiind cuprins acum eu, cel mult-ticălos, alerg către tine, o, Atanasie. Călăuzește-mă spre mântuire pe mine nevrednicul, cel ce mult am greșit, că am păcătuit ca nimeni altul între oameni. De aceea, cer dumnezeiescul tău har eu, ticălosul. Apucând înainte, tu miluiește-mă, cu rugăciunile tale către Stăpânul, și nu mă lăsa cu totul a mă primejdui, că mi-am pus toată nădejdea în tine, ocrotitorul credincioșilor.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea.

Izbăvești, Părinte, cu rugăciunile tale cele fierbinți, pe cei ce aleargă la tine; că de nu ne-ai fi apărat pe noi, robii tăi, toți am fi pierit și ne-am fi făcut mâncare demonilor.

De uneltirea de tot felul, de primejdii năprasnice și de întristare pe al tău rob izbăvește-l, cu rugăciunile tale, Părinte Atanasie, lauda credincioșilor, și pururea mă izbăvește de neputințe de tot felul.

Slavă...

Sufletul meu, o, Părinte, umple-l de umilință și de evlavie fierbinte, ca să ud dumnezeiasca ta icoană, de Dumnezeu înțeleptite, cu șuvoaiele lacrimilor mele, și să spăl mereu întinăciunea patimilor mele.

Și acum...

Din sudori și osteneli și din suspinele inimii se naște înțelegerea, iar din aceasta nepătimirea, la al cărei început să mă învrednicesc a ajunge, Născătoare de Dumnezeu, și eu, cel ce am greșit mai mult decât toți.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Izvorul tău cel purtător de viață și preadulce, Părinte Atanasie, risipește bolile și primejdiile, cu rugăciunile tale către Dumnezeu.

Pe cei ce se închină cu dragoste preacinstitei tale icoane, de Dumnezeu înțelepțite, izbăvește-i de boli de tot felul, de necazuri și de dureri, cu rugăciunile tale, Ierarhe.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

La ocrotirea Sfântului Atanasie alerg, strigând către el cu veselie: Izbăvește-mă, o, Părinte, de primejdii, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Ca să te slăvesc și să mă închin cu frică preacinstiului tău nume, Fecioară, de tot necazul și de vătămare izbăvește-mă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Cu osârdie te pun înaintea rugător și solitor către Dumnezeu, întărindu-mă în nădejdea solirii tale, Părinte, că mijlocești iertare de păcate, de datorii și de sarcini și ceri ștergerea lor, urmând dumnezeieștilor îndurări.

A dobândi cămara de nuntă cea fără de moarte și desfătarea Raiului învrednicește pe cel ce te are pe pământ, după Dumnezeu, dumnezeiesc ocrotitor și sfânt rugător, mare apărător și doctor. Drept aceea, pe mine cel ce din inimă îndrăznesc a spune acestea, du-mă către mântuire, Părinte, cu rugăciunile tale.

Slavă...

O, de câtă bucurie și luminare și veselie peste măsură ne umplem venind cu evlavie la cinstitul tău izvor, că

revarsă dulceață cerească și dumnezeiască, alungând patimile și sănătate dăruind celor ce te cinstesc cu dragoste, Atanasie.

Și acum...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, rănilor ticăloasei mele inimi, bubele sufletului meu cele multe și anevoie de tămăduit și durerile cele cumplite ale trupului meu tămăduiește-le, Stăpână, cu dumnezeiasca ta cercetare, și risipește bolile mele cele sufletești și trupești.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe cel între Ierarhi făcător de minuni și în primejdii ajutător nebiruit, pe dumnezeiescul păstor și sluga Stăpânului, pe Atanasie cel Mare, în cântări să-l cinstim.

Pe podoaba arhierilor și înfrumusețarea desfătă a Bisericii, pe apărătorul nostru, al celor preapăcătoși, pe Atanasie cel Mare să-l cinstim.

Bucură-te, stea dumnezeiască a Bisericii, slavă a lumii, pildă a Ierarhilor, strălucire a Părinților, vas al harului, ocrotitor al creștinilor, o, Atanasie.

Cerul are duhul tău, iar noi avem cinstita ta icoană căreia, înconjurând-o cu dragoste nemărginită, ne închinăm cinstind-o, o, Atanasie.

Stând acum înaintea Dumnezeului a toate, cere de la El, Părinte Atanasie, să dea iertare de păcate celor ce te cinstesc și izbăvire de relele ce vin asupra lor.

Păzește și acoperă, cu rugăciunile tale, pe toți cei ce cinstesc izvorul tău cel dătător de viață și a ta icoană, și veșnic izbăvește-i de necazul de tot felul, o, Atanasie.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împărate, să nu aud atunci, în ziua cea înfricoșătoare, glasul mâniei Tale ce mă trimite în foc, ci îndură-te de mine, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea:

Stâlp al Bisericii te-ai făcut, cu dumnezeiești învățături întărind Biserica, Ierarhe Atanasie, că, propovăduind pe Fiul de o ființă cu Tatăl, l-ai rușinat pe Arie, Părinte Cuvioase. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Izvorul tău, Atanasie, cel cu adevărat dătător de viață, și nesecat, ce revarsă șuvoaie de tămăduiri și izvorăște daruri tuturor celor ce le cer, în cântări, într-un glas, să-l laudăm, sărutând cu dragoste cinstita ta icoană, care este mângâiere credincioșilor și curată tămăduire a bolilor.

Slavă..., asemenea:

Tuturor celor ce aleargă cu evlavie la izvorul tău și la preacinstită icoana ta, Ierarhe slăvite, o, Atanasie, le

împlinești cererile, cu rugăciunile tale, degrabă izbăvindu-i de necazuri năprasnice, de întristare și de primejdiile de tot felul, de boli, de foc și de cutremur, de ciumă, de foamete și de necazuri.

Și acum..., asemenea:

Toți ne închinăm ție cu credință, Maica Dumnezeului a toate, cea binecuvântată, curată, neprihănită, nepătată, de Dumnezeu dăruită. Pe toți izbăvește-ne de necazuri, cu mijlocirea ta. Se roagă ție, Stăpână, marele Atanasie împreună cu toți Sfinții: Îndură-te de noi cu mila ta, Preasfântă Stăpână, Împărăteasa tuturor.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINŢILOR TREI IERARHI
VASILE CEL MARE,
GRIGORIE DE DUMNEZEU CUVÂNTĂTORUL
ŞI IOAN GURĂ DE AUR
(30 ianuarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ca niște iconomi ai cinstitelor Taine și încununați cu darurile cele de la Dumnezeu, Vasile, Grigorie și Ioane

Gură de Aur, dezlegați uscăciunea sărmanului meu suflet, potoliți furtuna patimilor mele sălbăticită și spre dobândirea adevăratei înțelepciuni, prin viață cu virtuți, călăuziți-mă (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Păzitori și apărători dătători de izbăvire v-ați arătat tuturor, Ierarhilor după chipul lui Dumnezeu, Vasile, împreună cu Grigorie și cu Ioan, pe noi ocrotindu-ne.

Ca niște tănuitori ai dumnezeieștii înțelepciuni, de născocirile cele rele ale sfatului înșelător, Vasile, cu Grigorie și cu Ioan, pe noi izbăviți-ne.

Slavă...

Ca niște ritori înțelepți ai vieții ascunse în Hristos, nimiciți năvălirile patimilor noastre ascunse și spre viața cea dumnezeiască ridicați-ne.

Și acum...

Viața mea s-a arătat plină de rele, prealăudată Fecioară, pentru mulțimea păcatelor. Dar tu nu mă trece cu vederea până în sfârșit, ci, venind, ușurează durerea mea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Doctori de Dumnezeu grăitori, potoliți patimile sufletelor și tămăduiți durerile inimilor noastre, cu darul cel tainic, călăuzindu-ne în chip nematerialnic către o viață de virtuți și mai înaltă.

Furia vrăjmașului cea împotriva noastră risipiți-o, Vasile cel Mare, dumnezeiescule Grigorie și slăvite Ioan, și uniți-ne pe toți în pace statornică și în dragoste.

Slavă...

Din izvoarele mântuirii, revărsați din belșug apa vieții cea nematerialnică, din cele ce sunt întru slava cea înțelegătoare, ca niște Ierarhi înțelepți, și la pășunile nesticăciunii călăuziți poporul cel ales.

Și acum...

Fecioară, hotărârea cea împotriva mea s-a apropiat și rușinea lângă ușă, la arătare, a stat, iar eu, fără minte fiind, pe fratele meu îl judec. Vai, ce va fi mie? Tu, dar, izbăvește-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Treime de dumnezeiești Ierarhi, izbăvește de ispite și de primejdii pe cei ce vin cu osârdie sub acoperământul vostru.

Caută cu milostivire, prealăudată de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Calzi apărători și slăviți păstori, turnuri tari și sprijinitori ai noștri, Vasile, Grigorie și Ioan, cerești purtători de taine, de primejdii și de dureri apăsătoare nevătămați păziți-ne.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Cerești preoți, către învățătura înțelepciunii mai înalte, călăuziți sufletele noastre, departe de cumplite rătăciri.

Lucrători ai Duhului, lucrați ca pe o țarină inima mea cea năpădită de fărădelegi, semănând în ea cele mai bune.

Slavă...

Ocrotire cereți pentru sufletele și trupurile noastre, fericiților Ioan și Grigorie, dimpreună cu slăvitul Vasile.

Și acum...

Ceea ce ești ridicare celor căzuți, pe mine cel surpat și răpus, grăbește de mă mântuiește, preaneprihănită, plătindu-mi mie datoria către Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Vegheați-ne de sus, preafericiților Ierarhi, cu părintească dragoste, chivernisind în chip cucernic viața noastră.

Adevărată întărire, ca o rouă răcoroasă, dăruiește tuturor cuvântul vostru înțelept, Ierarhi slujitori ai Treimii.

Slavă...

O, fericite Vasile, Grigorie și înțelepte Ioan Gură de Aur, buze viclene sunt cele ce grăiesc împotriva voastră, punând stavile nedrepte.

Și acum...

Vindecă, Preacurată, zdrobirea sufletului meu, iar tulburarea multelor mele ispite schimb-o în liniște și odihnă.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Slujitori ai Treimii preaînțelepți, Teologule Grigorie, Vasile fericite și Ioane slăvite, cel cu vorbirea de aur, dăruieți adevărată vindecare, cu rugăciunile voastre cele arhieresti, celor ce scapă sub acoperământul vostru.

Fiind vistierii ale harului, ca niște învățători ai feluritelor virtuți, cugetele noastre ostenite întăriți-le cu pâinea Mângâietorului, înțelepte Vasile, slăvite Teologule și Ioan Gură de Aur.

Slavă...

Sfinților, cei ce lui Dumnezeu aduceți întru cei de sus nematerialnica Liturghie, nu încetați a înălța, pentru

noi, cereri și rugăciuni fierbinți către Iisus, Dătătorul de viață, ca să ne izbăvească de tot răul.

Și acum...

Cea neispită de bărbat, Marie, cea cu totul luminată, dorirea lumii, Fecioară prealăudată, izbăvește-mă de primejdiile ce vin asupra-mi, și de nevoia și mâhnirea ce va să fie slobozește-mă pe mine, sărmanul, ca să duc viață cu pace.

Apoi aceste Stihiri:

Treime de dumnezeiești Ierarhi, izbăvește de ispite și de primejdii pe cei ce vin cu osârdie sub acoperământul vostru.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce ești păzitoare creștinilor...

Ierarhi ai Bisericii, de Dumnezeu înțelepțiți și făclii ale dreptei credințe de Dumnezeu luminate, grăbiți, ca niște împreună pătimitori, spre ajutorul nostru; nu treceți cu vederea glasurile și suspinele cele din adânc ale celor ce strigă mereu: Vasile cel de Dumnezeu arătătorule, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorule și Ioane slăvite, ajutați-ne pururea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate, și Cuvioșii Tăi vor bucura (Ps. 131, 9).

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor (Ps. 18, 4).

Evangelhia (*Matei 5, 14-19*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau prorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate. Deci, cel care va strica una dintre aceste porunci, foarte mici, și va învăța așa pe oameni, foarte mic se va chema în Împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în Împărăția cerurilor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Dascălilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Stele preastrălucite ale luminii înțelegătoare, trâmbițe de Dumnezeu insuflate ale înălțimilor mai presus de cuget, pe noi toți pururea păziți-ne nevătămați de necazuri grele, de neputințe și de felurite greșeli. Dați-ne de la Hristos iertare păcatelor noastre, Grigorie, făclia înțelepciunii, împreună cu Vasile și Ioan Gură de Aur, întâistătorii Bisericii.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii, cei ce au mers din Iudeea...*

Ispășire de greșeli și cuviincioasă rodire de obiceiuri neprihănite dăruiți după vrednicie celor ce își pun nădejdea în voi, Vasile de trei ori fericite, Grigorie de Dumnezeu înțeleptite și cuvioase Ioan Gură de Aur.

Inima pașnică, trupul cu bună întocmire și sufletul lin, păziți-le nouă pururea prin fapte bune, Vasile de trei ori fericite, Grigorie de Dumnezeu înțeleptite și cuvioase Ioan Gură de Aur.

Slavă...

Cu împreună pătimirea, cu vorbirea binevoitoare și cu gândirea supusă lui Dumnezeu învredniciți-ne a ne

îndeletnici, din dragoste de adevăr și prin bună credință, Sfinților, ca niște Ierarhi înțelepți și învățători ai tainelor celor negrăite.

Și acum...

Cu stropirea cea de viață dătătoare a darurilor nematerialnice celor dintru a ta stăpânire, Curată, spală și curăță răutatea sufletului meu și toată întinăciunea, ca să te laud pururea, cea plină de har.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Învățătorilor ai vieții neprihănite, cei după chipul lui Dumnezeu, prin buna glăsuire ocârmuiți-ne către dumnezeieștile suișuri ale dreptății.

Pe mine cel surpat de înșelăciunea cea vicleană, ridicăți-mă, ca niște Ierarhi dumnezeiești, și tămăduiți durerea sufletului meu.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfinților tăinuitori ai insuflării celei mai presus de minte, sfințiți cugetele noastre prin arătarea bunei voiri dumnezeiești.

Și acum...

Mintea mea cea întinată prin lucrarea patimilor, curățește-o, Născătoare de Dumnezeu, și mă izbăvește de pedeapsa ce îmi stă de față.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Prieteni ai Mântuitorului, Vasile preafericite, Ioan și Grigorie dumnezeiescule, de prietenia cu cei răi izbăviți-ne.

Ridicați către Treime mâinile voastre, Părinților grăitori de Dumnezeu și de trei ori măriți, pentru noi cei ce lăudăm a voastră luminare.

Slavă...

Izvoare dătătoare de viață cu ape de suflet hrănitoare izvorâți-ne nouă, Vasile, purtătorule de Dumnezeu, Ioane, cel cu cuvinte de aur, și dumnezeiescule Grigorie.

Și acum...

Strecurându-se cu vicleșug, ucigătorul de oameni îmi aduce gânduri rele, dar tu, Fecioară, zdrobește îndrăzneala lui.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe învățătorii bunei credințe, pe călăuzitorii și po-doabele de nuntă ale Bisericii, pe Vasile împreună cu marele Grigorie și cu Ioan, cu laude să-i cinstim.

Bucurați-vă, învățători tainici ai înțelepciunii, dascăli grăitori ai celor nespuse; bucurați-vă, ritori ai dogmelor dumnezeiești, făclii ale lumii, preamăriților Părinți.

Vasile, temelie a credincioșilor, Grigorie, gură vegheatoare a lui Hristos, iar Ioan, revărsare de har s-a arătat. Deci toți să laudăm unimea acestora.

Bucură-te, cinstită treime de Dumnezeu grăitoare, Părinte Vasile și sfințite Grigorie, împreună cu Ioan cel cu adevărat cu grăire de aur, arătători străluciți ai Sfintei Treimi.

Luminare, dezlegare de păcate și scăpare din primejdii cereți de la Dumnezeu să ne dăruiască nouă celor ce cu osârdie căutăm mijlocirea voastră, Cuvioșilor Părinți.

Dumnezeiește revărsați în viața noastră roadele cunoștinței, ale buneii cuviințe și ale dragostei curate, prin ale voastre ocrotiri, Părinților călăuzitori, rugămu-vă.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

Pe cei trei luminători preamari ai Dumnezeirii Celei în trei Sori, pe cei ce au luminat lumea cu razele dumnezeieștilor învățături, pe râurile înțelepciunii cele cu miere curgătoare, care adapă toată făptura cu apele cunoștinței de Dumnezeu, pe Marele Vasile și de Dumnezeu cuvântătorul Grigorie, împreună cu slăvitul Ioan, cel cu limba cu grăire de aur, toți cei iubitori de

cuvintele lor, adunându-ne, în cântări să-i cinstim, că
aceștia Treimii pururea se roagă pentru noi.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

De toată tulburarea patimilor, de pornirea cea rea și
de călăuzirea cea vicleană, pe noi pe toți izbăviți-ne,
fericiților, Vasile, de Dumnezeu arătătorule, dumneze-
iescule Grigorie și slăvite Ioan Gură de Aur, slujitorii
lui Hristos, și, prin cunoștința învățăturilor voastre,
străluciți cu bucurie sufletelor noastre harul luminării
celel mântuitoare.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne
izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dum-
nezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem,
zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI MUCENIC TRIFON (1 februarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe cel ce s-a arătat biruitor în lupte, pe cel numit cu numele desfătării dumnezeiești, pe Trifon, slăvitul Mucenic al lui Hristos, cu dragoste să-l laudăm, strigând

către el: Izbăvește de rele năprasnice pe robii tăi, cei ce cu dragoste cheamă minunatul tău nume, doctore fără de arginți (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Desfătându-te de dumnezeiasca desfătare în ceruri, Mucenice Trifon, ca un Mucenic prea ales, slobozește sufletul meu de desfătarea cea pătimașă, cu rugăciunile tale.

Dumnezeiești cuvinte auzind, le-ai împlinit, fericite Trifon, iubind tu cu fapta viața cea sfântă. Pentru aceasta și pe mine învrednicește-mă a trăi cu sfințenie.

Slavă...

Fost-ai păstor, o, Trifon, păstorind cu înțelepciune cugetele sufletului tău. Binevoiește, dar, o, Mucenice, ca și eu să fiu pururea păstorit de dumnezeiasca înțelepciune.

Și acum...

Luminează-mă cu strălucirea cea cugetătoare, ceea ce ai născut Raza slavei Cea din Tatăl, preaneprihănită Fecioară, și întunericul păcatului meu tu risipește-l.

• Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Ai slăbit puterea vicleanului, slăvite Trifon, cu puterea lui Dumnezeu. Pentru aceasta, de viclenia aceluia acum izbăvește-mă.

Trup purtând, o, Trifon, ai făcut să înceteze trufia celui viclean. De aceea, și acum ucide-l cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Slavă...

Cu adevărat, Trifon, duhurile cele viclene sunt alungate doar cu cinstita venire și putere a Duhului Sfânt, prin tine.

Și acum...

Avându-te pe tine ajutătoare, nu mă voi poticni în toată viața, preaneprihănită. Avându-te ocrotitoare, de boli mă voi izbăvi.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Sfinte Trifon, cu rugăciunile tale către Hristos, de primejdii și de boli pe cei ce cu dragoste și credință te laudă, doctore fără de arginți.

Caută cu milostivire, prealăudată de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Doctore purtător de Dumnezeu, pe toți cei ce te cinstesc păzește-i și dăruiește-le degrabă tămăduire, cu ale tale mijlociri către Mântuitorul.

Desfătându-te și veselindu-te, slăvite Trifon, de slava cea veșnică, pentru toți cei ce te laudă roagă-te să se izbăvească de toată mâhnirea.

Slavă...

Pe mine, cel ce m-am înstrăinat de dragostea lui Dumnezeu, prin vicleșugul șarpelui, cu rugăciunile tale cheamă-mă, slăvite, și din mâinile lui slobozește-mă.

Și acum...

În tine toată nădejdea mi-o pun, pururea Fecioară, și strig ție: Păzește-mă de toată primejdia, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Ca să te laud ca pe un ocrotitor, slăvite Trifon, de relele de tot felul pururea mă slobozește, cu rugăciunile tale, pe mine, pe robul tău.

Biruință asupra vrăjmașului celui viclean dăruiește-mi, Trifon prealăudate, cu rugăciunile tale, ca, fiind mântuit, să te slăvesc pururea.

Slavă...

Viață ferită de boli dăruiește robului tău, Mucenice Trifon, ca un doctor al sufletelor și al trupurilor, că pe tine te știu al bolilor tămăduitor fără de plată.

Și acum...

Neprihănită, Curată, numele cel preadulce mie, cu ocrotirea ta cea tare păzește pe cel ce fără șovăială aleargă la tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Ai uscat întinăciunile, jertfele și vărsările de sânge ale nebuniei idolești, adăpând, slăvite Trifon, cu sângiurile tale toate vlăstarele cele alese ale buneii credințe.

Sângele tău cel mucenicesc ca un mir revarsă mireasmă acum; jertfa ta, nevoitorule, izvorăște tămăduiri; moaștele trupului tău sfințesc sufletele celor ce vin la tine cu credință.

Slavă...

Izvor nesecat ce lucrează tămăduiri știindu-te pe tine, slăvite Trifon, cel ce ai uscat patimile, scoate acum din el șuvoaie de vindecări și daruri mântuitoare.

Și acum...

Ca ceea ce ești Maica lui Hristos, a Făcătorului întregii zidiri, te rog fierbinte, cu totul neprihănită Stăpână, să-mi dăruiești curățire de multele păcate și din primejdii să mă răpești.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Sfinte Trifon, cu rugăciunile tale către Hristos, de primejdii și de boli pe cei ce cu dragoste și credință te laudă, doctore fără de arginți.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Bucurându-te în ceruri de dumnezeiasca desfătare, doctore fără de arginți, cu rugăciunile tale cele neîncetate către Dumnezeu, izbăvește sufletele robilor tăi de toată tulburarea patimilor, ca un luptător nebiruit, Trifon prealăudate.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67, 36).

Stih: În biserici binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel (Ps. 67, 27).

Evanghelia (*Luca* 10, 19-21)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, și nimic nu vă va vătăma. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sunt scrise în ceruri. În acel

ceas, Iisus S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, căci așa a fost bunăvoința înaintea Ta.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Doctorului fără de arginți, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Nimeni alergând...*

Nimeni alergând la al tău acoperământ nu iese neîntărit împotriva patimilor și a necazurilor, Trifon, Mucenice al Domnului, ci, cerând darul tămăduirilor, primește, prin rugăciunile tale către Dumnezeu, mântuire și vindecare.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonismul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii, cei ce din Iudeea...*

Încununat dănuind și bucurându-te cu cetele Mucenicilor, Trifon, celor ce te cinstesc și cu credință te laudă, ca un doctor fără de arginți, dăruiește-le alinarea bolilor și a patimilor, cu rugăciunile tale.

Stăpânul tuturor și Dumnezeu cu cerească cunună te-a încununat și în corturile cerești a sălășlui acum te-a învrednicit, Sfinte. Pe Acesta pentru noi roagă-L, o, Trifon.

Slavă...

Cu ploile lacrimilor mele spală, o, Doctore Trifon, inima mea, și din izvorul icoanei tale, ce revarsă tămăduiri, umple-o de umilință, ca să spal întinăciunea patimilor, de trei ori fericite.

Și acum...

Prunc tânăr purtând, pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci, prea neprihănită, în cinstitele tale brațe, nu înceta rugându-L să se izbăvească robii tăi de foc și de cutremur, de foamete și de boli fără leac.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

De boli nenumărate fiind asuprit, fericite, la tine alerg cerând mântuire. Că tu ești, o, Trifon, tăria celor bolnavi.

În sălașurile cerești desfătându-te, Trifon, și bucurându-te cu îngerii, roagă-te Domnului pentru cei ce te laudă.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un doctor al celor bolnavi, Sfinte Trifon, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, potolește furtuna patimilor ce necăjesc pe robul tău.

Și acum...

Șuvoaie de lacrimi duhovnicești dă-mi mie, Fecioară, ca să spal întinăciunea patimilor mele, și călăuzește-mă la cărările mântuirii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Pentru noi roagă pe Dumnezeul tuturor, slăvite Trifon, cel ce te desfătezi de dumnezeiasca desfătare, ca să ne dăruiască iertare de greșeli.

Ca cel ce stai aproape de Lumina Cea dintâi, o, Trifon, și ești aprins de strălucirea Ei dumnezeiască, fă părtaș acesteia pe robul tău, cu rugăciunile tale.

Slavă...

O, Trifon, cel ce te bucuri de dumnezeiasca desfătare, cu îngerii pururea veselindu-te, roagă pe Ziditorul pentru robii tăi, fericite.

Și acum...

Bolnavi fiind, Născătoare de Dumnezeu, și de multe rele fiind pururea cuprinși, la tine alergăm noi, robii tăi, cerând dezlegare de acestea.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe Mucenicul Domnului cel minunat și pe ajutorul grabnic al Lampsacului, pe păzitorul și izbăvitorul celor ce îl cheamă, pe dumnezeiescul Trifon toți să-l laudăm.

Veniți, credincioșilor, să ne închinăm sfințitei icoane a dumnezeiescului Trifon, cea care alungă mirosul greu al patimilor și dăruiește tămăduire și întărire.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1, podobie: *Ceata cerească...*

Cu bărbăție răbdând durerile chinurilor, viața cea fără de dureri cu adevărat ai dobândit-o, Trifon prealăudate, temelia Mucenicilor. Pentru aceasta astăzi biserica lui Hristos, prăznuind preasfântă pomenirea ta, dumnezeiește se bucură.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Luând har de la Dumnezeu, Trifon, dăruiești tămăduiri celor ce scapă cu credință la acoperământul tău și celor ce aleargă la tine; felurite boli fără de leac vindeci, cu harul Preasfântului Duh, înțelepte. De aceea și noi te rugăm: Pe Domnul a toate roagă-L să izbăvească de rele pe cei ce te cinstesc.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI ȘI DREPTULUI SIMEON (3 februarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe Cel ce ține lumea în mâini, pe Stăpânul și Dătătorul Legii, pe Cel adus de Fecioară la templu, cu dragoste primindu-L în brațele tale, bătrâne Simeon,

fericite, roagă-L să dea tuturor dezlegare de păcate și femeilor bună naștere să le dăruiască (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

În locașurile dreptilor sălășluind cu bucurie și dragoste negrăită, Simeon, pe Dumnezeul a toate roagă-L să-i arate drepti pe toți cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Preot fiind, Simeon, în Lege ai văzut, după cum doreai, pe Iisus, Hristosul Domnului, pe Care roagă-L de toată întristarea să ne slobozească.

Slavă...

Pe Cel ce ține în mână întreg pământul, în mâini L-ai primit, preasfinte Simeon. Pe Acela roagă-L să slobozească de naștere grea pe cele care aleargă la tine.

Și acum...

Nu am îndrăzneală, Maica lui Dumnezeu, spre a privi eu, păcătosul, la înălțimea cerului. Dar îndură-te de robul tău, Fecioară, ceea ce în pântece L-ai încăput pe Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Înălțat fiind prin fapte sfințite, pe Iisus în brațe L-ai primit, pentru toți rugându-te, sfințite.

Pe Domnul Legii, Cel ce a deschis pântecul Fecioarei, văzându-L, cinstite Simeon, roagă-L să mă izbăvească de primejdii.

Slavă...

Cel ce a făcut cu mâinile pe om este ținut în brațele cele bătrâne ale lui Simeon, tuturor tărie dăruind.

Și acum...

Clește cugetător, ce ține Cărbunele Cel născut din sângiurile tale, te-a văzut Isaia pe tine, Preacurată.

Apoi aceste Stihiri:

Caută cu milostivire, Simeon, de Dumnezeu primitorele, spre cumplitele patimi ale trupului meu și tămăduire dăruiește-mi cu rugăciunile tale.

Caută cu milostivire, prealăudată de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Ajuns-ai la adânci bătrâneți, iar prin credință dumnezeiască tânăr erai cu adevărat, voind a vedea pe Cel desăvârșit, pe Care roagă-L pentru robii tăi.

Toți să-l fericim pe Simeon cel drept și să strigăm: Grăbește și izbăvește cu rugăciunile tale pe toți cei ce te cinstesc, de Dumnezeu insuflate.

Slavă...

Pe Domnul, Dătătorul legii, în brațele tale odinioară L-ai purtat, iar acum, Sfinte Simeon, cu rugăciunile tale, primește la sânul tău pe pruncii cei alăptați.

Și acum...

Cel ce poartă în mâini lumea întregă, Prunc tânăr este purtat în brațele Fecioarei, Cel ce are în grijă toți pruncii cei din pântece.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Acum în ceruri bucurându-te, fericite, pe toți cei ce săvârșesc dumnezeiască pomenirea ta, de rele de tot felul, cu rugăciunile tale, slobozește-i.

Tu, o, de Dumnezeu grăitorule Simeon, te-ai făcut templu preasfânt al lui Dumnezeu. Pentru aceasta L-ai și văzut în templu ca pe un prunc.

Slavă...

Cu sfințite cântări să-l laudăm pe Simeon, de Dumnezeu grăitorul, strigând: O, de Dumnezeu primitoare, cu rugăciunile tale, îndură-te de noi.

Și acum...

Maica lui Dumnezeu, pe toți robii tăi cei căzuți în stricăciune, tu ridică-i și către viața cea nestricăcioasă călăuzește-ne.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Strigat-ai, Simeon, când ai văzut pe Domnul: Slobozește-mă acum, Mântuitorule, după cum mi-ai făgăduit. Și acum roagă-L, pe toți, să-i slobozească de rele și de năpaste.

Arătându-te, Drepte Simeon, mai strălucit decât Moise, primit-ai în brațe pe Cel minunat cu frumusețea, preacinstite. Pe Acela roagă-L să se îndure de robii tăi.

Slavă...

Prin legile morții ai plecat la Cel dorit, pe Care pururea roagă-L, preasfinte Simeon, să mă izbăvească de necazuri, de rele de tot felul și de năpaste, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Pururea se sârguiește a mă vâna necuratul diavol, Maică Fecioară curată. Dar tu răpește-mă din cursele lui și cu dumnezeiescul acoperământ al rugăciunii tale păzește-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Caută cu milostivire, Simeon, de Dumnezeu primitorule, spre cumplitele patimi ale trupului meu și tămăduire dăruiește-mi cu rugăciunile tale.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

În locașurile dreptilor cu bucurie desfătându-te, pe Hristos Dumnezeu, pe Care în brațe ca pe un prunc L-ai purtat, roagă-L să ne izbăvească de multe păcate și bună naștere să dăruiască celor ce poartă în pânțece, fericite Simeon, de Dumnezeu primitorule.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace (Luca 2, 29).

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel (Luca 2, 32).

Evanghelia (Luca 2, 25-38)

În vremea aceea era un om în Ierusalim, cu numele Simeon; și omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel, iar Duhul Sfânt era asupra sa. Lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului. Și, din îndemnul Duhului, a venit la templu;

iar când părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, El L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel. Iar Iosif și Mama pruncului se mirau de ceea ce se vorbea despre Prunc. Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, Mama Lui: Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri, iar prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi. Și era și Ana prorocița, fiica lui Fanuel, din seminția lui Așer, ajunsă la adânci bătrâneți și care trăise cu bărbatul ei șapte ani de la fecioria sa; ea era văduvă, în vârstă de optzeci și patru de ani, și nu se depărta de templu, slujind noaptea și ziua, în post și în rugăciuni. Și venind și ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuirea în Ierusalim.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile primitorului de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Bătrân minunat, ajuns la adânci bătrâneți, cinstită căruntețe, om ceresc și preacinstit, dumnezeiască ocrotire, făcător de minuni și apărător al tuturor celor ce poartă în pânțele știindu-te pe tine, o, Simeon preasfințite, noi toți cu lacrimi alergăm la ajutorul tău. Vezi, de Dumnezeu primitorele, întristarea și neputința lor și bună naștere le dăruiește, cu rugăciunile tale.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Primit-ai, fericite, în brațe Prunc tânăr pe Hristos, Dătătorul de viață. Pe Acela roagă-L, Simeon, să dăruiască pruncilor ce sug deplină sănătate.

Izbăvirea tuturor a stat înainte ca un prunc în templul sfânt, Iisus Mântuitorul, pe noi pe toți izbăvindu-ne de moarte năprasnică, pentru rugăciunile lui Simeon.

Slavă...

Primește rugăciunea mea, Părinte, și o du lui Dumnezeu, Cel purtat de tine ca un prunc, și roagă-L să mă izbăvească pe mine, ticălosul, de cursele diavolului.

Și acum...

Îndură-te, mântuiește-mă, Marie, care ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, și cu razele tale luminează-mi sufletul; cu iubire de oameni izbăvește-mă de tirania diavolilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Pe Hristos roagă-L, o, Simeon, de Dumnezeu primitorule, să mă bucur și eu, robul tău, de veselia cea veșnică, de care tu te bucuri acum.

Având, o, bătrâne, îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te pentru cei ce te cinstesc și izbăvește-mă, cu rugăciunile tale, de primejdii năprasnice.

Tu, primitorule de Dumnezeu, pe cele ce poartă acum în pânțec, păzește-le, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Stăpânul, și de naștere grea izbăvește-le.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Aflând, Simeon, răsplătirile ostanelilor vieții tale trecătoare, nu ne uita pe noi în viața cea fără de sfârșit.

Și acum...

Stropește, o, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Marie, cu picăturile ocrotirii tale, pe cel ce te cinstește cu credință, și de păcate izbăvește-mă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

O, bătrâne, curatele tale mâini au primit pe Dătătorul de viață și fericit cu adevărat te-ai făcut, precinstite. De aceea te laudăm.

Iubitorule de oameni, Stăpâne al lumii și Mântuitorule, pentru rugăciunile primitorului de Dumnezeu, slobozește pe robii tăi de boli și de năpaste.

La ocrotirea ta, primitorule de Dumnezeu, alerg acum eu, robul tău. Grăbește și mă mântuiește, cu rugăciunile tale, pe mine, osânditul.

Slavă...

Tămăduiește, de trei ori fericite, pe creștinele ce pătimesc cumplit de naștere grea, și degrabă dăruiește-le naștere ușoară, Sfinte.

Și acum...

Marie, de Dumnezeu Născătoare, Maica Stăpânului, de patimile cele stricătoare de suflet slobozește-mă și de focul cel veșnic scapă-mă și mă mântuiește.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Lumină spre descoperirea neamurilor Te-ai arătat pe pământ, născându-Te cu adevărat din Fecioară, și Te-ai odihnit în brațe bătrânești, Cel ce păzești pe prunci, Unule Iubitorule de oameni.

Bătrâne preasfințite Simeon, nu înceta rugându-te Mântuitorului tău și Dumnezeu să dăruiască bună naștere tuturor celor ce nasc, și izbăvire de boli și de primejdii.

Precum ai primit în templu Prunc pe Cuvântul lui Dumnezeu, în brațele tale, Simeon, așa roagă-L cu îndrăzneală, întărire să dăruiască celor alăptați.

Precum ai îmbrățișat în templu pe Dumnezeul tuturor, preadreptule Simeon, așa și pruncii păzește-i,

cu rugăciunile tale, și pe toate cele ce poartă în pânțece slobozește-le.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

A dreptului Simeon pomenire, Doamne, prăznuind, printr-însul te rugăm: Mântuiește sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 8-lea, podobie: *Stăpână, primește...*

Simeon preasfințite, pe Mântuitorul, pe Care L-ai primit în brațe, roagă-L să izbăvească pe cele ce poartă în pânțece și bună naștere să le dăruiască.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI SFINȚIT MUCENIC
HARALAMBIE, FĂCĂTORUL DE MINUNI
(10 februarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Veniți toți credincioșii să cădem la purtătorul de chinuri și cu gând bine-credincios să strigăm: Sfințite Mucenice Haralambie slăvite, izbăvește pe cei ce te

cinstesc, de boala ciumei și de toată năpasta, de rele și de primejdii, cu rugăciunile tale către Hristos, Mucenice, că pe tine toți te-am câștigat ocrotitor (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...

Cu ale tale sfințite rugăciuni către Hristos, Mucenice prealăudate, izbăvește-ne de primejdii și de cumplita răutate, de toată năpasta și de păcatul cel urât, Sfințite Mucenice Haralambie, și de osânda celor răi.

Împăratul a toate și Domnul văzând mai înainte lumina sufletului tău, preafericite, cu strălucire te-a împodobit, cel ce ai strălucit foarte prin preoție, Sfinte, iar apoi prin scânteierile muceniei, în ceruri te-a primit.

Slavă...

Dumnezeiește strălucind cu slava, în ceruri locuiești, mărite, împreună cu îngerii și cu cetele Sfinților, fericite.

Roagă-L pe Domnul, ca unul ce ai îndrăzneală, să ne izbăvim de osândă, de boală și de toată învârtoșarea.

Și acum...

Ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Dumnezeu, binecuvântată Curată, și ai strălucit cu frumusețea ta oștirile cele nematerialnice ale celor cerești, Preasfântă Fecioară, luminează pe robii tăi, izbăvindu-i de toată strâmbătatea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Cu dragoste te cinstesc, prealăudate. Degrabă slobozește pe toți, Sfinte, de primejdii și de vifor, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, și spre limanul mântuirii îndreptează pe cei ce te cinstesc.

Dumnezeu și Domnul, Făcătorul a toate, ți-a dat darul tămăduirilor, de Dumnezeu înțelepțite, pe care tu l-ai cerut, nevoindu-te pentru dragostea Lui. Deci, ceea ce ai primit, dă robilor tăi, Sfinte.

Slavă...

Prin purtarea de grijă cea dumnezeiască, de către Dumnezeu ai fost dat tuturor celor ce te cinstesc cu credință, fericite Haralambie, de la care alungă toată boala și vătămarea, dăruindu-le harul ceresc.

Și acum...

Ca pe o Maică a lui Dumnezeu și laudă a pământenilor, cu credință te laudăm, Fecioară, și te fericim. Izbăvește, Preacurată, de nevoia de acum pe cei ce te laudă cu credință pe tine, cea prea cântată.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, Sfințite Mucenice, pe cei ce cu credință te laudă, de primejdii și de toată neputința, prin rugăciunile tale către Hristos, Haralambie.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Tu, nevoitorule, ești scăparea și puterea mea, tu ești ocrotitor, tu și apărător al meu, înțelepte, cel ce ai din belșug îndrăzneală către Dumnezeu, ca un purtător de cunună nebiruit, fericite. De aceea, toată boala alungând, dăruiește credincioșilor har dumnezeiesc și milă.

Cu totul către nevoie te-ai îndreptat, ca cel ce ești arhieru minunat, și, cu puterea cea dumnezeiască, surpând armele și tăria celor răi, vrednicule de cântare, te-ai învrednicit de cununile cele cerești, preafericite. De aceea, izbăvește-ne pe noi de tot necazul.

Slavă...

Milostiv fii tu, Sfințite Mucenice Haralambie, robilor tăi, dându-le lor har îmbelșugat, cu rugăciunile tale, alungând bolile și smintelile. De dumnezeiescul har învrednicindu-i, ca un apărător, alungă toată boala și vătămarea.

Și acum...

Cugetând la taina ta cea mai presus de cuvânt, Născătoare de Dumnezeu, curată mireasă dumnezeiască, cetele cerești, mirându-se cu bucurie, sunt cuprinse de frică, cinstită. De aceea, Doamnă, de boala ciumei și de osândă izbăvește-ne, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Prealăudate și fericite, tu pe Dumnezeu a toate luminat l-ai propovăduit înaintea oamenilor, Haralambie, de Dumnezeu înțelepțite, pe Care pururea roagă-L să ne izbăvească de relele de acum și de boli.

Acum, Mucenice, avându-te pe tine rugător preacald către Dumnezeu a toate, pururea ne rugăm, preafericite, să ne izbăvim de necazuri și de cumplita mânie, de boala cea năprasnică de acum, de primejdii și de toată răutatea.

Slavă...

Iertare de greșeli dăruind, cu rugăciunile tale, tuturor celor ce te laudă, Mucenice, risipește degrabă mânia, fericite, și toată boala, vătămarea și răutatea, învrednicindu-i de strălucirea cerească.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu în chip minunat, prealăudată Fecioară, de Dumnezeu dăruită, poți toate câte le voiești, preacurată Stăpână. De aceea, pe toți izbăvește-i de boala cea de tot felul și de gheenă, și din toată osânda răpește-i.

pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu. Dacă nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu. Dar aceasta s-a făcut, ca să se îplinească cuvântul cel scris în Legea lor: M-au urât pe nedrept. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine. Acestea vi le-am spus ca să nu vă smintiți. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri,
Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Nu mă părăsi în prăpastia păcatelor, Mucenice Haralambie, ci degrabă alungă învățtoșarea, că mă topește, slăvite, necazul și negura nenumăratelor mele păcate, de care slobozește-mă degrabă, arhiereule prealăudate, cu rugăciunile tale către Domnul, ca un cald ocrotitor al robilor tăi; rogu-te, de Dumnezeu înțelepțite, auzi-ne pe noi, smeriții, scoțând pe toți, Sfinte, din necazuri și mâhniri.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Izbăvește, preafericite, cu rugăciunile tale către Domnul, de năpastă și de viforul cel potrivnic, pe robii tăi, înțelepte, cei ce strigă: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci (de două ori).

Slavă...

Părinte sfânt între Sfinți, roagă-te pentru cei ce te cinstesc, slobozindu-i de răutate și de vifor pe cei ce strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeule, în veci.

Și acum...

Născut-ai, Curată Marie, pe Cel neîncăput, Dumnezeul a toate, pe Care, ca pe un Fiu, pururea roagă-L pentru noi, Preasfântă, să ne izbăvească de boli și necazuri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în munte sfânt...

Te roagă dumnezeiescul Haralambie pe Tine, singurul Împărat al slavei, să stingi boala ciumei celor ce îl laudă și îl slăvesc în veci.

Dumnezeule a toate, Cel închinat în trei Fețe, pentru rugăciunile lui Haralambie, îndură-te de lume, care cu frică Te laudă și Te slăvește într-o toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Dumnezeire, Tată, Fiule și Duhule, pentru rugăciunile lui Haralambie, izbăvește de rele și de toată năpasta pe toți cei ce Te laudă și Te preaînălță întru toți vecii.

Și acum...

Fecioara și singura Născătoare de Dumnezeu neîncetat roagă pe Împăratul tuturor să ne izbăvească de ispite pe noi cei ce Îl lăudăm, ca pe Dumnezeul a toate, în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

S-au înfricoșat tiranii, nevoitorule, văzând dumnezeiescul har ce lucra asupra ta mai presus de fire, Mucenice, când au fost spânzurați sus în văzduh; și pe cel căruia i s-au tăiat mâinile în chip nevăzut și lemnul care a odrăslit, toate acestea văzându-le, s-au spăimântat.

Boala ciumei cea necurată alungând-o, slăvite Haralambie, izbăvește-ne de toată uneltirea celor rău-voitori, de răutatea diavolilor, de năvălirea oamenilor vicleni, de pizmă, de mânie, de clevetire și de osândă, prealăudate.

Slavă...

Cel ce, împreună cu îngerii, te închini Treimii Celei mai presus de ființă, Haralambie slăvite, cu rugăciunile tale, îndură-te de cei ce se roagă ție, sfințite, și slobozește, de Dumnezeu înțelepțite, pe cei ce te laudă, de toate necazurile neașteptate și de năpaste, de toată răutatea și de gheenă, preafericite.

Și acum...

Doamnă a îngerilor și a muritorilor și Stăpână a întregii zidiri, izbăvește degrabă pe cei ce te slăvesc, Curată, de amenințare și de vifor, de răutatea cea întinată și de farmece, de pizma cea spurcată și de osânda cea veșnică.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe lauda cea sfințită a purtătorilor de chinuri, pe Mucenicul Domnului, Haralambie, cel ce este izgonitor prea puternic a toată boala și al patimilor, cu dragoste să-l laudăm acum noi, credincioșii.

Această cerere ai făcut, de minuni făcătorule, de a alunga boala ciumei dintre oameni, de Dumnezeu înțelepțite. Pe aceasta, dar, și toată răutatea alungă-le degrabă, cu rugăciunile tale.

Cel ce stai înaintea tronului înfricoșător al Dumnezeului a toate, roagă-te pentru noi să ne izbăvim de primejdii și de orice altă vătămare și de osânda ce ne așteaptă.

Pe Haralambie cel minunat, podoaba cea luminoasă a Sfințiților Mucenici, cu dragoste laudându-l, să strigăm toți cu osârdie: Cu ale tale rugăciuni către Ziditorul, îndură-te de noi.

Veniți, iubitorilor de Mucenici, să laudăm cu evlavie pomenirea slăvitului Haralambie, strigându-i: Păzește-i pe robii tăi, Mucenice, de boala ciumei și de tot necazul.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai, înțelepte Haralambie, ca un stâlp nemișcat al Bisericii lui Hristos și sfeșnic al lumii pururea luminos. Strălucit-ai în lume prin mucenicie și ai risipit întunericul idolilor, fericite. Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuim noi.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Pe toți cei ce aleargă la tine cu credință, Mucenice al lui Hristos, îi miluiești cu rugăciunile tale, nevoitorule Haralambie, vrednicule de laudă. Drept aceea, îndură-te și acum de toți robii tăi, degrabă izbăvindu-i de rele năprasnice, de mâhnire și de boală grea, de toate necazurile, de primejdii și de osânda gheenei.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC TEODOR TIRON

(17 februarie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe ostașul cel preaviteaz al lui Hristos și pe apărătorul binecredincioșilor creștini laudându-l, să strigăm

din adâncul sufletului: Sfinte Teodore, cu rugăciunile tale cele fierbinți, izbăvește pe robii tăi de uneltirea diavolească și de toată erezia, și degrabă slobozește-i, cinstite, de toată boala (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

(al cărui acroștih, în limba greacă, este:

Te cânt pe tine, cel ce porți numele darurilor lui Dumnezeu)

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Mucenice Teodore, cel ce te bucuri în ceruri împreună cu îngerii, pe cei ce te cinstesc și te cheamă cu evlavie mântuiește-i de primejdii, de necazuri și de boli.

Împotriva hotărârii păgânești arătat-te-ai, Mucenice al lui Hristos, izbăvitor și apărător tare tuturor celor binecredincioși, izbăvindu-i, prin colive, de mâncărurile cele urâte lui Dumnezeu.

Slavă...

Cununa cea neveștejită luând-o de la Dumnezeu, Mucenice al lui Hristos, și sălășluindu-te împreună cu Mucenicii, păzește cu rugăciunile tale pe cei ce cu credință și evlavie cinstesc pomenirea ta.

Și acum...

Ceea ce în chip negrăit ai născut Înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, tămăduiește, Fecioară, patimile cele grele ale sufletului meu și de bucuria cea veșnică învrednicește-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Cântări aduc ție, an de an, Teodore, și din suflet te rog, fericite: De primejdii izbăvește-mă.

Întărire fii robului tău, Teodore, și întărește cu rugăciunile tale dreapta și sfânta credință.

Slavă...

Acum am inima ațintită către tine, Teodore, având trebuință de apărarea și acoperământul tău.

Și acum...

Avându-te ajutătoare, nu voi fi rușinat, Preacurată Maică a lui Dumnezeu; avându-te apărătoare, nu mă tem de osândă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește-ne de toată bântuiala vrăjmașilor nevăzuți, Mucenice Teodore, pe noi cei ce cu dragoste te cinstim, ca pe un ajutor grabnic al ortodocșilor.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Precum ai izbăvit pe cei credincioși, Sfinte, de bucatele cele necurate ale Paravatului, așa păzește pe robii tăi de vătămarea ereticilor.

De primejdii și necazuri năprasnice păzește, Mucenice Teodor, pe cel ce aleargă cu credință la al tău acoperământ.

Slavă...

Arătatu-te-ai cu adevărat izbăvitor al bincredincioșilor, Teodore, zădărnicipind poruncile lui Iulian prin izvodirea ta.

Și acum...

Dăruiește-mi tărie, Preacurată, și luminează cu dumnezeiască rază sufletul meu cel întunecat, că tu, cea cu totul fără de prihană, ai născut Lumina cea ipostatică.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Pe cei ce cu dragoste și bucurie îți aducem cântări, păzește-ne nevătămați de meșteșugirile celui viclean, rugămu-te, Teodore.

Ca un ales, zdrobit-ai cursele Apostatului, și pe cei binecredincioși, Mucenice Teodor, cu înțelepciune i-ai izbăvit.

Slavă...

Roagă-te lui Dumnezeu, Teodore prealăudate, să fie izbăviți robii tăi de toată primejdia, de boli grele și de erezii.

Și acum...

Preacurată, ceea ce ai născut pe Mielul fără de prihană Care ridică păcatele oamenilor, roagă-L să-mi dăruiască dezlegare de acestea mie, robului tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Precum ai rușinat odinioară porunca cea deșartă și neputincioasă a Apostatului, minunate Teodore, așa și acum zădărnicește vicleșugurile cele diavolești și păzește-ne nevătămați.

Întărit fiind cu puterea lui Dumnezeu, apărător al dreptei credințe te-ai făcut, Teodore, și rătăcirea idolilor ai nimicit-o. Și acum, rogu-te, șterge chipurile patimilor din sufletul meu.

Slavă...

Precum, cu dumnezeiască și cucernică râvnă i-ai izbăvit de demult pe ortodocși de sfatul pierzătorului, înțelepte, așa păzește-ne și pe noi neclintiți în credință, rugămu-te.

Și acum...

Nor de lumină ești tu, și tron slăvit al lui Dumnezeu, Maică Fecioară Curată. Luminează, dar, acum, ochii sufletului meu și curățește inima mea de negura patimilor.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește-ne de toată bântuiala vrăjmașilor nevăzuți, Mucenice Teodore, pe noi cei ce cu dragoste te cinstim, ca pe un ajutor grabnic al ortodocșilor.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Apărătorule al credincioșilor neînfruntat și mijlocitorule grabnic al celor din nevoi, nu trece cu vederea glasurile tânguitoare ale celor ce ne rugăm ție, ci grăbește, ca un împreună pătimitor, și ne slobozește, Teodore, mai mare între Mucenici, de toată răutatea și necazul, și ne păzește cu rugăciunile tale cele fierbinți către Domnul.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67, 36).

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel (Ps. 67, 27).

Evanghelia (*Luca 21, 12-19*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziți-vă de oameni, pentru că își vor pune mâinile pe voi și vă vor prizoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători pentru numele Meu. Și va fi vouă prilej de mărturisire. Puneți, deci, în inimile voastre să nu gândiți de mai înainte ce veți răspunde; căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de rudenii și de prieteni, și vor ucide pe unii dintre voi și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; dar nici un păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Strălucită și înveselitoare arătat-u-s-a astăzi nouă tuturor preasfântă pomenirea ta, slăvite Teodore, că tu,

minunatule, ai izbăvit odinioară poporul cel neprihănit al Domnului, printr-o minune, învățându-l a face colivă, preasfinte. Și acum, rugămu-te, izbăvește cu milostivire pe robii tăi de mâhnire și de vătămarea cea de tot felul, de erezie și de toată primejdia, cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește efonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea...

O, Mucenice Teodor, avându-te pe tine sprijinitor al mântuirii mele, apărător al sfintei credințe și păzitor neînfruntat al vieții mele, nicidecum nu mă tem de uneltirile diavolilor.

Precum ai păzit odinioară sfântul post nespurcat, Mucenice, așa și acum pe robii tăi învrednicește-i, cu rugăciunile tale, a-l plini cu toată bucuria și în curăție, Teodore preafericite.

Slavă...

Precum ai zădărnicit, fericite, uneltirea tiranului, prin dumnezeiască izvodire, așa și acum, cu rugăciunile tale, să fim mântuiți de izvodirea vrăjmașului, rugămu-ne ție cu căldură noi, robii tăi, de trei ori fericite.

Și acum...

Din pânțelele tău, Fecioară, a ieșit, întrupându-Se, Domnul tuturor. Pe Acesta roagă-L să mă izbăvească de păcate, de primejdii și de mâhniri, că tu ești apărătoarea celor binecredincioși.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Precum odinioară l-ai rușinat prin înțeleaptă izvodire pe Apostatul cel fărădelege, și pe noi păzește-ne de înținăciunile necuviincioase.

Ca un iscusit, Mucenice Teodore, tu l-ai surpat pe cumplitul Apostat, iar pe ortodocși cu înțelepciune i-ai izbăvit.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu legea dumnezeiască fiind îngrădit, de Dumnezeu înțelepțite, ai muștrat legea cea cu totul fărădelege, păzind pe cei binecredincioși nevătămați de aceasta.

Și acum...

Ca să te laud cu dragoste, Fecioară, izbăvește-mă de robia gândului, aducând drept ispășire Pătimirea Celui Născut din tine.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Pe mine, cel ce te laud din inimă, Mucenice Teodor, îmbogățește-mă cu daruri dumnezeiești, ca cel ce porți numele dumnezeiescului dar, neprihănite.

Cu raza muceniei fiind luminat, fericite Teodor, pe toți cei ce te cinstesc, cu strălucire dumnezeiască luminează-i, prin rugăciunile tale.

Slavă...

Precum ai fost întărit în foc cu putere dumnezeiască, Mucenice, așa și pe noi mântuiește-ne de sfatul cel nelegiuit al celor ce ne asupresc, Teodore.

Și acum...

Marie, pe Dumnezeu Cuvântul pe Care L-ai născut, roagă-L pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc, ca să ne izbăvim de primejdii și năpaste.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Celor ce pătimesc le ești doctor, celor robiți izbăvitor și păcătoșilor mijlocitor, celor binecredincioși ocrotitor, celor ce plâng mângâietor și fulger pentru tirani, înțelepte Teodore.

Pe cel ce i-a izbăvit pe credincioși de mâncărurile cele necurate ale Paravatului și i-a hrănit cu colivă, pe dumnezeiescul Teodor toți să-l laudăm.

Astăzi a întors întru bucurie inimile credincioșilor, cele mâhnite foarte odinioară, și a surpat înșelăciunea Paravatului Mucenicul Teodor, pe care să-l laudăm.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinței. În izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Treimii s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Arătatu-te-ai cu adevărat fierbinte apărător al tuturor celor binecredincioși, Mucenice Teodor. De aceea, toți îți aducem mulțumiri și, izbăvitor știindu-te, strigăm cu credință: Izbăvește, cu rugăciunile tale, de năvala vrăjmașilor și de toată primejdia, de întristare și de tirania ereticilor pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFINȚILOR
PATRUZECI DE MUCENICI DIN SEVASTIA
(9 martie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La ocrotirea și fierbinta sprijinire a celor patruzeci de purtători de chinuri ai lui Hristos să alergăm strigând din adâncul sufletului: Izbăviți-ne, rugămu-vă, de

strâmtorare și durere, de tot răul și de patimi necurate, pe noi cei ce cu osârdie cinstim sfânta voastră nevoință, dumnezeieștilor Mucenici (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih, în limba greacă, este:

Pentru rugăciunile voastre, Mucenicilor, să mă mântuiesc)

Alcătuire a lui Gherasim.

Cântarea 1

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Făclii ale credinței lui Hristos, patruzeci de Mucenici, risipiți negura patimilor mele, cu rugăciunile voastre, și călăuziți-mă către lumina cea dumnezeiască.

Voi, cei ce izvorâți cu îmbelșugare tămăduiri, patruzeci de Mucenici, pe noi cei ce îndoit pătimim, de dumnezeiască tămăduire învredniciți-ne cu ocrotirea voastră.

Slavă...

Mintea supunându-mi-o celor pământești, chiar nevrând fac cele ce nu se cuvine a face. Dar, o, Mucenici ai lui Hristos, izbăviți-mă de lucrarea patimilor.

Și acum...

Sfânt locaș al slavei celei dumnezeiești, sfințește, Fecioară, sufletul meu cel întinat și, ca o milostivă, mă slobozește de păcatul cel greu, neprihănită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Voi, cei ce ați zădărnicit cu tărie năvălirea vrăjmașului, păziți viața noastră nevătămată de pornirea, furia și asuprirea lui, cu rugăciunile voastre, slăviților Mucenici.

Uniți prin credința în Hristos, Mucenicilor, întru Domnul uniți-ne pe noi, să avem un singur cuget, prin viață neprihănită, și părtași să ne facem slavei dumnezeiești.

Slavă...

Nu încetați, Sfinților Mucenici, pururea a ruga și a îndupleca pe Cuvântul Cel preamilostiv pentru noi toți, cei ce, în necaz, din suflet vă chemăm în ajutor.

Și acum...

Maică Fecioară, ceea ce ai născut pe Hristos, Cel ce prin milostivire a ridicat păcatul lumii, ridică și risipește din ticălosul meu suflet povara greșelilor mele.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată vătămarea, mâhnirea și durerea, ceată dumnezeiască a celor patruzeci de Mucenici, pe cei ce vin către dumnezeiasca voastră mijlocire.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreita scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Calzi apărători, dumnezeiești ocrotitori și ziduri tari ale Bisericii fiind, Mucenicilor cei patruzeci, cu rugăciunile voastre către Hristos, păziți viața noastră pururea în pace și nevătămată.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Ca niște ostași preaslăviți, Mucenici ai slavei Atotțitorului, cu dumnezeiești arme, întrarmați-ne împotriva vrăjmașului ce ne războiește.

Fierbințeala bolilor ce mistuie viața noastră, stingeți-o, Mucenicilor ai Domnului, cu roua dumnezeieștii mângâieri.

Slavă...

De toată strâmtorarea și de uneltirea vrăjmașului răzbunător, purtătorilor de chinuri cei patruzeci, pe cei ce vă cinstesc sloboziți-i.

Și acum...

De vindecare învrednicește, Fecioară, pe rugătorul tău cel necăjit și curățește cugetul meu cel întinat de patimile trupului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pē noi...

Dezlegare de cumplitele năpaste și necazuri, și viață cu pace cereți pentru noi, vitejilor patruzeci de Mucenici.

Ocrotirea voastră cea luminoasă, mai presus decât soarele strălucindu-ne nouă, Mucenicilor, risipește sfaturile lui Veliar.

Slavă...

Topirea mădularelor răbdând-o în frig, fericiților, aprindeți în sufletele noastre focul dragostei dumnezeiești.

Și acum...

Gândul înfricoșatei judecăți ce va să fie, dă-l pururea, Curată, sufletului meu, ca să duc viață neprihănită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Tămăduiți sufletul meu cel bolnav prin lucrarea cea stăruitoare a patimilor, nimicind voi puterea păcatului din mine cu puterea cea de sus, prin rugăciunile voastre, Sfinților patruzeci de Mucenici.

Cei ce împreună vă bucurați cu Sfinții Îngeri, Sfinților patruzeci de purtători de chinuri ai lui Hristos, potoliți mânia cea pornită asupra noastră a vicleanului stăpânitor al lumii și călăuziți-ne către limanul dumnezeieștii voiri.

Slavă...

Cei ce sunteți de un gând și un suflet, Sfinților patruzeci de purtători de chinuri ai lui Hristos, în bună credință, în sfinte nevoințe și în unime păziți-ne pe noi, în dragoste adevărată și în strălucirea vieții celei plăcute lui Dumnezeu.

Și acum...

Mireasă dumnezeiască, Marie, cea cu totul fără de prihană, cu bunătatea ta cea curățitoare, spală smerită inima mea, cea căzută în plăceri întinate și robită amarului obicei, și mă îndreptează către o viață curată.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată vătămarea, necazul și durerea, dumnezeiască ceată a celor patruzeci de Mucenici, pe cei ce vin către dumnezeiasca voastră rugăciune.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Cu ale sângiurilor tale...*

Ca niște ostași ai lui Hristos nebiruiți, Sfinților patruzeci de Mucenici, cu rugăciunile voastre zdrobiți adunarea nevăzuților vrăjmași ce pururea se oștesc împotriva noastră.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă (Ps. 65, 11).

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67, 36).

Evanghelia (*Matei 20, 1-16*)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor este asemenea unui om stăpân de casă, care a ieșit dis-de-diminează să tocmească lucrători pentru via sa. Și, învoindu-se cu lucrătorii cu un dinar pe zi, i-a trimis în via sa. Și, ieșind pe la ceasul al treilea, a văzut pe alții stând în piață fără lucru. Și le-a zis acelora: Mergeți și voi în vie, și vă voi da ceea ce vi se cuvine. Iar ei s-au dus. Ieșind iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea, a făcut tot așa. Ieșind pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând fără lucru, și le-a zis: De ce ați stat aici toată ziua fără lucru? Zis-au lui: Fiindcă nimeni nu ne-a tocmit. Zis-a lor: Duceți-vă și voi în vie, și veți lua ceea ce vi se cuvine. Făcându-se seară, stăpânul viei a zis către îngrijitorul său: Cheamă pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei din urmă până la cei dintâi. Venind cei din ceasul al unsprezecelea, au luat câte un dinar. Și venind cei dintâi, au socotit că vor lua mai mult, dar au luat și ei tot câte un dinar. Și după ce au luat, cârteau împotriva stăpânului casei, zicând: Aceștia de pe urmă au lucrat un ceas și i-ai pus deopotrivă cu noi, care am dus greutatea zilei și arșița. Iar el, răspunzând, a zis unuia dintre ei: Prietene, nu-ți fac nedreptate. Oare nu te-ai învoit cu mine un dinar? Ia ce este al tău și pleacă. Voiesc să dau acestuia de pe urmă ca și ție. Oare nu mi se cuvine mie să fac ce voiesc cu ale mele? Sau ochiul tău este rău pentru că eu sunt bun? Astfel vor fi cei de pe urmă întâi și cei dintâi pe urmă; că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorilor de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Mucenicilor nebiruiți ai Împăratului slavei, cei ce cu tărie v-ați nevoit prin apă și prin foc, rugămu-vă, fericiților, întăriți-ne a îndura pururea și cu bărbăție a suferi asuprelile necazurilor, ca să luăm prin acestea de la Dumnezeu iertare păcatelor și să zădărnicișim năvălirile lui Veliar cele de tot felul, o, nevoitorilor celor patruzeci, apărători ai celor binecredincioși.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii, cei ce din Iudeea...*

Uniți prin credință, cu un suflet și o inimă ați luptat. De aceea, și pe noi întăriți-ne a păzi după lege dumnezeiasca unire prin legătura credinței, vitejilor purtători de chinuri.

Pe mine, cel afundat în noroiul păcatului celui greu, prin ușurătatea minții, trăgeți-mă către înălțimea cunoașterii pocăinței, a vieții celei curate și a dumnezeieștii nepătimiri, Mucenicilor cei patruzeci.

Slavă...

Luptându-vă după lege, ați biruit îndrăzneala celor fărădelege. De aceea, după cum zice dumnezeiescul David, izbăviți-mă din viforul fărădelegii și către apa vieții dumnezeiește călăuziți-mă.

Și acum...

Mintea și trupul pângărindu-mi, o, Fecioară nepătată, prin năvălirile cele dezlănțuite ale patimilor, chem degrabă ajutorul tău, pe care dă-mi-l, neprihănită, ca să mă izbăvesc de amara înșelăciune a celui rău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Prin cunoștința sfântă a viețuirii întru Hristos, înțelepțiți cugetul meu, purtătorilor de chinuri, ca să fac voia Domnului.

Lucrător cu față curată al faptelor sfinte și al virtuților mântuitoare, arătați-mă pe mine, Mucenicilor ai Domnului, cu ocrotirea voastră.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu întinăciunile din fiecare ceas ale păcatului celui viclean prihănesc vrednicia sufletului meu. Dar voi, purtătorilor de chinuri, puneți rânduială cugetului meu.

Și acum...

Curată Fecioară, inima mea necurată strălucește-o cu lumina pocăinței, ca să mă izbăvesc de robia cea prea urâtă a patimilor.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Limanuri mântuitoare ale celor pururea înviforați de valurile vieții v-ați arătat lumii, Sfinților patruzeci de Mucenici.

Din înălțime îndreptați către cărările vieții, din rătăcirea cumplitelor nelegiuiri, pe cei ce caută spre voi, Sfinților Mucenici.

Oaste biruitoare a Mucenicilor lui Hristos, plinitori ai dumnezeieștilor mărturisiri arătați pe cei ce cinstesc nevoița voastră.

Slavă...

Neadormiți apărători ai tuturor celor bine credincioși, o, Sfinților patruzeci de Mucenici, nouă tuturor dați-ne în dar ajutor.

Și acum...

Făclie prealuminată a slavei nematerialnice, strălucește întunecatul meu suflet cu roua bunătății tale, Fecioară.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, oaste a purtătorilor de chinuri, cei de patru ori câte zece, care ați luptat strălucit. Bucurați-vă, aleși ai Împăratului Hristos, care ați biruit taberele vrăjmașilor.

Prin credință adevărată fiind uniți, toți ați arătat cu dreaptă credință un singur cuget, și popor sfânt arătându-vă, purtătorilor de chinuri, pentru Hristos, după lege, cele bune ați săvârșit.

Focul dragostei pentru Hristos purtându-l îmbeșugat, ați îndurat silnicia cea nesuferită a gerului în vremea iernii și v-ați mutat la căldura vieții veșnice.

Cine va lăuda după adevăr strălucitele lupte ale cetei slăvite a dumnezeieștilor patruzeci de Mucenici? Că furia frigului și firea focului cu adevărat au biruit-o.

Cu tărie trecând, Mucenicilor, prin foc și prin apă, precum spune dumnezeiescul David, în odihna și slava cea veșnică ați intrat cu slavă, voi cei patruzeci.

Precum patruzeci de stele luminoase, străluciți prin fulgerele minunilor și umpleți de bucurie cugetele noastre cu lumina cea preadulce a harului.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1, podobie: *Locuitor pustiului...*

Pe vitejii ostași ai Celui ce toate le stăpânește, cei uniți prin credință, cu un cuget să-i cinstim. Că pentru Hristos oștindu-se cu bună credință, au trecut prin foc și prin apă și, intrând în odihna cea dumnezeiască, le ajută celor ce strigă: Slavă Celui ce v-a dat vouă putere; slavă Celui ce v-a încununat; slavă Celui ce minunați v-a arătat, Sfinților patruzeci de Mucenici.

Alt tropar, glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Prin dumnezeiescul Duh fiind uniți, v-ați arătat ceată purtătoare de biruință, purtătorilor de chinuri ai lui Hristos cei patruzeci. Fiind încercați prin foc și prin apă, slăviților, strălucit ați fost slăviți. Rugați, dar, pe Treimea Cea mai presus de ființă să ne dăruiască nouă mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Ceată a sfintei patruzecimi a vestiților purtători de chinuri, Sfinților Mucenici, apărătorilor și păzitorilor ai creștinilor bine credincioși, păziți-ne pururea neatinși de toată vătămarea, necazul și nevoia, cerând nouă de la Hristos iertare de păcate, nevoitorilor cei patruzeci ai lui Hristos.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC
SAVA DE LA BUZĂU
(12 aprilie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ca la un cald ocrotitor al celor din necazuri să alergăm acum cu bună nădejde la Mucenicul Sava și să

zicem toți: Mult pătimitorule, cu osârdie roagă-L pe Stăpânul tuturor ca să dea izbăvire de răutăți, de boli și de nevoi celor ce vin la tine cu dragoste (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(al cărui acrostih este: *Sfinte Sava, mijlocește pentru noi har*)

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stăpânului tuturor ai slujit prin viața ta, Sfinte, și prin multele pătimiri, și ai către El îndrăznire să mijlocești pentru cei ce te laudă.

Fugind de ispitele pământești, urmași întru totul pe Hristos, Mirele ceresc, pe Care și roagă-L, fericite, să fim izbăviți de ispitele șarpelui.

Slavă...

Iubind din tot sufletul pe Hristos, nici chinul, nici moartea n-au putut a te despărți de dragostea cea dumnezeiască, de care fă-ne părtași și pe noi acum.

Și acum...

Nearsă de focul dumnezeiesc fiind, Preacurată, cu evlavie te rugăm: Stinge focul patimilor noastre, cu roua harului, prin rugăciunea ta.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Tinerețile tale le-ai închinat Domnului și ți-ai îndreptat toată grija spre cele veșnice; pentru aceasta, dă celor ce vin către tine râvnă și pricepere în calea vieții lor.

Evangelia Domnului ți-a fost dreptar pururea, prin cuvânt și prin faptă vestind-o tuturor, și întorcând pe păgâni către lumina credinței, ai adus Bisericii mulțimi de suflete.

Slavă...

Suferind multe chinuri și supărări deseori de la cei străini de credință, i-ai biruit pe ei; pentru aceasta, acum de tulburări și de eresuri apără Biserica dreptmăriturilor.

Și acum...

Alergăm cu osârdie la tine, Maica Stăpânului, noi cei întinați cu păcate și cuprinși de nevoi, ca să aflăm ajutor și izbăvire de patimi, de la Cel născut al tău, prin mijlocirea ta.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de nevoi, de necazuri și de primejdii, slăvite Mucenice al lui Hristos, pe cei ce vin cu credință la tine.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău...*

Pe Sfântul Mucenic să-l cinstim cu credință că pe Hristos dorind, I-a urmat Lui în toate: cu viața și cu patima și cu multă răbdarea sa, și dobândind în cer dumnezeiasca mărire, se roagă Stăpânului pentru cei ce aleargă la sfântă ocrotirea sa.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Valul greu al ispitelor ce ne împresoară din toate părțile depărtează-l de la noi acum, cu puterea ta, pătimitorule.

Dăruiește-ne ajutor, Sfinte Mucenice, cu mijlocirea ta, nouă celor ce suntem cuprinși de ispite grele și de pagube.

Slavă...

Mulțumire din inimă îți aducem ție, pătimitorule, pentru multa binefacere revărsată celor ce te laudă.

Și acum...

Izbăvire a creștinilor ești tu, Preacurată, că rogi pe Fiul tău pentru cei ce vin cu dragoste la dumnezeiasca ta ocrotire.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Jertfă te-ai adus, prin al tău mucenicesc sfârșit, Celui ce Și-a întins mâinile pe lemn și din dragoste Și-a dat viața pentru noi.

Lacrimi și suspin din adâncurile inimii aduc ție, Sfinte Sava, și te rog: Izbăvește-mă de viforul ispitelor.

Slavă...

Ochii mi-i ridic, Mucenice, la icoana ta și cer grabnic ajutor întru nevoi și putere spre plinirea voii Domnului.

Și acum...

Caută spre noi, Preacurată, și ne apără de cutremur, de potop, de sabie, de foc și de toate vătămarile vrăjmașului.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Evlavia împodobește mulțimile bunătăților tale, mărite, că tu cântai în biserică psalmii și înălțai rugăciune de laudă Stăpânului preamilostiv, pe Care roagă-L și pentru cântăreții tăi.

Știindu-te ocrotitor în necazuri, alergăm cu umilință la tine, de Dumnezeu purtătorule Sava, și te rugăm cu dinadinsul noi, robii tăi: Cu bună mijlocirea ta izbăvește-ne din patimi și din nevoi.

Slavă...

Tărie ai arătat, Mucenice, mărturisind pe Hristos fără teamă, iar prin cuvânt și prin viața ta, Sfinte, ai întărit

în credință pe cei mai slabi; pentru aceasta și pe noi neclintiți în credință arată-ne.

Și acum...

Edenul, cel încuiat prin greșeala cea amară a neascultării, tu l-ai deschis, Preacurată Fecioară, prin ascultare de voia Părintelui. Arată-ne deci și pe noi, prin smerenie, vrednici Edenului.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de nevoi, de necazuri și de primejdii, slăvite Mucenice al lui Hristos, pe cei ce vin cu credință la tine.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 6-lea:

Podobie: *Ceea ce ești folositoare creștinilor...*

Pe măritul mărturisor al adevărului, pe viteazul pătimitor și Mucenic vestit, pe Sava să-l laudăm cu glasuri de cântări, că roagă neîncetat pe Milostivul Dumnezeu pentru cei ce se află în nevoi, și scoate din primejdii pe cei ce vin cu umilință, și ocrotește de vrăjmași pe cei ce-l cinstesc pe el.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul (Ps. 111, 6).

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi (Ps. 67, 36).

Evanghelia (*Luca* 21, 12-19)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziți-vă de oameni, pentru că își vor pune mâinile pe voi și vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători pentru numele Meu. Și va fi vouă prilej de mărturisire. Puneți, deci, în inimile voastre să nu gândiți de mai înainte ce veți răspunde; căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de rudenii și de prieteni, și vor ucide pe unii dintre voi și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; dar nici un păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Sava, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Apără cu darul tău pe cei ce vin cu credință către ocrotirea ta, Mucenice Sava mult pătimitorule, și le dăruiește lor sprijin și scăpare, potolind amărăciunile

și întristarea lor, ca unul ce ai îndrăznire către Dumnezeu; și ne izbăvește pe toți de cursele și ispitele celui rău, pe drumul mântuirii ducându-ne pe noi cei rătăciți, ca să te mărim în veci, mult-nevoitorule.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers...

Petrecând în păcate toate zilele noastre, ne tânguim acum și cerem de la Domnul iertare de păcate și întărire în vremea ispitelor, cu ale tale soliri, slăvite Mucenice.

Ești liman de scăpare, apărare cerească și zid și pavăză celor ce vin la tine cu inimă curată, de minuni făcătoarele, că îi urmezi lui Hristos cu dragostea de oameni.

Slavă...

Nu lăsa, Mucenice, în primejdii peste puterea lor pe cei ce vin cu lacrimi cerându-ți ajutorul, ci îi scoate pe ei degrab din tulburări și dureri, cu mâna ta cea tare.

Și acum...

Taina nașterii tale se vede necuprinsă de îngerescul gând, dar limba omenească nu rabdă să acopere minunea ei cu tăcerea, pe cât îi stă în puteri slăvind-o totdeauna.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Râul cel dulce al mângâierilor tale, peste sufletele cele întristate nu conteni vărsându-l, mărite Mucenice.

Unde vom merge noi, cei cuprinși de ispite, decât numai la tine, slăvite, că prin rugăciune dai tuturor scăpare.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Neamului nostru să-i dăruiești, Sfinte Sava, izbăvire de boli și de patimi și călăuzire pe calea mântuirii.

Și acum...

O, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, ocrotește-ne de toată răutatea, rugându-L pe Stăpânul, cu Mucenicul Sava.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Iertare mijlocește, slăvite Mucenice, pentru ai tăi cântăreți, care laudă viața ta cea cinstită și pătimirea ta.

Hristos ți-a fost dorire și viață, și suflare și bucurie și laudă pururea. Deci și pe noi ne îndreaptă către dorirea Lui.

Slavă...

Acoperă, păzește și scoate din primejdii pe cei ce vin către tine cu dragoste, și cu evlavie multă cinstesc icoana ta.

Și acum...

Revarsă, Preacurată, belșug de îndurare celor ce cântă cu dragoste darul tău și-ți împletesc din cuvinte cununi de laudă.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile, glasul al 8-lea:

Podobie: Ceea ce ești mai cinstită...

Pe marele nostru mijlocitor, pe slăvitul Sava să-l cinstim astăzi în cântări, că pe Domnul nostru Îl roagă totdeauna să dea belșug de daruri celor ce îl cinstesc.

Pe luminătorul cel strălucit, pământescul înger și apostol printre păgâni, pe apărătorul credinței ortodoxe, pe Mucenicul Sava să-l laudăm acum.

Veniți cu osârdie să-l slăvim pe marele Sava, cel ce bine s-a nevoit și, prin înecare sfârșind mucenicește, a dobândit în ceruri mărirea cea veșnică.

Bucură-te, mare mijlocitor pentru țara noastră și al ei cald ocrotitor! Bucură-te, Sfinte, care prin rugăciune o aperi de vrăjmașii văzuți și nevăzuți!

Mare Mucenice al lui Hristos, nu tăcea rugându-L pe Stăpânul cel milostiv pentru ajutorul și apărarea noastră, a celor ce spre tine ne-am pus nădejdiile.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea:

Purtătorule de chinuri Sava, cel ce în apă ai fost omorât de către goții păgâni, roagă-L pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Astăzi duhovnicește prăznuiește Biserica ortodocșilor români și cu bucurie strigă: Veniți, iubitorilor de Mucenici la prăznuirea cea de peste an a luptelor Mucenicului Sava, că acesta dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, a adus Stăpânului rod bogat și bineprimit prin mucenicie, și acum se roagă neîncetat în ceruri să se mântuiască sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Scapă din primejdii și nevoi pe toți cei ce vin cu credință sub ocrotirea ta și, cu îndrăznirea ta către Stăpânul tuturor, mijlocește dumnezeiescul har de la El

pentru cei cuprinși de feluri de ispite și dureri, Sfinte Mucenice Sava, mărite, și-i învrednicește măririi, și Împărăției fă-i vrednici pe cei ce te laudă cu dragoste.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC
GHEORGHE, PURTĂTORUL DE BIRUINȚĂ
(23 aprilie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe ostașul cel preaviteaz al lui Hristos, Mucenicul cel adevărat al Mântuitorului și tămăduitorul preabun al

bolilor, în cântări toți să-l cinstim, strigând către el: Izbăvește-ne, cu rugăciunile tale, de nevoia cea grea de acum, ca pururea să te laudăm, Gheorghe, ca pe un binefăcător (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Gheorghe fericite, nevoindu-te cu dumnezeiască răbdare, te-ai învrednicit a dobândi bucuria cerească, rugându-te către Domnul pentru robii tăi.

Biruit-ai porunca tiranului, cu dumnezeiești nevoiște. Te rog, dar, Mucenice, cu mijlocirile tale, îndură-te de mine, cel pururea biruit de boli.

Slavă...

Cel ce te-ai făcut biserică a Făcătorului a toate, pe cei ce se apropie cu evlavie de icoana ta, fericite Gheorghe, arată-i locașuri ale Duhului Sfânt, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Tu, Fecioară neprihănită, ești tăria și nădejdea sărmanului meu suflet, tu ești lumina cea neînserată a inimii mele întunecate, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Cu rugăciunile tale cele bine primite, înduplecă pe Izbăvitorul spre cei ce te laudă, purtătorule de chinuri Gheorghe.

Ajutor dă-ne nouă, robilor tăi, în necazuri cumplite și în boli de tot felul, cu rugăciunile tale, Gheorghe.

Slavă...

Dumnezeiesc fiind și plin de toată lumina, luminezi sufletele noastre, ale tuturor, cu rugăciunile tale, Gheorghe.

Și acum...

De întunericul cel mai din afară, de viermele cel amar în chipul focului și de toată osânda izbăvește-mă, Curată, cu rugăciunile tale cele de maică.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată boala, fericite Gheorghe, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Dumnezeu, pe cei ce aleargă la cinstita ta icoană.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

De neputințe și primejdii nenumărate pururea sunt cuprins eu, ticălosul. O, Sfinte Gheorghe, ajută-mă pe mine, osânditul, rogu-te.

Legat fiind pentru Domnul, ai risipit toată răutatea lui Veliar, de care ferește pe toți cei ce cu credință te laudă, Sfinte Gheorghe.

Slavă...

De boli și de necazuri și de toată vătămarea slobozește-ne, o, Gheorghe prealăudate, cu rugăciunile tale cele către Mântuitorul.

Și acum...

Tărie dă-mi mie, prea neprihănită, și de primejdii grele mântuiește-mă; din gunoiul patimilor ridică-mă pe mine, netrebnicul tău rob, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Cel ce ai primit în inimă lumina cea cugetătoare, strălucește negura sufletelor noastre, cu dumnezeiasca lumină, Sfinte Gheorghe.

Tu, cel luminat de razele harului, Mucenice, luminează sufletele robilor tăi, cele întunecate de greșeli.

Slavă...

Cu rugăciunile tale cele către Ziditorul, Sfinte Gheorghe, patimile grele ale sufletelor noastre tămăduiește-le și șterge-le, rugămu-te.

Și acum...

Neprihănită, scoate-ne din adâncul deznădejdiei și la limanul adevăratei pocăințe călăuzește pe cei ce se roagă ție.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Surpă cursele patimilor, Mucenice, cu sfintele tale rugăciuni către Stăpânul, și fă să înceteze primejdiile cele grele și bolile celor ce cu credință te laudă.

Săvârșind mari nevoițe pe pământ, Gheorghe, de mari rele, primejdii și necazuri ne izbăvește, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, ca să te cinstim cu dragoste.

Slavă...

Mucenice Gheorghe, cu a ta rugăciune, scapă-ne de ispite grele și de toată erezia, de boli și de necazuri pe noi robii tăi, care cinstim icoana ta.

Și acum...

Ceea ce negrăit ai purtat pe Dumnezeu, Cel ce Se odihnește întru Sfinți, Preasfântă Fecioară, cu lumina ta strălucește-mi cugetul și sfințește-mi sufletul.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată boala, fericite Gheorghe, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Dumnezeu, pe cei ce aleargă la cinstita ta icoană.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Ocrotitor fierbinte și zid nebiruit avându-te pururea, cei ce venim la tine, cu veselie strigăm: Preacinstite Gheorghe, grăbește și ne slobozește de patimi și de necazuri, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Mântuitorul.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeuul lui Israel (Ps. 67, 36).

Stih: Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15, 3).

Evangelhia (Ioan 15, 17-27; 16, 1-2)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aceasta vă poruncesc: Să vă iubiți unul pe altul! Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăște pe

Mine, urăște și pe Tatăl Meu. Dacă nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu. Dar aceasta s-a făcut, ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: M-au urât pe nedrept. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine. Acestea vi le-am spus ca să nu vă smintiți. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va uide va crede că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Toată asupraiea vieții lepădând, la Tine, Dumnezeul Cel fără de început, a alergat cinstitul Gheorghe, și toate desfătările și lanțurile de nedezlegat, ca o pânză de păianjen le-a destrămat. Pentru aceasta și Împărăția Ta, Cel ce ești nevăzut, a dobândit. Deci, pentru rugăciunile lui, Îndurate, dă-mi iertare de greșeli și mă arată

mai presus de patimile ce necăjesc pururea sufletul meu, Stăpâne.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce din Iudeea...

De smintelile cele lumești, de rușinea patimilor și de tot necazul, Gheorghe, ferește-mă cu rugăciunile tale și dă-mi a cânta pururea: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

De trândăvia cea rea și de păcatul cumplit, cu rugăciunile tale, Gheorghe, păzește-mă pe mine cel ce alerg cu credință la sprijinul tău cel fierbinte, ca să te cinstesc cu credință întru toți vecii.

Slavă...

O, fericite Gheorghe, pe mine, cel înviforat de greutatea vieții, nicidecum nu mă trece cu vederea, ci îndură-te și, cu rugăciunile tale, păzește pe cel ce strigă: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum...

Vremea vieții, Fecioară, în nepăsare multă cheltuind, cad înaintea ta și strig: Ridică-mă, mântuiește-mă pe mine cel ce strig Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Pe robii tăi, o, fericite Gheorghe, de primejdii, necazuri și boli slobozește-i, cu rugăciunile tale către Mântuitorul.

Întărește pe toți, o, Mucenice Gheorghe, în credință și dragoste dumnezeiască, și izbăvește-i, cu rugăciunile tale, de răutatea lui Veliar.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

La a ta ocrotire și apărare alergând, Mucenice, cerem a ne izbăvi degrabă de boli și de rele, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Tămăduiește, Fecioară, cu rugăciunile tale către Ziditorul, pe robii tăi cei mistuiți de boli și degrabă ne slobozește de relele de tot felul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Celor bolnavi, celor ce plutesc pe mare și celor din primejdii fost-ai pus apărător spre mântuire, Mucenice Gheorghe, culmea nevoitorilor.

Te-ai alăturat cetelor tuturor Mucenicilor, o, Gheorghe; împreună cu acestea roagă-L pe Dumnezeu să slobozească de primejdii cumplite pe robii tăi.

Slavă...

Ca un păzitor al ortodocșilor și al dreptei credințe, ca cel ce ești lauda Mucenicilor, o, Gheorghe, roagă-L fierbinte pentru noi pe Mântuitorul.

Și acum...

Marie, ticălosul meu suflet, cel topit de văpaia păcatului, răcorește-l cu picăturile milei tale și mă mântuiește, Preacurată.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Domolește tulburarea patimilor și a primejdiilor, Mucenice, și abate toate năvălirile demonilor de la cei ce te laudă, ca pe un Mucenic al Domnului, dumnezeiescule Gheorghe.

Cu dragoste, fraților, să prăznuim pomenirea cea purtătoare de lumină a Mucenicului Gheorghe și să-l încununăm cu flori de primăvară, ca să ne învrednicim de dumnezeiescul har.

Apărător al căpeteniilor și al săracilor, izbăvitor al celor ce plutesc pe mare, doctor al celor bolnavi, răscumpărător al celor robiți și ocrotitor al orfanilor te-am dobândit noi toți, Mucenice Gheorghe.

Risipește, Mucenice Gheorghe, norul păcatului și alungă degrabă înfricoșătoarele boli de la cei ce se închină sfintei tale icoane și te laudă pe tine.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca un izbăvitor al celor robiți și al celor săraci ocrotitor, bolnavilor doctor și împăraților apărător, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Pe cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea vrednică de laudă, Mucenice Gheorghe, izbăvește-i cu rugăciunile tale de toată năpasta, de boli și de necazuri, de patimi și primejdii și de săgețile vrăjmașului, rugămu-te, ca să te lăudăm cu bucurie ca pe un binefăcător al nostru și podoabă a purtătorilor de chinuri.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC
EFREM CEL NOU, FĂCĂTORUL DE MINUNI
(5 mai)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Bine ai plăcut lui Dumnezeu, purtătorule de chinuri, și prin nevointă ți-ai albit haina și te-ai îmbrăcat în harul Duhului Sfânt, Parinte. Cu căldură ai pătruns în

lupta cea mucenicească și ca un porumbel curat te-ai odihnit în locașurile Sfinților care cântă acolo întreit sfânta cântare. De aceea, Efrem, făcătorule de minuni nu înceta a te ruga către Domnul (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugandu-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Cine ne-ar fi păzit până caum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

De multe ne cazuri fiind cuprins, de neputințe amare și cumplite, cu credință mă apropii de racla ta. Tămăduiește-mă, Sfinte, cu mijlocirea ta.

Datu-s-a ție har de la Dumnezeu a tămădui bolile cu felurite neputințe. Și pe mine mă scoală, cel ce zac în boală grea, ca să te slăvesc pe tine, Sfinte Efrem, izbăvitorul meu.

Slavă...

În adâncul păcatului fiind căzut, de vrăjmașii văzuți și nevăzuți mă izbăvește pe mine, cel ce mă rog ție și cu lacrimi te chem.

Și acum...

Stăpână Fecioară, Maica lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru mine, păcătosul, ca o slăvită Maică a Celui Preaînalt, ca să mă miluiască și să mă mântuiască din îndelungatele mele boli, preanevinovată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Strâmtorat fiind cu totul, cu durere strig ție: Grăbește, Sfinte Efrem, spre cei ce te cheamă și întinde-mi mâna ta cea sfântă, ridică-mă din patul durerii și tămăduire dăruiește-mi, mie, robului tău.

Slavă...

De greutatea păcatelor sunt acum împovărat și în marea necazurilor cu totul mă topesc. Grăbește cu rugăciunea ta cea fierbinte și pe vrăjmașul acum îl zdrobește și cu totul îl nimicește, Cuvioase, și pace dăruiește inimii mele, Parintele nostru, Sfințite Efrem.

Și acum...

În grele boli căzut-am acum, Preasfântă Fecioară. Tu îmi ajută, că nădejdea mea în tine mi-am pus-o, eu, smeritul; nu mă trece cu vederea, bună Stăpână. Mântuiește-mă, Curată, prin Fiul tău, ca să mă izbăvesc de osândă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, de Dumnezeu cugetătorule Efrem, Cuvioase Mucenice, pe cei ce vin la dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli și de necazuri.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea:

Izvor de tămăduiri neseacă ești, Cuvioase Efrem, cel asemenea îngerilor, care împreună cu îngerii slujești. De aceea, laudăm nevoițele tale și dumnezeiasca mucenicie pe care ai răbdat-o pentru Mirele Hristos. Pe Acesta neîncetat roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrabă și ne izbăvește din primejdii, ceea ce ești una grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Fii călăuzitor sufletului meu celui rătăcit, vrednicule de cântare. Potolește tulburarea și pace inimii mele dăruiește.

Slavă...

Rogu-te, Sfinte Efrem, sfințite, fii ajutor sărmanului meu suflet. Pe tine te chem în noapte și în zi. Vino

degrabă, Sfinte Efrem, și mântuiește pe robul tău din nevoia de acum.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nu ne trece cu vederea pe noi cei primejduiți cumplit, izbăvește-ne de tot păcatul și de toată boala cea amară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Miluieste-ne, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, sfințite făcătorule de minuni, și ne călăuzește la limanul vocii Celui Preaînalt, ca să cântăm: Aliluia.

Întărește-ne pe noi pe Piatra credinței pentru care ai luptat, Fericite, și cu sângele tău cel sfânt ai întărit Biserica lui Hristos și inimile noastre cele clătinate, Sfinte Efrem.

Slavă...

Nu trece cu vederea rugăciunile noastre, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem sfințite slujitor, preot și prieten adevărat al lui Hristos. Ție îți cerem și pe tine te rugăm: Nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Și acum...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucuria tuturor, nădejdea cea neînfruntată. Bucură-te, Marie, cea fără de prihană, ajutorul celor ce te cheamă. Bucură-te, mângâierea cea dumnezeiască a sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Primește rugăciunea mea cea săracă și lacrimile mele nu le trece cu vederea, Sfinte, că neputința sufletului și a trupului până la iad au pogorât viața mea. Ci, ca un doctor împreună-pătimitor și milostiv, dăruiește tămăduire celui ce se roagă ție.

Îndrăzneală mare având către Stăpânul, Sfîntite, cere pace lumii și tămăduire dăruiește robilor tăi. Ridică-mă din pat, Sfinte, ca, după datorie, să te laud, izbăvitorul meu.

Slavă...

Izbăvește din bolile de tot felul pe robii tăi, Sfinte Efrem sfințite, că ai multă îndrăzneală. De aceea, nu ne trece cu vederea pe noi cei din primejdii, Cuvioase.

Și acum...

În a ta biserică sfințită stând, ție ne rugăm cu credință neclintită: Izbăvește-ne de uneltirile vrăjmașilor și ne slobozește de bolile cele de tot felul, dumnezeiască Mireasă, care ai născut pe Hristos, Izbăvitorul de boli.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, de Dumnezeu cugetătorule Efrem, Cuvioase Mucenice, pe cei ce vin la dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli și de necazuri.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Apărător fierbinte al celor ce te cheamă ești, Efrem, podoaba Cuvioșilor. Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, ci, ca un împreună-pătimitor al celor ce zăcem în boli cumplite, vino degrabă în ajutorul nostru, ca să strigăm Stăpânului tuturor: Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând, am așteptat pe Domnul și a luat aminte la mine (Ps. 39, 1).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei (Ps. 39, 3).

Evangelhia (*Matei 10, 1, 5-8*)

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe aceștia doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți zicând: S-a apropiat Împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, curățiți pe cei leproși, înviați pe cei morți, pe diavoli scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihurile, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Nu mă părăsi pe mine cel amăgit de înșelăciunea șarpelui celui viclean, care oarecând pe strămoși i-a alungat. Necazurile m-au înconjurat și bolile grele, și nu am afară de tine altă scăpare și ajutor și mângâiere, eu, ticălosul. Către tine scap, doctorul cel mare al sufletului meu, Efrem, lauda Cuvioșilor, nu mă părăsi.

Nimeni alergând către tine nu iese rușinat, fără a lua tămăduire. De aceea, cu fierbinte credință eu, robul tău, strig ție: Miluiește-mă.

Mă pocăiesc și strig din adâncul inimii mele: Păcătuit-am, Sfinte al meu, Efrem; miluiește-mă pe mine nevrednicul tău rugător și dăruiește-mi vindecare sufletului și trupului.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea...

Tu, cel ce stai cu îndrăzneală multă înaintea tronului Sfintei Treimi, fă pomenire pentru pacea lumii și mântuirea noastră, a păcătoșilor. Întărește credința noastră ortodoxă, ca să cântăm neîncetat: Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Din pricina feluritelor păcate, am ajuns în cădere de jale și preacumplită, și nu putem a privi la tine, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem fericite. Ci, ridică-ne din boală, ca să strigăm: Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă...

Noi, nevrednicii tăi robi, Sfinte Efrem, ne rugăm ție: Nu lepăda rugăciunile cele din noapte și din zi ale celor ce strigă către tine. Ci, auzi-ne pe noi cei ce cu frică, cu dragoste și cu umilință strigăm: Întărește credința noastră ortodoxă, pentru care te-ai nevoit până la sânge, Sfinte.

Și acum...

Cea plină de har, Doamnă de Dumnezeu Născătoare, bucuria Îngerilor, desfătarea tuturor Sfinților, scăparea și nădejdea noastră a păcătoșilor, pe tine te rugăm, Preasfântă și prea neprihănită, împreună cu Sfințitul Mucenic Efrem, Cuviosul Părintele nostru, rugați-vă pentru pacea lumii și unitatea Bisericii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe apărătorul credinței cu laude și cântări îl mărim noi credincioșii, că a zădărnicit sfaturile celor fărădelege. De aceea cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Pe cel ce sălășluiește în locașurile cerești împreună cu Îngerii, în cântări și laude îl mărim, pe Efrem, viteazul ostaș și nevoitor al lui Hristos, cel ce se roagă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Adunați-vă, ceata tuturor Mucenicilor și a Cuvioșilor, împreună cu Sfințitul Mucenic Efrem cel de Dumnezeu înțelepțit, și ca unii ce stați înaintea Sfintei Treimi, neîncetat rugați-vă pentru pacea lumii și întărirea Bisericii.

Și acum...

Pe Împărăteasa cerurilor o laudă cetele Îngerilor neîncetat și mulțimile Cuvioșilor o slăvesc. Cu aceștia împreună și cu Sfințitul Mucenic Efrem, roagă-te, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, pentru întărirea credinței ortodoxe, și mântuiește sufletele noastre.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Înțelepțitule de Dumnezeu și de Dumnezeu purtătoare, pe tine te laudăm, noi cei mântuiți prin tine din tot felul de boli. Pentru aceasta cu dragoste, Efrem, te ferim.

Lăudăm, binecuvântăm, pe Domnul slavei Care a slăvit, Părinte Efrem, pomenirea ta, că tu ești slava Mucenicilor și podoaba monahilor.

Slavă...

Genunchii plecând, Părinte Efrem, cu lacrimi strig ție, eu, robul tău: Ajută-mă. Primește mica mea cântare de laudă și călăuzește-mă spre mântuire.

Și acum...

Pe tine ceea ce ai născut pe Stăpânul și Domnul slavei, te lăudăm preacurată Stăpână, ceea ce ești Maica și lauda ortodocșilor.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, apărătorul cel dumnezeiesc al mănăstirii tale și lauda cea strălucitoare a cinului monahicesc. Bucură-te, vas cu dumnezeiesc mir al moaștelor, prin care luăm tămăduiri, Sfinte Efrem.

Bucură-te, doctorul celor bolnavi; bucură-te, râu ce pururea tămăduiri izvorăști; bucură-te, lauda cea mare a sufletului meu, făcătorule de minuni Efrem, ocrotește turma ta.

Efrem, veselia îngerilor, bucuria și podoaba tuturor Sfinților, rugămu-ne ție, apără mănăstirea ta în care cu dragoste te-ai nevoit și cinstita mucenicie ai săvârșit.

Fiind înălțat în pom, ca pe o cruce, ai urmat Dumnezeuului tău, Stăpânului și Izbăvitorului, pentru Care

ai răbdat, fericite, arderea pântecelui tău, zdrobind pântelele vrăjmașului celui începător al răutății.

Pe tine, Sfințite Mucenice al lui Hristos, lauda Cuvioșilor și podoaba Mucenicilor, te rugăm, făcătorule de minuni Efrem, miluiește-ne pe noi degrabă cu rugăciunile tale.

Noi cei aflați în primejdii și ispite, cu toată evlavia și cu dorire sărutăm icoana ta cea dumnezeiască pe care ai izbăvit-o, fericite Efrem, de prăpădul focului mistuitor, arătând o altă minune între minunile tale.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1, podobie: *Locuitor pustiului...*

În Muntele Neprihăniților ca o făclie ai strălucit și mucenicește către Dumnezeu te-ai mutat, purtătorule de Dumnezeu, suferind năvălirile barbarilor, Cuvioase Mucenice al lui Hristos, Efrem; pentru aceasta, izvorăști pururea har celor ce cu evlavie strigă ție: Slavă Celui ce ți-a dat ție putere! Slavă Celui ce minunat te-a arătat! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihirile, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Bucură-te, doctorul celor bolnavi; bucură-te, toiag și zid al celor ce în amare nevoi, în neputințe, în necazuri și în mâhniri scapă la tine, Părinte, cu suflet îndurerat.

Nu mă părăsi până în sfârșit, că tu ești apărătorul meu, Cuvioase Efrem, rogu-mă ție.

Izbăvește pe robii tăi, cei ce nădăjduiesc în tine, Cuvioase Efrem, bucuria și acoperământul nostru; nu trece cu vederea, rugămu-ne ție, pe cei ce cu credință și cu dragoste scapă la milostivirea ta. Scapă de necazurile cele potrivnice pe toți cei ce aleargă la racla ta și se închină moaștelor tale.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI IERARH EPIFANIE,
ARHIEPISCOPUL CIPRULUI

(12 mai)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe tine, cel ce stai acum în ceruri, Părinte, cu umilință te rugăm să mijlocești de-a pururi de la Hristos, Mân-

tuitorul tuturor, să fim izbăviți de boli, de ispite și de patimi, de necazuri și de dureri, noi, cei ce cu credință venim la tine, preacald ocrotitor, Sfinte Ierarhe, slăvite Epifanie (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Arată, preamilostive Părinte, a ta cercetare spre noi toți, cei ce te rugăm să fim izbăviți de primejdii și de cumplite necazuri cu harul tău.

De multe păcate fiind cuprins, nu pot să mă apăr de săgețile celui rău, dar tu, fericite Ierarhe, mă izbăvește de toate ispitele.

Slavă...

Făcând rugăciune către Hristos, pe El îmblânzește-L către noi, cei ce am greșit și prin fărădelegile noastre pedeapsă dreaptă asupra-ne am atras.

Și acum...

Preasfântă Stăpână plină de har, de slava cea deșartă și de cugetul cel lumesc mă scapă degrab și-mi dăruiește, prin pocăință, iertare păcatelor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Prin virtuți felurite împodobindu-ți sufletul, te-ai făcut creștinilor pildă și vas al harului; pentru aceasta, având către Hristos îndrăznire, roagă-L ca să fim păziți de ispite și de nevoi.

De dureri și de patimi și de boli grele ferește-ne pe noi, cei ce cu sânguință cântări îți împletim, și cu evlavie cinstim icoana ta, Sfinte, că tu ocrotești pe toți prin mijlocirea ta.

Slavă...

Către tine, Părinte, cu umilință alerg acum, că din tinerețile mele trupul și sufletul le-am întinat cu greșeli, dar, prin a ta mijlocire, cred că voi primi în dar mila Stăpânului.

Și acum...

Cu păcate cumplite mi-am omorât sufletul, dar alerg la tine, Fecioară, cerând cu plângere: Ceea ce ai născut pe Dătătorul vieții, înviază-mi sufletul și-l păzește pururea.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de nevoi, de necazuri și de primejdii, Părinte Ierarhe Epifanie, pe cei ce vin cu evlavie către tine.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea:

Pe cei ce cu credință fierbinte aleargă la acoperământul tău, păzește-i nevătămați de săgețile vrăjmașului, de Dumnezeu cugetătorule Epifanie, și cere iertare de greșeli, ca un Ierarh al lui Hristos Dumnezeu și cunosător de taină al dumnezeieștii bunătăți.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Curățește-mi inima de întinăciunea împătimirilor și o fă locaș al harului prin lucrarea tuturor virtuților.

Cercetează cu mila ta a mea întristare și deznădejdea cea grea și-mi dă, Sfinte Epifanie, prin răbdare, ștergere greșelilor.

Slavă...

Preasfințite păstorule, Sfinte Epifanie, vezi necazul meu și degrabă izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți.

Și acum...

Negrăit pe Hristos născând, Maică preacurată, învrednicește-mă și pe mine vieții celei veșnice, că tu ne-ai deschis ușile Raiului.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Ca un preasfințit Ierarh al lui Hristos fiind, nu înceta a mijloci și pentru noi, cei ce pe tine te cinstim cu multă dragoste.

Cu tăria ta, înțelepte Epifanie, ocrotește-mă de ispitele ce vin de la oameni, de la trup și de la cel viclean.

Slavă...

Prin viața ta, te-ai arătat frumusețe a Bisericii, Părinte; deci, te rog acum: De urâtenia păcatelor ferește-mă.

Și acum...

Maica lui Hristos, ceea ce ai născut Viața, al meu suflet omorât cu desmierdări înviază-l prin lucrarea bunătăților.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

De daruri învrednicindu-te, Sfinte, de la Domnul, Dătătorul răsplătirii, nu înceta a ne da izbăvire de neputințe, de boli și de pagube, cu bună ocrotirea ta, preaslăvite Părinte Epifanie.

Prin viețuirea cea virtuoasă și sfântă te-ai umplut de strălucire cerească; pentru aceasta, dar, dă-ne și nouă să fim aprinși de iubirea lui Dumnezeu, ca Domnului să Îi slujim toată vremea vieții, din inimă.

Slavă...

Cu bunătate mă cercetează, Părinte, că alunec în adâncul pierzării; ci, tu degrab din noianul de patimi către lumina poruncilor Domnului adu-mă ca un milostiv, ca, mântuindu-mă, veșnic să te măresc.

Și acum...

Preasfântă, care ai născut pe Cuvântul, spre zidirea cea din nou a firii noastre, pe mine, cel ce prin grele păcate asemănatu-m-am necuvântătoarelor, ridică-mă cu mila ta, ca să-ți cânt ție laudă pururea.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de nevoi, de necazuri și de primejdii, Părinte Ierarhe Epifanie, pe cei ce vin cu evlavie către tine.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Cu dumnezeieștile străluciri ale dogmelor tale ai luminat inimile celor binecredincioși; și acum, de întunecarea patimilor izbăvește-ne pe noi, cei ce cu credință alergăm la tine, luminătorule al Ciprului, Sfinte Epifanie.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și Cuvioșii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul (Ps. 111, 1).

Evangelhia (*Matei 5, 14-19*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârful de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau prorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate. Deci, cel care va strica una din aceste porunci, foarte mici, și va învăța așa pe oameni, foarte mic se va chema în Împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în Împărăția cerurilor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Cu învățăturile ai strălucit, înțelepte, Sfinte Epifanie, și ai risipit întunecimea ereziilor, de aceea, te rugăm cu inimi smerite: Ocrotește-ne cu harul tău pe noi, cei ce prăznuim sfântă pomenirea ta în cântări, și ne scapă de nevoi, de primejdii, de neazuri și de boli, iar cu îndrăznirea ce ai către Stăpânul tuturor, de rătăcire și dezbinări păzește Biserica.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii cei ce au mers...*

Izbăvește-ne pe noi degrab, Părinte, cu mijlocirea ta, de cursele întinse pe calea vieții noastre de vrăjmașii cei nevăzuți, ca să-ți aducem cântări din inimă curată.

Strălucești din Cipru tuturor cu harul și cu cuvintele, Părinte preasfințite și marginilor lumii luminezi cu minunile, neîncetat predicând credința ortodoxă.

Slavă...

Din greșeli, din ispite și din patimi ne scoate, ca un preabun păstor, Părinte înțelepte, și du-ne la limanul pocăinței cel luminos, ca de acum să trăim viață nepătată.

Și acum...

Preacurată Stăpână, către tine toată nădejdea ne-am pus noi, că tu de răutatea vicleanului diavol ne păzești și ne dai în dar de la Hristos, Fiul tău, iertare de păcate.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Având, Părinte, îndrăznire către Hristos, mijlocește de la El mântuire pentru cei ce-ți cântă cereasca ocrotire.

Cu îndurare privind spre rănilile mele, cu a ta preadulce doctorie vindecă-le, Sfinte, ca să-ți aduc cinstire.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

De tot necazul, de nedreptăți de la oameni, de primejdii și de pagube păzește pe cei ce cu râvnă cinstesc a ta icoană.

Și acum...

Pe Împăratul și Făcătorul a toate L-ai purtat în pân-tece, Fecioară, pe Cel ce slăvește pe cei ce-ți cântă ție.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Al meu nevrednic suflet, rănit de tulburare, de încercări și de patimi, tu vindecă-l, Preacuvioase Ierarhe, ca un păstor preabun.

În ceruri cu toți Sfinții fiind acum, Părinte, nu ne lăsa pe noi, cei ce cu dragoste îți împletim din cuvinte cununi de laudă.

Slavă...

Părinte Ierarhe, a Ciprului mărire, neîncetat ocrotind turma ta din cer, o cercetezi și o aperi de boli și de nevoi.

Și acum...

Stăpână preacurată, Maică și Fecioară, pe Fiul tău Îl înduplecă pentru noi, ca să ne facă părtași vieții celei veșnice.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile, glasul al 8-lea:

Podobie: Ceea ce ești mai cinstită...

Pe cel ce în lume a strălucit cu viața sfântă și cu scrieri duhovnicești, pe apărătorul credinței ortodoxe, pe Sfântul Epifanie să îl preamărim.

Sfaturilor Domnului te-ai supus sărăcind de voie și-n pustie te-ai nevoit, întru curăție și întru ascultare, făcându-te, Părinte, locaș al harului.

Cu înțelepciune ai îndrumat turma ta, Părinte, spre locașurile cerești, cu păstorescul fluier pe cei smeriți chemându-i, iar cu muștrări trezindu-i pe cei trufași și răi.

Fericit ai fost cu adevărat, că ziua și noaptea cugetai la cuvintele cele dumnezeiești, Părinte, având mereu cu tine, ca singură podoabă, o Evanghelie.

Stăpânul a toate te-a dăruit Bisericii Sale ca un mare luminător care, prin cuvinte, prin râvnă și prin fapte, ai fost urmaș preavrednic Apostolilor Săi.

Sfinte Epifanie, te rugăm, cu a ta solire izbăvește-ne de nevoi, de primejdii grele, de boli și de necazuri, pe noi, cei ce cu râvnă cinstim icoana ta.

Cetele puterilor netrupești cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Troparul, glasul al 3-lea:

Podobie: *Pentru mărturisirea...*

Cunoscând prin har dreapta credință, o vesteai mereu cu graiuri sfinte, înțelepte Părinte Epifanie, și tâlcuind dumnezeiește toate dogmele, ai biruit înșelăciunea ereziilor. Sfinte Ierarhe, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Lângă tronul slavei stând acum, Sfinte Epifanie, roagă-L pe Domnul Cel milostiv să ne dăruiască har și izbăvire de greșeli și de toate ispitele ce vin de la oa-

meni, de la cel viclean și de la trupul pățimaș. Ca, prin rugăciunile tale să ne facem vrednici vieții și Împărăției celei veșnice.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI SFINȚIT MUCENIC
TERAPON, FĂCĂTORUL DE MINUNI

(14 mai)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La sfințitul și de viață dătătorul tău izvor, cel ce are îmbelșugare de minuni de tot felul, toți credincioșii alergând cu credință și evlavie, ne adăpăm din plin cu

alese minuni, și cu bucurie cinstim nevoințele tale cele alese pe care le-ai răbdat pentru Hristos, Mare Mucenice, minunate Terapont (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Cu rugăciunile tale cele fierbinți, Sfinte Mucenice Terapont, dă robului tău fărâmituri din darurile tale, ca să cânt chinurile tale cele mai presus de cuget și de cuvânt.

Multă îndrăzneală având către Dumnezeu, o, Terapont, pe cei ce aleargă cu evlavie la cinstitul tău izvor izbăvește-i de patimi cu rugăciunile tale, purtătorule de chinuri.

Slavă...

Cu rugăciunile tale, Mucenice, slăvite Terapont, pe cei ce vin cu dragoste și credință la sfințitul tău izvor, izbăvește-i de patimi netămăduite prin mijlocirile tale.

Și acum...

Înțelepțește pe robul tău, Marie, deschide-mi ușile pocăinței și din porțile păcatului purtător de moarte, cu mijlocirea ta, izbăvește-mă, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Arată-te robilor tăi, Mucenice Terapont, dumnezeiesc ocrotitor și nevătămați păzește-ne, mântuindu-ne de rele cu rugăciunile tale.

Ca să ne bucurăm de izbăvirea de patimi și de boli, la al tău izvor alergăm cu credință, o, Terapont, prealăudate.

Slavă...

Celor ce se împărtășesc de preacinstitele ape ale izvorului tău, cu toată milostivirea le dăruiești, Terapont, daruri de tămăduiri.

Și acum...

Cercetează, Curată, pe robul tău cel bolnav și de durerea cumplită și de mâhnirea de tot felul izbăvește-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată primejdia, de boli și de păcate pe cei ce alergă la tine cu inimă curată, Sfinte Terapont, cu sfințitele tale rugăciuni cele către Domnul.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Strălucirea cea mai presus de lumină a Duhului Celui atotputernic sălășluindu-se în sufletul tău, Terapont, te-a învrednicit a-i lumina pe credincioși.

Mult milostiv arătându-te între toți Mucenicii, ferice Terapont, dăruiește sănătate, cu rugăciunile tale, celor asupriți de patimi cumplite.

Slavă...

O, Terapont, ferice, celor ce te cinstesc și te laudă cu credință dăruiește-le pace, cu a ta mijlocire, și de patimi de tot felul slobozește-i.

Și acum...

Dăruiește-mi tărie, Stăpână, și curăță întinăciunea sufletului meu, răpește-mă din primejdii și din deznădejdea ce m-a cuprins.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Prieten adevărat al Stăpânului fiind, prealăudate, păzește-ne pe noi cei ce te laudăm și te ferim, o, Terapont, purtătorule de chinuri.

Izbăvește pe cei ce laudă cu credință nevoințele tale de boli, de necazuri și de tot răul, Sfințite Mucenice al lui Hristos, slăvite Terapont.

Slavă...

Arătat-te-ai milostiv ocrotitor robului tău. De aceea îți aduc, Terapont, cântare de mulțumire, eu cel cu adevărat îndatorat.

Și acum...

Pe tot vrăjmașul ce vine cu răutate asupra noastră, a robilor tăi, nimicește-l, preaneprihănită, zdrobindu-l cu dumnezeiasca ta putere.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Adăpați-vă, credincioșilor, din apele cele nesecate ale izvorului cinstului Mucenic Terapont, cel ce slobozește de rele și de boli de tot felul pe cei ce pururea îl cinstesc.

De neputințe și de primejdii cumplite izbăvește-ne, Sfințite Mucenice al lui Hristos, fericite Terapont, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, pe noi cei ce te laudăm și cinstim icoana ta.

Slavă...

Terapont, făcătorule de minuni, pe toți cei ce aleargă la tine cu evlavie, de toate vătămarile și bolile mântuiește-i, cu rugăciunile tale cele bine primite, preasfinte, și dăruiește-le iertarea păcatelor.

Și acum...

Cu lumina cea nestinsă a feței tale, luminează-mă, Maică Fecioară Curată, pururea izbăvindu-mă din adâncul deznădejzii și la limanul pocăinței călăuzindu-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată primejdia, de boli și de păcate pe cei ce alegă la tine cu inimă curată, Sfinte Terapont, cu sfințitele tale rugăciuni cele către Domnul.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ca Mucenic și prieten al lui Hristos te slăvim, cerând cu evlavie ocrotirea ta cea fierbinte, Sfinte Terapont, pe care dăruiește-ne-o nouă, robilor tăi, celor ce alergăm la izvorul tău, și ne izbăvește de primejdii și de necazuri.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67, 36).

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Evangelhia (*Matei 10, 1, 5-8*)

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe aceștia doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu

intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți zicând: S-a apropiat Împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, curățiți pe cei leproși, înviați pe cei morți, pe diavoli scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Izbăvire de toată primejdia, de patimi felurite și de boli fiind izvorul tău, Sfinte Terapont, tărie dăruiește tuturor celor ce vin la el cu credință, și de primejdii îi ferește, cu dumnezeiasca ta rugăciune, Ierarhe.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Lauda Ciprului și slava Răsăritului, Sfinte Terapont, prin nevoie te-ai slăvit și acum locuiești în sălașurile cerești. Pe noi, cei ce te laudăm, pomenește-ne, preafericite.

Răsărit-ai ca un luceafăr purtător de lumină și Ierarh vestit, slăvite Terapont, luminând cu razele muceniei adunările credincioșilor, și celor din cumplite boli dăruindu-le sănătate.

Slavă...

Pe Cel propovăduit de tine, Cuvântul Cel mai înainte de veci, Dumnezeu și om, roagă-L, Ierarhe Terapont, pentru cei ce laudă slăvita ta nevointă, ci, prin rugăciunile tale, să le dăruiască mântuirea sufletului.

Și acum...

Din sudori și osteneli și din suspinele inimii se naște cunoștința, iar din aceasta nepătimirea, la al cărei început să mă învrednicesc a ajunge și eu, cel ce am greșit mai mult decât toți, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe cei ce au trebuință de ocrotirea ta nu-i trece cu vederea, Sfinte Terapont, pe cei ce cinstesc și sărută dumnezeiasca ta icoană.

Năvala bolilor și a primejdiilor de tot felul o abați, Ierarhe, de la cei ce se apropie de sfântul tău izvor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Dumnezeul a toate roagă-L, Sfinte Terapont, să ne trimită pace și să ne izbăvească de relele ce ne asupresc.

Și acum...

Ca să aduc slavă și să mă închin cu frică preacinsti-
tului tău nume, Fecioară, de toată mâhnirea și vătă-
marea izbăvește-mă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Celor ce vin cu credință la dumnezeiescul tău izvor,
Sfinte Terapont, și laudă nevoințele tale, dezlegare de
păcate, cu rugăciunile tale, dăruiește-le.

Ca cel ce ai îndrăzneală către Mântuitorul și Domnul
a toate, slăvite Terapont, cu cinstitele tale rugăciuni,
dăruiește-ne întărire nouă tuturor.

Slavă...

Celor ce cu dragoste laudă, întru tot cinstite Tera-
pont, sfințitele și vitejeștile tale lupte, dăruiește-le dez-
legare de păcate, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cu cre-
dință cinstesc pe Fiul tău și I Se închină, Preacurată, de
păcate și de rele izbăvește-i cu rugăciunile tale.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe cei ce cu evlavie vin la sfințitul și dumnezeiescul
tău izvor, nu înceta a-i izbăvi de primejdii cumplite, cu
rugăciunile tale cele fierbinți către Hristos, preacinstite
Terapont.

Dăruiește tărie robului tău, Mucenice, slăvite Terapont, ca cel ce, după vrednicie, ai luat de la Dumnezeu darul de a izbăvi de toată primejdia pe cei ce cu căldură aleargă la cinstitul tău izvor.

De năvălirile patimilor fiind tulburat, la tine alerg, însănătoșire cerând, Ierarhe și Mucenice Terapont; deci, de acestea toate, slobozește-mă.

Harul tămăduirilor de la Dumnezeu primindu-l, Ierarhe, vindeci patimi cumplite. De aceea, pe cei ce vin cu credință la izvorul tău, vindecă-i, slăvite Terapont.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea:

Mare izbăvitor, apărător și tămăduitor al bolilor de tot felul te-a aflat pe tine cetatea lui Constantin, Terapont prealăudate. Deci, precum puterea tiranului o ai zdrobit, și în luptă pe Hristos Dumnezeu L-ai mărturisit, așa, preacinstite, pe Acela cu osârdie roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Alt tropar, glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul Cel împreună...*

Slujind Domnului cu dumnezeiască râvnă, cu adevărat te-ai arătat credincioasă slugă a Aceluia. De aceea, te-ai făcut nouă, celor ce te cinstim pe tine, izvor ce

alină durerea și rîu cu îmbelșugată revărsare de minuni și tămăduiri. Sfințite Mucenice Terapont, roagă-te să se miluiască sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Mucenice al lui Hristos, fă să înceteze, cu rugăciunile tale, toată năvala bolilor și a necazurilor; ferește de înfricoșătorul cutremur și de primejdii pe cei care cinstesc sfintele tale lupte și izvorul tău dătător de viață, cel cu sfântă apă, Ierarhe Terapont, și oprește boldul amarei morți cel venit asupra noastră.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINȚILOR MARI ÎMPĂRAȚI
ȘI ÎNTOCMAI CU APOSTOLII,
CONSTANTIN ȘI ELENA

(21 mai)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Către apărătorii dreptmăritorilor împărați rugându-ne noi, cei cuprinși de rele de neîndurat, să strigăm

din adâncul sufletului: Constantine mărite și Elena de Dumnezeu înțeleptită, cu rugăciunile voastre, de Dumnezeu încoronaților, izbăviți-ne de toată vătămarea și din necazuri sloboziți-ne, ca cei ce sunteți pururea fierbinți rugători pentru noi (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Doamne al slavei și Împărate, cu milostivire slobozește-mă pe mine, robul tău, de neputința cea grea care mă stăpânește, pentru rugăciunile cinstitilor împărați.

Ca cel ce ai fost cu adevărat iubitor al Împărăției cerurilor, mare Constantine, și pe mine, robul tău, învrednicește-mă a stăpâni asupra patimilor și a diavolilor.

Slavă...

Întunericul minții mele, prin rugăciunile tale, luminează-l, Elena de Dumnezeu înțeleptită, cu razele stră-

lucirii cerești, celei cu dumnezeiască stăpânire, de care pururea te împărtășești.

Și acum...

Ceea ce ești cu adevărat ușă a Răsăritului dumnezeiesc, deschide-mi mie, Curată, ușile adevăratei pocăințe și, cu rugăciunile tale, răpește-mă din porțile păcatului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Sânguindu-te a dobândi dumnezeiești răsplătiri, preacinstite, ai părăsit înșelăciunea și întunericul lăsat de la părinți. Și mintea mea cea întunecată de rătăcirea divolească, rogu-mă, cu rugăciunile tale, slobozește-o.

De toată nevoia și de necazuri slobozește pe toți cei ce cu credință aleargă la tine, Elena, cu rugăciunile tale către Cel născut în chip negrăit, Care Cruce și moarte a îndurat.

Slavă...

Ceea ce ai ridicat biserică sfântă în Sion și semnul dumnezeiesc și nesurpat al creștinilor l-ai arătat, Elena, pentru noi roagă-te, să păstrăm credința neclintită și nestrămutată.

Și acum...

Pe mine, robul tău, cel ce pururea zac în adâncul păcatului, tu, Fecioară, ca o milostivă, ridică-mă. Mântuiește-mă pe mine, ticălosul, că tu ești liman celor înviforați și dumnezeiască apărare celor căzuți.

Apoi aceste Stihiri:

De mâhniri și de tot felul de primejdii și de boli izbăviți-ne, împăraților întocmai cu Apostolii, cu rugăciunile

voastre cele fierbinți către Dumnezeu, pe noi ce ce cu credință vă cinstim.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Pe Dumnezeu Împăratul a toate, roagă-L, Constantine, împărate preasfinte, să-mi dăruiască îndurare și iertare de păcate.

Acum, Sfinte Constantine, lauda împăraților, stai înaintea luminii Sfintei Treimi, luminând sufletele noastre cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Slavă...

Cu adevărat, împărate preadorite, tu ești întărire ortodocșilor, mare apărător săracilor și izbăvitor celor robiți.

Și acum...

Acum, Preacurată, care ai născut pe Dumnezeu cu trup, sufletul meu întunecat de păcate luminează-l cu lumina cea cerească.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Primit-ai de la Dumnezeu, cinstite, înțelepciune nemăsurată și înțelegerea lui Solomon. De aceea, prin rugăciunile tale, luminează-mă cu dumnezeiasca înțelepciune.

Luminează, tu, cel întocmai cu Apostolii, veşmântul sufletului meu, pe care l-am întunecat cu ademenirile patimilor, şi mă du în camera de nuntă a Celui Preaînalt.

Slavă...

Ai scos la lumină Sfântul Mormânt al Mântuitorului, cel ascuns de mulţi ani, căruia, Sfântă Elena, învredniceşte-mă a mă închina.

Şi acum...

Alungă negura patimilor din sufletul meu, Preacurată, ceea ce eşti nor de lumină, şi cu raza ta luminează-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Adunat-ai, Constantine, de Dumnezeu înţelepţite, soborul Părinţilor la sinod, şi printr-înşii ai întărit inimile tuturor cu legile dumnezeieştii credinţe. Învredniceşte-ne, dar, şi pe noi să păzim credinţa nepătată.

Cugetul tău, de Dumnezeu înţelepţite, aţintindu-l către Ziditorul, Cel ce dăruieşte tuturor viaţă, ai risipit cu totul locurile de închinare ale credinţei idoleşti celei deşarte. Roagă-te, dar, şi pentru noi, ca să ne păzim neclintiţi în credinţă.

Slavă...

Viaţă nesticăcioasă dorind, ai îmbrăţişat credinţa cea dată de Dumnezeu, Sfântă Elena, şi, supunându-te Împăratului veacurilor, în veac dănţuieşti rugându-te pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta.

Și acum...

Se cufundă în rele preaticălosul meu suflet, Fecioară cu totul neprihănită. Curățește-mă, dar, cu baia pocăinței desăvârșite și cu șuvoaiele lacrimilor. Mântuiește-mă pe mine, sărmanul, cel ce fără șovăială alerg către tine.

Apoi aceste Stihiri:

De mâhniri și de tot felul de primejdii și de boli izbăviți-ne, împăraților întocmai cu Apostolii, cu rugăciunile voastre cele fierbinți către Dumnezeu, pe noi ce ce cu credință vă cinstim.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisu: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 3-lea:

Constantin astăzi, cu maica sa Elena, Crucea arată, lemnul cel preacinstit, care este rușine tuturor iudeilor, și armă credincioșilor împărați asupra celor potrivnici. Că pentru noi s-a arătat semn mare și în războaie înfricoșător.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Înălțat-am pe cel ales din poporul meu, cu untdelemnul Meu cel sfânt l-am uns pe el (Ps. 88, 19-20).

Stih: Ne-a supus nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre (Ps. 46, 3).

Evanghelia (Matei 16, 13-19)

În vremea aceea, venind Iisus în părțile Cezareei lui Filip, îi întreba pe ucenicii Săi, zicând: Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului? Iar ei au răspuns: Unii spun că ești Ioan Botezătorul, alții, Ilie, alții, Ieremia sau unul dintre proroci. Atunci Iisus le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt Eu? Răspunzând, Simon-Petru a zis: Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui viu. Iar Iisus, răspunzând, i-a zis: Fericit ești, Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-au descoperit ție aceasta, ci Tatăl Meu Cel din ceruri. Și Eu îți zic ție că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui. Și îți voi da cheile Împărăției cerurilor; și orice vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile de Dumnezeu încoronaților Împărați, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Prefacerea celor necăjiți...*

Prefacerea celor robiți, ridicarea celor căzuți fiind, de Dumnezeu înțelepțiților Împărați, ocrotiți cetatea și poporul, cu dumnezeieștile voastre rugăciuni, apărătorilor ai celor din războaie și izbăvitorilor ai celor asupriți.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Împărate, arătatu-te-ai laudă a împăraților, sălășluindu-te în locașurile îngerilor. Nouă, celor ce cu credință te laudăm, domolește-ne viforul cel lumesc, cu rugăciunile tale.

Domnul ți-a dăruit cunună, împărate, cel ce cu vitejie ai surpat altarele idolilor, și oamenii toți i-ai călăuzit la credința cea dreaptă și preasfântă.

Slavă...

Cine va povesti ostenele plăcute lui Dumnezeu, pe care le-ai îndurat pentru credința pe care ai iubit-o, de Dumnezeu înțelepțită Elena? Întru aceasta, dar, întărește pe robii tăi, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Curată Fecioară, eu, păcătosul, cel robit obiceiurilor celor rele, pururea alerg la sfânta ta milostivire. Mântuiește-mă pe mine, cel deznădăjduit, cu rugăciunile tale cele de maică.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

La tine, Constantine, alergând eu, ticălosul, nădăjduiesc a lua, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, ușurare de relele ce le pătimesc.

Laude scrise cu evlavie îți aduc, o, împărate, rugându-te să mă izbăvești, cu rugăciunile tale, de vrăjmașii ce mă necăjesc.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu cuget cucernic veniți, iubitorilor de prăznuire, să ne apropiem de Sfânta Elena, ca să ne izbăvim de boli și de primejdii.

Și acum...

Picură-mi un strop de cunoștință dumnezeiască dintru cele de sus, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Dătătorul înțelepciunii, și luminează cugetul meu.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

În sfințenie săvârșind viața ta, Constantine, te-ai învrednicit a locui împreună cu Sfinții, rugându-te pentru noi Atotțiitorului.

Tămăduiri de tot felul izvorăște icoana ta și surpă trufia tiranilor, o, mare Constantine; de aceea, cu credință te cinstim.

Slavă...

Izbăvește de primejdii, Sfântă Elena, pe toți cei ce aleargă la tine cu credință, și slobozește-i de boli cu rugăciunile tale.

Și acum...

O, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, de focul cel veșnic izbăvește pe cei ce se închină Fiului tău, că tu ești ocrotirea noastră, a celor ce te laudăm.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe marele Constantin împreună cu maica sa, dumnezeiasca Elena, pe ocrotitorii celor binecredincioși și temeliile neclintite ale credinței dreptmăritoare, după vrednicie, cu evlavie, să-i laudăm.

Cu rugăciunile tale, dăruiește, împărate de Dumnezeu cinstitorule, celor ce săvârșesc sfântă pomenirea ta, iertare de păcate și slobozire de rele, ca cel ce ai îndrăzneală către Iubitorul de oameni.

Apărător al orfanilor și vistierie mare a săracilor, purtător de grijă celor din nevoi, izbăvitor al celor robiți și ocrotitor al celor smeriți știindu-te pe tine, cel întocmai cu Apostolii, te laudăm.

Plină fiind de sfințenie, de Dumnezeu înțelepțită Elena, cu rugăciunile tale, izvorăști râuri de tămăduiri prin care speli neputințele nesuferite ale celor ce te laudă.

Toți după datorie te cinstim, Sfinte Constantine, ca pe cel dintâi între împărații cinstitori de Dumnezeu și temelie a dumnzeieștii credințe, împreună cu maica ta, fericita Elena, și în cântări vă laudăm.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu, eu cel plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, singura nădejde a creștinilor.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l, și ca Pavel chemarea nu de la oameni primind, cel între împărați Apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus, pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Veniți, credincioșilor, să laudăm pe apărătorii binecinstitorilor împărați, veniți să-i laudăm cu bucurie strigând: Constantine, de Dumnezeu încoronate și Elena, de Dumnezeu înțeleptită, rugămu-vă, opriți sporirea relelor, domoliți viforul mâhnirilor, și celor robiți dăruiți-le acum izbăvire, cu rugăciunile voastre.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINȚILOR SLĂVIȚILOR DOISPREZECE APOSTOLI

(30 iunie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, *podobie*: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Către biserica Apostolilor acum să alergăm și icoanei lor să ne închinăm, strigând către aceștia cu inimă smerită: De toată uneltirea și vătămarea, de toți vrăjmașii

văzuți și nevăzuți, izbăviți-ne pe noi cei ce cu dragoste scăpăm la acoperământul vostru, slăviților Apostoli (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...

Petre, cel ce ai primit numele de piatră neclintită a credinței, roagă pe Piatra Iisus, Iubitorul de oameni, să așeze pe piatra răbdării inima mea clătinată pururea de vânturile potrivnice ale vieții.

Pavele, odihna și pacea desfătă a Bisericii lui Hristos, fii mie, celui clătinat de viforul cel păgânesc, temelie și loc de scăpare sfințit, și du-mă, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, la odihna tuturor gândurilor.

Slavă...

Andrei, dumnezeiescule Apostol al lui Hristos, al cărui nume, în limba elinească, se tâlcuiește „puterea cea cu bună cuviință”, pe mine, cel slăbit de multe

greșeli, și cu chip urât, întărește-mă și cu bună cuviință dumnezeiască îmbracă-mă.

Și acum...

Car de foc purtător al Cărbunelui dumnezeiesc arătându-te, Curată, din Care, ca niște cărbuni, s-au aprins sfinții Apostoli, firea materialnică a sufletului meu, cu focul tău cel nematerialnic, arde-o, Maică Fecioară și Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Disprețuitor al patimilor te-ai arătat, slăvite, vlăstarele al lui Zevedeu și al tunetului, dumnezeiescule Iacov, nume potrivit dobândind. De aceea, întărește-mă spre a birui toate patimile trupului.

„Har dumnezeiesc” înseamnă, fericite Ioane, feciorelnicile, sfințitul tău nume pe care l-ai primit ca pe o comoară de sus, ca un teolog al Domnului. De aceea, arată-mă pe mine locaș al dumnezeiescului har.

Slavă...

„Gură a făcliei” se tâlmăcește, cu adevărat, sfințitul tău nume, Filipe, de trei ori fericite. De aceea, roagă-te, slăvite, să mă sălășluiesc pururea în camera cea de nuntă a lui Hristos, cu făclia aprinsă.

Și acum...

Pe Izvorul nepătimirii L-ai născut tu, Curată, iar tainicii Lui slujitori L-au propovăduit lumii. De aceea, Fecioară, slobozește-mă de împătımirea trupului, de

îndulcirea pătimașă a sufletului și de plecarea spre patimă a cugetului.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăviți-ne, o, voi, cei doisprezece Apostoli, de tot răul și nevoia pe noi cei ce vă laudăm cu dragoste și credință.

Fecioară neprihănită, dezleagă legătura răutăților mele, legându-mă cu dragostea Cuvântului Celui născut din tine, și mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Numele tău se tălmăcește „geamăn”, că de Învierea lui Hristos te-ai îndoit, Toma. De aceea, sufletul meu, cel ce se îndoiește de învierea Cuvântului întru mine, încredințează-l, precum cu însemnele cuielor, prin amintirea relilor mele cea cu nepătimașă însemnare.

Numele tău înseamnă „fiul cel ce revarsă apele”, că șuvoaie de har dumnezeiesc ai izvorât lămurit muritorilor, revărsându-le de sus, Apostole Vartolomeu. Pentru aceasta pe mine, cel însetat, adapă-mă cu apele cele de sus, din văzduhul harului tău.

Slavă...

Dăruit de Dumnezeu te arată cinstitul tău nume tuturor muritorilor, Matei. De aceea, du-mă de la oameni la Hristos, dăruindu-I eu tot sufletul, duhul și trupul, ca să cinstesc cu dragoste pomenirea ta.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul cerului, Cel ce i-a întins pe ucenici peste tot pământul, ca pe alte ceruri, fă cugetul meu, Maică Fecioară, asemenea culorii cerești, curățindu-mă de fățarnicie pe mine, cel lipsit de rugăciunea cea nematerialnică.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

„Vlăstar al învățaturii și al vieții” se tâlcuiește numele tău, Iacove, cel ce ești vlăstar al lui Alfeu. De aceea, rogu-te, învățăturile vieții cele dumnezeiești și sfințite învrednicește-mă a le învăța și a le trăi.

Ascultarea ta, Apostole Simon Zilotul, o vădește numele tău, că fără șovăială L-ai ascultat pe Stăpânul Hristos. De aceea, preafericite, și pe mine întărește-mă spre a asculta de toate poruncile Domnului.

Iuda al lui Iacov, cel tâlcuit „mărturisire”, întărește-mă, cu rugăciunile tale, spre a mă mărturisi Domnului și a mă pocăi din suflet și din inimă, cu suspine, cu rugăciuni și cu lacrimi.

Slavă...

Sarea cea dumnezeiască, Matia, de la Dumnezeu te-ai revărsat în lume, preaînțelepte. De aceea întinăciunea cugetului meu, prin învățături gustoase, curățește-o, cu rugăciunile tale, alungând lânzezeala sufletului și a trupului meu, prealăudate.

Și acum...

De împătrita nepățimire ce se arată în trup, în suflet, în dorire și în cuget, după cum învață dumnezeieștii Părinți, învrednicește-mă, Fecioară, pentru rugăciunile lucrătoare ale Apostolilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Luminat-ai cu lumina credinței Antiohia și Roma, o, Petre, și pe cruce cu capul în jos ai fost țintuit. Luminează, dar, și negura mea, și învrednicește-mă a-mi răstigni, prin osteneli, trupul împreună cu patimile.

Ai plinit dumnezeiasca Evanghelie, din Ierusalim până în Iliria, iar în Roma, o, Pavele, capul ți s-a tăiat. Taie, dar, trufia cea cumplită a sufletului meu, care este capul lui Satan cel fără de căpătâi.

Slavă...

Ai străbătut, o, Andreie slăvite, Bizanțul și întreg Epirul propovăduind până în Sciția și Grecia, unde prin răstignire te-ai săvârșit. De aceea, și pe mine mă fă părtaș pătimirilor și slavei tale.

Și acum...

Preacurată, ceea ce ai născut mai presus de cuget și în curăție pe Semănătorul curăției, dezrădăcinează gândurile minții mele cele venite de la vicleanul semănător al necurăției, sădind gânduri curate, pentru sfințitele rugăciuni ale Apostolilor.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăviți-ne, o, voi, cei doisprezece Apostoli, de tot răul și nevoia pe noi cei ce vă laudăm cu dragoste și cu credință.

Fecioară neprihănită, dezleagă legătura răutăților mele, legându-mă cu dragostea Cuvântului Celui născut din tine, și mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 4-lea:

Ca cei ce sunteți lumină a lumii și sare dulce, lucrători și păstori ai Domnului, Apostolilor, dăruți-ne nouă toate aceste lucrări, luminând cugetul și uscând înținăciunea patimilor noastre, smulgând din rădăcină spinul păcatului și hrănindu-ne pe noi pururea din pășunile virtuților.

Prochimen, glasul al 4-lea:

În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor (Ps. 18, 4).

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria (Ps. 18, 1).

Evangelhia (*Matei 9, 36-38; 10, 1-8*)

În vremea aceea, văzând Iisus mulțimile, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și rătăcite ca niște oi care n-au păstor. Atunci a zis ucenicilor Lui: Secerișul e mult, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați, deci, pe Domnul

secerișului ca să scoată lucrători la secerișul Său. Și, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Iar numele celor doisprezece Apostoli sunt acestea: întâi Simon, cel numit Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui; Filip și Bartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu și Levi, ce se zice Tadeu; Simon Cananeul și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vândut. Pe aceștia doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea pagânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci, mai degrabă, mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat Împărăția cerurilor! Tămăduiți pe cei bolnavi, curățiți pe cei leproși, înviați pe cei morți, pe diavoli scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., asemenea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Voi, cei doisprezece Apostoli, când veți șede pe douăsprezece scaune, judecând cele douăsprezece

neamuri, atunci să ne arătați pe noi toți locuitori ai cetății celei cerești, prealăudaților, cea care are douăsprezece temelii din douăsprezece pietre și douăsprezece porți din douăsprezece mărgăritare, și învredniciți-ne a ne împărtăși de cele douăsprezece roade ale pomului vieții, cu rugăciunile voastre.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Întrega Iudee învățând, o, Iacove al lui Zevedeu, prin sabie ai băut paharul lui Hristos. De aceea, întărește-mă a primi paharul ispitelor.

Semințele buneii credințe le-ai semănat, în Patmos și în Asia propovăduind, și înfricoșătoare adormire ai îndurat, Ioane. De aceea, și patimile sălbăticate ale trupului meu adoarme-le.

Slavă...

Ai adus la credința Treimii părțile cele mai îndepărtate ale Asiei și prin cruce ai adormit, Filipe. De aceea și pe mine învrednicește-mă a mă răstigni celor din lume.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Lumina cea neapropiată pe Care dumnezeieștii ucenici cu

osârdie au propovăduit-o în întreaga lume, luminează
cugetul meu cel întunecat de păcate.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în munte sfânt...

Ai curățit prin dumnezeiescul Botez parți, mezi,
indieni și sirieni și, fiind însulițat, Toma, cununa ai luat.
Rogu-te, dar, curățește și sufletul meu cel întinat.

Cinstite temple ale Domnului i-ai arătat pe armeni,
dumnezeiescile Vartolomeu, și, răstignit fiind, calea ai
săvârșit. De aceea și pe mine arată-mă templu sfințit al
dumnezeiescului Duh.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ai albit fețele etiopienilor cu razele credinței, Matei,
și prin foc te-ai mutat la Domnul. Rogu-te, dar, și pe
mine aprinde-mă de focul dragostei lui Hristos.

Și acum...

Deșertatu-S-a Cel nemărginit în pântecel tău, neștir-
bit, și deșertarea Acestuia au propovăduit-o ucenicii
până la marginile lumii. De aceea pe mine, cel deșert,
arată-mă, Fecioară, plin de harul acestora.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Pe cei din Ierusalim și din Cezareea, slăvite Iacove al
lui Alfeu, fii ai lui Dumnezeu i-ai făcut prin Botez și,
răstignit fiind, ai alergat să împărățești împreună cu

Hristos. De aceea roagă-te ca și eu, cel lepădat, să mă arăt iar fiu al lui Dumnezeu.

Ca pe o sare revărsând înțelepciunea ta în Africa și Persia ai uscat rătăcirea aceloră, Simone Cananeule și Zilotule, și, răstignindu-te, te-ai sălășluit acolo unde se află oștirile îngerilor. De aceea, rogu-te, și întinăciunea sufletului meu toată curățește-o.

Ai înrourat pământul secetos al Arabiei, Apostole Iuda al lui Iacov, cu roua cea dătătoare de viață a dumnezeieștii cunoștințe și, săgetat fiind, te-ai dezlegat spre a fi împreună cu Hristos, Împăratul tuturor. De aceea și pe mine, cel ce mă topesc de secetă, răcorește-mă cu picăturile dumnezeieștilor tale rugăciuni.

Înțelepte, făcându-te car al lui Dumnezeu Cuvântul, ai zdrobit în Etiopia carele înșelăciunii din templele idolești, și prin moarte pe lemn ai alergat la Hristos, Apostole Matia. De aceea te rog, fericite, fă-mă și pe mine templu al Preasfintei Treimi.

Slavă...

Ceată a celor doisprezece Apostoli, boltă cerească luminată de douăsprezece constelații, liră răsunătoare cu douăsprezece coarde, izvor cu douăsprezece șuvoaie, viță înflorită, bine roditoare, cu douăsprezece mlădițe, primește această cântare și de mântuire mă învrednicește.

Și acum...

Izvor al tuturor darurilor este Fiul tău, și tu, Maică a lui Dumnezeu, ești mare a acestora, iar slăviții tainici

slujitori și Apostoli sunt cu adevărat șuvoaie ale darurilor, ca niște râuri pururea curgătoare. De aceea, toți împreună – Izvorul, marea, și râurile – învredniciți-mă ca acolo să mă sălășluiesc.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe Petru și pe Pavel să-i cântăm, și pe Toma, pe Simon, pe Andrei, pe Ioan și pe Filip, pe Matei, pe Iuda, pe Iacov, pe Matia, pe Vartolomeu și pe Iacov.

Izbăviți, Apostoli ai lui Hristos, cu rugăciunile voastre, de cutremur și de primejdii, de incendiu și de boli cumplite pe cei ce cinstesc cu credință preasfântă pomenirea voastră, văzătorilor de Dumnezeu.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Apostoli ai Mântuitorului, temelii neclintite ale dumnezeieștilor dogme, stâlpii lumii cei cu adevărat nesurpați, făcătorii de bine și învățătorii tuturor oamenilor, pe Mântuitorul Hristos Dumnezeu rugați-L, pace Bisericii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Alt tropar, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Pe toți cei ce vă măresc pe voi și pururea vă cinstesc cu dragoste, dumnezeieștilor Apostoli: Petru, Pavel, Filip, Toma, Andrei, Ioan, Iacov și Vartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon, Matia, Iuda, împreună cu cei șaptezeci, mântuiți-ne de tot necazul și vătămarea.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI IERARH
GHELASIE DE LA RÂMEȚ
(30 iunie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe lucrătorul cel de taină al virtuții și pe păstorul cel preabun al Ardealului să-l lăudăm cu dragoste, întru

cântări, cei ce suntem greu cuprinși de necazuri și patimi, și pe dânsul să-l rugăm: Sârguiește, Părinte, Sfinte Ghelasie de la Râmeț, și ne păzește de orice primejdie.

Slavă., asemenea:

Către Părintele cel plin de bunătate și râvnic pentru credința ortodoxă să alergăm, strigând cu gând curat: O, Sfinte Ghelasie, fii nouă călăuză, spre viața veșnică, mijlocind către Domnul să ne păzească de orice păcat și în răbdare să dăm roade vrednice.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Cu multă nădejde venim acum la tine, Părinte, că suntem greu împovărați de multe necazuri și ispite, cerând a ta ocrotire cu gând smerit.

Iubindu-L din inimă pe Hristos, din tânără vârstă ai dorit doar cele cerești; deci, dă-ne și nouă râvnă sfântă ca să putem lepăda gândul cel lumesc.

Slavă...

Prin posturi, prin lacrimi și privegheri, ți-ai curățit trupul, punând mintea stăpânitor, prin pilda vieții tale sfinte chemând pe toți să urască plăcerile.

Și acum...

Născând, Preacurată, pe Dumnezeu, bună îndrăznire către El ai câștigat; deci roagă-L și pentru noi, Stăpână, ca să fim vrednici de mila și harul Său.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Ascultarea smerită, răbdarea multelor încercări și trezvia minții, Părinte, le-ai săvârșit mereu; deci și nouă ne dă ca să putem lua aminte la lucrarea pașnică a cereștilor virtuți.

Pe vrăjmașul diavol l-ai biruit prin smerenie și prin înfrânare, Părinte, Sfinte Ghelasie; pentru aceasta, acum ne izbăvește degrabă de meșteșugirile vechiului amăgitor.

Slavă...

Strălucind în virtute, te-ai arătat tuturor ca o luminoasă făclie, pe care te-a și pus în sfeșnic preainalt Hristos, Păstorul cel mare ca să ne povățuiești, Sfinte, pe noi fiii tăi.

Și acum...

Preacurată Fecioară, pe Preacurat Fiul tău roagă-L să ne scoată din patimi, pe noi, cei întinați cu necurate rostiri, gândiri și fapte urâte, ca de acum să trăim plinind voia Domnului.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată vătămarea și necazul, Ierarhe Ghe-lasie, de Dumnezeu purtătorule, pe cei ce aleargă cu credință la a ta ocrotire.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Pe tine, noi toți stăruiitor te rugăm acum, să ne mijlocești iertare de la Hristos, izbăvire de cursele vrăjmașului și viață pașnică, în încercări răbdare, gând smerit și dor de cerescul Ierusalim.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Desfătărilor trupului le-ai urât cu totul și îndulcirea ta au fost faptele evlaviei, rugăciunea și trezvia inimii.

Noi, fiind oi din turma ta, te rugăm, Părinte, păstorule cel bun, să ne aperi de cumpliții lupi, care, prin ispite, ne pândesc mereu.

Slavă...

Cu al tău fluier păstoresc du-ne la pășunea de creștinești virtuți, urmând glasul tău răsunător, care ne îndrumă la ceresc liman.

Și acum...

Maica Soarelui neapus, luminează-mi mintea ce s-a întunecat de păcate și împătimiri, ca fiu al luminii de acum să fiu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Precum de demult, primind ruga celor însetați, ai făcut izvor de apă la Hopagi, și acum plinește cererile de folos.

Caută din cer spre cinstită mănăstirea ta și păzește-o de primejdii și nevoi, dăruindu-i bună liniște și har de sus.

Slavă...

Pe cei care vin cu evlavie la racla ta, izbăvește-i de neazuri și dureri, rugăciunea lor plinindu-o cu dragoste.

Și acum...

Maica lui Hristos, dăruiește vindecări de boli și cerească luminare tuturor celor care se închină la icoana ta.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Părinte, de Dumnezeu insuflate, prin cinstitele moaște ale tale dai vindecări celor care aleargă la al tău

spijin, cu lacrimi rugându-se, că ai luat de la Hristos har bogat, ca un vas al sfințeniei.

Ardealul arhipăstor te cunoaște și aleargă cu credință la tine; deci tu, Părinte, în dreapta credință să îl păzești totdeauna, crescându-ți fii și lucrători preaiscusiți în ogorul Bisericii Domnului.

Slavă...

Adâncul de îndelungă răbdare și smerita cugetare ți-au fost ție virtuți alese, prin care Stăpânul ți-a dăruit nestricate cununi în cer; deci, ne învață și pe noi prin răbdare să fim blânzi și smeriți, îndelung răbdând.

Și acum...

Putere îmi dăruiește, Fecioară, ca să lupt cu necuratele patimi, și rugăciunea ta să îmi fie scut împotriva săgeților diavolești, păzindu-mă cu mila ta și de focul cel veșnic al iadului.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată vătămarea și necazul, Ierarhe Ghe-lasie, de Dumnezeu purtătorule, pe cei ce aleargă cu credință la a ta ocrotire.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești folositoare...*

Pe păstorul cel preastrălucit al Ardealului, pe Sfințitul Ierarh Ghelasie să-l cinstim, că acesta, în mănăstirea cea de la Râmeț în chip cuvios s-a nevoit, primind și har îmbelșugat de a face minuni preamari; căruia toți să-i zicem: Păzește turma ta, Părinte, de întristări și de nevoi cu fierbinte rugăciunea ta.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Ps. 115, 6).

Evangelhia (Ioan 10, 9-16)

Zis-a Domnul: Eu sunt ușa: De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla. Furul nu vine decât ca să fure, să înjunghie și să piardă. Eu am venit ca oile Mele viață să aibă și din belșug să aibă. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale. Iar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le risipește. Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. Eu sunt Păstorul cel bun și cunosc oile Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe

acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Bunule arhipăstor, prealăudate Părinte Sfințite Ghe-lasie, alergăm la tine cu evlavie că suntem împresurați de primejdii grele din pricina multelor greșeli, și ție îți strigăm: Fii nouă fierbinte ajutor, că vrem să ne îndreptăm viața cea cheltuită în desmierdări, și prin pocăință să fim primiți din nou de Dumnezeu, și să-I slujim de acum cu toată inima.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii cei ce au mers...*

Lucrători ne arată ai poruncilor Domnului, ca să dobândim cereasca moștenire cu tine împreună,

preasfințite Ghelasie, al nostru bun păzitor și rugător fierbinte.

Din adâncul de patimi stricătoare de suflet ne scoate pe noi toți și dă-ne pocăință cu inimă zdrobită, ca să fim vase vrednice dumnezeiescului har, prin fapte cuvioase.

Slavă...

Cu a ta ocrotire arătată spre noi pururea, ne laudăm, pe care dăruiește-o în vreme de nevoie precum știi, către fiii tăi, de felurite sminteli păzindu-i totdeauna.

Și acum...

Preacurată Fecioară, întinat fiind eu mai mult decât orice om, alerg numai la tine, că ești nădejde tare celor fără de ajutor, să mă împaci cu Hristos în dar, spre mântuire.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Cu mijlocirea către Stăpânul a toate, ai dat grabnică tămăduire celor ce aleargă la racla ta, Părinte.

Pe paralytic l-ai vindecat, de îndată închinându-se la moaștele tale, și l-ai întors iarăși către credința cea dreaptă.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Dat-ai pedeapsă celei cu gând de hulire, învățându-o ca să cinstească al tău cap plin de bună mireasmă, sfințite.

Și acum...

Ca o Stăpână, mă liberează, Fecioară, din robia relelor deprinderi, și fă mintea mea stăpână peste patimi.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat Născătoare...*

În vremuri de restriște ai păstorit poporul amenințat de eresuri și dezbinări, deci, întru dreapta credință păzește-l și acum.

Smerite ți-au fost haina, purtarea și hrana, că ai urmat lui Hristos, Cel smerit și blând, urând trufia vieții și pofta trupului.

Slavă...

Învață-ne să mergem pe calea cea strâmtă, ce duce către viața cea veșnică, și ne păzește de calea pierzării sufletești.

Și acum...

A Duhului Mireasă, a Tatălui Fiică și Născătoare a Fiului te-ai făcut, pentru aceasta, roagă-te Treimii pentru noi.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile, glasul al 8-lea:

Podobie: *Ceea ce ești mai cinstită...*

Pe ocrotitorul Ardealului, pe luminătorul dăruit nouă de Hristos, pe apărătorul credinței ortodoxe, pe marele Ghelasie toți să îl cinstim.

Bucură-te, bun povățuitor pe calea virtuții și preamare nevoitor, care ne ești pildă purtării înțelepte, Părinte Ierarhe, Sfinte Ghelasie.

În vreme de încercare să ne păzești de înșelăciunea antihristului preacumplit, ca până la capăt să purtăm crucea noastră, mărturisind cu râvnă numele lui Hristos.

Bucură-te, grabnic vindecător al multor neputințe, făcătorule de minuni. Bucură-te, doctor al sufletelor noastre și tămăduitorul durerilor trupești.

Apă din belșug ai izvorât mănăstirii tale și ogorului din Hopagi. Dă-ne, dar, și apa cea veșnic săltătoare a revărsării harului Duhului Preasfânt.

Cu al tău cinstit acoperământ scapă de primejdii mănăstirea ta din Râmeț și dă mântuire celor ce cu credință și întru ascultare se nevoiesc în ea.

Cetele de îngeri și Sfinții toți, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

De Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Ghelasie, povățuitorul călugărilor, preoților și credincioșilor, podoaba Cuvioșilor și lauda Arhierilor, sprijinitorul celor din necazuri și făcătorule de minuni, cu nevointele tale chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veselești; cu aceștia roagă pe milostivul Dumnezeu, să ne dăruiască nouă pace și mare milă.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Caldă ocrotire și liman te avem pe tine, Părinte, fiind cuprinși de nevoi, de dureri și de mâhniri, noi fiii tăi de un neam; roagă-te către Domnul, dar, să dea izbăvire de cumplitele greșeli celor ce vin către tine, și doresc îndreptare vieții, cinstind racla moaștelor tale și icoana ta, Sfinte Ghelasie.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI MARI MUCENIȚE CHIRIACHI

(7 iulie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe cea care a înflorit, prin strălucirea curăției, ca o floare prea înmiresmată în văi, pe slăvita Chiriachi, podoaba Mucenicilor, toți să o cântăm, strigând către

ea: Izbăvește de rele, cu rugăciunile tale, pe cei ce te laudă, ca să cinstim cu evlavie pomenirea ta preaaleasă, purtătoare de chinuri vrednică de laudă (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Cu dragoste te laudăm, Chiriachi, purtătoare de chinuri a lui Hristos, și fierbinte te rugăm: Cu rugăciunile tale către Ziditorul, dăruiește însănătoșire tuturor celor ce pătimesc.

Veștejit-ai, Muceniță, trupul tău, din dragoste pentru Dumnezeu, prin chinuri și necazuri; pentru aceasta, mă învrednicește a veșteji prin înfrânare patimile trupului meu.

Slavă...

De noaptea și de negura înșelăciunii fugind, Muceniță a lui Hristos, te-ai învrednicit de lumina cea dumnezeiască. Și pe mine mă învrednicește, cu rugăciunile tale, a fi luminat de razele dumnezeieștii străluciri.

Și acum...

S-a smerit pe Sine Făcătorul în pânțelele tău, Fecioară, iar de sânurile părintești nicidecum nu S-a despărțit, spre a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Vindecă patimile sufletului și ale trupului meu, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Dumnezeu, Chiriachi cea cu nume mare.

Înțelegere dăruiește-mi mie, celui neînțelegător, prea minunată Chiriachi, ca să săvârșesc toate poruncile lui Dumnezeu.

Slavă...

De la tine, preafericită Chiriachi, cu dorire aștept a mă bucura de conținerea cumplitelor boli, pentru rugăciunile tale.

Și acum...

Marie, pe Cel născut din tine, neîncetat roagă-L să-mi fie acum milostiv mie, celui întinat de greșeli.

Apoi aceste Stihiri:

De felurite primejdii izbăvește pe robii tăi, Chiriachi purtătoare de chinuri, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, și tămăduiește bolile noastre cele cumplite.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Ceea ce strălucești cu minunile, Muceniță slăvită, de la cei ce aleargă la tine, alungi desăvârșit, cu rugăciunile tale, negura înfricoșătoare a patimilor.

Șuvoaie îmbelșugate de tămăduiri revărsând cu adevărat, preamărită, celor ce cinstesc praznicul tău, dăruiește-le acum tărie, cu rugăciunile tale.

Slavă...

Pe ceea ce este cinstea Mucenicilor, pe Chiriachi, să o cinstim noi, credincioșii, și să o lăudăm, ca cei ce am dobândit slobozire de rele.

Și acum...

Cu haină țesută din harul cel de sus, îmbracă, Fecioară, pe robul tău, cu rugăciunile tale, și în nestrăcătune mă înveșmântează.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Înțelepțește-mă acum, cu strălucirile înțelepciunii celei mai presus de cuget și de înțelegere; și cu dumnezeiască lumină, Chiriachi, mă luminează.

Pe mine cel cufundat de valurile cele cumplite ale păcatului și de furtunile neazurilor, slobozește-mă de primejdie, Chiriachi.

Slavă...

Pe Dumnezeu cel Preaînalt pe Care L-ai propovăduit, prealăudată, pentru mine, robul tău, roagă-L ca să mă slobozească de patimile ce mă necăjesc și de rele.

Și acum...

De întinăciunea patimilor curățește-mă, cu mijlocirea ta, și sufletul meu întunecat luminează-l, ca să te slăvesc și să cânt ție, cea mult lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

A vedea slava lui Dumnezeu dorind eu, ticălosul, la ajutorul tău alerg, Chiriachi, fierbinte rugându-te să mă fac acum părtaș acesteia, cu rugăciunile tale.

Din dragoste pentru Dumnezeu, pe toate cele de pe pământ le-ai părăsit, ca unele ce sunt trecătoare, Chiriachi. Tu, dar, și pe robul tău învrednicește-l a trece cu vederea toate plăcerile și a vieții în sfințenie.

Slavă...

Pahar purtător de moarte mi-a amestecat Eva de demult, Sfântă Chiriachi. Dar tu, cu sângele tău, picură-mi vinul nemuririi, bucurând inima mea.

Și acum...

Tu, ceea ce ești singura scăpare a creștinilor, ajută-mi mie, celui ce sunt acum în primejdie, întinde-mi mâna și spre limanul mântuirii călăuzește-mă, Preacurată.

Apoi aceste Stihiri:

De felurite primejdii izbăvește pe robii tăi, Chiriachi purtătoare de chinuri, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, și tămăduiește bolile noastre cele cumplite.

Curată, care prin cuvânt pe cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Ne-a răsărit nouă, luminoasă precum soarele, pomenirea ta, cinstită Chiriachi, purtătoare de chinuri, alungând norii patimilor și luminând pe cei binecredincioși care se apropie de icoana ta și cu dragoste și credință te cinstesc pe tine.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul și a luat aminte la mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei (Ps. 39, 3).

Evangelhia (Matei 10, 16-22)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Iată, Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor; fiți, deci, înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii. Feriți-vă de oameni, fiindcă vă vor da pe mâna soboarelor de judecată și în sinagogile lor vă vor bate cu biciul. La dregători și la regi veți fi duși pentru Mine, spre mărturie lor și păgânilor. Iar când vă vor da pe voi în mâna lor, nu vă îngrijiiți cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Cel Care grăiește întru voi. Va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și copiii se vor ridica asupra părinților și-i vor ucide. Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; dar cel care va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătoarei de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Nimeni alergând la acoperământul tău nu iese rușinat, Chiriachi purtătoare de chinuri, ci fiecare cere întărire și primește de la Dumnezeu vindecare, pentru rugăciunile tale.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Cei ce alergăm cu căldură la acoperământul tău, Chiriachi preamărită, luăm îmbelșugat vindecare de toate bolile cele grele, pentru dumnezeieștile tale rugăciuni.

Ploi de tămăduiri reversi, potolind focul bolilor, și pe cei credincioși tu îi faci a cânta neîncetat: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

Slavă...

Prin șederea ta aproape de tronul Celui Preaînalt fiind îndumnezeită, Muceniță, pentru noi toți, cei ce te laudăm cu podoabe de cântări, pe Dumnezeu pururea roagă-L.

Și acum...

Precum fiul risipitor vărs acum belșug de lacrimi, Marie; precum vameșul pururea strig: Miluiește-mă. Mântuiește-mă, dar, Stăpână, cu rugăciunile tale cele de maică.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Tu, fecioară, cu picăturile sângelui tău, usucă adâncul păcatului și dăruiește tărie celor ce pătimesc, cu rugăciunile tale.

Roagă-te Domnului, Chiriachi, purtătoare de chinuri, pentru toți cei ce aleargă la tine, și izbăvește-i de primejdii cu rugăciunile tale.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Izbăvește, Chiriachi, purtătoare de chinuri, pe robul tău, cel ce vine la acoperământul tău, de boli pierzătoare și de mâhniri, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Curată Fecioară, din adâncul cel mai de jos al deznădejdiei izbăvește-mă și spre limanul pocăinței îndreptează viața robului tău.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

De lumina cea neapropiată desfătându-te, de Dumnezeu înțeleptită, negura cea rea a păcatului risipește-o acum de la robii tăi, cu rugăciunile tale.

Zi de bucurie aduce acum zidirea, cinstind pomenirea ta, Chiriachi, și așezare pașnică așteaptă, pentru rugăciunile tale.

Slavă...

Tămăduire grabnică dăruiește-mi, cu rugăciunile tale, Chiriachi, purtătoare de chinuri, și luminează cugetul meu întunecat de păcate, preamărită.

Și acum...

După Dumnezeu, nebiruită ocrotitoare și apărătoare preamare avându-te pe tine, Fecioară, strig ție: Mântuiește, Curată, pe robul tău.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim... (pag. 22).

Megalinariile:

Privește din înălțimea cea sfântă, mireasă a lui Hristos purtătoare de cunună, și cercetează pe cei ce te laudă cu credință și izbăvește-i de boli de tot felul și de toată mâhnirea, cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Pe Hristos dorindu-L cu adevărat, te-ai grăbit a primi moartea și a te aduce jertfă sfântă, Chiriachi, de Dumnezeu înțeleptă. Deci, pe Acesta roagă-L pentru robii tăi.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Degrad ne întâmpină...*

Ca un izvor cu multe ape, Muceniță fecioară a lui Hristos, ai adăpat, preaînțeleaptă, Biserica Sa și bine te-ai nevoit. Ai mântuit pe cei din întuneric de nebunia cea idolească, cu raza minunilor tale, Chiriachi, purtătoare de chinuri. Pentru aceasta, pe Hristos roagă-L cu îndrăzneală, ca să ne mântuim.

Alt tropar, glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul Cel împreună...*

Ofrandă te-ai arătat și sfântă jertfă ai adus Ziditorului sufletul tău cel curat, pe care Hristos l-a slăvit, o, cea cu suflet viteaz. De aceea și izvorăște prin tine, credincioșilor celor ce te cinstesc, daruri mai multe decât nisipul, Chiriachi, purtătoare de chinuri, ca un Milostiv și de oameni Iubitor.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Mlădiță aleasă din rădăcină însemnată te-ai arătat, Chiriachi, pe Hristos propovăduindu-L, aducând rodul mântuitor al nevoinței și uscând prin har răsăturile necredinței. De aceea, slăvindu-te, te rugăm: Izbăvește cu rugăciunile tale de toată vătămarea cea întunecată a patimilor pe cei ce aleargă la sfântul tău acoperământ.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI MARI MUCENIȚE MARINA, FĂCĂTOAREA DE MINUNI

(17 iulie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe purtătoarea de chinuri și fecioara Marina, care prin curăție sufletul și-a împodobit, laudând-o să strigăm

din adâncul sufletului: Muceniță vrednică de laudă, cu rugăciunile tale izbăvește pe toți cei ce te cinstesc de foamete și de boală și de toată vătămarea vrăjmașului, ca să săvârșim cu laude dumnezeiești pomenirea ta (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Dănțuind în cer, Marina, și plină fiind de scânteierile Celui Preaînalt, luminează mintea mea cu rugăciunile tale și slobozește-mă de întunericul patimilor.

Cu căldură te rog eu, ticălosul, Marina, Muceniță a lui Hristos, cu rugăciunile tale izbăvește-mă de necazurile vieții și potolește tulburarea patimilor mele.

Slavă...

Mare este lucrarea ta, cinstită, că ai smerit cu bună îndrăzneală pe șarpele cel mare. Dă-mi și mie, Marina, a disprețui vicleșugurile lui.

Și acum...

Tu, Fecioară neîntinată, ești îndrăznirea cugetului meu, nădejdea smeritului meu suflet și a inimii mele ticăloase; tu ești lumina, viața și învierea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Ceea ce te bucuri în ceruri împreună cu Mucenicii, preafericită, pe noi pe toți păzește-ne cu rugăciunile tale și de patimi slobozește-ne.

Noi cei ce socotim icoana ta acoperământ, înțeleaptă Marina, scăpăm de cursele diavolești și de rele ne izbăvim.

Slavă...

Cântare de mulțumire aduc ție, eu robul tău, mântuit fiind de cumplită boală prin rugăciunile tale, Marina.

Și acum...

Pe tine, cea cu totul neîntinată, te am ocrotitoare vieții și zid nesurpat. De aceea, de năvala necazurilor vieții celei deșarte nu mă tem.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii, Marina, cu rugăciunile tale, pe cei ce cu credință curată aleargă la tine, și tămăduiește patimile noastre cele multe.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Ceea ce te bucuri și te îndulcești de dumnezeiești străluciri, preaslăvită, pomenește pe cei ce te cinstesc, și de boli izbăvește-i cu rugăciunile tale.

Șuvoaiele sfântului tău sânge, Marina, au stins văpaia cumplită a patimilor mele și spre sănătate m-au călăuzit.

Slavă...

Cu picăturile sângelui tău ai stins întreg focul păgânătații și ai stropit sufletele celor ce te cinstesc, Marina, de Dumnezeu slăvită.

Și acum...

Tu, Fecioară, ceea ce singură ai răsărit Trandafirul cel neveștejit, cu rugăciunile tale mântuiește pe cei ce aleargă la tine, Maică Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Luminează-ne pe noi, cei ce te cinstim pe tine, de Dumnezeu insuflată, ceea ce acum stai aproape de Lumina cea mare, și purtătoare de lumină faci sufletele noastre.

Cu cinstitele șuvoaie ale sângelui tău, stinge focul înșelăciunii și usucă curgerea asupririi necredincioșilor, Marina precinstită.

Slavă...

Ceea ce te îndulcești de dumnezeiasca frumusețe a Mirelui tău, prealăudată, cu rugăciunile tale umple de lumină dumnezeiască sufletele celor ce te laudă.

Și acum...

Curată și cinstită, stropește-mă cu apă dumnezeiască, și cu revărsările milei tale dăruiește-mi a vărsa picături de lacrimi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Sosit-a astăzi cinstita ta pomenire cea purtătoare de lumină, care strălucește pe cei ce cu credință te cinstesc pe tine, și alungă întunericul patimilor netămăduite și al diavolilor, cu rugăciunile tale.

Cu a fecioriei cunună te-a încununat Hristos, Marina, ca pe o curată și neprihănită, și în ceata fecioarelor te-a sălășluit, după cuviință. De aceea, pentru noi toți Acestuia roagă-te.

Slavă...

Ceea ce lauzi pe Dumnezeu cu glas neîncetat, pomeneste-ne pe noi, păcătoșii, Marina preaslăvită, ca să ne izbăvim de mâhniri, de boala cea grea și de răutățile potrivnicului.

Și acum...

Odată cu glasul Arhanghelului, ai născut pe Dumnezeu, Marie, pe Care, ca una ce ai putere, înduplecă-L acum asupra noastră, a celor ce cu credință te chemăm, preanevinovată, ca să ne dăruiască dezlegare de păcate.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii, Marina, cu rugăciunile tale, pe cei ce cu credință curată aleargă la tine, și tămăduiește patimile noastre cele multe.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Mireasă aleasă a Mântuitorului, slăvită Marina, zdrobește lanțurile greșelilor mele celor multe, izbăvește-mă de stricăciunea patimilor și de primejdii, și risipește negura bolilor mele cu rugăciunile tale către Dumnezeu, prealăudată.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul și a luat aminte la mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei (Ps. 39, 3).

Evangelhia (*Luca 9, 1-6*)

În vremea aceea, chemând Iisus pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți demonii și să vindece bolile. Și i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi. Și a zis către ei: Să nu luați nimic pe drum, nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani și nici să nu aveți

câte două haine. Și în orice casă veți intra, acolo să rămâneți și de acolo să plecați. Iar unde nu vă vor primi, ieșind din acea cetate, scuturați praful de pe picioarele voastre, spre mărturie împotriva lor. Atunci ei, plecând, mergeau prin sate, binevestind și vindecând pretutindeni.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătoarei de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Marina preaslăvită, lauda purtătorilor de chinuri, împreună cu cetele fecioarelor și adunările Mucenicilor, pe cei ce prăznuiesc cu credință a ta adormire și dumnezeiască pomenire, apropiindu-se de acoperământul tău, ocrotește-i, prealăudată, rugându-te Domnului. Tămăduiește toată boala, slobozește-i de cumplitele dureri ale sufletului și izbăvește-i de primejdiile vrăjmașului, ca una care ai îndrăzneală către Domnul, de Dumnezeu înțeleptă.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonismul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea...

Cu șuvoaiele sângelui tău ai secat curgerile deșertăciunii idolești. Deci și acum reverși tămăduiri de tot felul, Muceniță Marina, domolind focul cumplitelor boli.

Muceniță Marina, purtătoare de cunună, ceea ce stai pururea înaintea Celui Preaînalt, pentru noi toți, cei ce te laudăm, roagă-te neîncetat ca să ne izbăvim de primejdii.

Slavă...

Icoana ta, o, Marina, tuturor revarsă râuri de tămăduiri, alungând durerile trupești, și sufletele răcorindu-le și umplându-le de bucurie.

Și acum...

Laudă îți aduc, Născătoare de Dumnezeu, din buze necurate, ție celei preacurate, rugându-te să mă izbăvești de gânduri rele și întinăciuni trupești, neprihănită Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul...

Pe cei ce cinstesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, izbăvește-i de toată boala, cu rugăciunile tale, Marina, ca să te fericesc.

Darul vindecărilor primindu-l, Marina, alungi bolile cele netămăduite de la cei ce te cinstesc și cu dragoste te laudă.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

A ta icoană curățește de întinăciunile patimilor pe cei ce cu dragoste cinstesc pomenirea ta cea dumnezeiască, Marina, purtătoare de chinuri.

Și acum...

Sufletul meu cel înnegrit de păcat tămăduiește-l cu leacul cel grabnic al rugăciunii tale, Fecioară, nădejdea celor ce te laudă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Sfințenie dobândind și de lumina cea cerească desfă-tându-te, Marina, de Dumnezeu insuflată, pe cei ce te laudă slobozește-i de rele cu rugăciunile tale.

Marina, pe Hristos roagă-L, tuturor ortodocșilor să le dăruiască slobozire de bolile cele cumplite și de mâr-niri, și întărire sufletului și trupului.

Slavă...

Marina, ceea ce vezi slava lui Dumnezeu, pentru cei ce te laudă roagă-L să-i facă părtași dumnezeieștii slave și străluciri.

Și acum...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te laudăm, ceea ce Fiului tău te rogi neîncetat să ne izbăvească de primejdii și boli.

Cuvine-se cu adevărat să te ferimim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe neprihănită mireasă a lui Iisus, pe dumnezeiasca Marina, să o rugăm noi, credincioșii, strigând: Cu rugăciunile tale, izbăvește-ne de boli și de necazuri pe noi cei ce săvârșim dumnezeiasca ta pomenire.

Nu înceta, Marina, a te ruga fierbinte Ziditorului pentru toți cei ce cu dreaptă credință te cinstesc, ca pe o Muceniță a Domnului, și cu dragoste săvârșesc dumnezeiasca ta pomenire.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul Cel împreună...*

De cursele vrăjmașului degrabă ai scăpat, și luptându-te cu el l-ai biruit; luat-ai de la Dumnezeu har îmbelșugat de a alunga de la cei credincioși bolile cele grele. Pentru aceasta, roagă-te Domnului pentru noi, slăvită Marina.

Alt tropar, glasul 1:

Din pruncie te-ai întors de la idolii tatălui tău și ai călcat trufia tiranului Olivrie, cinstită Marina prealăudată; întărindu-te cu puterea crucii celei sfințite, zdrobit-ai capul vrăjmașului celui văzut. Slavă lui Hristos, Celui ce te-a slăvit! Slavă Celui ce te-a încununat! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Astăzi cu dreaptă credință lăudăm a ta biruință, dumnezeiasca pomenire și cinstitul tău praznic, Muceniță Marina, purtătoare de chinuri, noi cei ce ținem dreapta dogmă a Sfintei Treimi. Rugămu-te, izbăvește de necazuri și de boli, de primejdii de tot felul și de tirania vrăjmașului, pe ai tăi robi, cei ce vin către tine, prealăudată.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI ȘI SLĂVITULUI PROROC
ILIE TESVITEANUL
(20 iulie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat...*

Pe văzătorul tainelor celor negrăite și pe Prorocul cel plin de râvnă al Dumnezeului Celui viu lăudându-l, să strigăm din adâncul sufletului: Ilie, cel cu nume mare,

cu rugăciunile tale izbăvește-ne de nevoi și primejdii de tot felul, de toată vătămarea și stricăciunea, pe noi cei ce alergăm la acoperământul tău, văzătorule de Dumnezeu (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,

glasul al 8-lea:

(având acrostih în grecește: *Dă-mi, fericite Ilie, har dumnezeiesc*)

Alcătuire a lui Iosif.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...

Sufletul meu cel mort înviază-l, ca pe fiul văduvei, și luminează-mă, fericite, cu dumnezeiești virtuți; către viață călăuzește-mă și desfătării celei veșnice arată-mă părtaș, împreună cu tine, pe mine cel ce m-am lăsat pradă plăcerilor.

Când te-ai născut tu, zărit-a părintele tău o minune preamare cu adevărat, că te-a văzut hrănit cu foc și înfășat într-o flacăra, fericite. De aceea, cu rugăciunile tale, izbăvește-mă de focul cel veșnic.

Slavă...

Sporind întru poruncile Dumnezeului tău, cu râvnă ai râvnit pururea Domnului, cel ce ești cu adevărat fericit; de aceea, întărește-mă să fac voia lui Dumnezeu, plin de râvnă dumnezeiască, pentru ca, mântuit fiind, să te cinstesc pe tine.

Și acum...

Dumnezeu Cel mai presus de ființă S-a întrupat din tine, preanevinovată, și pentru noi S-a arătat om ca noi. Pe Acesta, Preacurată, cu osârdie roagă-L pentru mine, cel ce am păcătuit mai mult decât toți oamenii, ca să mă mântuiesc și să mă izbăvesc de osândă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Pe preoții rușinii, ca pe niște vrăjmași, i-ai ucis, slăvite Prorocule, aprins fiind de râvnă pentru Dumnezeu. Pentru aceasta strig ție: De faptele rușinii și de focul cel veșnic izbăvește-mă.

Pe tine te pun înaintea rugător preamare către Dumnezeu, ca cel ce poți, fericite, să mă mântuiești de tot răul. Pleacă-te către smerita mea rugăciune și nu mă trece cu vederea pe mine cel ce mă rog ție.

Slavă...

Dumnezeu, plinitorul a toate, te-a mărit pe tine, odinioară, slăvite Ilie, printr-o pasăre hrănindu-te, Prorocule. Pe Acesta roagă-L, să mă facă părtaș desfătării celei veșnice și luminii celei ce va să fie.

Și acum...

Ușă nepătrunsă ce duci către Dumnezeu, Fecioară, ușile pocăinței deschide-mi-le, rogu-mă, curățind întinăciunea păcatelor mele cu ploaia milei tale, de Dumnezeu dăruită.

Apoi aceste Stihiri:

Stinge, slăvite Prorocule, Ilie Tesvitene, cărbunii cei aprinși ai patimilor noastre, cu puterea rugăciunii tale, de Dumnezeu înțelepțite.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Înduplecat-a Dumnezeu râvna ta cea de foc și la o femeie văduvă te-a trimis să o hrănești, Ilie, cel ce mai înainte, prin amenințarea unei femei, fusesei surghiunit, dumnezeiescule. De aceea, te rog, sufletul meu cel flămând hrănește-l cu dumnezeiești daruri.

Norii cumpliti ai păcatelor mă acoperă, furtunile vieții mă înviforează și suflă cu putere împotriva sufletului meu vânturile răutății. Prorocule de Dumnezeu grăitor, fii mie cârmaci, îndreptându-mă spre limanul mântuirii.

Slavă...

Tărie sufletului, tărie trupului dăruiește-mi, fericite Ilie, făcând rugăciune către Domnul slavei, Cel ce bolile

tuturor le alungă, și mă călăuzește ca să trec nevătămat de smintelile vieții, că pe tine te pun înaintea bun ocrotitor.

Și acum...

Împreună cu toate puterile cerești, împreună cu toți Prorocii și Mucenicii, cu Apostolii și Cuvioșii, roagă-te, Stăpână preanevinovată, ca să dobândesc mântuirea eu, cel ce mult am păcătuit, și să mă izbăvesc de osânda cea viitoare.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Nori dătători de ploaie ai adus, aprins fiind de râvna credinței. Dar, rogu-mă ție, Ilie, cu sfințita ta mijlocire, sufletul meu, ce se topește de văpaia poftelor, cu dumnezeiască ploaie adapă-l și mă mântuiește.

Preot arătându-te, preafericite, i-ai jertfit cu mâinile tale, cele neatinse de spurcăciuni, pe preoții ce lucrau cele de ocară; deci, rogu-mă ție, Prorocule, păzește-mă nevătămat de tot păcatul cel de ocară.

Slavă...

Lucruri minunate ai săvârșit prin credință, Prorocule, aprinzând jertfele cu sfințele rugăciuni. De aceea, neîncetat mă rog ție: Aprinde în inima mea sfânta dragoste care mistuie patimile mele cele materialnice.

Și acum...

Ca o ploaie S-a pogorât întru tine Cuvântul Cel mai presus de ființă. Pe Acesta roagă-L, Fecioară, să-mi reverse acum picături curate de umilință, care spală toată întinăciunea relelor mele celor nenumărate, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Curățește-mă, Mântuitorule...*

Milostiv fii mie, Mântuitorule, celui ce mult Ți-am greșit nebunește, și izbăvește-mă de osânda cea de acolo, având rugători către Tine pe marele Ilie și pe neprihănita Ta Maică.

Ca un săditor al curăției, păzește-mă pe mine cu sufletul curat; ca un râvnitor, Ilie, umple cugetul meu de dumnezeiască râvnă, ca să îndepărtez năvălirile răutății.

Slavă...

Postind, ai săvârșit cale de patruzeci de zile, doar o dată mâncând, cu ajutor dumnezeiesc. De aceea te rog, purtătorule de Dumnezeu, întărește-mă spre a mă înfrâna de la toată fărădelegea.

Și acum...

Ușa lui Dumnezeu, deschide smeritului meu suflet sfintele intrări prin care mărturisindu-mă voi pătrunde, și dezlegare de rele voi lua, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi aceste Stihiri:

Stinge, slăvite Prorocule, Ilie Tesvitene, cărbunii cei aprinși ai patimilor noastre, cu puterea rugăciunii tale, de Dumnezeu înțelepțite.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și efonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Prorocule al lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, de primejdiile vieții cele de tot felul, de felurite boli și de tot necazul ce vine de la vrăjmași izbăvește, cu rugăciunile tale cele fierbinți, pe cei ce cu dragoste purura te laudă și te cinstesc, și cu dumnezeieștile străluciri luminează sufletele noastre.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec (Ps. 109, 4).

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale (Ps. 109, 1).

Evangelhia (Luca 4, 22-30)

În vremea aceea se mirau toți de cuvintele harului care ieșeau din gura lui Iisus și ziceau: Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif? Și El le-a zis: Cu adevărat, Îmi veți spune această pildă: Doctore, vindecă-te pe tine însuși! Câte am auzit că s-au făcut în Capernaum, fă și aici în patria Ta. Și le-a zis: Adevărat zic vouă că niciun proroc nu este bine primit în patria sa. Și adevărat vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israel, când s-a închis cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul, și la niciuna dintre ele n-a fost trimis Ilie, ci la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă. Și mulți leproși erau în Israel în zilele prorocului Elisei, dar niciunul dintre ei nu s-a curățit, ci numai Neeman Sirianul. Și toți în sinagogă, auzind acestea, s-au umplut de mânie. Și, ridicându-se, L-au scos afară din cetate și L-au dus până pe sprânceană muntelui pe

care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie; iar El, trecând prin mijlocul lor, a plecat de acolo.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Prorocului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Prorocule de Dumnezeu înțelepțite, cel ce ești slobod de patimi, îngere pământesc și omule ceresc, pe tine te rog, râvnitorule, grăbește și izbăvește viața noastră de sminteli și de primejdii, de tot necazul și de vrăjmașii cei nelegiuiți, cu rugăciunile tale; alungă toată boala și cere pentru noi iertare de greșeli, Ilie, văzătorule de Dumnezeu, ocrotitorule și tămăduitorule al credincioșilor, și mântuiește-ne de cumplita osândă a iadului.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pogorârea lui Dumnezeu...*

De poporul cel pierdut milostivindu-te, din râvnă pentru credință, cu sfinte rugăciuni, foc ai pogorât, slăvite, spre arderea sfintei jertfe; de aceea, te rog, de văpaia cea veșnică izbăvește-mă și mă mântuiește.

Învrednicitu-te-ai a vedea în Muntele Tabor fața lui Dumnezeu, pe Care roagă-L, Prorocule, să treacă cu vederea păcatele mele și în ziua judecății, cu suflet neosândit, să văd a Lui față.

Slavă...

Pe calea vieții mergând, multe rătăcirii întâmpin. Bunul meu ocrotitor, călăuzește-mă cu a ta ocârmuire; întărește-mă, Ilie, pe mine cel ce mă clatin cu mintea și mă plec plăcerilor trupului.

Și acum...

Te laud, prealăudată, și măresc, de Dumnezeu dăruită, a ta curată naștere. Ajută-mi mie, celui înviforat de valurile vieții, și dă smeritului meu suflet umilința cea care curăță întinăciunile.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Vas care încape dumnezeiescul Duh te-am cunoscut pe tine, Ilie, îngere pământesc, cel ce suflă foc de râvnă dumnezeiască, cel ce alungi păgânătatea și mustri împărați, cel ce ungi profeți și îi tai cu sabia pe preoții rușinii; pentru aceasta strigăm ție: De rușinea ce va să fie izbăvește-ne.

Un car de foc te-a luat de pe pământ pe tine cel aprins de râvna cea dumnezeiască, Ilie, de Dumnezeu insuflate. De aceea, te rog, în carul virtuților tale, ridică mintea mea din toate relele de pe pământ și fă rugăciune către Dumnezeu și Împăratul tuturor ca să ajung la moștenirea cea cerească.

Cu viu cuvânt ai închis cerul ce dă ploaie. Acum, cu al tău cuvânt duhovnicesc, deschide-mi, Sfinte, rogu-mă, ușile pocăinței, trimițând sufletului meu ploile umilinței, și mă mântuiește pe mine cel ce strig: Preoți, binecuvântați, popoare, preaînălțați pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cinstind Treimea cea de o putere, de o ființă și de un tron, într-o singură Dumnezeire slăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Raza cea neapusă, Puterea împreună-ocârmuitoare, și cântăm într-un glas: Preoți, binecuvântați, popoare, preaînălțați întru toți vecii.

Și acum...

Emanuil, Dătătorul legii dreptei credințe și Învățătorul pocăinței, din tine născându-Se a răsărit. Pe Acesta acum roagă-L, Preasfântă Stăpână, să-mi deschidă ușile dreptății și să mă mântuiască pe mine cel ce strig: Preoți, binecuvântați, popoare, preaînălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoșatu-s-a de aceasta...

A vedea în adiere preasubțire pe Dumnezeu, a vedea pe Cel Puternic te-ai învrednicit, slăvite, subțiindu-ți mai întâi trupul prin viețuire pustnicească. De aceea te rog, cu rugăciunile tale, subțiază grosimea minții mele luminând-o cu razele cele dumnezeiești ale pocăinței.

Precum odinioară ai trecut Iordanul, despărțindu-l cu cojocul, preafericite, așa și șuvoaiele păcatelor mele cele grele usucă-le, trimițând sufletului meu în fiecare

zi ploi de lacrimi pricinuitoare mie de iertare și bucurie, Prorocule de Dumnezeu grăitor.

De smintelile vieții cele de tot felul, de tot necazul venit de la vrăjmașii cei nelegiuți, de boală trupească și de rătăcire sufletească, Prorocule slăvite, strig ție, ca unui bun ocrotitor al meu, cu rugăciunile tale, de acestea izbăvește-mă și de a gheenei veșnică osândă.

Slavă...

Fost-ai răpit la cer, Ilie slăvite, lăsându-i lui Elisei al Duhului har îndoit, pe care ți l-a cerut. Împreună cu acesta cere neîncetat biruință din cer asupra patimilor, pentru cei ce te laudă și prăznuiesc cu dragoste și cu bucurie multă pomenirea ta.

Și acum...

Glasurile robilor tăi, ca o bună, nu le trece cu vederea, Stăpână preanevinovată, ci cu osârdie roagă-L pe Făcătorul a toate să dăruiască celor binecredincioși iertare și tărie sufletească, împărțășirea și strălucirea dumnezeieștii Împărății.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Veniți, în cântări să cinstim pe cel înflăcărat și râvnitor, care a fost răpit în car de pe pământ, pe înaintemergătorul celei de a doua veniri a lui Hristos, pe Ilie Tesviteanul.

Harul tămăduirilor primindu-l de la Dumnezeu, Ilie, vindeci patimi grele; de aceea, pe cei ce te cheamă cu credință vindecă-i de patimile sufletului și ale trupului.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

Înger în trup, temeiul Prorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei har, alungă bolile și pe cei leproși curățește. Pentru aceasta, și celor ce-l cinstesc le izvorăște tămăduiri.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Veniți, mulțimea ortodocșilor, să aducem, în psalmi, cântare cu adevărat armonioasă, și pe propovăduitorul lui Hristos să-l laudăm, pe omul cel ceresc, pe dumnezeiescul Ilie; și să strigăm către el zicând: Pe toți cei ce săvârșesc cu credință sfântă pomenirea ta, cu rugăciunile tale, izbăvește-i de năpastele cele de tot felul.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFINTEI MUCENIȚE
PARASCHEVI DIN ROMA
(26 iulie)**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Bineplăcând lui Dumnezeu, purtătoare de chinuri, și încercată fiind precum aurul în cuptor, prin ispitele pătimirilor, Paraschevi preaslăvită, izvorăști acum

minuni și potolești bolile, iar pe Domnul Cel Preabun, Cuvântul lui Dumnezeu, pururea Îl rogi pentru noi, ca să dobândim darurile Sale (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Lăudând pomenirea ta, te rog, slăvită fecioară, rupe degrabă lanțurile greșelilor mele cu rugăciunile tale cele către Ziditorul Cel întru tot lăudat.

Mare este puterea facerii de minuni pe care, după vrednicie, ai luat-o de la Dumnezeu, tu, cinstită. Deci, de aceasta împărtășindu-te acum, stinge patimile mele cele de mulți ani, rogu-mă.

Slavă...

După lege luptând pe pământ, Muceniță Paraschevi, și în cer luând cununa înfrânării tale, pe Mântuitorul pentru noi roagă-L.

Și acum...

Cu ochiul tău cel milostiv privește spre mine, tu, cea cu totul fără prihană, și tămăduiește cumplitele patimi ale trupului, și bolile alungă-le cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Cu puterea Sfântului Duh, miluiește-ne pe noi, Paraschevi, și de bolile de tot felul, cu rugăciunile tale, scapă-ne.

Păzește-ne, cu rugăciunile tale, Paraschevi preacurată, pe noi toți cei ce te lăudăm și în cântări te cinstim.

Slavă...

Fii mie, celui necăjit, ocrotitoare tare, mult-pătimitoare, și de patimi, primejdii și necazuri izbăvește-mă cu rugăciunile tale.

Și acum...

Slobozește-mă, Preacurată, pe mine, robul tău, în toată vremea, de boli cumplite și de necazurile ce fără milă mă asupresc.

Apoi aceste Stihiri:

Caută cu milostivire, Paraschevi, purtătoare de chinuri, spre patimile cele cumplite ale trupului meu, și sănătate dăruiește-mi, cu rugăciunile tale.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Tărie dă-mi mie, preacinstită, împotriva demonilor și a patimilor ucigătoare, și viforul greșelilor mele cu sfințitele tale rugăciuni domolește-l.

Pe Domnul iubind și cununile slavei dobândind, pentru toți cei ce te cinstesc cu credință roagă-te, prealăudată.

Slavă...

Rugăciunile mele primește-le, o, Paraschevi, fecioară mult-pătimitoare, și noaptea cea întunecată a patimilor mele risipește-o cu rugăciunile tale cele fierbinți.

Și acum...

Fecioară cu totul fără prihană, ceea ce ai născut pe Dumnezeu fără sămânță, izbăvește pe robul tău cel primejduit a fi înecat de păcate.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Precum tu, cinstită, în camera de nuntă cea cerească strălucești cu raze dumnezeiești, așa pe robii tăi slavei celei dumnezeiești învrednicește-i.

Pe ai tăi rugători, ce vin în biserica ta, o, Paraschevi, slobozește-i de boli și de rele cu rugăciunile tale.

Slavă...

De dragoste dumnezeiască umple sufletul meu, rogu-mă, Paraschevi, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, și risipește acum negura patimilor mele.

Și acum...

Preacurată, cei ce te-am dobândit ajutor, acoperământ și ocrotire tare, de toată primejdia prin tine ne izbăvim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Precum ai stins, Paraschevi, cu curgerile sângiurilor tale focul necredinței, așa și acum stinge văpaia bolilor mele, cu rugăciunile tale, și din primejdii răpește-mă.

Pe cele ce trec, pământești, schimbătoare și stricăcioase, învrednicește, Paraschevi preacurată, pe robul tău a le disprețui, prin rugăciunile tale, și a se învrednici de dumnezeiasca slavă și strălucire.

Slavă...

Pe Dumnezeu roagă-L, Muceniță, să se zdrobească capetele celor fărădelege sub picioarele noastre, ale celor ce cinstim cu dragoste capul tău, tăiat de cei fărădelege.

Și acum...

Tu, ceea ce ești biserică preasfântă și curată a Făcătorului a toate, Marie, dă-mi mie lacrimi ce curățesc sufletul și auzi rugăciunea mea, rogu-mă.

Apoi aceste Stihiri:

Caută cu milostivire, Paraschevi, purtătoare de chinuri, spre patimile cele cumplite ale trupului meu, și sănătate dăruiește-mi, cu rugăciunile tale.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești apărătoare credincioșilor, Paraschevi, purtătoare de chinuri, celor ce se apropie cu căldură de cinstită icoana ta, pe Hristos Mirele tău roagă-L să le dăruiască dezlegare de rele, de boli și de necazuri și iertarea tuturor păcatelor.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe Domnul și a luat aminte la mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei (Ps. 39, 3).

Evanghelia (Marcu 5, 24-34)

În vremea aceea Îl urma pe Iisus mulțime mare și Îl îmbulzea. Și era o femeie care avea curgere de sânge de doisprezece ani. Și multe îndurase de la mulți doctori, cheltuindu-și toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergând înspre mai rău. Auzind ea cele despre Iisus, a venit în mulțime și pe la spate s-a atins de haina Lui. Căci își zicea: De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca! Și îndată izvorul sângelui ei a încetat și ea a simțit în trup că s-a vindecat de boală. Și îndată, cunoscând Iisus în Sine puterea ieșită din El, întorcându-Se către mulțime, a întrebat: Cine s-a atins de hainele Mele? Și I-au zis ucenicii Lui: Vezi mulțimea îmbulzindu-Te și zici: Cine s-a atins de Mine? Și Se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta. Iar

femeia, înfricoșându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit și a căzut înaintea Lui și I-a mărturisit tot adevărul. Iar El i-a zis: Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătoarei de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Prefacerea celor scârbiți...*

Strămutare din orice primejdie și slobozire de boala de tot felul fiind tu, Paraschevi fecioară, izbăvește pe toți de necazuri, de răutatea celor potrivnici și de uneltirea diavolilor, cu dumnezeieștile tale rugăciuni cele către Dumnezeu.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Capul cel preacinstit al Muceniței fecioare Paraschevi veniți toți credincioșii an de an să-l cinstim cu laude, ca pe un izvor pururea nesecat de tămăduiri și daruri dumnezeiești.

Praznic preafericit să săvârșim acum, noi, credincioșii, cu dreaptă credință, în chip strălucit, închinându-ne moaștelor Sfintei Paraschevi și strigând cu evlavie: Sâr-guiește a ne izbăvi, cu ale tale rugăciuni, de toată boala.

Slavă...

Strălucind mai presus de toată bogăția și decât aurul, capul tău dăruiește izbăvire celor ce cu credință aleargă la el, purtătoare de chinuri, și vindecă bolile sufletești cele aducătoare de moarte.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, purtător de trup, Preasfântă Fecioară, mântuiește poporul tău de toate primejdiile cele năprasnice și de boli, și dezleagă degrabă lanțul păcatului cu rugăciunile tale.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Cu gura și cu inima să o laudăm cu toții pe preaslăvita Muceniță a Domnului, că dezlegare de boală am dobândit.

În locașurile cerești dănțuind, Paraschevi, purtătoare de chinuri, pe cei ce te laudă cu credință pomenește-i, fericită.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Întărită fiind de puterea Domnului, Muceniță, ai rușinat îndrăzneala tiranilor. Rupe și acum lanțurile tuturor celor asupriți.

Și acum...

Una Curată, binecuvântată Marie, vindecă patimile greu de tămăduit ale sărmanului tău rob, ca să te fericesc.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Arde, Muceniță Paraschevi, cu focul cel dumnezeiesc, uneltirile păgânești ale celor fărădelege, și pe toți credincioșii, cu dumnezeiască strălucire, luminează-i.

Plin a fi de dumnezeiască lumină pe robul tău acum învrednicește-l, cu rugăciunile tale cele către Stăpânul a toate, preacinstită.

Slavă...

Ca să te slăvesc, Paraschevi, cu dragoste, vindecă bolile mele cele fără leac, și sănătate desăvârșită dăruiește-mi, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Una Născătoare de Dumnezeu, ca o curată Maică, de noroiul cel necurat al rănilor mele întinate, curățește-mă și mă mântuiește, Stăpână.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile:

Cere pace de la Dumnezeu, mântuire sufletelor și slobozire de primejdii, dumnezeiască purtătoare de chinuri, Paraschevi, cu rugăciunile tale, pentru cei ce te cheamă cu credință și te cinstesc.

Tu, ceea ce ești îmbrăcată cu veșmânt de porfiră din sângele tău, și ai pe creștet cunună, ținând și făclia fecioriei, o, Muceniță, pe noi pomenește-ne.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul 1:

Osârdia ta asemenea chemării făcând-o, ceea ce ești cu același nume numită, credința ta întocmai cu numele întru locuință ai moștenit-o, Paraschevi, purtătoare de chinuri. Pentru aceasta, reverși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:
Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Jertfă dumnezeiască și cu totul fără prihană, ai fost adusă Stăpânului și Dumnezeu, frumoasă fecioară. Pentru aceasta, toate stăpâniile cerești le-ai bucurat și sufletele fericiților. De aceea, toți te rugăm, cu credință și dragoste fierbinte: Izbăvește-ne, cu rugăciunile tale, de boli și de toate cele potrivnice, pe noi, cei ce te cinștim, prealăudată.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC ȘI TĂMĂDUITOR PANTELIMON

(27 iulie)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ca pe un preaviteaz ostaș al lui Hristos și Doctor fără de arginți preaînțelept, te laudăm toți din adâncul sufletului, cu dragoste prăznuind sfântă pomenirea ta,

slăvite Pantelimon, și cu credință îți strigăm: Vindecă bolile noastre, ale tuturor, cu rugăciunile tale cele fierbinți către Hristos Dumnezeu (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Precum mai înainte de mucenicia ta, înțelepte, pe cel mort l-ai înviat întru Hristos, așa și pe noi, cei omorâți de mușcătura păcatului, cu rugăciunile tale pe toți ne înviază.

Îmbelșugat luând de la Dumnezeu darul tămăduirilor, înțelepte, toate bogatele tămăduiri le dăruiești celor ce cu credință se apropie de icoana ta, Pantelimon.

Slavă...

Mort fiind pentru lume și în Hristos îmbrăcându-te cu bucurie, o, Pantelimon, te-ai făcut vas înțelepțit al Duhului lui Dumnezeu, dăruind tuturor tămăduire fără plată.

Și acum...

Picătura umilinței picură-mi-o mie, celui sărman, alungând fierbințeala cea vătămătoare a inimii mele, Fecioară, și alungând patimile ce mă războiesc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

Vindecă, Sfinte Pantelimon, bolile robului tău, și bucură inima mea cu rugăciunile și cu puterea ta.

Slăvite, tu ești laudă pentru cel ce se apropie de tine, tu ești doctorul meu, al celui ce sunt mistuit de boli și de necazuri.

Slavă...

Luând de la Hristos, doctore fără de plată, har îmbelșugat spre a da credincioșilor tămăduire de boli, de acestea și pe mine izbăvește-mă.

Și acum...

Porți în brațele tale pe Făcătorul întregii zidiri. Deci, pe Acesta roagă-L, Fecioară, să mă izbăvească din primejdii.

Apoi aceste Stihiri:

Tămăduitorule Pantelimon, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, vindecă patimile sufletelor noastre și dăruiește celor bolnavi vindecare.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

La tine am aflat acum scăpare, o, Pantelimon, dumnezeiescule doctor fără de arginți. Nu mă trece cu vederea pe mine, sărmanul, ci cu dumnezeieștile tale rugăciuni păzește-mă.

Pace vieții dăruiește-mi, Mucenice, și tămăduire de boli, cu rugăciunile tale cele fierbinți, mie celui ce mă apropii de icoana ta.

Slavă...

Mucenice slăvite, grăbește și mă călăuzește la liman liniștit cu rugăciunile tale, pe mine cel înviforat de cumplita furtună a păcatului.

Și acum...

Odinioară, Sfântul Isaia te-a numit toiag dumnezeiesc ce poartă ca o floare pe Domnul, Născătoare de Dumnezeu, Maică pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Picură-mi acum ploaia milei tale, Pantelimon, și ploile păcatului meu cu rugăciunile tale usucă-le.

Acum se revarsă de la Dumnezeu darurile, ca niște izvoare de tămăduiri, prin rugăciunile tale, Pantelimon, celor credincioși care vin la tine.

Slavă...

Pe noi, pe toți, cei căzuți în prăpăstiile cele adânci ale păcatului, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, ridică-ne, Sfinte.

Și acum...

Curată, vindecă bolile trupului și ale sufletului meu, cu rugăciunile tale cele de maică, Fecioară cu totul fără de prihană.

Cântarea a 6-a

Imos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Apele tale, înțelepte, precum fântâna Siloamului oarecând, izvorăsc credincioșilor tămăduiri de tot felul, potolind bolile celor ce se apropie de acoperământul tău, prealăudate.

Cei ce vin cu credință, fericite Pantelimon, la cinstită biserica ta, iau tămăduire și izbăvire de toate primejdiile și necazurile, cu rugăciunile tale.

Slavă...

Pantelimon slăvite, ca o vistierie de tămăduiri, dăruiește îmbelșugat vindecare, prin harul Duhului, cugetului meu ce bolește ostenit și îndurerat.

Și acum...

Marie, ceea ce ești iubitoare de bine, cu rugăciunile tale, fă bun sufletul meu cel întinat, și izbăvește de osândă și de tot răul pe cel ce se roagă ție fierbinte și te laudă cu dorire.

Apoi aceste Stihiri:

Tămăduitorule Pantelimon, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, vindecă patimile sufletelor noastre și dăruiește celor bolnavi vindecare.

Curată, binecuvântată Marie, pentru rugăciunile slăvitului Pantelimon, păzește de boli și de primejdii pe robii tăi.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Dumnezeiesc doctor avându-te pe pământ, tămăduitorule fără de arginți, cu credință fierbinte și cucernicie te rugăm: Pe tot cel bolnav și ostenit, cu rugăciunile tale, mântuiește-l. Taie, cu a Mântuitorului putere, rădăcinile patimilor celor pricinuitoare de dureri și stăvilește șuvoaiele cele cumplite ale deznădejzii, Mucenice Pantelimon, vrednicule de mărire.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți (Ps. 91, 12).

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru va înflori (Ps. 91, 13).

Evanghelia (Luca 6, 17-19; 9, 1-2; 10, 16-21)

În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Și chemând Iisus pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți demonii și să vindece bolile. Și i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi. Și le-a zis lor: Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă și cel ce se leapădă de

voi se leapădă de Mine; iar cel ce se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine. Și s-au întors cei șaptezeci și doi cu bucurie, zicând: Doamne, și demonii ni se supun în numele Tău. Și le-a zis: Am văzut pe Satana ca un fulger căzând din cer. Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va vătăma. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sunt scrise în ceruri. În acest ceas, Iisus S-a bucurat cu duhul și a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, căci așa a fost înaintea Ta bunăvoința Ta.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Doctorului fără de arginți, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea, podobie: *Toată nădejdea...*

Veniți, cei dreptslăvitori, să ne bucurăm duhovnicește, veniți cu toții să-l încununăm cu dumnezeiești cântări pe Doctorul fără de plată, zicând către el: O, Pantelimon, doctore preabun al celor bolnavi și liman liniștit al celor înviforați de păcate, vino degrabă și

dăruiește tămăduire tuturor celor ce aleargă la tine cu căldură, și de tot felul de neazuri slobozește-ne pe noi, cu rugăciunile tale, și așezare pașnică lumii dăruiește-i.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Cu dumnezeieștile tale rugăciuni către Ziditorul, mântuiește pe robul tău, doctore fără de arginți, că mă tulbură adâncul păcatelor și mă înviforează furtuna și văpaia patimilor.

La limanul dumnezeiescului doctor fără de plată ajuns-au cu credință toți cei afundați în boli cumplite și strigă: Cu rugăciunile tale, tămăduitorule, dă-ne nouă sănătate.

Slavă...

Ca să te cinstesc, doctore, și să slăvesc cinstitele tale nevoițe, tămăduiește pe robul tău de boala cea cumplită ce-l chinuie și dăruiește-i îndoită sănătate.

Și acum...

Ai pus hotar morții, ca una ce ai născut pe Dumnezeul Cel fără de moarte și Împăratul, Curată, pe Care toți Îl laudăm zicând: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Împăratul ceresc...*

Toți care cu credință și cu inimă curată vin la biserica ta, Mucenice Pantelimon, iau întărire sufletelor și trupurilor.

Biserica dumnezeiescului Doctor spital este tuturor pe pământ, potolind bolile sufletelor și ale trupurilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu rugăciunile tale către Ziditorul, Pantelimon, dai vindecare orbilor și tuturor celor bolnavi dorita sănătate.

Și acum...

Cu rugăciunile tale către Dumnezeu, Fecioară, de nevoile vieții izbăvește-mă, și potolește viforul bolilor de tot felul.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...*

Cu rugăciunile tale, dezleagă legăturile greșelilor mele, și rupe, Mucenice, zăpădul păcatului meu, al celui ce vin la tine cu credință.

Mână de ajutor întinde-mi degrabă și de năprasnice necazuri izbăvește-mă, Pantelimon, cu rugăciunile tale cele cu adevărat dumnezeiești.

Slavă...

O, Pantelimon, oprește viforul gândurilor și potolește întristarea bietului meu suflet, dumnezeiescule doctor fără de arginți.

Și acum...

Marie, să nu mă arăți bucurie diavolilor, în ceasul Judecății, Preacurată, ci cu milostivire pe Mântuitorul meu înduplecă-L.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Pe cei ce cu evlavie se închină sfințitei icoanei tale, Mucenice, cu sfințitele tale rugăciuni către Dumnezeu, izbăvește-i de relele de tot felul, dumnezeiescule Pantelimon, doctore preamare.

Cu slavă mucenicească, purtătorule de chinuri, stând înaintea tronului Stăpânului a toate și Dumnezeu, pomenește pe cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, dumnezeiescule Pantelimon, Doctore fără de plată.

Ca o stea înțelegătoare ai răsărit, prin nevoițele muceniciei, fulgerând și izgonind negura patimilor celor ce te cheamă cu credință, Mucenice Pantelimon.

Pe cei ce laudă cu evlavie strălucitele tale lupte și nevoițe, Mucenice al lui Hristos, și săvârșesc dumnezeiască pomenirea ta an de an, tămăduiește-i cu rugăciunile tale, fericite Pantelimon.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 3-lea:

Purtătorule de chinuri și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Tu dai credincioșilor har fără de plată, Mucenice preafericite, înțelepte Pantelimon, iar cu rugăciunea ta alungi durerile și redai vederea orbilor, slăvite, ca un adevărat slujitor al lui Hristos Atoateveghetorul. De aceea, Doctore al ortodocșilor, pe toți cei ce te laudă cu credință izbăvește-i de necazul de tot felul.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI CUVIOASE
TEODORA DIN TESALONIC
(3 august)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Lepădându-te de tine însăși, Cuvioasă Teodora, și luându-ți crucea pe umeri, pustnicește ai viețuit, înțeleaptă. Pentru aceasta, întru moștenirea cerească și

neînserată te-ai odihnit bucurându-te, cerând pururea de la Hristos Mântuitorul iertare de păcate pentru cei ce te cinstesc, prealăudată (de două ori).

Slavă..., și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...

Neputințele și bolile mele tămăduiește-le, preacinstită Teodora, cu rugăciunile tale către Dumnezeu Cuvântul, Cel ce, cu Pătimirile Sale, a purtat slăbiciunile mele și bolile tuturor, și neputințele le-a ridicat.

Întoarce tânguirea bolii mele în bucurie a sănătății, rupând sacul cel întunecat al necazului meu, Cuvioasă, și încingându-mă cu bucuria cea luminoasă a bunăstării, și umple-mă de veselie.

Slavă...

Cuptorul încins al patimilor a aprins ale bolilor vătămătoare scânteii arzătoare și cărbuni purtători de

foc, și mă arde cu aprigă văpaie. Dar de mă vei răcori, Cuvioasă, roua ta îmi va fi mie vindecare.

Și acum...

Stăpână, care fără de dureri ai născut, suferințele mele, chinurile grele și durerile prea amare, care pururea mă asupresc și mă sfărâmă, alină-le, ușurează-le și, cu cercetarea ta, le vindecă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Pe patul răutății îndurerat zăcând, pe tine, Cuvioasă, te chem. Pleacă urechea ta către mine, sânguiește de mă mântuiește, grăbește de mă scoate din focul ce mistuie acum inima mea.

Temelie tare, ancoră sfințită și nădejde cu totul de nesurpat te-am dobândit, Cuvioasă. Drept aceea, pe mine, cel înviforat de valurile bolilor, îndreptează-mă spre limanul cel lin al sănătății.

Slavă...

Pe copilul cu minte de prunc, pe fiul tânăr și nesupus, cu varga certându-l, îl înțelepțește tatăl cel iubitor. Știu aceasta, Iubitorule de oameni, dar pe mine, cel ce destul am fost bătut, miluiește-mă, pentru Cuvioasa Ta.

Și acum...

Pe Dumnezeu, Cel minunat întru Sfinți, L-ai născut, Fecioară. De aceea, degrabă fă minunate spre mine milele tale, Preasfântă, și fă-mă viu, cinstită, rogu-mă, pe mine, cel ucis acum de dureri de neîndurat.

Apoi aceste Stihiri:

Caută cu milostivire, Cuvioasă Maică Teodora, spre patimile cele cumplite ale trupului meu, și sănătate dăruiește-mi, cu rugăciunile tale.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori).

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea...

Ca să povestesc minunile și măririle tale, Teodora, ca să mărturisesc între fiii oamenilor milele tale, prea-slăvită, caută cu milostivire spre mine, cel bolnav, și sănătate desăvârșită dăruiește-mi.

Slobozire a celor bolnavi fiind, sănătate grabnică și vindecare, izbăvire și odihnă, îndură-te, slăvită, de mine, cel mistuit de întristări și de năpaste, de necazuri și de dureri amare și de chinuri stăruitoare.

Slavă...

Cel ce, din bunătate, ai purtat neputința firii ome-nești, Hristoase, neputințele mele cele multe și bolile, cu milostivire vindecă-le, Îndurate, ca Cel ce ai rugă-toare pentru aceasta pe Cuvioasa Teodora, izvorătoarea de mir cea strălucită și cinstită.

Și acum...

Tu ai izvorât râul tămăduirilor, secând adâncul bol-ilor și dând în dar celor neputincioși întărire și celor

bolnavi sănătate, Curată. De aceea, pe mine, cel biruit de boli grele și de neputințe amare, tămăduiește-mă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Cu picăturile îndurărilor tale spălând întinăciunea neputinței mele, dăruiește-mi, Cuvioasă, a mă bucura de sănătate deplină, că se cheltuiește câte puțin viața mea și nădejde de mântuire nu am.

În osteneli și strâmătorări răbdând, te aștept, cinstită. Auzi, dar, această rugăciune a mea și ia aminte la mine, că se cheltuiește câte puțin viața mea și nădejde de mântuire nu am.

Slavă...

Nu pot a-mi mișca picioarele, nici a ridica mâinile la rugăciune, nici a deschide gura, nici a slobozi glas de rugă, ci, cu totul amorțit fiind, mă tânguiesc. De aceea, maică, grăbește și mă izbăvește.

Și acum...

Apărare caldă și ocrotire în necazuri câștigându-te pe tine, Fecioară, la ajutorul tău alerg. Ușurează durerile mele cele amare, chinurile de neîndurat și suferința cea grea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor...

Omorâre mai înainte de moarte și stricăciune mai înainte de îngropare sufăr, îndurând amorțirea și părăsirea încheieturilor trupului și a mădulelor. De aceea, la îndurărilor tale am alergat.

Norule luminos și sfințit ce izvorăști mir, revarsă-mi șuvoaie de tămăduiri, și pe mine, cel ce mă topesc de fierbințeala văpăii arzătoare, înrouează-mă, răcorește-mă și dă-mi a mă întoarce la sănătatea cea dintâi.

Slavă...

Cu rugăciunea ta cea neadormită, Cuvioasă, fă să doarmă valurile cele neîncetate și sălbăticitе foarte ale durerilor. Domolește arșița anotimpurilor și gerul lor prea aspru, că se sfărâmă oasele mele.

Și acum...

Ceea ce ești izvor al apei celei vii, îmblânzește, potolește, oprește și seacă apa cea amară și de nesuferit a durerilor, a chinurilor și a patimilor trupului ce cumplit mă înviforează, iar inima mea umple-o de pace, Curată.

Apoi aceste Stihiri:

Caută cu milostivire, Cuvioasă Maică Teodora, spre patimile cele cumplite ale trupului meu, și sănătate dăruiește-mi, cu rugăciunile tale.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 8-lea, podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Precum râul cel cunoscut din Eden, mir înmiresmat din sfânta ta raclă izvorăște orașului tău, Teodora, nedespărțit în patru izvoare, sfințind toate cele de sub soare, care îți cântă ție: Bucură-te, cea asemenea cu îngerii.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor Săi (Ps. 115, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115, 3).

Evangelhia (*Luca 7, 36-50*)

În vremea aceea unul dintre farisei L-a rugat pe Iisus să mănânce cu el. Și, intrând în casă fariseului, a șezut la masă. Și, iată, era în cetate o femeie păcătoasă, care, aflând că Iisus șade la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir și, stând înapoi lângă picioarele Lui și plângând, a început să-I ude cu lacrimi picioarele, și cu părul capului ei să le șteargă. Și săruta picioarele Lui și le ungea cu mir. Dar, văzând aceasta, fariseul care-L chemase a zis în sinea lui: Acesta, dacă-ar fi proroc, ar ști cine e și ce fel este femeia care se atinge de El, că este păcătoasă. Atunci, răspunzând, Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva. Învățătorule, spune! zise el. Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt, cu cincizeci. Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci care dintre ei îl va iubi mai mult? Simon, răspunzând, a zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: Drept ai judecat. Și întorcându-se către femeie, a zis lui Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă, cu lacrimi Mi-a udat picioarele și le-a sters cu părul capului ei. Sărutare nu Mi-ai dat; ea însă, de când am intrat, n-a încetat

să-Mi săruțe picioarele. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele. De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele! Atunci au început cei ce ședeau împreună la masă să zică în sinea lor: Cine este Acesta care iartă și păcatele? Dar Iisus a zis către femeie: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuvioasei Tale, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 2-lea:

Înconjurând racla moaștelor tale, Maică Teodora, precum odinioară mormântul patriarhului Iacov fiii acestuia, nu vărsăm lacrimi, nici nu plângem cu tânguiri, ci cu bucurie, în psalmi și în cântări, scoatem dintr-însul darurile minunilor, slăvind neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a slăvit.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Pruncii evreilor...

Spre tine toată așteptarea și toată nădejdea mântuirii o înalț. Pentru aceasta, tot așternutul bolii mele întoarce-l întru sănătate, slăvită.

Șuvoi de tămăduire izvorăște-mi și stinge cu totul, Cuvioasă, cuptorul cel aprins al cumplitelor fierbințeli, că tu ești izvor ce revarsă dulce șuvoi de miruri dumnezeiești.

Slavă...

Cu totul rănit-m-am ca iarba, uscatu-s-a de boli inima mea, ca uscăciunea oasele mele s-au făcut și s-au sfărâmat. Preacinstită, tămăduiește durerea mea.

Și acum...

Singura bucurie a celor necăjiți, auzi-mă degrabă, că mă necăjesc, ia aminte la sufletul meu și nu întoarce de la mine fața milei tale, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Ca un alt slăbănog ajuns la sfârșit, mort ce încă mai răsuflă, căzut în pat zac pe jumătate mort, că mi s-a făcut patul mormânt mie, celui ce sunt cu mâinile lăsate, cu picioarele căzute, și amorțit cu genunchii și cu picioarele. Dar tu, slăvită, dacă vrei, numai cu cuvântul mă vei mântui.

De boli apăsătoare, de grele neputințe și de patimi fără de leac și neîncetate cumplit fiind înviforat, ca la

un țarm pașnic, la limanul lin al milei tale mă du,
Cuvioasă; potolește furtuna durerilor mele și fă să
înceteze valurile chinurilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

De multe ispite fiind ars și lovit, toată tăria mi s-a
uscat ca un vas de lut, și inima mea cu adevărat s-a
făcut ca ceara ce se topește în mijlocul pântecelui meu,
iar limba amarnic mi s-a lipt de gâtlej, de sete cumplită.
Miluiește-mă, maică.

Și acum...

Bucură-te, izvor al îndurării, mare a bunătății și
adânc al iubirii de oameni și al milei. Fă minunată și
asupra mea bunătatea ta, și de neputința cea cumplită
ce m-a cuprins și mă tulbură slobozește-mă degrabă,
cu picătura milei tale, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Slobozire prea grabnică a celor bolnavi, mângâiere
neîntârziată a celor neputincioși, odihnă a celor ce păti-
nesc în necazuri, caută cu milostivire spre neputința
mea și spre reaua pătimire cea multă, și ia aminte la
mine cu iubire de oameni, ca să te laud, doamna mea.

Pe mine, cel ce m-am însoțit cu boli felurite și grele,
primejdiile iadului m-au aflat acum și nevoi în multe
chipuri m-au împresurat. Ajunsu-m-au deja în chip
vădit durerile cele amare ale iadului, de care izbă-
vește-mă, ocrotitoarea mea.

Slavă...

Durerea cea mult chinuitoare și stăruitoare, suferințele amare cele neîncetate și văpăile aprinse ce ard fără încetare, gerul prearece și nemăsurat și chinurile cele amarnice, ce sporesc mai înainte de vreme, se silesc a mă trimite la moarte. Maica mea Cuvioasă, ajută-mă.

Și acum...

Ca o Maică a Făcătorului a toate, pe mine, cel cu totul surpat în țărâna patimilor, din nou mă zidește, și, ca o bună, ridică-mă pe mine, cel doborât la pământ, că toate îți sunt cu puțință, Fecioară, ca ceea ce L-ai născut pe Stăpânul Cel puternic întru tărie, și poți toate câte le voiești.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, podoaba Cuvioșilor. Bucură-te, stâlp strălucit al cumineniei și al bărbăției. Bucură-te, Teodora, lauda monahiilor. Pentru aceasta, cu șuvoaiele mirului tău, pe toți sfințește-i.

Bucură-te, slăvită credință în Dumnezeu. Bucură-te, chip dumnezeiesc și strălucit al fecioriei. Bucură-te, lauda mulțimii pustnicilor. Pe toți cei ce te cinstesc izbăvește-i, cu rugăciunile tale.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea:

Desăvârșit drumul tău săvârșit-ai, cu cuget neclintit, preacinstită, bine supunându-te lui Hristos, Mirele tău. Pentru aceasta, ai primit dar, Cuvioasă Teodora, spre a izgoni demoni și a vindeca pe bolnavi. Drept aceea, și celor ce te cinstesc pe tine le izvorăști tămăduiri.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Pe toți care aleargă la tine, curată, și cer cu credință mirul tău, primește-i, preaminunată, sub acoperământul tău. Prin mirul harului tămăduiri izvorăști celor ce te cheamă, sărmanilor tăi rugători, Cuvioasă Maică Teodora. De aceea, la tine alergăm. Grăbește și ne izbăvește de toată neputința.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC
FANURIE
(27 august)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

La purtătorul de chinuri al Mântuitorului, cel cu bună cinste și curatul apărător al celor din Rodos, să

cădem, strigând din adâncul sufletului: Sfinte Fanurie, de toată nevoia izbăvește pe robii tăi, cei ce cu dragoste te cinstesc, că tu de la Dumnezeu fost-ai dat nouă dumnezeiesc ocrotitor și păzitor (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Glasul suspinului meu, Mucenice Fanurie, cu milostivire auzi-l, ca un împreună-pătimitor, și risipește furtuna patimilor cea venită asupra inimii mele.

Cu picăturile dumnezeieștilor tale rugăciuni, spală rănila sufletului meu, nevoitorule, și stinge boala trupului cu ploile ocrotirii tale.

Rană a tot trupul am primit, din săgetările vrăjmașului, și sunt mort cu sufletul. Tu, dar, Mucenice, vindecă-mă, îndreptându-mă spre căile purtătoare de viață.

Slavă...

Plin de luminare fiind, Mucenice Fanurie, ca un slujitor al luminii, risipește întunericul minții mele și cu lumina virtuților strălucește-mă.

Și acum...

Cuvintele Legii ai plinit, arătându-te, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Cel ce odinioară a vorbit în Lege prin taine și semne, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Căzând în marea ispitelor, slăvite, mă cufund acum în adâncul pierzării. Tu mă călăuzește spre limanul mântuirii, ca un cârmuitor al meu preabun, înțelepte.

Ispășire și izbăvire de rele fii, Mucenice Fanurie, cu muceniceasca ta mijlocire, celor ce vin la tine și cu tot dinadinsul privesc spre a ta purtare de grijă prea grabnică, fericite.

Slavă...

Pe calea muceniciei preaslăvit ai călătorit. Drept aceea, spre calea mărturisirii ce te-a slăvit pe tine călăuzește-mă și pe mine, cel rătăcit în înșelăciunile a toată fărădelegea.

Și acum...

Ușă cerească prin care ne-a strălucit nouă Făcătorul a toate ca un om, deschide-mi ușile adevăratei pocăințe și mă izbăvește de ușile iadului, Stăpână.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii pe robii tăi, purtătorule de chinuri, că toți la a ta mijlocire alergăm, Fanurie, ca să ne izbăvim de toată vătămarea.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Izbăvitor al celor ce plutesc pe mare, apărător al celor nedreptățiți, bucurie a celor ce plâng și izbăvire a celor robiți arătându-te, Fanurie, ca un grabnic ocrotitor al ortodocșilor, nu înceta a păzi pe robii tăi teferi de săgețile potrivnicului.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Inima mea cea de piatră și sufletul învârtoșat străpunge-le, Mucenice, cel ce, ca unul fără de trup, ai răbdat loviturile pietrelor.

Pururea izvorăști dumnezeieștile daruri ale tămăduirilor celor ce aleargă la acoperământul tău și alungi fierbințeala bolilor.

Tămăduire fără de plată fii celor în neputințe, Fanurie, apărător celor ce pătimesc și izbăvire celor robiți.

Slavă...

Haina mântuirii ai îmbrăcat-o, prin dezbrăcarea de trup. Deci, Fanurie, cu har îmbracă sufletul meu cel dezgolit.

Și acum...

Vas însuflețit te-ai arătat, izvorând lumii mana vieții care dă viață omului și omoară păcatul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

De sus ne privești izbăvindu-ne de nevoi de tot felul și de năpaste pe noi, cei ce te laudăm cu credință, Fanurie.

Prin mijlocirea ta cea fierbinte, Mucenice, fă milostiv pe Voitorul milei nouă celor ce nebunește păcătuim.

Slavă...

Cel ce cu tărie ai răbdat răni în trup, Fanurie, vindeci bolile și durerile trupurilor și ale sufletelor, prin dumnezeiescul Duh.

Și acum...

Strălucirea luminii Fiului tău, Fecioară, a luminat pe cei ce zăceau în întuneric și în umbră și a dăruit razele vieții.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Aprinzând, ca o făclie, dragostea sufletului tău pentru Hristos, purtătorule de chinuri, arzi materia înșelăciunii și încălzești gândurile credincioșilor. De aceea, mistuie și gândurile mele stricăcioase și pământești.

Prin rodul pierzării m-am făcut rob și am fost izgonit din camera de nuntă cea dumnezeiască, îmbrăcându-mă cu frunzele stricăciunii și făcând să răsară spinul morții. Dar tu, înțelepte, fă-mă viu și de slava de mai înainte învrednicește-mă.

Slavă...

Cu totul te-ai adus Stăpânului ofrandă și jertfă. De aceea și pe mine întărește-mă, Mucenice, ca să-I slujesc întru cuvioșie și înțelepciune să-i aduc jertfă viețuirea curată, Sfinte Fanurie.

Și acum...

Pe trufașul cel rău-voitor supune-l sub picioarele noastre, Fecioară cu totul fără de prihană, care ai înălțat firea cea căzută, prin nașterea ta cea înaltă și negrăită, și ai smerit gândul semeț al celui mândru.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de primejdii pe robii tăi, purtătorule de chinuri, că toți alergăm la mijlocirea ta, Fanurie, ca să ne izbăvim de toată vătămarea.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce ești păzitoare creștinilor...

Prin lupta ta vitează, slăvite, ai surpat privirea cea semeață, de a cărei lucrare și pe noi ne slobozește, Mucenice, ca să petrecem viață pașnică, în bună înțelegere, noi cei ce strigăm: Plinește-ne cererile și umple

de bucurie pe cei ce vin la tine cu credință, Fanurie preaminunate.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți (Ps. 91, 12).

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori (Ps. 91, 13).

Evangelhia (*Matei 10, 32-36; 11, 1*)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, și pe fiică de mama sa, și pe noră de soacra sa; iar dușmanii omului vor fi canicii lui. Sfârșind Iisus de dat aceste învățături celor doisprezece ucenici ai Săi, a trecut de acolo ca să învețe și să propovăduiască mai departe, prin cetățile lor.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Ca un trandafir înmiresmat și ca o comoară purtătoare de viață, ascunsă în Rodos, te-ai arătat, Mucenice, celor ce se roagă ție. Răspândind în lume miresmele vieții și îndepărtând mirosul morții, ai alungat bolile cele cu miros greu, Fanurie, de a căror vătămare izbăvește pe cei ce vin la tine cu credință, păzind, fericite, de toată uneltirea, vătămarea și mânia cea crudă pe cei ce se roagă ție.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeuule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pruncii evreilor...*

Cu șuvoaietele dumnezeieștilor tale minuni, usucă adâncul patimilor și, din pustiul cel secetos, călăuzește, Fanurie, către apa cea hrănitoare, pe cei ce cu credință te laudă.

Să te văd, în ceasul nevoii, ocrotitor și bun ajutor al meu, risipind degrabă întristările, preafericite, și dăruindu-mi dumnezeiască izbăvire și bucurie.

Slavă...

Strălucit-ai în Rodos, Mucenice, ca o stea nou-strălucitoare și purtătoare de lumină, cu raze de tămăduiri și scânteiere de daruri luminând pe cei ce dorm în întunericul înșelăciunii.

Și acum...

Munte roditor și umbrit, netăiat și purtător de lumină te-ai arătat, despre care mai înainte a grăit cuvântul prin minuni și prorociri, a căror mulțime văzând-o, te lăudăm, Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în munte sfânt...

Cu rugăciunea ta cea curățitoare speli rănilor sufletelor, domolești îngreunarea inimilor și durerile trupului și tuturor dăruiești îndoită sănătate, Fanurie, de Dumnezeu înțelepțite.

În cuptor fiind aruncat, nu ai ars, că ai primit focul ca pe o apă a vieții. Arde, dar, Fanurie, și ale mele cumplite gânduri și amintiri, ca pe o trestie din câmp.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Oștindu-te pentru Cuvântul Care te-a chemat, strălucit te-ai nevoit împotriva fărădelegii. Drept aceea, și pe mine arată-mă lucrător vrednic de chemarea prin care am fost chemat, cu rugăciunile tale bine primite, fericite.

Și acum...

Locuitor al Împărăției celei fără de sfârșit mă arată, Curată, ca ceea ce ai născut fără sămânță pe Împăratul a toate și Stăpânitorul, a Căruia Împărăție ești ușă împărătească întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Cu untdelemnul nevoițelor tale, Mucenice, veselești cugetul nostru și pururea curățești bubele și rănilile cele grele ale sufletului, iar bolile cele dureroase ale trupului le tămăduiești, ca cel ce ai dobândit har de la Dumnezeu, Mucenice Fanurie.

Prin tărie a tot lucrătoare biruind, stinge cu totul semeția vrăjmașului potrivnică nouă, făcând-o nepuțincioasă, purtătorule de chinuri, și fii mereu rugătorilor tăi putere, întărire și și zid tare, fericite Fanurie, podoaba purtătorilor de chinuri.

Slavă...

Ridică-mă, Fanurie, din noroiul patimilor și din obiceiul cel amar, căruia din copilărie lăsându-mă pradă, am lucrat roadele păcatului, întinându-mă cu sufletul și cu trupul, Sfinte. Nu mă trece cu vederea, Mucenice, că tu ești sprijinitor preagrăbnic celor din nevoi.

Și acum...

Cort cu multe nume al lui Dumnezeu ești tu, Maică Fecioară, cetate preaslăvită a Ziditorului, în care Hristos

a lucrat minuni înfricoșătoare, că pe Adam l-a ridicat din blestem, plăsmuindu-l din nou. Drept aceea, să nu fiu lipsit de ocrotirea ta eu, ticălosul.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism... (pag. 22).

Megalinariile:

Bucură-te, podoaba Mucenicilor, și izvor îmbelșugat de tămăduiri. Bucură-te, mare apărător al celor din Rodos, Fanurie, cel ce după vrednicie ai fost slăvit.

Cine ar putea spune după vrednicie mulțimea lup-telor tale și îndurarea durerilor? Că ai răbdat felurite chinuri, ca unul fără de trup, ucigând pe cel prea pizmaș.

Ca o stea de curând ivită în Rodos te-ai arătat, Fanurie, deși cu multă vreme în urmă te-ai nevoit, și luminezi cugetele credincioșilor cu razele nenumăra-telor tale minuni, slăvite.

Decât focul cu adevărat mai presus și decât fierul mai puternic arătându-te, ai vădit iconomia Cuvântului, întărind prin fapte ceea ce ai propovăduit.

Spre cei ce aleargă cu evlavie la cinstita ta biserică și cer din suflet dezlegare de păcate, tărie și sănătate, nu înceta a privi, purtându-le de grijă.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Dom-nului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născă-toarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: *Cunună împărătească...*

Cântare cerească cu strălucire se săvârșește pe pământ, prăznuire pământească se sărbătorește cu veselie acum. Cetele îngerilor laudă în cântări de sus luptele, iar Biserica de jos slava cea cerească pe care ai dobândit-o prin chinurile și luptele tale, Fanurie slăvite.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Te-ai arătat ca o făclie luminoasă, Mucenice, luptându-te după lege pentru Hristos Dumnezeu. De aceea te rugăm, fericite: Cu rugăciunile tale, alungă departe de la noi negura patimilor și întunericul cel amar al năpastelor, răsărind tuturor lumina dumnezeieștii bucurii și slave, Fanurie, vrednicule de fericire.

Glasul al 8-lea:

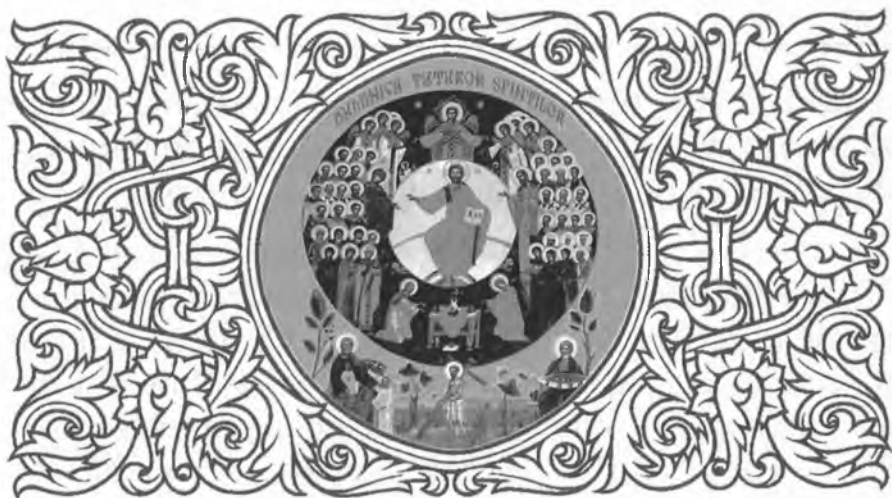
Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL TUTUROR SFINŢILOR (Duminica întâi după Cincizecime)

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 7-10).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

A Tuturor Sfinților mulțime sfântă, Apostoli, Drepti, Patriarhi și Proroci slăviți, Preacuvioși și Mucenici și

Ierarhi cinstiți, rugați cu osârdie pe Preasfânta Treime să ne dea dezlegare de greșeli, tămăduiri de patimi și de boli, și viețuire în pace și liniște (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 11).

Canonul,
glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Mulțime a Sfinților preaslăviți, rugați-L cu dinadinsul, împreună cu îngerii, pe Domnul și Stăpânul a toate, ca să fim păziți de mulțimea de patimi.

Fiind luminați cu raze cerești, cete sfințite ale Tuturor Sfinților, de negura grelelor păcate scăpați-i pe cei ce vin la voi cu credință.

Slavă...

Toți Sfinții, știuți și cei nenumiți, ca slugi credincioase ale Soarelui Celui Viu, cu razele mijlocirilor voastre, izgoniți tot întunericul patimilor.

Și acum...

Curat zămislindu-L pe Dumnezeu și fără schimbare născându-L pe Acesta, întărește-mi cu frica de Domnul mintea cea schimbată spre rău de cel preaviclean.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Slujitori de taină ai insuflării treimice fiind voi, cu dumnezeiesc chip, slăviți Proroci, vă rugăm acum ca, prin mijlocirile voastre, toate poftele cele trupești să le omorâți în noi.

Cu vestiții Apostoli, cu Ierarhii și pustnicii, cete purtătoare de chinuri, cereți de la Hristos dumnezeiești îndurări și pace duhovnicească, și iertare de greșeli pentru noi cei păcătoși.

Slavă...

Voi, Sfințiților Mucenici și Sfinți Apostoli ai Domnului, purtători de chinuri și ceată a Cuvioșilor, nu încetați rugând pe Dumnezeu cu dinadinsul, să fim izbăviți noi toți, de necaz și de stricăciuni.

Și acum...

Întrupându-Se Domnul din al tău pântece preacurat, S-a arătat lumii, Stăpână, om fără de păcat, Căruia I-au urmat mulțimile de Sfinți fără număr, care laudă nașterea ta cea nespusă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată nevoia, vătămarea și neputința, ceată de Dumnezeu purtătoare a Tuturor Sfinților, pe cei ce cu credință aleargă la biserica voastră.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă (pag. 13). În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Cete de Sfinți, care slăviți pe Dumnezeu și sunteți părtași ai strălucitelor măririi, plini fiind de bunătate, izbăviți de tot felul de pagube, pe cei ce laudă luptele voastre cele de pe pământ precum și izbânzile.

Cântarea a 4-a

· Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Proroci și Sfinți Apostoli, Ierarhi și cete ale Mucenicilor, mântuire mijlociți-le celor ce cu dragoste vin către voi.

Sfinților Cuvioși Părinți, ca niște locașuri ale Sfântului Duh, faceți și a noastră inimă vas dumnezeiesc prin fapte vrednice.

Slavă...

Întăriți-ne să trăim întru curăție, plăcând lui Dumnezeu, cu mijlocirea voastră cea grabnică, Sfințelor femei și voi, toți Sfinții.

Și acum...

Dă-mi putere să viețuiesc împlinind poruncile Celui ce cu trup dintru tine mai presus de gând a strălucit lumii, mântuindu-ne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Către Dumnezeu, Iubitorul de oameni, mijlociți ca să fim păziți de orice răutăți totdeauna, sfinte cete ale Sfinților.

Fiind al lui Dumnezeu Înaintemergător, dă-ne conștiință preacurată, și te roagă cu toți Sfinții să ne mântuim.

Slavă...

Doamne, vindecă rănilile noastre cu mila Ta, pentru mijlocirile Sfinților Tăi, dându-ne nouă pace neclintită.

Și acum...

Tron însuflețit al lui Dumnezeu te-ai arătat, pentru care cetele Tuturor Sfinților se închină feței tale, Maica lui Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Fecioarele întru pătimiri, Îndurate, au urmat dumnezeieștii Tale Patimi, cu ale căror mijlociri potolește durerea sufletelor și trupescul chin, și mântuiește-ne pe toți cu rugăciunile Tuturor Sfinților.

Cei tineri, copile, prunci și fecioare, care bine v-ați luptat după lege, învredniciți-ne să purtăm lupta pentru

viața de veci în chip virtuos, rugându-vă lui Dumnezeu, ca să ne izbăvim de orice necaz.

Slavă...

Mulțime nenumărată a Sfinților, ceata celor săvârșiți mucenicește, Sfinților Ierarhi, Proroci și Apostoli, pe cei ce vin la locașul vostru cel sfințit, cu mijlocirile voastre, izbăviți-i de boli și de tulburări.

Și acum...

Prin Pătimire, de Dumnezeu Născătoare, Fiul tău zdrobindu-l pe cumplitul șarpe, ne-a deschis nouă intrări spre viață, prin care cetele Sfinților au intrat, rugând de-a pururi pe Hristos să luăm și noi milă și har de sus.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește de toată nevoia, vătămarea și neputința, ceată de Dumnezeu purtătoare a Tuturor Sfinților, pe cei ce cu credință aleargă la biserica voastră.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele din urmă, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea, podobie: *Cu sânghiurile tale...*

Cete cerești ale Tuturor Sfinților, din toate vremurile și din tot locul, slăvind acum cu un gând pe Hristos, rugați-vă totdeauna pentru noi, ca să primim milă și har de sus.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui (Ps. 98, 5).

Stih: Domnul a împărățit, să se mânie popoarele (Ps. 98, 1).

Evanghelia (*Matei* 10, 32-35, 37-38; 19, 27-30)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi, oare, ce va fi? Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii sau țarini, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică. Și mulți dintâi vor fi pe urmă și cei de pe urmă vor fi întâi.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Tuturor Sfinților, Doamne, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru mijlocirea Preasfintei Maicii Tale, șterge, Milostive, mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Sfinților Preacuvioși, Apostoli plini de mărire, Ierarhi ai Domnului, Mucenici nebiruiți, Prorocilor, ceata Sfințelor femei și dumnezeiasca adunare de Noi Mucenici și Mărturisitori, Toți Sfinții, știuți și necunoscuți, cei ce prin lupte și izbânzi ați proslăvit Pătimirile lui Hristos, rugați-L să scape din tot felul de nevoi și de ispita vrăjmașului pe cei ce vă laudă.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... (vezi pag. 19). Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... Strana: Amin. În lipsa preotului, se zice Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii cei ce au mers...*

Cete ale Sfinților, împreună cu îngerii, rugați pe Hristos ca să îi izbăvească de orice înșelare pe cei care Îi cântă Lui: Domnul Părinților noștri, bine ești cuvântat!

Iconomi ai credinței și ai Tainelor, Sfinți Ucenici ai Domnului, cu Mărturisitorii și cu sfințiții preoți, cercețați-ne pururea pe noi cei ce alergăm la ajutorul vostru.

Slavă...

Proroci plini de slavă, întru umbrele Legii ați slujit Domnului, deci, cereți de la El să dea tămăduire celor care Îi cântă Lui: Domnul Părinților noștri, bine ești cuvântat!

Și acum...

De spurcatele patimi și de gânduri deșarte ferește mintea mea, Fecioară preacurată, ceea ce pe Stăpânul tuturor L-ai născut cu trup, pe Cel ce e minunat în Sfinții Săi de-a pururi.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Sfinților pustnici, prin fapte de nevointă strălucind întru nepătimire, cu tainice raze ne luminați și nouă.

Dați vindecare celor ce vin cu credință la al vostru sfânt locaș și cer degrabă ocrotirea voastră, Toți Sfinții dimpreună.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

O, voi, Toți Sfinții, care purtați multe nume, păziți-ne pe noi de toți vrăjmașii și de multe scârbe, cu ocrotirea voastră.

Și acum...

Tu ești, Fecioară, mărire pentru toți Sfinții și Stăpână cetelor de îngeri, deci, mă scapă de neslăvirea păcatului.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Îmbărbătare și râvnă și putere primim, când adeseori venim cu multă dragoste la a voastră icoană, o, voi, Toți Sfinții.

Apostoli și toți Dreptii, muceniceasca ceată cu Ierarhii, rugați pe Cel singur Bun, ca să aflăm mântuire în vecii vecilor.

Slavă...

Mântuitorul nostru, ai Tăi prieteni, Sfinții, cu sârguință Te roagă pentru noi toți; cu a căror mijlocire fii nouă milostiv.

Și acum...

A Sfinților cunună, cea plină de daruri, Stăpână, «Bucură-te!» îți aducem toți, că tu ești Maică slăvită a Celui Preaînalt.

Apoi cântăm:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile, glasul al 8-lea, podobie: Ceea ce ești mai cinstită...

Bucură-te, ceată de Mucenici, cu Sfinții Apostoli, Ierarhi și Preacuvioși, Proroci și Sfinte femei, și Cuvioase, și toată adunarea Tuturor Sfinților.

Bucură-te, oaste de Mucenici, purtători de chinuri, stâlpi slăviți ai Bisericii, și cu Mucenicii cei Noi și preavitejii ostași ai Împăratului Iisus Hristos.

Tot soborul cel binevestitor de slăviți Apostoli, Ierarhi, Proroci și Drepti, Pustnici și Fecioare și purtători de chinuri, cereți de la Stăpânul iertare pentru noi.

Pe Hristos rugați-L neîncetat pentru toți cei care vin la biserica voastră, și le dați degrabă în boli tămăduire precum și mântuire, în vecii vecilor.

Cete ale Tuturor Sfinților, scoateți din primejdii pe cei care cinstesc cu dor osteneala voastră și fericita râvnă, ca unii care sunteți mijlocitori fierbinți.

Mulțime slăvită a Sfinților, rugați cu dinadinsul pe Stăpânul și Dumnezeu pentru Biserica cea luptătoare, prin care suntem noi mădulare din Trupul lui Hristos.

Îngerii și cetele Sfinților, cu Botezătorul, cu Apostolii lui Hristos și cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceți rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (pag. 8).

Troparul, glasul al 2-lea:

Apostolilor, Mucenicilor, Prorocilor, Ierarhilor, Cuvioșilor și Dreptilor, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un Bun rugați-L pentru noi să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Preotul rostește Ectenia (pag. 24), apoi cântăm:

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Cete ale Tuturor Sfinților, având îndrăznire preamultă către Hristos Dumnezeu, Maică a lui Iisus și tu, Botezătorule, Sfinți Apostoli, Evangheliști, Drepti, Cuvioși pustnici, Ierarhi și Proroci, Sfinte femei și prunci sfinți, și voi, îngeri fără de trupuri, faceți rugăciuni către Domnul, ca să dobândim și noi viața veșnică.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

CUPRINS

Notă editorială.....	5
Paraclisul Preasfintei Treimi	7
Paraclisul Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.....	25
Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu	36
Al doilea paraclis al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.....	51
Paraclisul cel mare al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu	67
Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu la icoana făcătoare de minuni „Grabnic-ajutătoarea”	81
Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu "Vimatarissa" (Altărița)	94
Paraclisul Sfinților și Dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana (9 septembrie)	109

Paraclisul Cinstitei Cruci (14 septembrie)	119
Paraclisul Sfintei Mari Mucenițe Eufimia (16 septembrie și 11 iulie)	130
Paraclisul Sfântului Sfințit Mucenic Ciprian (2 octombrie)	141
Paraclisul Sfântului Sfințit Mucenic Dionisie Areopagitul (3 octombrie)	153
Paraclisul soborului Sfinților Doctori fără de arginți (17 octombrie)	165
Paraclisul Sfintei Cuvioase Matrona din Hios (20 octombrie și 15 iulie)	176
Paraclisul Sfântului Cuvios Gherasim din Chefalonia (20 octombrie și 16 august)	187
Paraclisul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie (26 octombrie)	199
Paraclisul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil (8 noiembrie)	211
Paraclisul Sfântului Ierarh Nectarie de la Eghina, făcătorul de minuni (9 noiembrie)	222
Paraclisul Sfântului Mare Mucenic Mina (11 noiembrie)	234

Paraclisul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina (25 noiembrie)	247
Paraclisul Sfântului Cuvios Stelian din Paflagonia, făcătorul de minuni (26 noiembrie)	258
Paraclisul Sfântului Sfințit Mucenic Filumen (29 noiembrie)	269
Paraclisul Sfântului Cuvios Porfirie (2 decembrie)	282
Paraclisul Sfinților Ioan Damaschin, Serafim și Varvara (4 decembrie)	293
Paraclisul Sfintei Mari Mucenițe Varvara (4 decembrie)	304
Paraclisul Sfântului Cuvios Ioan Damaschin (4 decembrie)	316
Paraclisul Sfântului Cuvios Sava cel Sfințit (5 decembrie)	327
Paraclisul Sfântului Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei (6 decembrie)	338
Paraclisul Sfântului Ierarh Spiridon, episcopul Trimitundeii, făcătorul de minuni (12 decembrie)	349

Paraclisul Sfântului Sfințit Mucenic Elefterie (15 decembrie)	360
Paraclisul Sfântului Ierarh Dionisie din Zachint, arhiepiscopul Eghinei, făcătorul de minuni (17 decembrie)	372
Paraclisul Sfântului Sfințit Mucenic Modest, patriarhul Ierusalimului (18 decembrie)	385
Paraclisul Sfintei Mari Mucenițe Anastasia, izbăvitoarea de otravă (22 decembrie)	396
Paraclisul Sfântului întâiul Mucenic și arhidiacon Ștefan (27 decembrie)	407
Paraclisul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul (7 ianuarie)	418
Paraclisul Sfintei Mucenițe Tatiana (12 ianuarie)	429
Paraclisul Sfântului Cuvios Antonie cel Mare (17 ianuarie)	441
Paraclisul Sfântului Cuvios Antonie cel Nou din Veria (17 ianuarie)	452

Paraclisul Sfântului Noului Mucenic Gheorghe din Ioanina (17 ianuarie)	463
Paraclisul Sfântului Ierarh Atanasie cel Mare, patriarhul Alexandriei (18 ianuarie)	475
Paraclisul Sfinților trei Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur (30 ianuarie)	488
Paraclisul Sfântului Mucenic Trifon (1 februarie)	500
Paraclisul Sfântului și Dreptului Simeon (3 februarie)	510
Paraclisul Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie, făcătorul de minuni (10 februarie)	521
Paraclisul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron (17 februarie)	533
Paraclisul Sfinților patruzeci de Mucenici din Sevastia (9 martie)	544
Paraclisul Sfântului Mare Mucenic Sava de la Buzău (12 aprilie)	556

Paraclisul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință (23 aprilie)	568
Paraclisul Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou, făcătorul de minuni (5 mai).....	579
Paraclisul Sfântului Ierarh Epifanie, arhiepiscopul Ciprului (12 mai).....	592
Paraclisul Sfântului Sfințit Mucenic Terapont, făcătorul de minuni (14 mai).....	604
Paraclisul Sfinților mari Împărați și întocmai cu Apostolii, Constantin și Elena (21 mai).....	615
Paraclisul Sfinților Slăviților doisprezece Apostoli (30 iunie).....	626
Paraclisul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeneț (30 iunie).....	639
Paraclisul Sfintei Mari Mucenițe Chiriachi (7 iulie)	651
Paraclisul Sfintei Mari Mucenițe Marina, făcătoarea de minuni (17 iulie)	661

Paraclisul Sfântului și Slăvitului Proroc Ilie Tesviteanul (20 iulie)	672
Paraclisul Sfintei Mucenițe Paraschevi din Roma (26 iulie)	684
Paraclisul Sfântului Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon (27 iulie)	694
Paraclisul Sfintei Cuvioase Teodora din Tesalonic (3 august)	705
Paraclisul Sfântului Mare Mucenic Fanurie (27 august)	717
Paraclisul Tuturor Sfinților (Duminica întâi după Cincizecime)	729

Cu ajutorul Preasfintei Treimi
s-a săvârșit tipărirea acestei prime ediții de

PARACLISE

în cel de-al VIII-lea an de la alegerea și întronizarea
Preafericitului Părintelui nostru

DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Din inițiativa și cu binecuvântarea Preafericirii Sale, editarea acestei cărți de slujbă s-a făcut sub supravegherea Preacucernicului Preot *Mihai Hau*, Consilier Patriarhal-Coordonator al Editurilor Patriarhiei, iar tipărirea a fost coordonată de Preacucernicul Preot *Costel Ursu*, Consilier Patriarhal-Director al Tipografiei Cărilor Bisericești.

Prezenta ediție a **Paracliselor** a fost tradusă, în cea mai mare parte, din limba greacă de d-ra *Maria-Iuliana Rizeanu*, filolog clasic și traducător asociat în cadrul Comisiei Patristice a Patriarhiei Române. Textul a fost completat și revizuit de Preacuviosul Arhimandrit dr. *Chiril Lovin*, redactor-coordonator al Departamentului *Carte de cult* din cadrul Editurii Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, și de Preacuviosul Arhimandrit *Clement Haralam*, mare eclesiarh al Catedralei Patriarhale. Tehnoredactarea textului a fost efectuată de dna *Aurelia Droană*, iar grafica de dra. *Fericirea Chichidopolo*.